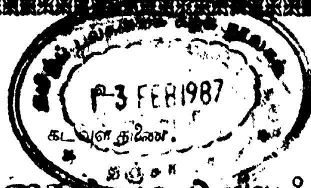


கடவுள் துணை.

நன்னூல்மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

இந்நூல்செய்தவர்

சனகாபுரம்

பவணந்திமுனிவர்

இஃது

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்களால்

உரைசெய்துபதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1883

கடவுள்துணை.

உரைப்பாயிரம்.



பூமலி துணர்ச்சினை பொதுளியசந்தனக்
காமம்பொன்னிற் காட்சிகூர்மலைத்திற்
பற்பலமுனிவரர்பணிசெயுவருகுறச்
சிற்பரனடியுளஞ் சேர்த்திருந்தறநெறி
முயலிசையகத்திய முனிவனிற்றோன்றிய
வியலிசைநாடக மெனுமிவைபுலப்பட
நுதலியவரும்பெற லேக்கமையகத்திய
முதலியவாயுள முத்தமிழ்நூல்களு
மவன்மாணாக்கரீ ராறுவரினோங்கிய
தன்மாணாக்கரிற் சாய்த்ததொல்காப்பியன்
வழுவறத்தெரீஇ வகுத்ததொல்காப்பிய
மெழுவாயாகிய வியற்றமிழ்நூல்களுந்
திங்கட்கவிகைசே தென்னவனுல்வார்
சங்கப்பலகைவாழ் சான்றோர்களவையாய்க்
குசையமரிபோன்மதிக் கூர்மையோர்தமக்கே
யிசைதலினிவையோ லரிதியாவருக்குந்
தெரிபியநூல்களிற் சிறந்ததோர்நூலுக்
கெளிதுணருரையினி தியற்றிற்றருகெனப்
புகழ்தருபாற்கடற் பொங்கவங்கதனிடைத்
திகழ்தருகலைவளர் திங்கள்வந்துதித்தன
நிலமுழுதோங்குநன் னிலைகெழுவையிய
குலமதுமகிழ்ழுளங் கூரவந்துதித்தோன்
சொற்பலமலர்கொடு தொடுத்தபாமாலையு
முற்பலமாலையு மொளிர்மணிமொய்ம்பினன்
பருவமொன்றிடையொரு பயனுகவெற்றிற் காண
மருவவெப்பொழுதினு மறுப்பலகொடைவிய
மெய்ப்பொருளும்பகுத் திடுதிக்கிற்றுமென
வப்பொருளுண்மைதேர்க் தறியுநுண் ணுணர்வின
னடைச்சிவாண்முக மலரவாய்கலத்தொடு
புடைவளர்விபுகளைப் போற்றிவாழ்புனிதன்

உரைப்பாயிரம்.

சேதுபதியெனுஞ் செங்கோன் மன்னவற்
கோதுநற்றுணையென வற்றபூம்பரவை
யண்ணுசாமிவே ளருந்தவமென்கோலென்
றெண்ணுற்றிசைபுளோ ரியம்பிடத்தோன்றியோன்
சிவனடியவனாயச் சிவனெனப்பரவுந்
தவனடிமுடிவிலாச் சைவசிகாமணி
சிங்காரமுதலிதன் சிந்தைகூர்மகிழ்ச்சியி
னிங்காரமுதனைவின் சொலால்வேண்டலின்
முன்னூலொழியப் பின்னூல்பலவினு
ளொர்நூலாரு நன்னூலாருக்
கிணையோவெனத்தகப் பினிதுணர்பவர்க்கெலாந்
துணைவிதரமெனத் தோன்றுநன்னூற்கு
நயம்மிகுசங்கர நமச்சிவாயனார்
பயன்மிகச்செய்திடப் பட்டதன்பின்னர்
தவஞானந்தனிற் சால்புகூர்துறைசைச்
சிவஞானமுனிவனாற் றிருத்திடப்பட்ட
விருத்தியுரைதனை வெளிப்படச்சுருக்கிக்
கருத்துப்பதப்பொருள் காட்டுமற்றுஞ்சில
வுறுமுறைகாண்டிகை யுரையுளங்கொண்டு
திருவருமுணாதருஞ் செவ்வியிற்செய்தனன்
றத்துவமுணர்திருத் தணிகைமடாதிபன்
சத்தெனும்வீர சைவமாகேசன்
கற்றுணர்ந்தோங்கிய கந்தப்பதேசிகன்
பெற்றருள்விசாகப் பெருமாளையனென்
றுலகுபுகழ்தர வோங்கி
யிலகுமியற்பெய ரெய்துநாவலனே.

இஃது-சேதூர்.

முத்தையமுதலியாரால்,

செய்யப்பட்டது.



உ

கணபதிதுணை.

நன்னூல் மூலமும்

காண்டிகையுரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகின் மலகிருளகல, விலகொளி பரப்பியாவையும்விளக்கும, பரிதியினொருதானாகிமுதலீ, றொப்பளவாசை முனிவிகந்துயர்ந்த, வற்புதமூர்த்திதன்னலர்தருதன்மையின், மனவிருளிரியமாண்பொருண்முழுவது, முனிவறவருளிய மூவறுமொழியுளுங், குணகடல்குமரிகுடகமவேங்கட, மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க்கடலு, ளரும்பொருளைந்தையும் யாவருமுணரத், தொகைவகைவிரியிற்றருகெனத்துன்னு, ரிகலறநூறியிருநிலமுழுவதுந், தனதெனக்கோலித்தன்மதவாரணந், திசைதொறு நிறுவியதிறலுறுதொல்சீர்க், கருங்கழல்வெண்குடைக்கார்நிகர்வண்கைத், திருந்தியசெங்கோற் சீயகங்க னருங்கலைவினோத னமரபரணன், மொழிந்தனனாகமுன்னோர்நூலின் வழியேநன்னூற்பெயரின்வகுத்தனன், பொன்மதிற்சனகைச்சன்மதிமுனியருள், பன்னருஞ் சிறப்பிற்பவணந்தி, யென்னுநாமத் திருந்தவத்தோனே.

இந்நூல் செய்தவன் பெயர்முதலாகிய பதினொன்றையுஞ் சொல்லுகின்றது இதனதுபதப்பொருள், மலர்தலையுலகில்-பரந்தவிடத்தை யுடைய வுலகத்தில், மலகிருளகல - நிறைந்தவிருள்கெட, இலகொளிபரப்பி - விளங்குகிரணத்தைவிரித்து, யாவையும்விளக்கும - கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்களையெல்லாங் காட்டுகின்ற, பரிதியின்-சூரியனைப்போல, ஒருதானாகி - உலகங்களுக்கெல்லாந் தானொருமுதலாகி, முதலீறொப்பளவாசை முனிவிகந்துயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும்உபமானமும் அளவும் விருப்பமும் வெறுப்பும்ஆகிய விவைகளிற் சுபாவமாகநீங்கி, நிற்றலினாலே தலைவனாகிய, அற்புதமூர்த்தி-ஞானமேதிருமேனியாகவுடையவன், தன்னலர்தருதன்மையின்-தனது மலர்ந்தகருணாமாகியவருளினாலே, மனவிருளிரிய-உயிர்களின் மனத்திருளாகியவஞ்ஞானங்கெட, மாண்பொருண்முழுவதும்-சிறந்த அறம்பொருள் இன்பவீடு என்கிற நான்கு பொருளையும், முனிவறவருளிய - ஆசையுடனருளிச்செய்த, மூவறுமொழியுளுளும்-பதினெட்டுநிலத்துமொழிகளுள்ளும், குணகடலகுமரிகுடகம் வேங்கடமெனுநான்கெல்லையின் - கிழக்கே

கடலும் தெற்கேகுமரியாறும் மேற்கேகுடகநாடும் வடக்கே திருவேங்கடமும்ஆகிய நான் கெல்லையினுடைய நிலத்து மொழியாகிய, இருந்தமிழ்க்கடலுள இயல் இசை நாடகம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரியதமிழென்னுங் கடலுள், அருமபொருளைந்தையும் அவ்வறமுதலாகிய நான்கு பொருளையும் அறிதற்குக் காரணமாகிய அருமையாகிய இயற்றமிழென்னு மிலக்கணத்தின் கூறான எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணியென்னு மைந்துபொருளையும், யாவருமுணர இலக்கியப் பழக்கத்தில் வல்லவர் மாத்திரமல்லாமல் எளியவருமறிய, தொகைவகை விரியிற்றருகென தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் யாப்பினாலே பாடித்தருகவென, துன்னாரிகலற நூறி பகைவரது பகைமைகெட அவரையழித்து, இருநிலமுழுவதுந் தனதெனக்கோலி பெரியபூமி முழுவதையுந் தன்னுடையதாகப் பற்றிக்கொண்டு, தன்மதவாரணந்திசைதொறு நிறுவிய தன்மதயானைகளை எட்டுத்திக்கிலுந்திக்கியானைகளைப்போல்நிறுத்திய திறலுறுதொல்சீர்த் தன்னைப்பற்றி மாத்திரமல்லாமல் தன்னுடைய தகப்பன் பாட்டன்முதலானவரைப் பற்றிவரும்வெற்றிமிகுந்த கீர்த்தியையும் கருங்கழல் பெருமைபொருந்திய வீரக்கழலையும் வெண்குடை வெள்ளைக்குடையையும் கார்நிகர்வண்கை மேகம்போலப் பிரதியுபகாரத்தை நினையாது கொடுக்குங்கையினையும் திருந்தியசெங்கோல் கோணாதசெங்கோலையும்உடைய சீயகங்கன் சிங்கம்போன்றகங்கன் அருங்கலைவிநோதன் அரியநூல்களையாராய்தலே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாகவுடையவன் அமராபரணன் தன்மேலே பெரியகாயம்படப் போர்செய்தலையே ஆபரணமாக வுடையவன் மொழிந்தனனாக சொன்னனாக முன்னோர்நூலின் வழியே முன்னோரிலக்கணநூலின் வழியேநன்னூற் பெயரின்வகுத்தனன் நன்னூலென்னும பெயரினாற்செய்தனன், பொன்மதிற் சனகை பொன்மதில்சூழ்ந்த சனகாபுரத்துளிருக்கும், சன்மதி முனியருள் சன்மதி முனிவன்பெற்ற, பன்னருஞ்சிறப்பிற் பவணந்தியென்னுநாமத்து சொல்லுதற்கரிய ஞானவொழுக்கச் சிறப்பினையும்பவணநதியென்னும் பெயரினையுமுடைய இருந்தவத்தோன் பெரியதவத்தினையுடையோன்என்றவாறு.

[பவணந்தியெனவே-நூல்செய்தோன்பெயரும், முன்னோர்நூலின் வழியெனவே-நூல்வந்தவழியும், நான்கெல்லையெனவே- நூல்வழங்குநிலமும் நன்னூலெனவே நூலினதுபெயரும், அரும்பொருளைந்தெனவே-நூலாற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், யாவருமுணர வெனவே-நிகண்டுகற்று முதலிய வாராய்ச்சிசெய்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமையும அவையாராய்ந்தோர் இந்நூல் கேட்டற்குரியாரென்னும்அதிகாரிகளும, அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறிந்து சொல்லுதலின் மு

ட்டுப்பாட்டை நீக்குதலாலே மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலென்னும் பிரயோசனமும் சயங்கன் மொழிந்தனனாக நன்னூற்பெயரின் வருத்தனனெனவே-அவன்காலத்திலே பாடப்பட்டு அவனதுசபையிலேஅரங்கேற்றியதெனச் செய்தகாலமும், அரங்கேற்றியவிடமும், சயங்கன் சொன்னதினாலும் யாவரிடத்துமுண்டாகிய விரக்கத்தினாலும் வகுத்தமையால் காரணமும்பெறப்பட்டன.]

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

முகவுரை பதிக மணிந்துரை நூன்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

இது பாயிரத்திற்குவரும் காரணப்பெயர்களைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முகவுரை-பாயிரத்தினிலக்கணங்களை முன்னேயறியவேண்டி நூலிற்கு முன்சொல்லப் படுதலினாலே முகவுரையென்றும், பதிகம்-ஐந்துபொதுவும் பதினொருசிறப்பும் ஆகியபலவகைப் பொருள்களையுந் தொகுத்துச் சொல்லுதலினாலே பதிகமென்றும், அணிந்துரை-நூலின துபெருமை முதலானவைகள் விளங்க அலங்கரித்துச் சொல்லுகையினாலே அணிந்துரையென்றும், நூன்முகம்-முகவுரையென்றதுபோலா நூன்முகமென்றும், புறவுரை-நூல்சொல்லியபொருளல்லாதவைகளைச் சொல்லுதலினாலே புறவுரையென்றும், தந்துரை - நூலிலே சொல்லப்பட்ட பொருளல்லாதவைகளை அதற்குத் தந்துசொல்லுகையினாலே தந்துரையென்றும், புனைந்துரை-அணிந்துரையென்றதுபோலப் புனைந்துரையென்றும், பாயிரம்-பாயிரத்திற்குப் பெயர்களாம்— எ-று [பாயிரமென்பது வரலாறு.] (க)

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

இது முன் பாயிரமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாயிரம்-பாயிரமானது, பொது-பொதுப்பாயிரமும், சிறப்பு-சிறப்புப்பாயிரமும், எனவிருபாற்று எனவிரண்டுபிரிவையுடைத்தாகும்—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (உ)

ங. நூலே நுவல்வோ னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றா மைந்து
மெல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

இது பொதுப்பாயிரத்தை விரித்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூற் (றிறன்) நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் (றிறன்) பாடஞ்சொல்லும் ஆசிரியனது வரலாறும், நுவலுந்திறன்-பாடஞ்சொல்லுதலினது வரலாறும், கொள்வோன்றிறன்) பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாறும், கோடற்கூற்று-பாடங்கேட்கையினது வரலாறும், எல்லா நூற்கும்-எல்லா நூலுக்கும், ஆம்-ஆகும் ஆதலால் இவை இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்கக்காட்டுவது, பொதுப்பாயிரம்-பொதுப்பாயிரமாகும்—எ-று. (௩)

௪. நூலி னியல்பே நுவலி னோரிரு
பாயிரந் தோற்றி மும்மையி னொன்றாய்
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி
யையிரு குற்றமு மகற்றியம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியி னோத்துப்படல
மென்னுமுறுப்பினிற் சூத்திரங்காண் டிகை
விருத்தியாகும் விகற்பநடைபெறுமே.

இது முன்சொல்லிய பொதுப்பாயிரம் ஐந்தனுள் நூலினதுவரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நூலினியல்பு- நூலினதுவரலாற்றை, நுவலின்-சொன்னால் ஓரிருபாயிரந்தோற்றிபொதுவுஞ் சிறப்புமாகியவிருவகைப்பாயிரத்தையுமுன்னுடைத்தாகி, மும்மையினொன்றாய் முதனூல் முதலாகிய மூன்றனுள் ஒன்றாகி, நாற்பொருட்பயத்தோடு அறமுதலாகிய நான்குபொருட்பிரயோசனத்துடனே, எழுமதந்தழுவி உடன்படன்முதலாகிய எழுவகை மதத்தையுந்தழுவி, ஐயிருகுற்றமுமகற்றி-குன்றக்கூறன் முதலாகிய பத்துக்குற்றத்தையொழித்து, அம்மாட்சியோடு சுருங்கச்சொல்லன்முதலாகிய பத்தழகுடனே, எண்ணான்குத்தியின் நுதலிப்புகுதன் முதலாகிய முப்பத்திரண்டு உத்தியைக்கொண்டு, ஓத்துப்படலமென்னுமுறுப்பினில்-இயல் அதிகாரமென்னும் அவயவங்களுடனே சூத்திரம்-சூத்திரமும், காண்டிகை-காண்டிகையுரையும், விருத்தி-விருத்தியுரையும், ஆகும்-ஆகின்ற, விகற்பநடை-பதின்மூன்றுவேறுபாட்டுநடையையும், பெறும்-பெற்றுவரும்—எ-று. (௪)

௫. முதல்வழிசார்பென நூன்மூன்றாகும்.

இதுமூன்றுநூலென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதல்-முதனூல், வழி-வழிநூல், சார்பு-சார்புநூல், என-என்று, நூல்-நூலானது, மூன்றாகும்-மூன்றுபிரிவை யுடைத்தாகும்—எ-று. (௫)

௬. அவற்றுள், வினையின் னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இது முதனூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வினையினீங்கி-வினையினின்றுநீங்கி, விளங்கிய-பிரகாசித்த, அறிவின்-அறிவினையுடைய, முனைவன் கடவுள், கண்டது-உயிர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலேசெய்தது, முதனூலாகும்-முதனூலாகும்—எ-று. (௬)

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்.

இது வழிநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர்-கடவுளும் அவனருள் வழிப்பட்டோருஞ்செய்த, நூலின் நூல்களினுடைய, முடிபு பொருண்முடிபுகள், ஒருங்கு முழுவதையும், ஒத்து-நிகர்த்து, பின்னோன்-வழிநூல்செய்வோன், வேண்டும் முதனூலிருக்கவுந் தான் வழிநூல் வேறேசெய்தற்குக்காரணமாக வேண்டுகிற, விகற்பம்-வேறுபாடுகளையும், கூறி-உடன்சொல்லி, அழியா அழியாமலுலகத்திலே, நிலைபெற்று-விளங்காநின்ற, மரபினது-குணத்தையுடையது, வழிநூலாகும்-வழிநூலாகும் - எ-று. (எ)

அ. இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

இது சார்புநூலாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இருவர் நூற்கும்-முதனூல் வழிநூல் என்னு மிருவகைநூல்களுக்கும், ஒருசிறை-ஒருபுடை, தொடங்கி-பொருண்முடிபு ஒத்து, வேறு-மற்றவைகளெல்லாம், திரிபு-ஒவ்வாமையை, உடையது-உடைத்தாகியது, புடைநூலாகும்-சார்புநூலாகும்—எ-று. [புடை-பக்கம்](அ)

௯ முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளி லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

இது வழிநூலுக்குஞ் சார்புநூலுக்கும் முன்சொன்னதற்கு மேலேசிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். முன்னோர் முதனூலோர், மொழி-சொன்ன, பொருளேயன்றி-பொருளைமாத்திரமல்லாமல், அவர்-அவரது, மொழியும்-சொல்லையும், பொன்னேபோல்-பொன்னைப்போலவே, போற்றுவமென்பதற்கும்-காப்பாற்றிக்கொள்வோமென்பதற்கு அடையாளமாகவும், முன்னோரின் முன்னோர்நூலேயே சொல்லாமல் அந்நூலினின்றும் வேறுநூல் - வழிநூல் சார்புநூல்களை செய்துமெனும் செய்தோமாயினும் மேற்கோள் ஆசிரியவசனமானது இல்லென்பதற்கும் இக்கருத்தினிடத்திலேயேயா

றசொல்லுங் குற்றமொழிதற்காகவும், பழஞ்சூத்திரத்தின்கோள்-முன்
னோர் சொல்லியபொருளையல்லாமலும் அவர் சூத்திரத்தையும், கூறு-
ஒரோவிடத்திலே சொல்லு—எ-று. (௯)

எனினுமென்பது எனுமெனவிகாரமாயிற்று.

௰. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதனூற் பயனே.

இது முன்னே நாற்பொருட் பயனென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அறம்தருமமும், பொருள்-அர்த்தமும், இன்பம்-காமமும், வீடடைதல்-மோக்ஷமடைதலும், நூல்-நூலிற்சொல்லப்படும், பயன்-பிரயோசனமாம்—எ-று. (௰)

௰௧. எழுவகை மதமே யுடன் படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பே
யிருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறநூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

இது முன் எழுவகைமதமென்றதை வகுத்துச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள் எழுவகைமதம் - எழுவகைமதமாவன, உடன்படல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படலும், மறுத்தல்-பிறர்மதத்தைமறுத்தலும், பிறர்தம்மதமேற்கொண்டு களைவு-பிறர்மதத்திற்கு உடன்பட்டுப் பின்புமறுத்தலும், தா அனுட்டித் தனது நிறுப்பு-தானொருபொருளை எடுத்துநாட்டிஅதனை வருமிடந்தோறும் நிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவு இருவர் ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகக்கொண்டவிரண்டனுள் ஒன்றனிடத்துத் துணிதலும், பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல்-பிறர்நூல்களிலிருக்கின்ற குற்றத்தைக்காட்டுதலும், பிறிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல்-பிறர்மதத்திற்கு உடன்படாதுநிதன்மதத்தையேகொள்ளுதலுமாம்— எ-று. (௰௧)

௰௨. குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறு கொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
யென்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.

இது முன்பத்துக் குற்றமென்றதை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குன்றக்கூறல்-குறித்தபொருளைக்காட்டுதற்குரிய சொல்களிற்குறைவுபடச்சொல்லுதலும், மிகைப்படக்கூறல் - அதிகப்படச்சொல்லுதலும் கூறியதுகூறல்-முன்சொன்ன ஒருபொருளையே பின்னுஞ்சொ.

ல்லுதலும், மாறுகொளக்கூறல்-முன்சொன்னபொருளோடு பின்சொல்லும் பொருள்விரோதங்கொள்ளச் சொல்லுதலும், வழூஉச்சொற்புணர்த்தல்-குற்றமானசொற்களைச்சேர்த்தலும், மயங்கவைத்தல்-ஒன்றை மற்றொன்றாக மயங்கவைத்தலும், வெற்றெனத்தொடுத்தல்- பொருள்வெளிப்படையாகத்தோன்றச் சூத்திரித்தலும், மற்றொன்றுவிரித்தல்-சொல்லத்தொடங்கியதைவிட்டு மற்றொருபொருளை விரித்தலும், சென்றுதேய்ந்திறுதல்-சொல்லின்முடிபும் பொருளின்முடிபும் முன்சிறப்பாகநடந்து அந்நடை பின்னேதேய்ந்து முடிதலும், நின்றுபயனின்மை-சொற்களிருந்தும் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போதலும், என்றிவை என்றுசொல்லப்பட்டவிவை, நூற்கு-நூலுக்கு-ஈரைங்குற்றம்-பத்துக்குற்றங்களாகும்—எ-று. (௰௨)

௰௩. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்த
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்த
லோசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதன்
முறையின் வைப்பே யுலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

இது முன்பத்தழகென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சுருங்கச்சொல்லல்-சொல்லுகள் வீணாகவிரியாமற் சுருங்கிநிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்கவைத்தல்-பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு இடமாகாமல் விளங்கவைத்தலும், நவின்றோர்க்கினிமை-வாசித்தவருக்கு இன்பத்தைத்தருதலும், நன்மொழிபுணர்த்தல்-நல்லசொற்களைச் சேர்த்தலும், ஓசையுடைமை-சந்தவின்பமுடைத்தாதலும், ஆழமுடைத்தாதல்-ஆழ்ந்தகருத்தையுடைத்தாதலும், முறையின்வைப்பு- அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தலும், உலகமலையாமை-உயர்ந்தோர்வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், விழுமியது பயத்தல்-சிறப்பாகிய பொருளைத்தருதலும், விளங்கு உதாரணத்ததுஆகுதல்-விளங்கிய உதாரணத்தையுடையதாதலும், நூலிற்கு-நூலினுக்கு, அழகெனும் அழகென்றுசொல்லப்படும், பத்து-பத்தும்—எ-று. (௰௩)

௰௪. நுதலிப்புகுத லோத்துமுறைவைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங்கூற
றானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்ச்சொற்புணர்த்த
லிரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்த
லொப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுக
லிறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றன்

முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்த
லுரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்ற
லொருதலை துணித லெடுத்துக் காட்ட
லெடுத்த மொழியி னெய்த வைத்த
லின்ன தல்ல திதுவென மொழித
லெஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூல் முடிந்தது தானுடன் படுத
றன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்த
லொன்றின முடித்த றன்னின முடித்த
லுய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.

இது முன் முப்பத்திரண்டு உத்தியென்றதனை வகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். நுதலிப்புகுதல் இதனைச்சொல்லுவேமென்று சொல்லிப்புகுதலும், ஓத்துமுறைவைப்பு-இயல்களைக் காரணகாரியமுறையால்வைத்தலும், தொகுத்துச்சுட்டல் - பலவுந்தொகுத்துகாட்டலும், வகுத்துக்காட்டல்-அப்படித்தொகுத்துக்காட்டியவைகளை வேறுவேறு விரித்துக்காட்டுதலும், முடித்துக்காட்டல்-தான்மேலோர் முடித்தவாறுமுடித்துக்காட்டுதலும், முடிவிடங்கூறல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குஇலக்கியந்தோன்றுமிடத்தைச் சொல்லுதலும், தானெடுத்து மொழிதல்-தான்பழைய சூத்திரத்தையெடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கோட்கூறல்-தன்னூலிற் பிறனதுகோட்பாட்டைச் சொல்லுதலும், சொற்பொருள்விரித்தல்-சொல்லினதுபொருள் விளங்குதற்கு உருபுமுதலானவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்-ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச்சேர்த்து வைத்தலும், இரட்டுறமொழிதல்-ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதலும், ஏதுவின்முடித்தல்-முன்காரணம் விளங்காததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்றற்குப்பின்காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின்முடித்தல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தலும், மாட்டெறிந்தொழுகல்-ஒன்றற்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப்பெறுதற்குரிய மற்றொன்றற்கு மாட்டிச்சொல்லிக்கடத்தலும், இறந்தது விலக்கல்-முற்காலத்துவழங்கிய இலக்கணங்களுள்ளே பிற்காலத்து வழங்காமற்போனதை நீக்குதலும், எதிரதுபோற்றல்-முற்காலத்து வழங்காமற் பிற்காலத்து வழங்கிவருகின்ற இலக்கணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலும், முன்மொழிந்துகோடல்-முன்னேயொன்றனைச்சொல்லிப் பின்புஅதனைவேண்டுமிடந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுதலும், பின்னதுநிறுத்த

ல்-ஒருபொருளுக்குக் கருவியாக முன்வைத்தற்குரியது அங்கேவைத்தற்கு இடம்பெறாதாயின் அப்பொருளின்பின்னே அதனைவைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல்-விளங்குதற்பொருட்டுப் பலவேறுபாடுகளின்சிறப்புவாய்பாட்டான்முடித்தலும், முடிந்ததுமுடித்தல்-சிறப்புவாய்பாட்டான் முடிந்ததைப் பொதுவாய்பாட்டான் முடித்தலும், உரைத்துமென்றல்-பின்னேசொல்லப்படுவதை முன்னே ஒருநிமித்தத்தினாலே சொல்லவேண்டின் இதனைப்பின்னேசொல்லுவோமென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச்சொல்லுதலும், உரைத்தாமென்றல்-முன்னே ஒருநிமித்தத்தினாலே சொல்லப்பட்டதைப் பின்னேசொல்லவேண்டியவிடத்து இதனைமுன்னேதானே சொன்னோமென்பது தோன்றச்சொல்லாது விடுத்லும், ஒருதலைதுணிதல்-ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடகக்கொண்ட விரண்டுபட்சத்துள் ஒருபட்சந்துணிதலும், எடுத்துக்காட்டல்-தான்சொல்லும் இலக்கணத்திற்குத்தானே இலக்கியத்தை எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல்-தான்சொல்லும இலக்கணத்தைத் தானெடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் இருக்கவைத்தலும், இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல்-சந்தேகிக்குமிடத்து இப்படிப்பட்டதல்லாதது இதுவெனச்சொல்லுதலும், எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல்-சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லப்பட்டதனால் இலக்கணம்பொருந்தச்சொல்லுதலும், பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல்-பிறநூலிலேமுடிந்த முடிபைத்தான் அங்கீகரித்தலும், தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல்-நூதனமாகத் தான்குறித்து வழங்கும்வழக்கத்தையே பலவிடங்களிலுமெடுத்துச் சொல்லுதலும், சொல்லின்முடிவினப் பொருண்முடித்தல்-சொல்லின்முடிவிலே அதன்பொருளையுமுடித்தலும், ஒன்றினமுடித்தல்-ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்தில் அதற்கினமாகியமற்றொன்றையுந் தெரியாநிற்கவேண்டி அதனுடன் முடித்தலும், தன்னினமுடித்தல்-[illegible]பொருளதுவே, உய்த்துணரவைப்பு-சிலருக்குத்தெரி இதனைக்கொண்டு ஆராய்ந்தறிய ஒருபொருளைவைத்தலும், என்வுத்தி-எனத் தந்திரவுத்திகள் [illegible] முப்பத்திரண்டாம்—எ-று.

ஒன்றினமுடித்தல், தன்னினமுடித்தல் இரண்டும் ஒருத்திமுன்சொன்ன மதங்களுக்கும் இவ்வுத்திகளுக்கும் உதாரணம் இந்நூலுள்ளேபின்வருமிடந்தோறுங் காட்டப்படும். (௰௪)

௰௫. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தகும்வகை செலுத்துதல் தந்திர வுத்தி.

இது உத்திக்கு இலக்கணஞ் சொல்லுகின்றது,

இ-ள். நூல்-ஓரிலக்கண நூலாலறிவிக்கப்படுகின்ற, பொருள்-பொருளை, வழக்கொடு-உலகவழக்கோடுஞ் செய்யுள்வழக்கோடும், வாய்ப்ப-பொருந்த, காட்டி-காண்பித்து, ஏற்புழி-ஏற்குமிடத்தை, அறிந்து-மற்றோரிலக்கியநூலிலுமறிந்து, இதற்கு-இவ்விடத்திற்கு, இவ்வகையாமென்-இவ்வகையாருமென்றுநினைத்து, தகும்வகை-தக்கவகையாக, செலுத்துதல்-நடத்துவது, தந்திரவுத்தி-தந்திரவுத்தியாம்—எ-று.

தந்திரம்-நூல், உத்தியாலமைக்கப்படும்பொருளை உத்தியென்றதாகுபெயர் (௰ரு)

௰சு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

இது ஓத்துறுப்பாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ ள. நேரின-ஒருசாதியாயுள்ள, மணியை-மணிகளை, நிரல்பட-வரிசையாக, வைத்தாங்கு பதித்ததுபோல, ஓரினம்-ஒருசாதியாயுள்ள, பொருளை-பொருள்களை, ஒருவழி-ஒருவழிப்பட, வைப்பது-சொல்லுவது, ஓத்தென-இயலுறுப்பென்று, மொழிப சொல்லுவர், உயர்மொழி-உயிர்க்குறுதியைத் தருகின்ற உண்மைச்சொற்களையுடைய, புலவர்-வித்துவான்கள்—எ-று. (௰சு)

௰எ. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடலமாகும்,

இது அதிகாரவுறுப்பைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒருநெறியின்றி-ஒருவழிப்படாமல், விரவியபொருளால்- கலந்தபொருள்களோடுபொருந்தி, பொதுமொழி-பலபொருள்களைத்தரும்பொதுச்சொல்லுகள், தொடரின் ஒரோவிடத்தன்றித் தொடர்ந்துவந்தால், அது-அது, படலமாகும் படலவுறுப்பாகும்—எ-று. (௰எ)

௰அ. சில்வகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்
செல்வனுடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

இது சூத்திரமாமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆடியின்-பெரியசரீரமுதலானவைகளின் சாயையைத் தனக்குள்ளே செவ்வையாகவடக்கி இனிதாகக் காட்டுகின்றகண்ணுடியைப்போல, சில்வகையெழுத்தில்-சிலவகையெழுத்துகளாலாகிய சொற்களில், பல்வகைப்பொருளை-பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, செவ்வன்-செவ்வையாக, செறித்து-அடக்கி, இனிது-இனிதாக, விளக்கி-காட்டி, திட்பம்-பல்பொருளினுடைய திண்மையும், நுட்பம்-அவற்றினுடையநுண்மையும், சிறந்தன-சிறந்துவருவன, சூத்திரம்-சூத்திரங்களாகும்—எ-று.

௧௯. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கந் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத்திரநிலை

இதுவுமது.

இ-ள். ஆற்றொழுக்கு நடுவில்விடாது செல்லுகின்ற ஆற்றுவெள்ளத்தினது செல்லுகையையும், அரிமாநோக்கம் முன்னும் பின்னும்பார்க்கின்றசிங்கத்தினது பார்வையும், தவளைப்பாய்த்து-நடுவேயிடம்விட்டுக்குதிக்கின்ற தவளையினது நிக்கலையும், பருந்தின்வீழ்வு-நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றை வெவ்வியம்போதற்கு வீழ்கின்ற பருந்தினதுவீழ்ச்சியையும், அன்ன-போலும், சூத்திரம்-முன்சொன்னசூத்திரங்கள், நிலை ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கு-நிலைகள் - எ-று. (௧௯)

௨0. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்

இதுவுமது.

இ-ள். பிண்டம் - பலதிறப்பொருள்களுக்கும் பொதுவாகப்பிண்டமாக்கிச் சொல்லும் பிண்டசூத்திரமும், தொகை-அப்பலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறுகத்தொகுத்துச்சொல்லுந்தொகைச்சூத்திரமும், வகை-அத்தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டவைகளை வகுத்துச்சொல்லும்வகைச்சூத்திரமும், குறி-இவையுயிர் இவைமெய்யெனவறியவருங்குறிச்சூத்திரமும், செய்கை புணர்ச்சிவிதியறிந்து புணர்க்கலையும் முடிபவிதியறிந்து முடித்தலையும் செய்யுஞ்செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டியல்புறனடை-இவைகளை அலைவறக்கொண்டு இவைகளின்புறத்து அடையாகவருகின்ற புறனடைச்சூத்திரமுமாகிய, கூற்றன-ஆறுபிரிவையுடையன, சூத்திரம்-சூத்திரங்கள்—எ-று.

விரி, வகையிலே சேர்தலால் வேறுசொல்லவில்லை, ஆறுவிதமாகச் சொன்னாலும் குறிச்சூத்திரம் செய்கைச்சூத்திரம் என்னுமிரண்டனுள்ளே மற்றைநான்கும் அடங்கும். (௨0)

௨௧. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொரு
டொகுத்துரை யுதாரண மினாவிடைவிசேடம்
விரிவதி காரந் துணிவு பயனோ
டாசிரிய வசனமென் றீரேழுரையே.

இது முன்காண்டிகை விருத்தி என்ற உரைகளைச்சொல்லத்தொடங்கி உரையினது பொதுவிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பாடம்-பாடமும், கருத்து - கருத்துரையும், சொல்வகை சொல்லுக்குப்பொருளை வகுத்துரைத்தலும், சொற்பொருள் - பதப்பொருளும், தொகுத்துரை தொகுத்துரைத்தலும், உதாரணம்-உதாரணமும், வினா வினாவும், விடை உத்தரமும், விசேடம்-வேண்டியவைகளைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு-வேற்றுமைத் தொகைமுதலானவைகளை

விரித்துணர்த்தலும், அதிகாரம்-அதிகாரத்தோடு பொருந்தவுரைத்தலும், துணிவு-இதற்கு இதுவேபொருளென்வுரைத்தலும். பயன்-பயனை யுணர்த்தலும், ஆசிரியவசனம்-ஆசிரியவசனங்காட்டுதலும், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாலும் நடக்கப்படும் உரை நூலுக்கு உரை—எ-று. (உக)

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினு
மவற்றொடு வினாவிடை யாக்கலானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொரு டோற்றுவ காண்டிகை.

இது காண்டிகை யுரையா மாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கருத்து-கருத்துரையும், பதப்பொருள்-பதவுரையும், காட்டு-உதாரணமும், மூன்றினும்-ஆகியமூன்றனையுஞ் சொல்லுதலாலும், அவற்றொடு-அம்மூன்றனோடு, வினா-வினாவும், விடை-உத்தரமும்-ஆக்கலானும்-ஆகிய விரண்டனையுங் கூட்டிச்சொல்லுதலாலும், சூத்திரத்துள்-சூத்திரத்துளிருக்கின்ற, பொருள்-பொருளை, தோற்றுவ காட்டுவன காண்டிகை-காண்டிகையுரைகளாம்—எ-று. (உஉ)

உங. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா தியாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானு
மையக மலவைக் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

இது விருத்தியுரையா மாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். சூத்திரத்துள் சூத்திரத்திலுள்ள,பொருளன்றியும் பொருளை யல்லாமலும், ஆண்டைக்கு-அவ்விடங்களுக்கு இன்றியமையாதியாவை யும்-இல்லாது நிறையாத வெல்லாப்பொருள்களும், விளங்க-விளங்கும் படியாக, தன்னுரையானும்-தானுரைக்குமுரையாலும், பிறநூலானும்-ஆசிரியவசனங்களாலும், ஐங்காண்டிகையுறுப்பொடு-முன்சொன்னகா ண்டிகையுரையின் அவயவமாகிய ஐந்தனாலும், ஐயமகல-சந்தேகந்தீர, மெய்யினை-மெய்ப்பொருளை,எஞ்சாது-குறையாமல், இசைப்பது விரித் துரைப்பது, விருத்தி-விருத்தியுரையாகும்—எ-று

சூத்திரத் துட்பொருளன்றியு மென்றதால், முன்சொன்ன பதினான்கு உறுப்புகளையும் கொண்டுவருவது விருத்தியுரையென்றதாயிற்று

உச. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா வெஞ்சாத
கைமேயவா யாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு.

இது நூலென்னும் பெயர்வருமாறு சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இதன்சொல்-இதனதுசொல், பஞ்சா-பஞ்சாகவும், பனுவல் செய்யுள், இழையாக - இழையாகவும், செஞ்சொற்புலவன்-செவ்வை

யாகிய சொல்லுகளை யறிந்த புலவன், சேயிழையா-நூற்கின்றபெண்ணாக வும், எஞ்சாத முறையாத, வாய்-வாய், கையாக-கையாகவும், மதி-அறிவு, கதிராக-கதிராகவும், மையிலா-குற்றமில்லாத, நூல்-இந்நூலானது, முடியுமாறு-முடியும்வழி இதுவாகும், ஆகையால்-நூலென்றது உவமவாகுபெயரா மென்றவாறு (உச)

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளியதீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா-மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் மாண்பு.

இதுவுமது.

. இ-ள். புத்திரன் - உடம்பினுளிருக்கின்ற, உத்திரன்வளம் - அறிவின்வளத்தை, பெருக்கி-வளர்வித்து, உள்ளிய-நினைக்கப்பட்ட, தீமைவளம்-அறியாமையின்வளத்தை, முருக்கி-கெடுத்து, பொல்லாமரத்தின்-பொல்லாமரத்தினது, கனக்கோட்டம்-கனம்பொருந்திய கோணலை, நூல்-எற்றுநூலானது, தீர்க்கும்-நீக்கும், அஃதேபோல் அதுபோலவே, நூல்-கல்விநூலானது, மாந்தர்-மனிதரது, மனக்கோட்டம்- மனத்தினதுகோணலை, தீர்க்கும்-நீக்கும், மாண்பு-அந்நூல்போலச் செப்புஞ்செய்யு மிம் மாட்சிமையாலும், நூலென்றது உவமவாகுபெயராம்—எ-று. (உரு)

உசா. குலனருடெய்வங் கொள்கைமேன்மை
கலைபயிறெளிவு கட்டுரைவன்மை
நிலமலைநிறைகோன் மலர்நிகர்மாட்சியு
முலகியலறிவோ டுயர்குணமினையவு
மமைபவனூலுரை யாசிரியன்னே

இது நிறுத்தமுறையானே ஆசிரியனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குலன்-நல்லசாதியும், அருள் கருணையும், தெய்வங்கொள்கை-கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை-மேன்பாடும், கலைபயிறெளிவு- நூல்களிலே பழகியதெளிவும், கட்டுரைவன்மை-தொடுத்துச்சொல்லுகின்ற உரைவல்லமையும், நிலமலைநிறைகோன்மலர்நிகர்-நிலத்தையுமலையையுந் துலாக்கோலையும் மலரையும்நிகர்க்கின்ற, மாட்சியும்-குணங்களும், உலகியல்-உலகநடையை அறிவு-அறியுமறிவும், உயர்குணம் - உயர்வாகியகுணங்கள், இனையவும், இவைபோல்வனபிறவும், அமைபவன்-நிறைந்திருப்பவன், நூலுரையாசிரியன்-நூல்கற்பிக்குமாசிரியனாவான் —எ-று ()

உஎ. தெரிவருப்பெருமையுந் திண்மையும்பொறையும்
பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலு
மருவியநன்னில மாண்பாகும்மே.

இது முன்சொல்லிய உபமானத்தின் குணத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தெரியவரும் பெருமையும்-பிறராலறியப்படாத உருவத்தின் பெருமையும், திண்மையும்-பெரியபாரஞ்செய்து தன்மேலேநெருங்கினவைகளாற் கலங்காதவலிமையும், பொறையும்-தன்னையடுத்தமனிதர் தோண்டுதலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலும்-பருவத்திலே உழவர்செய்கிற முயற்சியளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப்பயனைத்தருதலும், நன்னிலம்-நல்லநிலத்தினிடத்து, மருவிய-பொருந்திய, மாண்பாகும்- குணங்களாகும் — எ-று.

பிறராலறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும்பெரியவாதஞ்செய்துதன்மேலே நெருங்கினவராற் கலங்காதவலிமையையும், தன்னையடுத்தமாணுக்கர் இகழ்தலாதியாகிய குற்றங்களைச்செய்யினும் பொறுக்கின்ற பொறுமையும், பருவத்திலே மாணுக்கர்செய்கிறமுயற்சி யளவிற்குத்தக்க அவர்க்குப் பயனைத்தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்தியகுணங்களாதலால் நிலம் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஎ)

உஅ. அளக்கலாகா வளவும்பொருளுந்
துளக்கலாகா நிலையுந்தோற்றமும்
வறப்பினும்வளந்தரும் வண்மையுமலைக்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். அளக்கலாகாவளவும்-அளவுசெய்யப்படாததன்வடிவத்தினளவும், (அளக்கலாகாப்) பொருளும்-அளவுசெய்யப்படாத பலவகைப்பொருளும், துளக்கலாகா நிலையும்-எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவராலும் அசைக்கப்படாத உருவத்தினிலையும்,தோற்றமும்-நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலுங் காணப்படும் உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளந்தரும்-வண்மையும் மழைபெய்யாமல் வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த உயிர்களுக்குக் குளிர்ச்சியைகொடுக்கிற கொடையும், மலைக்கு-மலைக்குள்ள குணங்களாகும்—எ-று.

அளவுசெய்யப்படாத தன்கல்வியினளவும், அளவுசெய்யப்படாத பலவகை நூற்பொருளும், எப்படிப்பட்ட புலமையை யுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவினிலையும் நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படுமுயற்சியும், பொருள்வருவழி வறந்தகாலத்திலுந் தன்னைச்சேர்ந்த மாணுக்கருக்குக் கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கின்ற கொடையும், ஆசிரியனுக்குள்ள குணங்களாதலால் மலை அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (உஅ)

உகூ. ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலு
மெய்ந்நடுநிலையு மிகுநிறைகோற்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐயந்தீரப் பொருளையுணர்த்தலும்-சந்தேகந்தீர நிறுக்கப்ப — பண்டத்தினளவைக் காட்டலும், மெய்ந்நடுநிலையும்-உண்மைபெறத்தான் இரண்டுதட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற்கையும், நிறைகோற்கு-தராசுகோலின்கண், மிகும்-குணங்களாகமிகும்—எ-று.

சந்தேகந்தீர வினவப்பட்ட சொற்பொருளினியல்பைக் காட்டலும் புலவரிருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத்தான் அவ்விருவருக்கும் நடுவாகநிற்கையும், ஆசிரியன்கட் குணங்களாக மிகும் ஆதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உபமானமாயிற்று. (௨௯)

௩௰. மங்கல மாகி யின்றி யமையா
தியாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே.

இதுவுமது.

இ-ள். மங்கலமாகி - சுபச்செய்கைக்குரியதாகி, இன்றியமையாது-யாதொருசெயலும் அலங்கரிக்குந் தானில்லாது முடியாதாக, யாவருமகிழ்ந்துமேற்கொள - கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத் தன்னைச்சூடிக்கொள்ள, மெல்கி - மெல்லியகுணமுடையதாகி, பொழுதின்முகமலர்வுடையது-மலர்தற்குரியகாலத்திலே முகம்விரிதலையுடையது, பூ-பூவாகும்—எ-று.

சுபச்செய்கைக்குரியனாகி யாதொருசெயலுஞ் சிறப்பிக்குந்தானில்லாது முடியாதாகக், கண்டோர்யாவருங்களித்துமேலாகத்தன்னைவைத்துக்கொள்ள மெல்லியகுணமுடையவனாகிப், பாடஞ்சொல்லுதற்குரிய காலத்திலே முகமலர்தலையுடையவன் ஆசிரியனாதலால், பூ அவனுக்குஉபமானமாயிற்று. (௩௰)

௩௧. மொழிகுண மின்மையு மிழிகுண வியல்பு
மழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலுங்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டிகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையு
முடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

இது ஆசிரியராகாதவ ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மொழிகுணமின்மையும்-பாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லாமையையும், இழிகுணவியல்பும்-இழிகுணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு-பிறருக்குவருங் கல்வியைக் குறித்துக்கொள்ளும் பொறாமையையும், அவா-பொருளின்மேலதிகமாகவைக்கு மாசையையும், வஞ்சம்-மெய்ப்பொருளைமறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி வஞ்சித்தலையும், அச்சமாடலும்-கேட்போர்க்கு அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும், கழற்குடமடற்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடத்தெங்கு - கழற்குடமும்

டற்பனையும் பருத்திக்குண்டிகையும் முடத்தெங்கும் ஆகியநான்கனையும், ஒப்பென-ஒப்பென்றுசொல்ல, முரண்கொள்சிந்தையும்-மாறுபாடு கொண்ட கருத்தையும், உடையோர்-தம்மிடத்திலுடையவர், ஆசிரியராகுதல், கற்பிக்கும் ஆசிரியராகுதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (௧௧)

௧௨. பெய்த முறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றரூஉஞ்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

இது முன்சொன்ன உபமானத்தின் குற்றத்தை விரித்துச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பெய்தமுறையன்றி - தன்னுள்ளேபோட்ட முறையினாலல்லாமல், பிறழ முன்போடப்பட்டவையும் பின்போடப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக, உடன்றரும்-விரைவிலே தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக்கொடுக்கின்ற, செய்தி-செய்கையானது, கழற்பெய்குடத்தின்சீர்-கழற்காய்போட்டகுடத்தினது குற்றமாம்—எ-று.

தமக்குக்கற்பித்த முறையினாலல்லாமல் முன்கற்பிக்கப்பட்டவையும் பின்கற்பிக்கப்பட்டவையும் அம்முறைபிறழ்ந்துபோக விரைவிலே தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களைத் தருகின்ற செய்கையானது ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால் கழற்குடம் அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௧௨)

௧௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

இதுவுமது.

இ-ள். தானேதர-தானே தன்னிடத்துள்ள பழங்களைத்தர, கொளினன்றி-கொண்டாற்கொள்ளலாமேயல்லாமல், தன்பால்மேவிக்கொள ஒருவர் தன்னிடத்துநெருங்கிவந்து பறித்துக்கொள்ள, கொடாவிடத்தது அப்பழங்களைக்கொடாதவிடத்தையுடையது, மடற்பனை-தன்வடிவமுழுதுமடல் விரிந்தபனை எ-று.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச்சொல்ல அறிந்துகொண்டாற் கொள்ளலாமேயல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடத்துநெருங்கிவந்துவினவி அறிந்துகொள்ள அந்நூற்பொருள்களைச் சொல்லாதவிடத்தையுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் மடற்பனை அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௧௩)

௧௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொரு டான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

இதுவுமது.

இ-ள். அரிதிற்பெயக்கொண்டு - பஞ்சைக்கொண்டபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாக அடைப்பத்தன்னுள்ளேகொண்டு, அப்பொருடான்பிறர்க்கெளிதீவில்லது-கொடுக்கும்போது அப்பஞ்சைத்தான்பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையது, பருத்திக்குண்டிகைபஞ்சுபோட்டகுடுக்கையாகும்—எ-று.

கல்வியைக்கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்குத்தம்முள்ளேகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்வியைத்தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாத குற்றமுடையவர் ஆசிரியராகாதவராதலால் பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உபமானமாயிற்று. (௩௪)

௩௫. பல்வகை யுதவி வழிபடு பண்பி
னல்லோர்க் களிக்கு மதுமுடத் தெங்கே.

இதுவுமது.

இ-ள். பல்வகையுதவி - நீர்விடுகைமுதலாகிய பலவகை யுபகாரங்களையுஞ்செய்து, வழிபடுபண்பின் - தனக்குவழிபாடுசெய்யுங்குணத்தினின்றும், அல்லோர்க்கு - அல்லாதபிறருக்கு, அளிக்குமது - தன்னிடத்துள்ள காய்களைத்தருங் குற்றமுடையது, முடத்தெங்கு - வேலிக்கப்புறம் வளைந்ததென்னமரமாம் — எ-று.

பொருள்கொடுத்தல் முதலாகிய பலவகையுபகாரங்களையுஞ்செய்து தமக்கு வழிபாடுசெய்யுங் குணத்தினின்றும் அல்லாத மாணாக்கருக்குத் தம்மிடத்துள்ள கல்விப்பொருளைத் தருங்குற்றமுடையவ ராசிரியராகாதவராதலால் முடத்தெங்கு அவருக்கு உபமானமாயிற்று. (௩௫)

௩௬. ஈதலியல்பே யியம்புங் காலைக்
காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச்
சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி
யுரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து
விரையான் வெகுளான் விரும்பி முகமலர்ந்து
கொள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்
கோட்டமின் மனத்தி னூல்கொடுத்த லென்ப.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடஞ்சொல்லுதலின்வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஈதல் - பாடஞ்சொல்லுதலினது, இயல்பு - வரலாற்றை, இயம்புங்காலை - சொல்லும்போது, காலமும் - உரியகாலத்தையும், இடனும் - உரியவிடத்தையும், வாலிதின் - தூய்மையாக, நோக்கி - பார்த்து, சிறந்துழியிருந்து - சிறந்தவிடத்திருந்து, தன்றெய்வம் - தான்வழிபடுகடவுளை, வாழ்த்தி - வாழ்த்துதல்செய்து, உரைக்கப்படும்பொருள் - பாடஞ்சொல்லப்படும்பொருளை, உள்ளத்து - தன்கருத்தின்கண்ணே, அமைத்து - [illegible], விரையான் - விரையானாகியும், வெகுளான் - கோபஞ்செய்யானாகியும், விரும்பி - இச்சித்து, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியையடைந்து, கொள்வோன் - கேட்பவனது, கொள்வகை - கேட்குமறிவின்வகையை, அறிந்து - உணர்ந்து, அவனுளம் - அவனதுமனம், கொள - ஏற்றுக்கொள்ள, கோட்டமில் - மாறுபாடில்லாத, மனத்தின் - மனத்துடனே, நூல் - நூலை, கொடுத்தல் - கொடுத்தலாகும், என்ப - என்றுசொல்லுவர் புலவர் — எ-று. (௩௬)

௧௭. தன்மகனாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
யுரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

இது நிறுத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கு மாணாக்கனது வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்மகன்-தன்புதல்வனுக்கும், ஆசான்மகன்-தன்னாசிரியன் புதல்வனுக்கும், மன்மகன்-அரசன்புதல்வனுக்கும், பொருணனிகொடுப்போன் பொருளைமிகுதியாகக் கொடுப்போனுக்கும், வழிபடுவோன்-வழிபாடுசெய்வோனுக்கும், உரைகோளாளற்கு-தன்னாற்சொல்லப்பட்ட உரையை விரைவிலேகற்கும் அறிவுடையோனுக்கும், உரைப்பது-சொல்லப்படுவது-நூல்-நூலாகும் — எ-று. (௧௭)

௧௮. அன்ன மாவே மண்ணொடு கிளியே
யில்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி
யன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

இதுவுமது.

இ-ள். அன்னம்-அன்னத்தையும், ஆ-பசுவையும், அன்னர்-போல்வார், தலை (மாணாக்கர்) - முதன்மாணாக்கர், மண்-மண்ணையும், கிளி-கிளியையும், அன்னர்) - போல்வர், இடை-(மாணாக்கர்)நடுமாணாக்க-, இல்லிக்குடம் பொள்ளற்குடத்தையும், ஆடு - ஆட்டையும், எருமை எருமையையும், நெய்யரி - பன்னாடையையும், அன்னர் - போல்வார் கடைமாணாக்கர்-கடைமாணாக்கர் — எ-று.

அன்னம்-பாலையும் நீரையும் வேறுபிரித்துப் பாலைமாத்திரங்குடித்தல்போல், முதன்மாணாக்கர் குணத்தையுங் குற்றத்தையும் வேறுபிரித்துக் குணத்தைமாத்திரங்கொள்ளுதலாலும், பசு-மிகுந்தபுல்லையுடைய இடத்தைக்கண்டால் அப்புல்லை வயிறுநிறையமேய்ந்து பின்போரிடத்திற்போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக வாயில்வருவித்துக்கொண்டு மென்றுதின்றல்போல், முதன்மாணாக்கர் மிகுந்தகல்வியுடைய ஆசிரியனைக்கண்டால் அக்கல்வியைத்தன்னுள்ள நிறையக்கேட்டுக்கொண்டு பின்போரிடத்துப் போயிருந்து சிறிதுசிறிதாக நினைவிற்கொண்டுவந்து சிந்தித்தலாலும், அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக. மண் உழவர்வருந்திப்பயிர்செய்து முயற்சியளவு விளைவைத் தன்கட்காட்டல்போல் இடைமாணாக்கர் ஆசிரியன்வருந்திக் கற்பிக்கு முயற்சியளவு கல்வியறிவைத் தன்கட் காட்டுதலாலும், கிளி-தனக்குக்கற்பித்த சொல்லையல்லாமல் வேறொன்றையுஞ்சொல்ல மாட்டாமைபோல் இடை மாணாக்கர்தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளை யல்லாமல் வேறொருநூற் பொருளையுந் தொடலமாட்டாமையாலும் அவருக்கு அவ்விரண்டும் உபமானமாதலறிக, பொள்ளற்குடம் நீர்வார்க்குந்தோறும் ஒழுகவிடுதல்

போலக் கடைமாணாக்கர் நூற்பொருளைக் கற்பிக்குந்தோறும் மறந்துவிடுதலாலும், ஆடு-ஒருசெடியிலே தழைநிறைந்திருந்தாலும் வயிறுநிறையமேயாமற் செடிதோறும்போய் மேய்தல்போலக் கடைமாணாக்கர் ஓராசிரியனிடத்து மிகுந்தகல்வியிருந்தாலும் புலமைநிறையைக்கற்றுக்கொள்ளாமற் பலரிடத்திலும்போய்ப் பாடங்கேட்கையாலும், எருமை-குளத்து நீரைக்கலக்கிக் குடித்தல்போலக், கடைமாணாக்கர் ஆசிரியனை வருத்திப்பாடங் கேட்கையாலும், பன்னாடை-தேன்முதலியவற்றைக் கீழேவிட்டு அவற்றிலுள்ள குற்றங்களைப் பற்றிக்கொள்ளுதல்போலக் கடைமாணாக்கர் நல்லபொருளைமறந்துவிட்டுத் தீயபொருளைச்சிந்தித்துப்பற்றிக் கொள்ளுதலாலும், அவருக்கு, இந்நான்கும் உபமானமாதலறிக. (௩௮)

௩௯ களிமடி மானி காமிகள்வன்
பிணியனேழை பிணக்கன்சினத்தன்
றுயில்வோன்மந்தன் றொன்னூற்கஞ்சித்
தடுமாறுளத்தன் றறுகணன்பாவி
படிறனின்னோர்க்குப் பகரார்நூலே.

இது மாணாக்கராகா ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். களி-கட்குடியனும், மடி-சோம்பேறியும், மானி அபிமானமுடையவனும், காமி-காமமுடையவனும், கள்வன்-திருடனும், பிணியன் நோயாளியும், ஏழை-ஏழைமையுடையவனும், பிணக்கன்-பிணக்குடையவனும், சினத்தன்-கோபமுடையவனும், துயில்வோன் - மிகத்தூங்குவோனும், மந்தன்-புத்திநுட்பமில்லாதவனும், தொன்னூற்கஞ்சித்-தடுமாறுமுள்ளத்தை யுடையவனும், தறுகணன்-அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும், பாவி-பாவஞ்செய்வோனும், படிறன்-பொய்பேசுகிறவனும், இன்னோர்க்கு-ஆகிய இப்படிப்பட்ட குற்றத்தை யுடையவருக்கு, நூல்-நூலை, பகரார்-சொல்லார் —எ-று. ௩௯

௪௰. கோடன்மரபே கூறுங்காலைப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான்
குணத்தொடுபழகி யவன்குறிப்பிற்சார்ந்
திருவெனவிருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப்
பருகுவனன்ன வார்வத்தனாகிச்
சித்திரப்பாவையி னத்தகவடங்கிச்
செவிவாயாக நெஞ்சுகளனாகக்
கேட்டவைகேட்டவை விடாதுளத்தமைத்துப்
போவெனப்போத லென்மனார்புலவர்.

இது பிறத்தமுறையாற் பாடங்கேட்கையின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். கோடன்மரபு-பாடங்கேட்கையினது வரலாற்றை, கூறுங்காலை-சொல்லும்பொழுது, பொழுதொடு-தருங்காலத்தில், சென்று-போய், வழிபடல்-வழிபாடுசெய்தலில், முனியான்-வெறுப்பில்லாதவனாகி, குணத்தோடு-ஆசிரியன் குணத்தோடுபொருந்த, பழகி பயின்று, அவன்குறிப்பின்-அவன்குறிப்பின் வழியிலே, சார்ந்து-சேர்ந்து, இருவென-இருவென்றுசொன்னபின், இருந்து-இருந்து, சொல்லென-படியென்றுசொன்னபின், சொல்லி-படித்து, பருகுவனன்ன-பசித்துண்பவனைப்போல, ஆர்வத்தனாகி-மிக்கவிருப்பத்தை யுடையவனாகி, சித்திரப்பாவையின்-சித்திரப்பாவையைப்போல, அத்தகவடங்கி-அவ்வளவுகுணத்தினோடடங்கி, செவி-காதானது, வாயாக-வாயாகவும், நெஞ்சு-மனமானது, களனாக-கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவை-முன்கேட்கப் பட்டவற்றை, கேட்டு-திரும்பிக்கேட்டு, அவை-அப்பொருள்களை, விடாது-மறந்துவிடாமல், உளத்து-உளத்தின்கண், அமைத்து-நிறைத்துக்கொண்டு, போவென்றபின், போதல்-போகுதலாகும், என்மனார்-என்றுசொன்னார், புலவர்-புலவரானவர்—எ-று. (௪௰)

௪௧. நூல்பயிலியல்பே நுவலின்வழக்கறிதல்
பாடம்போற்றல் கேட்டவைநினைத்த
லாசாற்சார்ந்தவை யமைவரக்கேட்ட
லம்மாண்புடையோர் தம்மொடுபயிறல்
வினாதல்வினாயவை விடுத்தலென்றிவை
கடனாக்கொளினே மடநனியிகக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். நூல்பயிலியல்பு- நூலைக்கற்றலினியல்பை, நுவலின்-சொல்லின், வழக்கு-உலகவழக்குஞ், செய்யுள்-வழக்குமாகிய இருவகைநடையையும், அறிதல்- ஆராய்ந்தறிதலும், பாடம்-கேட்டபாடத்தை, போற்றல்-பலகாற்சிந்தித்தலும், கேட்டவை-தான்கேட்டபொருள்களை, நினைத்தல்-எண்ணுதலும், ஆசான்-ஆசிரியனை, சார்ந்து-அடுத்து, அவை-அவற்றை, அமைவர-குறைவுதீர, கேட்டல்-கேட்டலும், அம்மாண்பு- அக்கல்விமாட்சியை, உடையோர்தம்மொடு-உடையவரோடு, பயிறல்-பழகுதலும், வினாதல்-தான்ஐயுற்றபொருளை வினாவுதலும், வினாயவைவிடுத்தல்-அவர்வினாயவைகளுக்குஉத்தரங்கொடுத்தலும், என்றுஎன்றுசொல்லப்பட்ட, இவை-இச்செயல்களை, கடனா-முறைமையாக, கொளின் மாணாக்கன்கொண்டால் மடம்-அறியாமையானது, நனி-மிகவும், இகக்கும்-அவனைவிட்டுநீங்கும் — எ-று (௪௧)

௪௨. ஒருகுறிகேட்போ னிருகாற்கேட்பிற்
பெருகநூலிற் பிழைபாடிலனே.

இதுவுமது

இ-ள். ஒருகுறி - ஒருதரம், கேட்போன் - ஒருநூலைப்பாடங்கேட்பவன், இருகால்-இரண்டுதரம், கேட்பின் - கேட்பானாயின், பிழைபாடு

அந்நூற்பிழைபடுதல், பெருக-மிகுதியும், இலன்-இலனுவன்—எ-று.

சரு. முக்காற்கேட்பின் முறையறிந்துரைக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். முக்கால் மூன்றுதரம், கேட்பின்-கேட்பானுயின், முறை-ஆசிரியன்கற்பித்தமுறைமை, அறிந்து-உணர்ந்து, உரைக்கும்-சொல்லுவான்—எ-று. (சங)

சச. ஆசானுரைத்த தமைவரக்கொளினுங்
காற்கூறல்லது பற்றலனு கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆசான்-ஆசிரியன், உரைத்தது கற்பித்தபொருளை, அமைவர தன்னறிவினிடத்துநிறைய, கொளினும்-சற்றுனுயினும், காற்கூறல்லது-புல்மைத்திறத்திற் காற்பங்கல்லது, பற்றலனுகும்-அதற்கதிகமாகப் பெருதவனுவன்—எ-று. (சச)

சரு. அவ்வினையாளரொடு பயில்வகையொருகாற்
செவ்விதினுரைப்ப வவ்விருகாலு
மையறுபுலமை மாண்புடைத்தாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அவ்வினையாளரொடு-தன்போலியரோடு, பயில்வகை-பழகும்வகையால், ஒருகால் காற்கூறும், செவ்விதினுரைப்ப-தன்மாணுக்கருக்குஞ் சபையாருக்குமுணர விரித்துரைத்தலால், அவ்விருகாலும்-அரைக்கூறுமாக, மையறு-குற்றமற்ற, புலமை-புலமையானது, மாண்புடைத்தாகும்-சிறப்புடைத்தாகும்—எ-று. (சரு)

சசு. அழலினீங்கா னணுகானஞ்சி
நிழலினீங்கா னிறைந்தநெஞ்சமோ
டெத்திறத்தாசா னுவக்குமத்திற
மறத்திற்றிரியாப் படர்ச்சிவழிபாடே.

இதுவுமது.

இ-ள். அழலின,குளிர்காய்வோன்விட்டு நீங்காமலும்நெருங்காமலும்இருக்கிற நெருப்பைப்போல ஆசிரியனை நினைத்து, அஞ்சி- அச்சமுற்று, நீங்கான-விட்டுநீங்கானுயினும், அணுகான்-நெருங்கானுகியுமிருந்து, நிழலின் விடாதுபின்செல்லுநிழலைப்போல, நீங்கான் - தொடர்ந்துசென்று, நிறைந்தநெஞ்சமோடு-நிறைந்தகருத்துடனே, எத்திறத்து- எத்தன்மையினுலே, ஆசான் ஆசிரியனுனவன், உவக்கும்- மகிழ்வான், அத்திறம்-அத்தன்மையோடுபொருந்தி, அறத்தின் - அறத்தினின்றும், திரியா-வேறுபடாத, படர்ச்சி-நடக்கலானது, வழிபாடு-மாணுக்கன்செய்யும் வழிபாடாகும்—எ-று. (சசு)

அழலென்பதற்கு ஆசிரியன்கோபித்தாலெனப்பொருள்கூறினும்பொருந்தும்.

பொதுப்பாயிர-முற்றுப்பெற்றது.



சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்.

சஎ. ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை
நூற்பெயர்யாப்பே நுதலியபொருளே
கேட்போர்பயனோ டாயெண்பொருளும்
வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே.

இதுபாயிரம் பொதுச்சிறப்பென நிறுத்தமுறையாற் சிறப்புப்பாயிரங்களது பொதுவிலக்கணக்கத்தைச்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆக்கியோன்பெயர்-நூல்செய்தோன்பெயரும், வழி-நூல்வந்தவழியும், எல்லை-நூல்வழங்குநிலமும், நூற்பெயர்-நூலினதுபெயரும், யாப்பு - இந்நூற் முடிந்தபின்பு இந்நூல்கேட்கத் தகுமென்னுமியைபும், நுதலியபொருள்-நூலிற்செய்யப்பட்டபொருளும், கேட்போர்- இந்நூல் கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளிவனென்பதும், பயன்-நூல்கேட்கையாற்பெறப்படும்பயனும், ஆயெண்பொருளும்-ஆகியவெட்டுப்பொருளையும், வாய்ப்பக்காட்டல்-விளங்கவுணர்த்துதல் பாயிரத்து-சிறப்புப்பாயிரத்தினது இயல்பு-இலக்கணமாம் — எ-று.

ஆகியவென்பது-ஆயெனமுருயிற்று. (க)

சஅ. காலங்களனே காரணமென்றிம்
மூவகையேற்றி மொழிநருமுளரே.

இதுவுமது.

இ-ள். காலம்-நூல்செய்தகாலமும், களன் நூலரங்கேற்றிய சபையும், காரணம்-நூல்செய்ததற்குக்காரணமும், என்று என்று, இம்மூவகை- இம்மூன்றனையும், ஏற்றி-அவ்வெட்டனோடுகூட்டி, மொழிநரும்-பதினொன்றாகச்சொல்லுவாரும், உளர்-சிலருளர் —எ-று (உ)

சகூ. முதனூல்கருத்த னளவுமிகுதி
பொருள்செய்வித்தோன் றன்மைமுதனிமித்தினு
மிடுகுறியானுநூற் கெய்துபெயரே

இது முன்சொன்னபதினொன்றனுள்நூற்பெயருக்குச்சிறப்புவிதிசொல்லுகின்றது.

இ-ள். முதனூல்-முதனூலும், கருத்தன்-செய்தவனும், அளவு-அளவும், மிகுதி-மிகுதியும், பொருள் பொருளும், செய்வித்தோன்- செய்வித்தவனும், தன்மை குணமும், முதல்-முதலாகிய, நிமித்தினும்- காரணங்களாலும், இடுகுறியானும்-இடுகுறியாலும், நூற்கு-நூலுக்கு, பெயர்-பெயரானது, எய்தும் வரும் — எ-று.

முதனூலாற்பெயர் பெற்றவை பாரதமுதலியன, செய்தவனாற் பெயர்பெற்றவை தொல்காப்பியமுதலியன, அளவினாற் பெயர் பெற்றவை நாலடி நானூறுமுதலியன, மிகுதியாற்பெயர் பெற்றவை களவியன்முதலியன, பொருளாற் பெயர் பெற்றவை அகப்பொருண்முதலி

யன, செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றவை சாதவாகனமுதலியன, தன்மையாற் பெயர்பெற்றவை நன்னூன்முதலியன இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றவைகளைக்கோட்டுத் தண்டுமுதலியன. (௯)

௫0. தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப.

இது வழியின்வகையாகிய நூல்யாப் பினுக்குச் சிறப்புவிதி சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தொகுத்தல் - விரிந்து கிடக்கின்றவைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லுதலும், விரித்தல்-சுருங்கிக்கிடக்கின்றவைகளை விரித்துச்சொல்லுதலும், தொகைவிரி-தொகுத்தும்விரித்துஞ் சொல்லுதலும், மொழிபெயர்ப்பு-பதினெண்மொழியு ளொன்றனுளிருக்கின்றபொருளை மற்றொன்றுள்ளே திருப்பிச் சொல்லுதலும், எனத்தரும்-என்று சொல்லத்தகும், ஈரிரண்டு நான்குபிரிவையுடைத்தாகும், நூல்யாப்பு-நூல்யாப்பானது, என்ப என்றுசொல்லுவர் புலவர்— எ-று.

மலர்கலையென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே தொகை வகை விரியாப்பென்று சொல்லியது, இந்நான்கு பிறிவினுள் இல்லையேயென்றால் நடுநின்றவகை பின்னின்றவிரியைக் குறிக்கும்போது தொகையாகவும், முன்னின்றதொகையைக் குறிக்கும்போது விரியாகவும் நிற்கையால் தொகைவிரியேயாம். (௪)

௫௧. தன்னா சிரியன் றன்னொடு கற்றோன்
றன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்
றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

இது முன்சொன்ன சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்குரியா ரிவரென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னாசிரியன்-தன்னுடையவாசிரியனும், தன்னொடுகற்றோன்-தன்னோடு பாடங்கேட்டவனும், தன்மாணாக்கன்-தன்னுடையமாணாக்கனும், தகுமுரைகாரன்-தன்னூலுக்குத் தகுமுரையைச்செய்தவனும் என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, இன்னோர் இந்நால்வருளொருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல் சொல்லுதல், கடன்-முறையாகும்—எ-று, (௫)

௫௨. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்றற் புகழ்த றகுதி யன்றே.

இது சிறப்புப்பாயிரம் பிறர்செய்தற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தோன்றா-தோன்றாதநுட்பங்களெல்லாம், தோற்றி-காட்டி, துறைபல-பலதுறைப்பட்டு விரிந்தநூலை, முடிப்பினும் செய்துமுடித்தாலும், தான்-தானே, தற்புகழ்தல்-தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்ளுதல், தகுதியன்று-தகுதியன்றாம்—எ-று, (௬)

௩௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினு
மன்னிய வவையிடை வெல்லுறு பொழுதினுந்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்
தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்புல வோற்கே

இது தற்புகழ்ச்சியும் ஓரோவிடத்துக் குற்றமாகாதென்று சொல்லுகின்றது.

இ-ள். மன்னுடைமன்றத்து-அரசனதுசபைக்கெழுதும், ஓலைத்தூக்கினும்-சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும்-தனதுவலிமையை யறியாதாரிடத்திலும், மன்னியவவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்-பெரியசபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும்பொழுதும், தன்னைமறுதலை பழித்தகாலையும்-தன்னையெதிரி பழித்தகாலத்திலும், தன்னைப்புகழ்தலும்-தன்னைத்தான் புகழ்ந்துகொள்ளலும், புலவோற்கு-புலவனுக்கு, தகும்-தகும்—எ-று. (எ)

௩௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே

இது இருவகைப்பாயிரமும் நூலுக்கு இன்றியமையாச்சிறப்பினவென்பது சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தான்-ஆயிரமுறுப்புகளால், அகன்றதாயினும்-விரிந்ததாயினும், பாயிரமில்லது-பாயிரமில்லாதது, பனுவலன்று-நூலன்றாகும்—எ-று. (அ)

௩௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமு
மாடமைத்தோ ளல்லார்க் கணியும்போ - லாடமை
னைதுரையா நின்ற வணிந்துரையை யெந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது

இது முன்னே நூலன்றென்றதற்குக் காரணஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள் மாடக்கு-மாளிகைக்கு, சித்திரமும்-ஓவியமும், மாநகர்க்கு-பெரியபட்டணத்திற்கு, கோபுரமும்-சிகிரியும், ஆடு நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை-மூங்கில்போன்ற, தோள்-தோள்களையுடைய, அல்லார்க்கு மங்கையருக்கு, அணியும்-ஆபரணமும், போல்-போல, நாடி-நினைத்து, ஐது-அழகியபொருளை, உரையாநின்ற-சொல்லுகின்ற, அணிந்துரையை இருவகைப்பாயிரங்களையும், உரையா உரைத்து, எந்நூற்கும் எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூலுக்கும், முன்-முன்னே, பெய்து-சேர்த்து, வைத்தார்-ஆசிரியர்வைத்தார், பெரிது-மிகவும்—எ-று. (கூ)

சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்-முற்றிற்று.



எழுத்ததிகாரம்.

முதலாவது
எழுத்தியல்.

௫௬. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முகற் றொழுது நன்கியம்புவ னெழுத்தே.

இது கடவுள்வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூ-பூக்களானவை, மலி-நிறைந்த, அசோகின்-அசோகமரத்தினது, புனை-அலங்கரிக்கும், நிழல்-நிழலின்கண், அமர்ந்த-எழுந்தருளியிருக்க, நான்முகன்-நான்குதிருமுகங்களையுடையகடவுளை, தொழுது வணங்கி, நன்கு-நன்றாக, இயம்புவன்-சொல்லுவன், எழுத்து-எழுத்திலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை.

எல்லாம் வல்லகடவுளை வணங்கலால் இனிதுமுடியுமென்பதுகருதிநன்கியம்புவனென்று புகுந்தமையின் இது முதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி (௧)

௫௭. எண்பெயர் முறைபிறப் புருவ மாத்திரை
முதனிலை யிறுதி யிடைநிலை போலி யென்றா
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

இது அவ்வெழுத்திலக்கணம் இவ்வளவிற் றென்பதை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் எண்-எழுத்தினெண்ணும், பெயர்-பெயரும், முறை-முறையும், பிறப்பு-பிறப்பும், உருவம்-வடிவமும், மாத்திரை-அளவும், முதனிலை-முதனிலையும், ஈறு-நிலை, கடைநிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், போலி-போலியும், பதம்-பதமும், புணர்பு-புணர்ச்சியும், என-என்று, பன்னிருபாற்று-பன்னிருபகுதியினையுடைத்தாகும், அது அவ்வெழுத்திலக்கணம்—எ-று.

என்றாவென்பது எண்ணிடைச்சொல். இச்சூத்திரம் தொகுத்துச்சுட்டலென்னுமுத்தி, மேல்வருவனவெல்லாம்வகுத்துக்காட்டல். (௨)

௫௮. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி
யெழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

இது எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய எண்முதலியபத்தையும் ஓரியலாகவும், புறத்திலக்கணமாகிய பதம் புணர்பு என்னுமிரண்டனுள் அவ்வெழுத்தாலாம பதத்தை ஓரியலாகவும், அப்பதம் புணரும்புணர்ப்பை மூன்றியலாகவும், ஒத்துமுறைவைப்பென்னுமுத்தியாலவைக்கப்புகுந்து முதற்கண்வைத்த எழுத்தியல்ல எழுத்தினெண்ணினை அறிவிக்குமுறையாகத்தொடங்கி எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதன் வகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் மொழி-சொல்லுக்கு, முதற்காரணமாம்-ஆதிகாரணமாகவருகின்ற, அணுத்திரள்-அணுத்திரளின்காரியமாகிய, ஒலி-ஒலியாவது, எழுத்து எழுத்தாகும், அது-அவ்வெழுத்து, முதலெனமுதலெழுத்தென்றும், சார்பென சார்பெழுத்தென்றும், இருவகைத்து-இரண்டுவகையினையுடைத்தாகும்—எ-று.

அணுத்திரளென்றது ஒலிநுட்பத்தை, மொழிமுதற் காரணமாமொலியெழுத்தென்றால் ஙா ஙீ முதலியவை எழுத் தாகாவென்றும், அணுத்திரளொலி யெழுத்தென்றால் முற்கு இருமல் முதலியவைஎழுத்தாமென்றுங் கொள்ள வேண்டுதலால், மொழிமுதற் காரணமாமணுத்திரளொலி யெழுத்தென்றார். (ரு)

ருசு. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

இது முதலெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் உயிரும்-ஆவியும், உடம்பும்-மெய்யும், ஆம்-ஆகும், முப்பதும்-முப்பதெழுத்தும், முதல்-முதலெழுத்தாகும்—எ-று. (சு)

சாம. உயிர்மெய்யாய்த முயிரள பொற்றள
    பஃகிய இ உ ஐ ஔ மஃகான்
    றனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

இது சார்பெழுத்தின் விரியை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், ஆய்தம்-ஆய்தமும், உயிரளபு-உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடையும், அஃகியஇ-குற்றியலிகரமும் (அஃகிய) உ-குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ-ஐகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) ஔ-ஔகாரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃகான் மகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை-ஆய்தக்குறுக்கமும், பத்தும்-ஆகியபத்தும், சார்பெழுத்தாகும்-சார்பெழுத்தாகும்—எ-று.

அஃகுதல் சுருங்குதல் (ரு)

கஈச. உயிர்மெய் யிரட்டு நூற்றெட்டுயி ராய்த
    மெட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை
    யாறே ழஃகு மிம்முப் பானே
    முகர மாறா றைகான் மூன்றே
    யௌகா னொன்றே மஃகுகான் மூன்றே
    யாய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
    யொன்றொழி முந்நூற் றெழுபா னென்ப.*

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்மெய் உயிர்மெய், இரட்டுநூற்றெட்டு - இருநூற்றுப்பதினாறு, உயிராய்தம்-குறுகாதவாய்தம், எட்டு - எட்டு, உயிரளபு-உயிரளபெடை, எழுமூன்று - இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை ஒற்றளபெடை, ஆறேழ - நாற்பத்திரண்டு, அஃகு இ - குற்றியலிகர

ம், முப்பானேழ்-முப்பத்தேழு, (அஃகும்) உகரம் குற்றியலுகரம், ஆறு முப்பத்தாறு, (அஃகும்) ஐகான்-ஐகாரக்குறுக்கம், மூன்று-மூன்று, (அஃகும்) ஔகான்-ஔகாரக்குறுக்கம், ஒன்று-ஒன்று, (அஃகும்) ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கம், இரண்டொடு-இரண்டுடனே, சார்பெழுத்து சார்பெழுத்தினது, உறுவிரி-மிகுந்தவிரி, ஒன்றொழி முந்நூற்றெழுபான்-முந்நூற்றருபத்தொன்பதாம் என்ப என்றுசொல்வர் புலவர்.

இவையித்தனையாதல் அவ்வவற்றின் பிறப்பிலக்கணத்திற்காண்க. ()

௬௨. இடுகுறிகாரணப்பெயர்பொதுச்சிறப்பின.

இது நிறுத்தமுறையால் எழுத்தின் பெயரை அறிவிக்கும்படியாகத் தொடங்கிப் பெயர்க்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடுகுறிகாரணப்பெயர் - இடுகுறிபெயரும் காரணப்பெயரு மாகியவிரண்டும், பொதுச்சிறப்பின் பலபொருளுக்குப் பொதுப்பெயராகியுமொருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம் எ-று. ()

(உ-ம்) மரம்-இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், பனை-இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், அணி-காரணப்பொதுப்பெயர், முடி காரணச்சிறப்புப்பெயர்.

இனி இரட்டுற மொழிதலென்னு முத்தியால் இச்சூத்திரத்திற்கு, இடுகுறிகாரணப்பெயர் இடுகுறியென்றுங் காரணமென்றுஞ் சொல்லப்படு மிலக்கணங்களையுடையபெயர்கள், பொது-இடுகுறி காரணமென்னு மிரண்டிற்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின் இடுகுறிக்கேசிறப்பாகியுங் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம், என்றும் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

(உ-ம்) பரம்-இடுகுறிப்பெயர், பரமன்-காரணப்பெயர், முக்கணன் அந்தணன்-காரணவிடுகுறிப்பெயர், முக்கணனென்பது காரணங்கருதிய வழி மூன்றுகண்ணையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலாகியபலர்க்குஞ்செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இடுகுறியாவேயாய்ப் பரமசிவனுக்குச்செல்லுதலாலுங் காரணவிடுகுறியாயிற்று,

அந்தணனென்பதும், அப்படியே அழகியதன்மையையுடைய பலர்க்கும் பார்ப்பாருக்குஞ்செல்லுதல்காண்க. (அ)

௬௩. அம்முதலீரா றாவிகம்முதல்
மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர்புலவர்.

இது ஒருசாரெழுத்தினது பெயராமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள். அம்முதல்-அகரமுதலாகிய, ஈராறு பன்னிரண்டையும் ஆவி(யென)ஆவியென்றும், கம்முதல்-ககரமுதலாகிய, மூவாறு பதினெட்டனையும், மெய்யென-மெய்யென்றும், விளம்பினர் - சொன்னார், புலவர்-அறிவுடையோர் — எ-று.

(உ-ம்) அ-ஆ இ-ஈ-உ-ஊ எ ஏ-ஐ-ஒ ஓ ஔ உயிர் க்-ங்-ச்-ஞ்-ட்-ண்-த்-ந்-ப்-ம்-ய்-ர்-ல்-வ்-ழ்-ள்-ற்-ன் மெய், ஆவியுமெய்யும்போலவிருக்கையா ல் இவ்விருவகையெழுத்திற்கும் ஆவிமெய்யென உவமவாகுபெயராயக் காரணப்பொதுப்பெயராயினபிறவெழுத்துகளுமிவ்வாறேவருதல்காண்க

௧௪. அவற்றுள்; அ-இ-உ-எ-ஒக்குறிலைந்தே.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அவற்றுள்-ஆவிமெய்யென்றவற்றுள் அ இ-உ-எ ஒ அ இ-உ-எ-ஒ-என்கிற ஐந்து ஐந்தும் குறில்-குற்றெழுத்தாம் — எ-று. (௬)

௧௫- ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔநெடில்.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔ ஆ-ஈ ஊ-ஏ-ஐ ஓ-ஔ, என்கிறவேழும்,நெடில்-நெட்டெழுத்தாம் — எ-று. (௰)

௧௬. அ-இ-உம்முதற்றனிவரிற்சுட்டே.

இதுவுமது.

இ-ள் அ-இ-உ அ-இ-உ என்கிறமூன்றும் முதல்- சொல்லுக்குமுதலில்-தனி-தனித்து, வரின்-சுட்டுப்பொருளைக்காட்டவந்தால், சுட்டு - சுட்டெழுத்தாம் — எ-று.

முதலெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால் புறத்தும்அகத்தும் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) அக்கொற்றவன்-இக்கொற்றன்-உக்கொற்றன்-புறத்துவந்தன அவன்-இவன்-உவன்-அகத்துவந்தன.

அகரம் தூரத்திலிருக்கிறபொருளையும் இகரம் சமீபத்திலிருக்கிற பொருளையுஞ் சுட்டுதற்குவரும். (௰௧)

௧௭. எயாமுதலும் ஆஓவீற்றும்
ஏயிருவழியும் வினாவாகுமமே.

இதுவுமது.

இ-ள். எ யா-எகரமும்யாவும் முதலு - சொல்லுக்குமுதலினும், ஆஓ-ஆகாரமும், ஓகாரமும், ஈற்றும்-சொல்லுக்கீற்றினும், ஏ ஏகாரம் இருவழியும்-அவ்விரண்டிடத்திலும், (தனிவரின்) தனித்துவினாப்பொருளைக் காட்டவந்தால் வினாவாகும் வினாவெழுத்தாகும் — எ-று.

முன்சூத்திரத்தில் தனிவரினென்றது இதற்குங்கூட்டப்பட்டது.

ஒன்றின்முடித்த றன்னினமுடித்தலென்னு முத்தியால் உயிர்மெய்யாகிற யாவினாவுமுடன்கூறப்பட்டது, இவைபுறத்தும் அகத்தும்வருதல் ஏற்றபடிகொள்க

(உ-ம்) எக்கொற்றன், எவன், யாங்ஙனம், யாவன், — எகரமும் யாவும் முதலிலேபுறத்தும் அகத்தும்வந்தன, கொற்றாகொற்றனோ -

ஆகாரமும் ஒகாரமும் ஈற்றிலேபுறத்துவந்தன, எவன், கொற்றவனே, எகாரம் முதலிலகத்தும் ஈற்றிற்புறத்தும் வந்தது. (௰உ)

சுஅ. வல்லினங் கசடதபற வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். க்ச்ட்த்ப்ற வென கசடதபற வென்று, ஆறு-ஆறும் வல்லினம் வல்லினமாம்—எ-று.

இது வன்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௩)

சுக. மெல்லினங் ஙஞணநமன வெனவாறே,

இதுவுமது.

இ-ள். ஙஞணநமன வென-ங ஞ ண ந ம ன வென்று, ஆறு ஆறும், மெல்லினம் மெல்லினமாம்—எ-று.

மென்கணமெனவும் பெயர்பெறும். (௰௪)

எ௰. இடையினம் யரலவழள வெனவாறே.

இதுவுமது.

இ-ள். யரலவழள வென-ய ர ல வ ழ ள வென்று, ஆறு- ஆறும், இடையினம்-இடையினமாம்—எ-று.

இடைக்கணமெனவும்பெயர்பெறும், (௰௫)

எக. ஐ ஔ இ உச் செறியமுதலெழுத்
திவ்விரண்டோரினமாய்வரன்முறையே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஐ ஔ இ-ஐகாரஔகாரங்கள், இ உ-இகார உகாரங்களுக்கு இனமாகிய இகரஉகரங்களோ, செறிய-தமக்கு இனமாகப்பொருந்த, முதலெழுத்து - முதலெழுத்துகளானவை இவ்விரண்டு இரண்டிரண்டு, ஓரினமாம்-ஓரினமாகி, வரல்-வருதல், முறை-முறையாதலால் அவைஇனவெழுத்தெனப் பெயர்பெறும்—எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை ()

எஉ. தானமுயற்சி யளவுபொருள்வடி
வானவொன்றுதியோர் புடையொப்பினமே.

இது இனமென்றதற்குக்காரணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தானம் பிறப்பிடமும், முயற்சி-தொழிலும், அளவு- மாத்திரையும், பொருள்-பொருளும், வடிவு-உருவமும், ஆன-ஆகியவிவற்றுள் ஒன்றுதி-ஒன்றுமுதலாக, ஓர்புடையொப்பு-ஒருபுடையொத்தலால், இனம்-இனமாம்—எ-று.

ஆய்தம் நலிந்திலையாகலானும், மற்றைச்சார்பெழுத்துகளுக்கு அவ்வவற்றின் முதலெழுத்துகளின் பெயர்களே பெயர்களாயடங்கலானும் சார்பெழுத்துகளுக்குப் பெயர்சொல்லாதுவிட்டார். (௰எ)

எங. நிறப்பினுயிர்த்தி னுஞ் செறித்தீண்டம்முத
லடைத்தருளோமுறையாகும்மே.

இது மிறுத்தமுறையால் எழுத்துகளின்முறையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சிறப்பினார்-சிறப்பினாலும், இனத்தினும் - இனத்தினாலும்; செறிந்து-பொருந்தி, ஈண்டு-இவ்வுலகத்தில்; அம்முதல்-அகரமுதலாக நடத்தருனே - வழங்குதலே, முறையாகும் - எழுத்துகள்துமுறையாம் —எ-று.

குரலினதுவிகாரமே நெடிலாதலாற் குறில்முன்னிற்றல் பற்றிச்சிறப்பினுமென்றார், அம்முறையே நெடுங்கணக்கிலேகாண்க. (௰௮)

௭௪. நிறையுயிர்முயற்சியி னுள்வளிதுரப்ப
எழுமணுத்திரளுரங் கண்டமுச்சி
மூக்கிற்றிகழ்நாப் பல்லிதழ்தொழிலின்
வெவ்வேறெழுத்தொலி யாய்வரல்பிறப்பே.

இது மிறுத்தமுறையாலெழுத்துகளின்பிறப்பாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அப்பிறப்பின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நிறை ஒலியெழுத்திற்குவேண்டுங் காரணங்களிற்குறைவின்றிநிறைந்த, உயிர்-உயிரினது, முயற்சியின்-முயற்சியால், உள்-உள்ளேநின்ற, வளி-காற்றானது, துரப்ப-எழுப்ப, எழும்-எழுகின்ற, அணுத்திரள்-செவிப்புலனாமணுக்கூட்டம், உரம்-மார்பும், கண்டம்-கழுத்தும், உச்சி-தலையும்-மூக்கு, நாசியும்ஆகிய-நான்கிடத்தையும், உற்று-பொருந்தி, இதழ்-உதடும், நா நாக்கும், பல்-பல்லும், அணம்-மேல்வாயும்ஆகிய நான்கனுடைய தொழிலின்-முயற்சிகளால், வெவ்வேறு-வேறுவேறு, எழுத்து-எழுத்தாகிய, ஒலியாய்-ஓசைகளாய், வரல-தோன்றுதல், பிறப்பு-அவற்றின்பிறப்பாம்--எ-று. (௰௯)

௭௫. அவ்வழி, ஆவியிடைமை யிடமிடறாகு
மேவுமென்மைமூக் குரம்பெறும்வன்மை.

இது முதலெழுத்துகளுக்கு இடஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அவ்வழி-முன்சொன்னவழியாற் பிறக்குமிடத்து, ஆவிஉயிரெழுத்துகளுக்கும், இடைமை-இடையினத்திற்கும், இடம்-இடம்மிடறாகும் கழுத்தாகும், மென்மை-மெல்லினம், மூக்கு-நாசியை, மேவும்-இடமாகப்பொருந்தும், வன்மை-வல்லினம், உரம-மார்பை, பெறும் இடமாகப்பெறும்—எ-று. (௨௰)

௭௬. அவற்றுள்-முயற்சியுள் அ ஆ வங்காப்புடைய.

இது முதலெழுத்தினுட் சிலவெழுத்திற்குமுயற்சி வகையாற்பிறப்பு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள் - மேலிடம்வகுத்த முதலெழுத்துகளுள், அ ஆ அ ஆ இரண்டும், அங்காப்புடைய-அண்ணத்தின்றொழிலாகியஅங்காத்தலையுடையனவாய்ப் பிறக்கும்—எ று. (௨௧)

௭௭. இஈ எஏ ஐ அங் காப்போ
டண் பன் முதனா விளிம்புற வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள் இ-ஈ-எ-ஏ-ஐ, இ-ஈ-எ-ஏ-ஐ-ஐந்தும், அங்காப்போடு-அங்காப்புடனே, அண்பல், அண்பல்லே நாமுதல் நாக்கடியினது, விளிம்பு-ஓரமானது, உற-பொருந்த, வரும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௨)

௭௮. உ ஊ ஒ ஓ ஔவிதழ்குவிவே.

இதுவுமது.

இ-ள். உ ஊ ஒ ஓ ஔ - உ ஊ ஒ ஓ ஔ ஐந்தும் பிறத்தற்கேது, வாகியமுயற்சி, இதழ்குவிவு-உதடுகளின் குவிதலாம்—எ-று. (௨௩)

௭௯. கஙவுஞ்சஞவும் டணவுமுதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறைவருமே.

இதுவுமது,

இ-ள். கங கவ்வும், ஙவ்வும், (நா) முதல்-நாக்கினடி, (அண்ணமுதல்) மேல்வாயடியையும், சஞ சவ்வும்ஞவ்வும், (நா) விடை நாக்கினடு, (அண்ணவிடை) மேல்வாய்நடுவையும், டண, டவ்வும் ணவ்வும், நாநுனி நாக்கின்கடை, அண்ண (நுனி) - மேல்வாய்க்கடையையும், உற-பொருந்த, முறை-இம்முறையே, வரும்பிறக்கும்—எ-று. (௨௪)

௮௰. அண்பல்லடிநா முடயுறத்தநவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பல்-அண்பல்லினது, அடி-அடியை, நாமுடி-நாக்குநுனி, உற-பொருந்த, தந-தவ்வும் நவ்வும், வரும்-பிறக்கும்—எ-று (௨௫)

௮௧. மீகீ ழிதழுறப் பம்மப்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள் மீ (யிதழ்) - மேலுதடும், கீழிதழ் கீழுதடும், உற-பொருந்த, பம்ம-பவ்வும் மவ்வும், பிறக்கும் பிறக்கும்—எ-று. (௨௬)

௮௨. அடிநாவடி யண முறயத்தோன்றும்

இதுவுமது.

இ-ள், நாவடி-நாக்கினடியானது, அணவடி-மேல்வாயடியை, உற-பொருந்த, ய-யகரமானது, தோன்றும்-பிறக்கும்—எ-று. (௨௭)

௮௩. அண்ண நுனிநா வருடரழவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ண (நுனி) மேல்வாய்க்கடையை, நாநுனி-நாக்குநுனியானது, வருட-தடவ, ரழ-ரவ்வும் ழவ்வும் வரும்-பிறக்கும்—எ-று.

௮௪. அண்பன்முதலு மண்ணமுமுறையி
னாவிளிம்புவீங்கி யொற்றவுமவருடவும்
லகாரளகாரமா யிரண்டும்பிறக்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்பன்முதல்-அண்பல்லடியை, நாவிளிம்பு-நாவோரமானது, வீங்கி-தடித்து, ஒற்ற நெருங்க,லகார (மாய்) லகாரமாகிருந்

அண்ணம்-மேல்வாயை, (நாவிளிம்பு) நாவோரமானது வருட-தடவ, ணகாரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துக்களும், முறை இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும் — எ-று. (௨௯)

அரு. மேற்பல் லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற பொருந்த, வ-வகரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும் — எ-று. (௩௰)

அசு. அண்ண நுனிநா நனியுறின் றனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி-நாக்குநுனி, நனியுறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னவ்வும், வரும்-பிறக்கும் — எ-று. (௩௧)

அஎ. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

அஅ. எடுத்தல் படுத்த னலிதலு ழப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்புஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நலிதல்-நலிதலும்-ஆகிய, உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஓசைமுயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தம்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது உளவாகும்-உள்ளனவாம் — எ-று. (௩௨)

அகூ. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னாய்வரு துயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறு மோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து ளடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி, அவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டு - மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருமெய்யுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு-அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்திரைதோன்றாதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்வரிவடிவின் விகா

ர வடிவே வடிவாய் உயிர்வடிவை யொழித்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும் மெய்யும் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்று முன்னாய்-ஒற்றெழுத்து முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய் உயிர்மெய்யெழுத்து வரும்-வரும் — எ-று.

க்அ-க, க்ஆ-கா, க்ஈ-கீ, க்உ-கு, க்ஊ-கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியே மற்றை மெய்களின் மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களும் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினாறுதல் காண்க. ()

௩௰. குறியதன் முன்னராய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் மிசைத்தே

இது முற்றாய்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தப்புள்ளி-புள்ளிவடிவினதாகிய வாய்தம், குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரோடு கூடிய, வல்லாறன்மிசைத்து வல்லெழுத்தாறனு ளொன்றன் மேற்றாய் வரும் — எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திர மேற்கோளாதலால் தானெடுத்து மொழிதல் என்னும் உத்தியால் வல்லினவகையா லியல்பாக வருமாய்தமாறனோடு அஃகடிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எனச்செய்யுள் விகாரத்தால் வருமாய்தமும், கூடியெட்டாதல் காண்க. (சூ௫)

௩௧. இசைகெடின் மொழிமுத லிடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசை குறையின், மொழி-அவ்வோசை குறைந்த சொல்லுக்கு, முதல்-முதலிலாகிலும், இடை-நடுவிலாகிலும், கடை-இறுதியாகிலும், நிலை-நின்ற, நெடில்-நெட்டெழுத்தேழு னொன்று, அளபெழும்-அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும் — எ-று.

(உ-ம்) "ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வினை யாஅதுமென்னுமவர்", "உறாஅர்க்குறுநோ யுரைப்பாய்கடலைச் செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு", அளிச்சப்பூகால்கலையாள் பெய்தானுக்கப்ப, நல்லபடாஅ பறை" எனவரும், ஓதலில், ஓ, முதலிலும், 'உறாரில்' ஆ, இடையிலும், 'படாவில்,' 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றவைகளெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும், 'செறாஅஅய்' அளபெடுத்தது (ஓவை)

அண்ணம்-மேல்வாயை, (காவிளிம்பு) நாவோரமானது, வருட-தடவ ளகாரமாய்-ளகாரமாகியும், இரண்டும்-இரண்டெழுத்துகளும், முறை இம்முறையே, பிறக்கும்-பிறக்கும் — எ-று. (௨௯)

௮௫. மேற்பல்லிதழுற மேவிடும் வவ்வே.

இ-ள். மேற்பல்-மேற்பல்லானது, இதழ் - கீழுதட்டை, உற பொருந்த, வ-வகரமானது, மேவிடும்-பிறக்கும் — எ-று. (௩௰)

௮௬. அண்ண நுனிநா நனியுறிற் றனவரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். அண்ணம்-மேல்வாயை, நாநுனி-நாக்குநுனி, நனியுறின்-மிகப்பொருந்தின், றன-றவ்வும் னவ்வும், வரும்-பிறக்கும் — எ-று. (௩௧)

௮௭. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி
சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முத லனைய.

இது சார்பெழுத்திற்கு இடமுயற்சிவகையாற் பிறப்பு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தக்கு - ஆய்தம்பிறத்தற்கு, இடம் - இடமானது, தலை-தலையாம், முயற்சி-தொழிலானது, அங்கா - வாயைத்திறத்தலாம், சார்பெழுத்தேனவும்-ஆய்தம் நீங்கலாகிய மற்றைச்சார்பெழுத்துகளும், தம்முதலனைய தம்முதலெழுத்துகளோடொப்பன வாய்ப்பிறக்கும் எ-று.

௮௮. எடுத்தல் படுத்த னலிதலுழைப்பிற்
றிரிபுந் தத்தமிற் சிறிதுள வாகும்.

இது முன்சொன்ன பிறப்பிற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். (பலவெழுத்திற்குப்பிறப்பு ஒன்றாகச்சொல்லப்பட்டாலும்) எடுத்தல்-எடுத்தலும், படுத்தல்-படுத்தலும், நலிதல்-நலிதலும்-ஆகிய உழப்பின்-எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியால், திரிபும் ஒன்றற்கொன்றுபிறப்புவேறுபாடுகளும், தத்தம்-அவ்வவற்றின்கண், சிறிது சிறிது-சிறிது உளவாகும்-உள்ளனவாம் — எ-று. (௩௨)

௮௯. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியு
மேனை யுயிரோ டுருவு திரிந்து
முயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடு மொன்றுமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

இது முன்பிறப்புச்சொல்லிய சார்பெழுத்திற்குச் சார்ந்துவருமாறுமோர்பிறப்பாதலாற் பிறப்பிலக்கணத்து அடக்கி அறிவிக்கத் தொடங்கி, அவற்றுள் உயிர்மெய்வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளிவிட்டு - மெய்புள்ளியைவிட்டு, அவ்வொடு - அகரத்தோடுங்கூடியவழி, முன்னுருவாகியும்-அவ்விட்டவுருவேயுருவாகியும், ஏனையுயிரோடு-அதுநீங்கலாகிய வுயிர்களோடுகூடியவழி, உருவுதிரிந்தும்-உருவுவேறுபட்டும், உயிரளவாய் தன்மாத்திரைதோன்றுதுஉயிர்மாத்திரையேமாத்திரையாய், அதன்வடிவொழித்து-தன்வரிவடிவின் விகா

ரவடிவே வடிவாய் உயிர்வடிவை யொழித்து இருவயிற் பெயரோடும் உயிரும்மெய்யும்ஆகிய இரண்டிடத்தும்பிறந்த உயிர்மெய்யென்னும் பெயருடனே, ஒற்றுமுன்னாய்-ஒற்றெழுத்து முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாகி உயிர்மெய் உயிர்மெய்யெழுத்து, வரும்-வரும்—எ-று.

க்அ-க, க்ஆ கா, க்ஈ - கீ, க்உ - கு, க்ஊ - கூ, க்எ-கெ, க்ஏ-கே, க்ஐ-கை, க்ஒ-கொ, க்ஓ-கோ, க்ஔ-கௌ, இப்படியேமற்றைமெய்களின்மேலும் பன்னிரண்டுயிர்களுங் கூடலால் இருநூற்றுப் பதினாறுதல்காண்க.( )

௯௰. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப்புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே

இது முற்றாய்தம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆய்தப்புள்ளி-புள்ளிவடிவினதாகிய ஆய்தம், குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடுபுணர்ந்த உயிரோடுகூடிய, வல்லாறன் மிசைத்து வல்லெழுத்தாறனு ளொன்றன் மேலதாய்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) எஃகு-கஃசு இருபஃது எனவரும், பிறவுமன்ன, இச்சூத்திரமேற்கோளாதலால் தானெடுத்துமொழிதல் என்னுமுத்தி, வல்லினவகையால் வல்லினமாகவருமாய்தமாறனோடு அஃகடிய எனப்புணர்ச்சி விகாரத்தால் வருமாய்தமும் அஃகாண் எனச்செய்யுள்விகாரத்தால் வருமாய்தமும், கூடியெட்டாதல்காண்க. (௯௰)

௯௧. இசைகெடின் மொழிமுதல் இடைகடை நிலைநெடி
லளபெழு மவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

இது உயிரளபெடை வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இசைகெடின்-பாட்டிலோசைகுறையின், மொழி-அவ்வோசைகுறைந்த சொல்லுக்கு, முதல்-முதலிலாகிலும், இடை-நடுவிலாகிலும், கடை-இறுதியாகிலும், நிலை-நின்ற, நெடில்-நெட்டெழுத்தேழு ளொன்று, அளபெழும்-அவ்வோசையைநிறைக்கத் தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்கும், அவற்று-அவற்றின்பின், அவற்றினக்குறில்-அவற்றினமாகிய குற்றெழுத்துகள், குறி-அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு வரிவடிவில் அறிகுறியாய்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) "ஓஒதல் வேண்டுமொளி மாழ்குஞ்செய்வினை யாஅதுமென்னுமவர்," "உறாஅர்க்குறுநோ யுரைப்பாய்கடலைச், செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு", "அளிச்சப்பூ காலக்கணியாள் பெல்தானுகடப்பந்து, நல்லபடாஅ பறை" எனவரும், ஓதலில், ஓ, முதலிலும், 'உறாஅரில்' ஆ, இடையிலும், 'படாவில்', 'ஆ' இறுதியிலும், அளபெடுத்தன, மற்றைநெட்டெழுத்துகளும் இப்படியே அளபெடுக்கும், 'செறாஅஅய்' அளபெடுத்தது (மூன்று

ஞ்சொல்லுக்குநடுவிலும், கடையிலும் வாராமையால் அவ்விடங்களில் அதுநீங்கலாகநின்று அளபெடுக்கின்ற அளபெடைபத்தொன்பதோடும் கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றாங்கே யெடுப்பதூஉமெல் லாமழை,, எனவின்னிசைநிறைக்கவருமளபெடையும் "உரனசைஇயு ள்ளந் துணையாகச்சென்றார் வரனசையின்னிமுளேன்,, எனச்சொல்லி சைநிறைக்கவருமளபெடையுங்கூடி உயிரளபெடை யிருபத்தொன்றா ய்வருதல்காண்க. (௩௬)

௩௭. ஙஞண நமன வயலள வாய்த

மளபாங் குறிலிணை குறிற்கீ ழிடைகடை

மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே

இது ஒற்றளபெடை வருமாறுணர்த்துகின்றது

இ-ள். (இசைகெடின) பாட்டிலோசைகுறையின், குறிலிணைக்கீழ் குறிலிணையின்கீழாவது குறிற்கீழ்-குறிற்கீழாவது, இடை-சொல்லுக்கு நடுவிலாகிலும், கடை-சொல்லுக்குக் கடையிலாகிலும் ஙஞணநமனவய லள-ஙம்முதலியவிப்பத்துமொன்றனும், ஆய்தம்-ஆய்தமேனும், அளபு மிகலாம்-அவ்வோசையை நிறைக்கத் தன் மாத்திரையின்மிகுந்தொலிக் கும், அவற்றின்வேறுகுறியாம்-அப்படியளபெடுத்தமையையறிதற்குஅ வற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவில்அறிகுறியாய்வரும்-எ-று.

மூன்சூத்திரத்தில் இசைகெடின் என்றது இதற்குங் கூட்டப் பட்டது.

(உ-ம்) இலங்ங்கு வெண்பிறைசூ டீசனடியார்க்குக் கலங்ங்குநெ ஞ்சமிலைகாண எ-ம், எங்ங்கிறைவ னுளனென்பாய் மன்னேயானெங்ங்கெ னத்திரிவான் எ-ம் மடங்ங்கலந்த மனனேகளத்துவிடங்ங்கலந்தானேவே ண்டு, எ-ம், 'அங்ங்கனிந்தவரு ளீடத்தார்கன்புசெய்து, நங்ங்களங்கறுப் பாநாம், எ-ம், வரும், 'இலங்கு, குறிலிணைக்கீ ழிடையிலும், 'எங்கு' குறிற்கீழிடையிலும், மடங், குறிலிணைக்கீழ்க் கடையிலும், 'அங்,குறி ற்கீழ் கடையிலும், ஙகரம்அளபெடுத்தது, 'எஃஃகிலங்கியகையராயின் னுயிர் வெஃஃகுவார்க்கில்லை வீடு, ஆய்தமளபெடுத்தது மற்றமெ ய்களுமிப்படியே யளபெடுக்கும் ஙகரம்போலவிதி யீறாகவும் வாரா மையால்ஆய்தத்தை இறுதியில்விலக்கிஒற்றளபெடைநாற்பத்திரண்டா தல்காண்க. (௩௭)

௩௮. யகரம் வரக்குற ளுத்திரி யிகரமு

மசைச்சொன் மியாவி னிகாமுங் குறிய.

இது குற்றியலிகரம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் யகரம்வர - யகரத்தை முதலிலேயுடைய சொல்வர, குற ளு - குற்றியலிகரம், திரி - திரிந்த இகரமும் - இகரமும், அசைச்சொ

ல்-அசைச்சொல்லாகிய, மியாவின்-மியாவென்பதின்மகரத்தின்மேலிருக்கிற, இகரமும்-இகரமும், குறிய-குற்றியலிகரங்களாம் — எ று.

(உ-ம்) நாகுகியாது-எஃகியாது, வரகியாது-கொக்கியாது-குரங்கியாது-அல்கியாது-எ-ம், கேண்மியா-எ-ம், பிறவுமிப்படியேவரும். நாகு-யாது, நாகியாதுஎன்றுதல்காண்க. [பொதுப்படக்கூறியகுற்றியலுகரம் முப்பத்தாறலும் அசைச்சொன்மியாவினாலும் குற்றியலிகரம்முப்பத்தேழாய் வருமாறுகாண்க.] (௯௩)

௯௪. நெட்டெலாட்டாய்த முயிர்வலிமெலியிடை
தொடர்மொழியிறுதி வன்மையூருகர
மஃகும்பிறமேற் றொடரவும்பெறுமே.

இது குற்றியலுகரம் வருமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நெடிலோடு-தனி-நெட்டெழுத்தோடே, ஆய்தம்-ஆய்தமொன்றும், உயிர்-சொல்லுக்குநடுவிலுங்கடையிலும்வாராத ஔகாரம்நீங்கியவுயிர்பதினொன்றும், வலி-வல்லெழுத்தாறும், மெலி-மெல்லெழுத்தாறும் இடை-வல்லெழுத்துகளோடுதொடராத வகரம்நீங்கியஇடையெழுத்தைந்தும்ஆகிய முப்பத்தாறனுளொன்றால், தொடர்-ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாகத் தொடரப்பட்டு, மொழியிறுதி சொல்லினிறுதியில், வன்மை-வல்லெழுத்துகளுள் யாதாயினுமொன்றன்மேல், ஊர்-ஏறிவருகின்ற, உகாரம் உகாரமானது, அஃகும்-தன்மாத்திரையிற்குறுகும், பிற-பிறவெழுத்துகளு ளொன்றும்பலவும், மேற்றொடரவும்-குறுகுதற்குமொழிநிறைதற்குங் காரணமாகமேலேதொடரவும், பெறும்-தனிநெடிலொழிந்தவைக்குதொடரும்பெறும் — எ று.

(உ-ம்) நாகு-காசு, நீறு-நெடிற்றொடர், எஃகு-ஆய்தத்தொடர், வாகு-பலாசு, கரிது-உயிர்த்தொடர், கொக்கு-கச்சு, பற்று-வன்றொடர், குரங்கு-மஞ்சுகன்றுமென்றொடர், தெள்குசோபு வீழ்துஇடைத்தொடர், எனவரும்பிறவுமிப்படியேவரும். [இங்கேமற்றயலெழுத்தைக்கொண்டு ஆறுவகையாகச்சொல்லிப் பின்னேபுணரியல்முதலான விடங்களிலே கூடுத்தாளுதலால் 'முன்மொழிந்துகோடல், என்னுமுத்திமொழிந்த பொருளோடவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால், 'நுந்தை, யென்னும்முறைப்பெயரின் முன்னின் நகரமெய்யிலிருக்கிற உகாரமுங்குறுகுமென்றுகொள்க.] (௯௪)

௯௫. தற்சுட்டளபொழி யைம்மூவழியு
நையுமௌவு முதலற்றாகும்.

இது ஐகார ஔகாரக்குறுக்கங்கள் வருமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐ-ஐகாரம், தற்சுட்டளவு-தன்னைக்குறித்துத்தன்பெயர் சொல்லுமளவிற்குறுகாது, ஒழி-ஒழிந்த, மூவழியும்-சொல்லுக்குமுதனடுகடையுளிலேயெய்கேன்றாலும், நையும-தன்மாத்திரையிற்குறுகும், ஔ

வும்-ஔகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலில், அற்றும் • தன்மாத்திரையிற்குறுகும் — எ-று. (௫௯)

(உ-ம்: ஐப்பசி-வலையன்குவளை-எ-ம், மௌவல்-எ-ம், வரும். [இடைவகையால் ஐகாரக்குறுக்கமூன்றும் ஔகாரக்குறுக்கமொன்றும்வருதல்காண்க.] (௬௰)

௬௬. ணனமுன்னும் வஃகான் மிசையுமக்குறுகும்.

இது மகரக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது,

(இ-ள்) ணன-ணகரனகரங்களிலொன்று நின்றுதொடரமுன்னும் அதன்முன்னின்றாலும், வஃகான்-வகரம்வந்துதொடர, மிசையும்-அதன்பின்னின்றாலும், ம-மகரம், குறுகும்-தனமாத்திரையின் குறையும் — எ-று.

(உ-ம்) "வெருளினுமெல்லாம் வெருளுமஃதன்றி மருளினுமெல்லாமருணம்", எ-ம், திசையறிமீகானிம்போன்ம,, எ-ம் தரும்வளவன் எ-ம், வரும், [இவற்றுள் 'மருளும், 'மருணம், 'போலும், போன்மஎன்றதலால் செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல்லிலே, ள-ல-இரிந்த ண-ன வென்றறிக இச்சூத்திரக்கருத்தைப் பின்வருஞ்சிலசூத்திரங்களைக்கொண்டு உய்த்துணரவைத்தலால் இது 'உய்த்துணரவைப்புஎன்னுமுத்தி, (௬௧)

௬௭. லளவீற் றியையினு மாய்தமஃகும்,

இது ஆய்தக்குறுக்கம் வருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளவீற்றியையின் லகாரளகார வீற்றுப்புணர்ச்சியில் ஆம் ஆகின்ற, ஆய்தம், குறில்வழி "லளத்தவ்வணைவினுய்தமாகவும்பெறூஉமல்வழியானே,, என்னுமாய்தம், அஃகும் தன்னரைமாத்திரையிற்குறுகும் — எ-று.

(உ-ம்) கஃறீது-முஃடீது, எனவரும். [இதுமுடிவிடங்கூறல்,என்னுமுத்தி.] (௬௨)

௬௮. தொல்லைவடிவின வெல்லாவெழுத்துமாண்
டெய்துமெகர வொகரமெய்புள்ளி,

இது பிறத்தமுறையால் உருவமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாவெழுத்தும் எல்லாவெழுத்துகளும், தொல்லைவடிவின-பலவேறுவகைப்பட வெழுதிவழங்கு பழையவடிவினையுடையவாம்; ஆண்டு-அவ்வடிவையையுடையவாய் வழங்குமிடத்து, எகரம்-எகரமும் மெய்-மெய்களும், புள்ளி புள்ளியை, எய்தும்-பெறும் — எ-று.

(உ-ம்) எ ஒ க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் என வரும், (௬௩)

௬௯. மூன்றுயிரளபிரண் டாநெடிலொன்றே
குறிலோடையௌக் குறுக்கமொற்றள
பரையொற்றிஉக் குறுக்கமாய்தம்
கால்குறணமஃகா னாய்தமாத்திரை.

இது நிறுத்தமுறையால் மாத்திரையாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாத்திரை-ஒலிக்குமளவு, உயிரளபு உயிரளபெடைக்கு, மூன்(றாம்)-மூன்றாகும், நெடில்-நெட்டெழுத்திற்கு,இரண்டாம்-இரண்டாகும், குறில்-குற்றெழுத்திற்கும் ஐக்(குறுக்கம்)-ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும் ஔகுறுக்கும்-ஔகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு-ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன்(றாம்)-தனித்தனியொன்றாகும், ஒற்று - மெய்யெழுத்திற்கும், (குறுக்கம்)-குற்றியலுகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம்-குற்றியலுகரத்திற்கும் ஆய்தம்-ஆய்தத்திற்கும், அரை(யாம்)-தனித்தனியரையாகும், குறண்மஃகான்-மகரக்குறுக்கத்திற்கும், (குற)ளாய்தம்- ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும் கா(லாம்)-தனித்தனிகாலாகும்—எ-று.

மேல் "உயிரளவாய்,, என்றுசொன்னதனால் இங்கேஉயிர்மெய்க்கு மாத்திரைசொல்லவில்லை. (௪௪)

௫. இயல்பெழுமாந்த ரிமைநொடிமாத்திரை,

இது ஒருமாத்திரையென்னுங் காலளவைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாந்தர் மனிதருடைய, இயல்பு-இயல்பாக, எழும்-உண்டாகுகின்ற, இமை-கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி - கைந்நொடிப்பொழுதும்,மாத்திரை ஒருமாத்திரையென்னும்வகையறப்பொழுதாம்—எ-று.

[இது "பின்னதுநிறுத்தல்,, என்னுமுத்தியால் மாத்திரையினளவைப்பின்னாகச்சொன்னார்.] (௪௫)

௫௧. ஆவியுமொற்று மளவிறந்திசைத்தலு
மேவுமிசைவிளி பண்டமாற்றாதியின்.

இது "மூன்றுயிரளபு,, என்னுஞ்சூத்திரவிதிக்குப் புறனடை உணர்த்துகின்றது

இ-ள். ஆவியும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய உயிரெழுத்துகளும், ஒற்றும்-அவ்விருவகைமெய்யெழுத்துகளும், அளவிறந்து முன்சொன்னஅளவைக்கடந்து, ஒலித்தலும்-அதிகமாகவொலித்தலையும், மேவும்- பொருந்தும், இசை இராகமும், விளி-அழைத்தலும், பண்டமாற்று பண்டமாற்றலும், ஆதியின்முதலானவைகளிடத்து—எ-று.

"ஆதி,, யென்றதனால் புலம்பல்முதலானவைகளுங்கொள்க. இராகத்தில் அதிகமாகவொலிக்கும்போது உயிர்பன்னிரண்டு மாத்திரையீறாகவும் ஒற்றுப்பதினொருமாத்திரையீறாகவும் ஒலிக்குமென்பாரிசைநூலார், இதுபிறநூன்முடிந்தது. தானுடன்படுதல்,,என்னுமுத்தி. (௪௬)

௫௨. பன்னீருயிருங் கசதநபமவய
ஞஙவீரைந்துயிர் மெய்யுமொழிமுதல்.

இது நிறுத்தமுறையால்மொழிக்கு முதலாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பன்னீருயிரும்-பன்னிரண்டுயிரெழுத்துகளும், கசதநபமவ யஞங-ககரமுதல் ஙகரமீறாகச்சொல்லப்பட்ட, ஈரைந்து-பத்து, உயிர்-உயிரோடிய, மெய்யும்-மெய்யெழுத்துகளும், மொழி-சொல்லுக்கு, முதல்-முதலாகும்—எ-று.

(உ-ம்) அடை-ஆடை-இடை-ஈடை-உடை-ஊடல-எடு-ஏடு-ஐயம்-ஒதி-ஓதி-ஔவியம்-எனவும், களி சவடி-தளிர் நலம்-படை- மலே-வளம்-யவனர்-ஞமலி-அங்ஙனம் எனவும்வரும், [உயிர்போலத்தனித்துமுதலாகமாட்டாமையால் "உயிர்மெய்என்றூர்" இது "இன்னதல்ல திதுவென் மொழிதல்" என்னுமுத்தி.] (சஎ)

௱௨. உஊ ஒஓ வலவொடுவம்முதல்.

இது முதலாமென்றமெய்களுட்சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உஊஒஓவலவொடு-உஊஒஓஎன்கின்றநான்குமல்லாதஎட்டு உயிர்களோடும், வ-வகரமெய்யானது, முதல் - சொல்லுக்கு முதலாகும் —எ-று.

(உ-ம்) வளி வாளி விளி வீறு வெளி வேளே வைகல் வௌவு என வரும். (சஅ)

௱௩. அஆ உஊ ஓஔயம்முதல்.

இதுவுமது.

இ-ள். அஆ உஊ ஓஔ (வொடு)-அஆ உஊ ஓஔஎன்கிற ஆறுயிரோடும், ய-யகரமெய், முதல்-சொல்லுக்கு முதலாகும—எ-று.

முன்சூத்திரத்தின் 'ஒடு' வை வருவிக்கலாயிற்று.

(உ-ம்) யவனர் யானை யுகம் யூகி யோகி யௌவனம்எனவரும். ()

௱௫ அ ஆ எ ஒவ்வோடாகுஞம்முதல்;

இதுவுமது:

இ-ள். அ ஆ எஒவ்வோடு-அ ஆ எ ஒ என்கின்றநான்குயிரோடும், ஞ-ஞகரமெய், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும—எ-று.

(உ-ம்) ஞமலி ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்று எனவரும். (ருல)

௱௬. சுட்டியாவெகர வினவழியவ்வை
யொட்டிஙவ்வு முதலாகும்மே;

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டு-மூன்றுசுட்டும், யா (வினா)-யாவினவும், எகரவினா-எகரவினவும்ஆகிய வைகளுடைய, வழி-பின்பு, அவ்வை அகரத்தை,ஒட்டி-சேர்ந்து, ஙவ்வும்-ஙகரமெய்யும், முதலாகும்-சொல்லுக்குமுதலாகும் —எ-று.

(உ-ம்) அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் யாங்ஙனம் எங்ஙனம் என வரும். [ஒருவிதத்தினுலே முதலாகையால், ஙவ்வும், என இழிவு சி

றப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினர் முதலாகாதென்பவர்க்கு உடன்படுதலு மறுத்தலுமாதலால் 'பிறர்தம்மயமேற் கொண்டுகளைவு, என்னுமதம்.]

௬எ. ஆவிஞஞணநமன யரலவழளமெய்
சாயுமுகர நாலாறுமீறே.

இது நிறுத்தமுறையான் மொழிக்கீறுமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆவி - தனித்தும் மெய்யோடும் வரும்பன்னிரண்டு உயிர்களும், ஞணநமனயரலவழளமெய்-இப்பதினொருமெய்களும், சாயுமுகரம்-குற்றியலுகரமும் ஆகிய நாலாறும் இருபத்துநான்கெழுத்தும், ஈறு-மொழிக்கீறுகும் — எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ ஓ-எ ம்,விள-பலா-கரி-தீ, கடு பூ சே-எ தே-தை-சொ-போ-கௌ-எ-ம்,உரிஞ் மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்,வேர் வேல்-தெவ் வீழ்-வாள்-அஃகு-எ-ம் வரும். (௬௨)

௬அ. குற்றுயிரளபி னீறாமெகர
மெய்யோடேலாதொந் நவ்வொடாமௌக்
ககரவகமோ டாகுமென்ப.

இது முன்னீறுமென்றவெழுத்துட் சிலவற்றிற்குச்சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், குற்றுயிர்-அஇஉஎஒஎன்கிற குற்றுயிரான்வை, அளபின்-அளபெடையிலே, ஈறும் வரிவடிவில், அறிகுறியாகத்தனித்துஈறுகும், எகரம்-எகரமானது, மெய்யோடேலாது மெய்யோடீறாகாது, ஒ ஒகரமானது, நவ்வொடாம்-நகரமெய்யொன் றுடனீறுகும், ஔ-ஔகாரமானது, ககரவகரமோடாகும்-ககரவகரங்களிரண்டு மெய்களுடனீறுகும், என்ப என்றுசொல்லுவர புலவர் — எ-று.

(உ-ம் பல அ தீஇ பூஉ-சேஎ-கைஇ-கோஒ - கௌஉ-எ-ம், நொ-எ-ம், கௌவௌ-எ-ம், வரும். (௬௩)

௬௯. நின்றநெறியே யுயிர்மெய்முதலீறே.

இது எழுத்தினது முதலுமீறுமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-எ, நின்றநெறியே-மெய்முன்னும் உயிர்பின்னுமாக ஒலித்து நின்றவழியே, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்க்கு, முதல்-மெய்முதலாகும் ஈறு உயிரீறுகும் — எ-று.

[எனவேஉயிரும் ஒற்றும்-ஆய்தமுதலிய ஒன்பதுசார்பெழுத்துகளும் ஓரெழுத்தாகையால்அவற்றிற்குமுதலுமீறும் அவையேயாமென்பதைஅருக்தாபததியாற் கூறினர்-இது 'எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல், என்னுமுத்தி. இப்படிச்சொல்லாதவையெல்லாம் "சொல்லின்முடிவின், ப்பொருண்முடிகதல்,, என்னுமுத்தி. (௬௪)

௭௰. கசதவொழித்தவீ ரேழன்கேட்ட
மெய்ம்மயக்குடனிலைரழவொழித்தீரெட்



டாகுமிவ்விருபான்மயக்குமொழியிடை
மேவுமுயிர்மெய்மயக்களவின்றே.

இது நிறுத்தமுறையாலே மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்கலும் உயிருமெய்யுமாறி மயங்கலும்ஆகிய இடைநிலைமயக்கமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கசதப-கசதபவென்னு நான்கையும், ஒழித்த நீக்கிய ஈரேழுன்கூட்டம் பதினான்கு மெய்களும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம், மெய்ம்மயக் (காகும) வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும், ரழ ரழவென்னு மிரண்டனையும், ஒழித்து நீக்கி, மற்றைப் பதினாறுமெய்களும், (கூட்டம்) தம்மோடு கூடுங்கூட்டம், உடனிலே (மெய்ம்மயக்) காகும்-உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாகும், இவ்விருபான் மயக்கும்-இவ்விருவகைமயக்கமும், மொழிஒருமொழிகளுந்-தொடர்மொழிக்கும், இடைநடுவில்,மேவும்-வரும், உயிர்மெய் உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும், மயக்கு-மாறிமயக்கு மயக்கத்திற்கு அளவின்று அளவில்லை, வேண்டியவாறே மயங்கும் — எ-று.

[கூட்டம், என்றாலும் 'மயக்கம், என்றாலும் 'சையோகம், என்றாலும் ஒருபொருள் பின் 'உடனிலே, என்றதனுல் முன் 'பிறமெய், என்பது கொளளப்பட்டது] உயிர்மெய்மயக்குதற்கு உதாரணம் அலவில் எ-ம், கா-எ-ம், வரும் மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் பின்வருஞ்சிறப்புச் சூத்திரங்களுட்காண்க. (ருரு)

௱௰௧. ஙம்முன்கவ்வாம் வமுன்யவ்வே.

இது வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்துள் விதந்துசிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஙம்முன்-ஙகரத்தின்முன், க-க்கரமும், வம்முன் வகரத்தின்முன், ய-யகரமும், ஆம்-மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) கங்கன்-எ-ம், தெவ்யாது-எ-ம், வரும் (ருசு)

௱௰௨. ஞநமுன் றவ்வினம் யகரமொடாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். ஞநமுன்-ஞகரநகரங்களின்முன், தம்மினம்-அவற்றிற்கினமாகியசகரதகரங்களும், ய-யகரமும், ஆகும் மயங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) கஞ்சனஉரிஞ்யாது-எ-ம், கந்தன்-பொருந்யாது-எ-ம்,வரும்.

௱௰௩. டறமுன்கசப மெய்யுடன்மயங்கும்.

இதுவுமது.

இ-ள். டறமுன் - டகாறகரங்களின்முன், கசபமெய் கசபஎன்கிற மூன்றுமெய்களும், உடன்மயங்குக-இணங்கிமயங்கும் – எ-று.

(உ-ம்) கட்கம கட்சி திட்பம-எ-ம், கற்கசற்சிறுர்கற்ப-எ-ம், வரும்,

௱௰௪. ணனமுன்னினங்கச ஞபமயவவ்வரும்

இதுவுமது.

இ-ள். ணனமுன்-ணகரனகரங்களின்முன், இனம் - அவற்றிற்கினமாகிய டகரறகரங்களும். கசஞபமயவ-ககரமுதலிய-வெழுமெய்களும் வரும்-மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) விண்டு வெண்கலம் வெண்சோறு வெண்ஞமலி வெண்பல் வெண்மலர் மண்யாது மண்வலிது-எ-ம், புன்றலை புன்கண் புன்செய் புன்ஞமலி புன்பயிர் புன்மலர் பொன்யாது பொன்வலிது-எ-ம், வரும். (௫௯)

௱௰௫. மம்முன் பயவ மயங்குமென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள். மம்முன்-மகரத்தின்முன், பயவ-பயவவென்னு மூன்றுமெய்களும், மயங்குமென்ப மயங்குமென்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று.

(உ-ம்) கம்பன் கலம்யாது கலம்வலிது எனவரும். (௬௰)

௱௰௬. யரழமுன்னர் மொழிமுதன்மெய்வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். யரழமுன்னர் யரழவென்னுமூன்று மெய்களின்முன், மொழிமுதன்மெய்-மொழிக்குமுதலாகின்ற பத்துமெய்களும், வரும்-மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது வேர்கடிது வீழ்கடிது சிறிது பெரிது தீது நீண்டது மாண்டது ஞான்றது யாது வலிது இவற்றையும் அம்மூன்றுடன்கூட்டுக, வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு எனவரும். (௬௧)

௱௰௭. லளமுன் கசபவய வொன்றும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். லளமுன்-லகரளகரங்களின்முன், கசபவய ககரமுதலியவிவ்வைந்தும், ஒன்றும்-மயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) வேல்கடிது வாள்கடிது சிறிது பெரிது வலிது யாது இவற்றையுங்கூட்டுக. (௬௨)

௱௰௮. ரழவல்லன தம்முற்றாமுடனிலையும்.

இது உடனிலைமயக்கத்தின் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரழவல்லன ரகரழகரமல்லாத பதினாறுமெய்களும் தம்முன்-தமக்குமுன், தாம்-தாம், உடனிலையும் உடனின்றுமயங்கும் — எ-று.

(உ-ம்) அக்கம் அங்கணம் அச்சம் அஞ்ஞானம் அட்டு அண்ணம் அத்து அந்நீர் அப்பு அம்மை அய்யம் அல்லி அவ்வை அள்ளல் அற்றம் அன்னை எனவரும். (௬௩)

௱௰௯. யரழவொற்றின்முன் கசதபஙஞநம

வீரொற்றாம் ரழத்தனிக்குறிலணையா,

இது தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாகியும் மயங்குமெய்கள் இத்தனையென்றும், சொல்லுக்கு உறுப்பாகமயங்காத வெழுத்துகள்இத்தனையென்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாழ-யாழவென்கிறமூன்றுமெய்களும், மூன்-இவற்றின்மூன்மயங்குமென்ற, ஏற்றில்-பத்துமெய்களுள், கசதபஙஞநம ககரமுதலாகியவிவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்றும்தனிமெய்யும உயிர்மெய்மாகி மயங்குதலன்றியும் ஈரொற்றுயுமயங்கும், ரழ ரகாரழகாரமெய்களும், தனிக்குறில்-தனிக்குற்றெழுத்தும், அணையா-சொல்லுக்கு உறுப்பாகவருவதும் நிற்பதுமாக மயஙகுவனவல்ல—எ-று.

(உ-ம்) வேய்க்குறை வேர்க்குறை வீழ்க்குறை-எ-ம், வேய்ச்சிறை வேர்ச்சிறைவீழ்ச்சிறை-எ-ம், வேய்த்தலை-வோத்தலை வீழ்த்தலை எ-ம் வேய்ப்புறம் வேர்ப்புறம் வீழ்ப்புறம - எ-ம, வேய்ங்குழல் ஆர்ங்கோடு பாழ்ங்கிணறு எ-ம், காய்ந்தனம்நேர்ந்தனம்வாழ்ந்தனம-எ-ம்,மெய்ம்மயிர மெய்ஞ்ஞானம்-எ-ம், வரும், ஞகரமகரங்கள் ரகாரழகாரங்களொடுகூடிமயங்குதற்கு உதாரணம் வந்தவிடத்திலேகாண்க (சுஅ)

௫௨. லளமெய்திரிந்த னணமுன் மகார
நைந்தீரொற்றுஞ் செய்யுளுளளே.

இது செய்யுளுக்கு உரிமையாயீரொற்று உடனிற்பனஇத்தனையென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லளமெய்திரிக்க - லகாரளகாரவொற்றுத் திரிந்த-னணமுன், னகாரணகாரமுன்வரும், மகாரம்-மகரவொற்றானது, நைந்துமுன்சொன்னபடியேகுறுகி, ஈரொற்றும்-அநதமெய்களுடனே யீரொற்றாயுடனிலையாம், செய்யுளுள்ளே பாட்டினுள்—எ-று.

(உ-ம்) "இசையறிமீகானும்போன்ம்,, "மயிலியன் மாதர்மருண்ம், எ-ம், வரும். (சுகு)

௫௩. தம்மெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு
மிம்முறைமாறிய லியலுமென்ப,

இது முதனிலையிறுதிநிலை யிடைநிலைகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், தமபெயர்-தமமுடையபெயர்களை, மொழியின்-சொல்லிநிலைமொழிவருமொழிகளாகப் புணர்க்குமிடத்து, முதலும-மொழிமுதலுக்கும், மயக்கமும-இடைநிலைமயக்கத்திற்கும், இம்முறை இப்படிவிதிக்கப்பட்டனவும்-விலக்கப்பட்டனவுமாகிய வெல்லாவெழுத்துகளும்மாறியுமியலும் முதலாகியும் மயஙகியும்வரும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

[இப்படி யெல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனி அதற்கதுவேழுத லாமெனவே ஈற்றிற்குவிதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகியவெ ல்லாவெழுத்துகளும் தனித்தனிஅதற்கதுவே ஈறுமென்தக்காவேன்விளங் குதலால்ஈறும், என மிகைபடக்கூறுமல்விட்டார்.]

(உ-ம்) "அவற்றுள், லளஃகான் முன்னர்யவ்வுந்தோன்றும் இதி லேலகரமானதுமுதலாகியும் ளகரமெய்யோடுமயங்கியும்வந்தது" கெப் பிது,, இதில்ளகரமானது மெய்யோடுகூறுய்வந்ததுபிறவுமிப்படியேவரும்

௱௨௨. மகரவிறுதி யஃறிணைப்பெயரின்
னகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே.

இது நிறுத்தமுறையினிலேபோலியாமாறுஉணர்த்தும்படியாகத்தொ டங்கி மொழியிறுதிப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அஃறிணைப்பெயரின்-பால- காவஃறிணைப்பெயர்களிடத்து, இறுதி-ஈற்றிலேநின்ற மகரம்-மகரமெய்யானது, னகரமோடு- னகரமெ ய்யோடு, உறழா-ஒத்து நடப்பன-நடப்பவை, உள உண்டு —எ-று.

[மகரம் னகரத்தோடொத்தல்வது பெயரினிறுதியிலே மகரமி ந்தவிடத்து னகரம்வந்திருந்தாலும் வேறுபடாமலொத்தலாம்,இம்மகா ம் குறிலிணையைச்சேர்ந்துவருமென்றறிக.]

(உ-ம்) அகம் அகன் நிலம் நிலன்எனவரும், [இவ்விறுதிப்போலி யை முன்னேசொல்லுதலால்சுரும்பு-சுரும்பர், வண்டு வண்டர், எனவெ ன்றொடர்குற்றியலுகரப்பெயரிறுதி உகரம் 'அர்', என்பதனோடொத்து வருதலும் பந்தல் பந்தர் சாம்பல் சாம்பர்எனச் சில லகரமெய்யீற்றுப் பெயரினிறுதி லகரமெய் ரகரமெய்யோடொத்துவருதலுங்கொள்க.)

௱௨௩. அ ஐ முதலிடையொக்குஞ்சஞயமுன்.

இது மொழிமுதற்போலியும் இடைப்போலியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அ ஐ-அகரமும் ஐகாரமும், முதல்-சொல்லுக்குமுதலிலும் இடை-நடுவிலும், ஒக்கும்-வேறுபாடில்லாமலொத்துநடக்கும் சஞயமு ன்-சகரஞகரயகரங்களுக்கு முன்வந்தால் —எ-று.

(உ-ம்) பசல்-பைசல்-மஞ்சு- மைஞ்சு-மயல்-மையல்-எ-ம், அமச்சு- அமைச்சு, இலஞ்சி-இலைஞ்சி, அரயர்-அரையர்-எ-ம், வரும். (௬௮)

௱௨௪. ஐகான்யவ்வழி நவ்வொடுசில்வழி
ஞஃகானுறழு மென்மருமுளரே,

இது இது மொழியிடைப்போலி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சில்வழி-சொல்லுக்குநடுவேசிலவிடத்து, ஐகான்(வழி -ஐகா ரத்தின்பின்னும், யவ்வழி-யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு-இயல்டாய்

வரும் ஙகரமெய்யினோடு, ஞஃகான் ஞகரமெய்யானது, உறழும் ஒத்தூ டக்கும், என்மரும்-என்றுசொல்லுவாரும்,உளர் சிலருண்டு—எ-று.

(உ-ம்) "செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்கைமஞ் ஞின்ற வொண்கண்மலைமகணகண்டு மகிழ்ந்துநிற்க, செய்ஞ்ஞின்றெரியு ம்விளக்கொத்தநீல மணிமிடற்றான், கைஞ்ஞின்றவாடல் கண்டாற்பின் னைக்கண்கொண்டு காண்பதென்னே",எ-ம், ஐஞ்ஞூறு எ-ம், வரும், [மண் யாத்த மண்ஞாத்தபொன்யாத்த பொன்ஞாதகளனவருமபோலிக்கு. ஆ சிரியர் தொல்காப்பியர் இலக்கணஞ்சொன்னபடி இந்நூலாசிரியர் சொல் லாமல்விட்டது "இறந்ததுவிலக்கல்,, என்னுமுத்தி.] (௬௯)

௱உ௫. அம்முனிகரம யகரமென்றிவை
யெய்தினையொத் திசைக்குமவ்வோ
டுவுமவவ்வு மௌவோரன்ன.

இது வடநூலார் சந்தியக்கரமென்பவற்றுள் ஐ ஔஎன்கிற நெட்டெ ழுத்துகளின் வடிவுதோன்றுதலையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்முன்-அகரத்தின்முன், இகரம்-இகரமும், யகரம்-யகர மெய்யும் என்றிவை-என்றுசொல்லப்பட்டவிவை,ஒத்து தம்முளொத்து எய்தின்-பொருந்தினல், ஐயிசைக்கும்-ஐயென்கிற நெட்டெழுத்தொலிக் கும், அவ்வோடு-அகரத்தோடு, உவ்வும்-உகரமும், வவ்வும்-வகரமெய்யு ம், (ஒத்து) - தம்முளொத்து, ஓரன்ன-ஒருதன்மையபளவாக, (எய்தின்) பொருந்தினல், ஔ (விசைக்கும்) - ஔவென்கிற நெட்டெழுத்தொலிக் கும்—எ-று.

[யகரவகரமெய்கள்நடுவிலே கலக்குமெனக்கொள்கமொழிந்தபொ ருளோடொன்றவவ்வயின், மொழியாததனையிமுட்டின்று முடித்தல் எ ன்னுமுத்தியால் அகரக்கூறும் இகரக்கூறும் தம்முளொத்துஎகரமொ லிக்கும், அகரக்கூறும் உகரக்கூறும் தம்முளொத்து ஒகரமொலிக்கும் எனக்கொள்க, (௭0)

௱உ௬. மெய்களகரமு நெட்டுயிர்காரமு
மையௌக்கானு மிருமைக்குறிலிவ்
விரண்டொடுகரமுமாஞ் சாரியைபெறும்பிற.

இது மேலேசொல்லப்பட்ட எழுத்தின்சாரியை களைத்தொகுத்து இ னமடைத்தல் உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மெய்கள்-ஒற்றுகள், அகரமும், அரச்சாரியையும்,நெட்டுயி ர்-உயிர்நெடில்கள்,காரமும்-காரச்சாரியையும், ஐயௌ-அவற்றுள், ஐகா ர-ஔகாரங்கள், கானும்-காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், இரு மைக்குறில்-உயிர்க்குறிலுமுயிர்மெய்க்குறிலும், இவ்விரண்டொடு-காரம் கான்என்கிறவிரண்டுடனே, கரமும், கரச்சாரியையும், ஆம்-ஆகின்ற,சா ரியை-சாரியைகளை; பெறும்-பெறும்—எ-று.

'மெய்கள் அவ்வும்' என்னாது 'அக்கரமும்' என்றதனால்இப்படியே கரம்காரம் கான்வந்தால் சாரியைஅகரத்திலாது சாரியையென்றுகொள்க மெய்கள் சாரியைபெறுமதனும் உயிர்நெடில்கள் சாரியைபெற்றும் வருத லில்லை.

(உ-ம்) க-ங எ-ம், ஆகாரம்-ஐகாரம்-ஔகாரம்-எ-ம், ஐகான்-ஔகான்-எ-ம், அகாரம்-அஃகான்-அகரம்-மகாரம் - மஃகான்-மகரம்-எ-ம், வரும். [விகற்பத்தின்முடித்தல், என்னுமுத்தியால் மேல்விரிந்து கிடக்குனவற்றை விளக்கவேண்டிஇங்கே தொகுத்துமுடித்தலால் இச்சூத்திரம் முடிந்ததுமுடித்தல், என்னுமுத்தி.] (௭௧)

௱௨௭. மொழியாய்த்தொடரினுமுன்னனைத்தெழுத்தே

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடைஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்து-இவ்வெழுத்துகள், மொழியாய்-பதமாயினும்தொடரினும்-அப்பதம்தம்மோடும்உருபோடும் புணர்ந்தாலும், முன்னனைத்து முன்சொல்லப்பட்ட அப்பதத்திலக் கணத்தையுமுடையனவாகும்—எ-று (௭௨)

எழுத்தியல்-முற்றுப்பெற்றது.



இரண்டாவது.

பதவியல்.

—*—

௱௨௮ எழுத்தேதனித்துந்தொடர்ந்தும்பொருடரிற் பதமாமதுகாப்பதம்பகுபதமென விருபாலாகியியலுமென்ப.

இது இறந்ததுறைறையினுமேலே பதத்திலக்கணத்தை அறிவிக்கத்தொடக்கி எழுத்திலேபதமாதலும் அதுஇத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எழுத்தே-எழுத்துகள்தாமே, தனித்தும்-ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தாகிலும், தொடர்ந்தும் - இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தாகிலும், பொருள்-பிறபொருளை, தரின்-காட்டுமேயானால், பதமாம்-பதமாகும், அது-அப்பதமானது, பகாப்பத(மென) பகாப்பதமெனவும், பகுபதமென பகுபதமெனவும், இருபாலாகி - இரண்டுவகையினையுடையதாகி, இயலும்-நடக்குமென்ப-என்றுசொல்லுவார்புலவர் —எ-று. (௧)

௱௨௯. உயிர்மவிலொருந் தபநவிலைந்துங் கவசவினாலும் யவ்விலொன்று

மாகுநெடிநொதுவாங்குறிலிரண்டோ
டோரெழுத்தியல்பதமாறேழ்சிறப்பின,

இது ஓரெழுத்தொருமொழி இவையென்பதும் உத்தனையென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயிர்மவில் உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும், ஆறும்-அவ்வாறும், தபநவில்-தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வருக்கத்திலும், ஐந்தும் ஐவ்வைந்தும், கவசவில்-கவ்வருக்கத்திலும்வவ்வருக்கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும், நாலு நந்நான்கும், யவ்வில்-யவ்வருக்கத்தில், ஒன்றும் ஒன்றும், ஆகுநெடில் - ஆகுநெட்டெழுத்தாலாகிய மொழிநாற்பதும், நொ-நொவ்வும், து-துவ்வும்,ஆங்குறில்-ஆகுங்குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி, யிரண்டோடு-இரண்டுடனே, ஓரெழுத்தியல்பதம் ஓரெழுத்தலாகிய மொழிகள், ஆறேழ் நாற்பத்திரண்டும்- சிறப்பின- சிறப்பினவாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ ஐ ஓ-எனவும், மா-மீ-மூ-மே மை-மோ-எனவும், தா-தீ-தூ-தே-தை-எனவும், பா-பூ-பே-பை-போ-எனவும், நா - நீ நே-நை-நோ-எனவும், கா, கூ-கை-கோ-எனவும், வா-வீ-வை-வௌ-எனவும், சா-சீ-சே-சோ-எனவும், யா-எனவும், நொ-து-எனவும், வரும். இவற்றுள்-ஊ-இறைச்சி, ஓ-மதகுநீர் தாங்கும் பலகை பே-நுரை நே-அன்பு-சோ-மதில், நொ-துன்பப்படு, து-உண். [இவை 'சிறப்பின வெனவே, கு-கௌ-பீ-வே - எனச்சிறப்பில்லாதவைகளுஞ் சிலவுள்வென்றறிக.] (உ)

௫௯. பகாப்பதமேழும் பகுபதமொன்பது
மெழுத்திறுகத் தொடருமென்ப.

இது தொடரெழுத்துமொழியாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகாப்பதம் பகாப்பதங்கள், ஏ (ழெழுத்திறுக) வும்-இரண்டெழுத்து முதலேழெழுத்திறுகவும்-பகுபதம்பகுபதங்கள், ஒன்பதெழுத்திறுகவும் இரண்டெழுத்துமுத லொன்பதெழுத்திறுகவும், தொடரும்-தொடரும் என்பதென்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) அணி-அறம்-அகலம்-அருப்பம்- தருப்பணம்-உத்திரட்டாதி எ-ம், கூனி கூனன்-குழையன் - பொருப்பன்-அம்பலவன்-அரங்கத்தான்-உத்திராடத்தான்-உத்திரட்டாதியான்-எ-ம், வரும், நடத்துவிப்பிக்கிறுன், எனப்பகுதி முதலியவுறுப்பு வேறுபாடுவருகின்றவைகளுக்கு எவ்வரையறையில்லையென்றறிக, (௩)

௬௦ பகுப்பாற்பயனற் றிடுகுறியாகி
முன்னேயொன்றாய் முடிந்தியல்கின்ற
பெயர்வினையிடையுரி நான்கும்பகாப்பதம்.

இது முன்பகாப்பதம் பகுபதமென்பவற்றுள் பகாப்பதங்களிப்படிப்பட்டவைகளென்பதும், இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பகுப்பால்-பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயனற்று - பகுதிவிகுதி முதலாகிய பயனில்லாமல், இடுகுறியாகி-காரணமில்லாமல் இடப்பட்ட குறியாகி, முன்னேயொன்றாய்-படைப்புக்காலந்தொட்டு ஒன்றாகிமுடிந்து-முடிந்து, இயல்கின்ற-நடக்கின்ற. பெயர்-பெயர்ச்சொல்லும். வினை-ச்சொல்லும். இடை-இடைச்சொல்லும். உரி-உரிச்சொல்லுமாகிய, நான்கும்-நான்கும், பகாப்பதம்-பகாப்பதங்களாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நிலம்-நீர் நெருப்பு-காற்று என்பன பெயர்ப்பகாப்பதம் நட-வா-உண-தின் என்பன வினைப்பகாப்பதம் மன்-கொல்-போல் - மற்று என்பன இடைப்பகாப்பதம் உறு-கழி-அன்பு-அழகு என்பன உரிப்பகாப்பதம். 45978 (௪)

௱௩௨. பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலின்
வருபெயர்பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே.

இது பகுபதங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளென்பது, இத்தனைவகைப்படுமென்பதும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருள் பொருளும், இடம்-இடமும், காலம் - காலமும், சினை-உறுப்பும், குணம் குணமும், தொழிலின் - தொழிலுங்காரணமாக, வரு வருகின்ற, பெயர்-பெயர்ச்சொற்களும், பொழுதுகொள் - தெரிநிலையாகவுங் குறிப்பாகவுங் காலத்தைக்கொள்ளும், வினை-வினைச்சொற்களும், பகுபதம் பகுபதங்களாகும் – எ-று.

'பொழுது கொள்வினை பகுபதம் எனவே அவ்விருவகை வினையாலணையும் பெயர்களும்பகுபதமாமென்பது அருத்தாபத்தியாற்சொன்னறெனவுணர்க.

(உ-ம் பொன்னன்-அகத்தன் ஆதிரையான்-கண்ணன்-கரியன்-ஊணன் என்பன பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. நடந்தான் நடக்கிறான்-நடப்பான்-எ-ம், நடந்த-நடக்கிற-நடக்கும்-எ-ம், நடந்த நடக்க நடக்கின்-எ-ம், நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடவான்-எ-ம், நடவாத எ-ம், நடவாமல்-எ-ம், உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் கூடிய முற்றும் பெயரெச்சமும்வினையெச்சமுமாகிய தெரிநிலை வினைப்பகுபதம்வந்தன, பொன்னன்-ஊணன்-எ-ம், கரிய-பெரிய-எ-ம், அன்றி-இன்றி-எ-ம் முற்றும்பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுமாகிய குறிப்புவினைப்பகுபதம்வந்தன நடந்தான் நடந்தவன்-பொன்னன்-பொன்னவன் எனவிருவகைவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம்வந்தன. (௫)

பகுதிவிகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்திரவிகார மாறினுமேற்பவை
முன்னிப்புணர்ப்ப முடியுமெப்பதங்களும்.

இது பகுபதத்தினுறுப்புகள் இத்தனையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பகுதி-முதனிலையும், விகுதி-இறுதி நிலையும், இடைநிலை இடைநிலையும், சாரியை-சாரியையும், சந்தி-சந்தியும், விகாரம்-விகாரமும் ஆறினும்-ஆகியவிவ்வாறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை-பொருண்மைக்கு ஏற்பவைகளை, முன்னி-நினைத்து, புணர்ப்ப - அறிவுடையோர்கூட்டிமுடிக்க, எப்பதங்களும்-எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும், முடியும்-முடிவுபெறும்—எ-று.

(உ-ம்) கூனி என்பதுகூன்-இஎனப்பகுதிவிகுதியான் முடிந்தது- உண்டான் என்பதுஉண்-ட்-ஆன்-என-அவ்விரண்டுடன் இடைநிலைபெற்று முடிந்தனன்என்பது உண்-ட-அன்-அ-என அம்மூன்றடன்சாரியைபெற்றுமுடிந்தது-பிடித்தனன் என்பது பிடி-த்-த் அன்-அனென அந்நான்குடன் சந்திபெற்றுமுடிந்தது. நடந்தனன் என்பதுநட-ந்-த் அன்-அன்-என அவ்வைந்தும் பெற்றுச் சந்தியால்வந்ததகரமல்லொற்று மெல்லொற்றுதலாகிய விகாரமும் பெற்றுமுடிந்தது.

'பதப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்டதோன்றல் முதலாகியமூவறுபுணர்ச்சி விகாரங்களையும் வலித்தல் முதலாகிய வொன்பதுசெய்யுள்விகாரங்களையும் இதுபெறுமெனமாட்டுதலால் இதுமாட்டெறிந்தொழுகல்என்னுமுத்தி, (௬)

௱௩௪. தத்தம் பகாப்பதங்களே பகுதியாகும்,

இது பகுதவுறுப்புகள் ஆறனுள்ளே பின்னையமூன்றும் புணரியலுள் காட்டப்படுதலால் அவைநீங்கலாக முன்னைய மூன்றனுள்ளே பகுதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்று உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். தத்தம்பகாப்பதங்களே - பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும்வினைப்பகுபதங்களுள்ளும அதனதனுடைய முன்னிற்கின்ற பகாப்பதங்களே. பகுதியாகும் - பகுதிகளாகும்—எ-று. (௭)

௱௩௫. செம்மைசிறுமை செய்மதிமை
வெம்மைபுதுமை மென்மைமேன்மை
திண்மையுண்மை நுண்மையிவற்றெதி
ரின்னவும்பண்பிற் பகாநிலைப்பதமே,

இது பண்புப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) செம்மை நுண்மை-செம்மைமுதல் நுண்மையீறாகச்சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்றெதிர்-இவைகளுக்கு எதிராகிய, வண்மைமுதலானவைகளும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும் பண்பின்-பண்பொருளினின்றும் பகா-வேறுபொருள்பகுக்கப்படாத, நிலைநிலையையுடைய, பதம் பதங்களாகும்—எ-று.

சொன்னிலையாற் பகுபதமாயினும் 'மை' விகுதிக்குப் பகுதிப்பொருளல்லது வேறுபொருளில்லாமையினாலே 'பண்புப்பகாநிலை' என்னாது 'பண்பிற்பகாநிலை' யென்றார். இது 'சொற்பொருள் விரித்தல்' என்னுமுத்தி. செம்மை-சிறுமை-சேய்மை-தீமை-முதலிய வாய்பாடுகள் 'எடுத்துக்காட்டல்' என்னுமுத்தி. (௫)

௱௩௬. ஈறுபோதல் இடையுகரம் இய்யாதல்
ஆதி நீடல் அடியகரம் ஐயாதல்
தன்னொற் றிரட்டல் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிகல் இனையவும் பண்பிற் கியல்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஈறு-இறுதியிலுள்ள மை விகுதியானது, போதல்-கெடுதலும், இடை-நடுநின்ற உகரம் உகரமானது, இய்யாதல்-இகரமாதலும், ஆதி-முதனின்ற குறிலானது, நீடல்-நெடிலாதலும், அடியகரம்-முதனின்ற அகரமானது, ஐயாதல்-ஐகாரமாதலும், தன்னொற்று-தன்மெய்யானது, இரட்டல்-நடுவேமிகுதலும். முன்னின்றமெய்-முன்னின்றமெய்யானது திரிதல்-வேறொருமெய்யாதலும். இனம்-வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து; மிகல்-மிகுதலும், இனையவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பண்பிற்கு-அப்பண்பினுக்கு, இயல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

[இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்குங்கொள்க. இது 'ஒப்பின்முடித்தல்' என்னுமுத்தி]

(உ-ம்) நல்லன்-நன்மையின்மை விகுதிகெட்டது, கரியன்-கருமையின்மை விகுதிகெட்டு நடுநின்ற உகரம் இகரமாயிற்று, பாசி-பசுமையின்மைவிகுதிகெட்டு ஆதிநீண்டது, பைந்தார்-பசுமையின்மைவிகுதியும் நடுநின்ற வுயிர்மெய்யுங்கெட்டு வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்துமிகுந்து முதலிலிருந்த அகரம் ஐகாரமாயிற்று, வெற்றிலை வெறுமையின்மை விகுதிகெட்டுத் தன்னொற்றிரட்டியது சேதாம்பல்-செம்மையின்மைவிகுதிபோய் ஆதிநீண்டு முன்னின்ற மகரமெய் தகரமெய்யாகத்திரிந்தது, இவ்விகாரங்கள் அன்பன்-அழகன் முதலிய வாய்பாடுகளுக்கு அடையாமல் செம்மைமுதலிய வாய்பாடுகளுக்கே அடையவைத்தலால் 'எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல்' என்னுமுத்தியாம்]. (௬)

௱௩௭. நடவா மடிசீ விடுகூ வேவை
நொப்போ வௌவுரி உண்பொருந் திருந்தின்
தெப்போர் செல்வய் வாழ்கே ளாமென
றெய்திய இருபா னான்கா மீற்றவும்
செய்யென் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

இது தெரிநிலை வினைப்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் நட-அஃகென்று நடவாமடி-சீ-விடு-கூ-வே-வை-நோ-போ வெள-உரிஞ்-உண்-பொருந்திரும் தின-தேய் பார் செல்-வவ் வாழ்-கேள் அஃகு என்று, எய்திய-முதனிலையாகப், பொருந்திய, இருபான்மூன்று ம்-இருபத்துமூன்றுகும், ஈற்றவும் உயிருமெய்யுங் குற்றியலுகரமுமா கிய வீற்றையுடைய இவைமுதலாகிய வாய்பாடுகளெல்லாம், செயவென் செய்யென்கினற, ஏவல் ஏவலனது, பகாப்பதம் பகாப்பதமாகியபகுதி யும், வினை மற்றைவினைகளுக்கு, பகாப்பதம் பகாப்பதங்களாகியபகுதி யுடை, ஆம் — எ-று.

[விகற்பத்தின் முடித்தல் என்னுமுத்தியால் இருபத்துமூன்றீற்ற வாக விகற்பித்தது எடுத்துக்காட்டும் வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொது வாய்பாட்டி லடங்குமென்பார் 'முடிந்தது முடித்தல்' என்னுமுத்தியா ல் 'செய்' யெனவுங் கூறினர் 'செய்யென்வினைப்பகாப்பதம்' என்றவா விலே செய்யனேவற்பகாப்பதமும் அடங்குமாயினும் முதனிலைகளேவ ற்பொருளுணர்த்தாமல் ஆய் விகுதியோடு புணர்ந்து நின்று உணர்த் துமென் றறிவித்தற்கு வேறுகூறினர், அம்முன்னிலை யேவலொருமை யெதிர்காலவினைமுற்றிற்கு வரும், ஆய் விகுதி குன்றியும் வரும்இது போலவே விகுதியுணர்ந்து கெட்டுநிற்குஞ்சொற்கள் இன்னும்பலவுண் டு, அவையெல்லாற் பகுபதமுடிக்குமிடத்து காண்பிக்கப்படும்] [ஏவற் பகுதிக்கு உதாரணம்] நடவாய்-வாராய் உண்ணாய் தின்னாய் அஃகாய் ஏ-ம், நட-வா உண்-தின் - அஃகு எ-ம், வரும், மற்றைவினைப்பகுதி க்கு உதாரணம், நடந்தான்-வந்தான்-மடிந்தான்-சீத்தான்-விட்டான்-கூ யினான்-வெந்தான் வைத்தான்-நொந்தான்-போயினான், வெளவினான் உ ரிஞினான் உண்டான்-பொருநினான்-திருமினான் தின்றான்-தேய்த்தான்-பார் த்தான்-சென்றான்-வவ்வினான்-வாழ்ந்தான்-கேட்டான்-அஃகினான் எனவ ரும் [இந்நூலாசிரியர் வடநூல்மேற்கோளாக ஒருமொழிகளைவிதந்து பகா ப்பதம் பகுபதமெனக் காரணப்பெயர்தாமே இட்டு எழுத்தே, என் னுஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரைக்கும் பகாப்பதம், பகுபதமெனப்பலதரமு ஞ்சொல்லுதல் 'தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல்' என்னுமுத்தி]

இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விகுதியோடு புணரும்போது தொ டுதான்-உண்டான் எனச்சில இயல்பாதலல்லாமலும், செல்-சேறல்-எ ன முதனீண்டும், தா-தந்தான் எனத்தனிநெடில் குறுகியும், சா-செத் தான் எனமுதல் ஆகாரம் ஏகாரமாகியும், தோணு-கொணர்ந்தான்-என முதலுயிரெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய்விரிந்தும், விரவு-விராவினான்என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகு முழுகினான் மூழ்கினான் என இயல்பும் விகாரமுமாக உறழ்ந்தும், வா-வருகின்றான் எனத்தனிநெடில் குறுகி ஓருயிர்மெய் விரிந்தும், கல-சற்றான் எனவீற்றுமெய் வருமெய்யாகத்

திரிந்தும். செல்-சென்றான் எனவீற்று மெய்வருமெழுத்திற்கு இனமாக திரிந்தும், இன்னும்பலவாறுவிகாரப்பட்டும்வரும், கா-சா-தா-இவை முறையே காத்தான்-வைத்தான்-தந்தான்எனவும் கல்-நில்-புல்-சொல் இவைகற்றான்-நின்றான்-புல்லினான்-சொன்னான்எனவும், ஒருநிகராகிய பகுதிகள்பல்விதமாகவிகாரப்படுதலால் அவையெல்லாந்தனித்தனிச்சொல்லபுகுந்தாலவிரியுமாதலால்செய்யுள்வழக்கத்தையும் உலகவழக்கத்தையும்பார்த்துச் செய்யுள்விகாரமும் புணர்ச்சிவிகாரமுங்கொண்டு அமைத்துக்கொள்க; தெரிநிலைவினைகள்நடவாமுதலாகிய முதனிலைவினைப்பகுதிகளிலிருந்தல்லாமலும் சிறுபான்மை-கண்டக்கண்-கண்டக்கணித்தான்; சித்தரம்-சித்திரித்தான்எனப்பெயர்ச்சொற்களிலிருந்தும்; போல்-பொலன் போன்றான், நிகர்-புலிநிகர்த்தான்என இடைச்சொற்களிலிருந்தும், மேலும் சால்-சான்றான்; செம்மை-சேர்ந்தான், சிறுமை-சிறுத்தான்; என உரிச்சொற்களிலிருந்தும்பிறக்கும். (ப)

௱௩௰௪ செய்யின்வினைவழி விப்பிதனிவரிற்
செய்வியென்னேவ லிணையினீரேவல்;

இது ஏவற்பகுதிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிகூறுகின்றது,

இ-ள், செயவென் செய்யெனும்வாய்பாட்டு; வினைவழி-முதனிலைத் தனிவினையின்பின்; விப்பு-வி விகுதியாவது பி விகுதியாவது, தனிவரின்-தனித்துவருமாயின்; செய்வியென்னேவல்- செய்யென்னுமேவலன்மேலோரேவலாய்ச் செய்வியென்னும் வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம் இணையின்-அவ்வினையின்பின் இந்தவிகுதிகள் தன்னொடும்பிறிதொடும் இணைந்துவருமாயின்,ஈரேவல்-செய்விப்பியென்னும்வாய்பாட்டேவற்பகுதியாம் —எ-று.

(உ-ம்) நடப்பியாய்-நடப்பிப்பியாய்-வருவியாம்- வருவிப்பியாய், எனவரும், [சிறுபான்மைஉணாபிற்கோடல்என்னுமுத்தியால்-கு-சு-டு-து-பு-று-என்கிற ஆறுவிகுதிகளோடொன்றுபெற்றும், சிலபகுதிகள்விகாரப்படும் அப்படிவருமெனக்கொள்க,

(உ-ம்) போ-போக்கு; பாய் பாய்ச்சு; உருள்-உருட்டு, நட-நடத்து, எழு-எழுப்பு; துயில்-துயிற்று எனவும், இயங்கு-இயக்கு,திருந்து-திருத்து, தோன்று-தோற்று, ஆடு-ஆட்டு, தேறு-தேற்று,உருகு-உருக்கு எனவும்வரும், (ப௨)

௱௩௰௫, விளம்பியபகுதிவே றாதலும்விதியே,

இது வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர்புறனடை உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், விளம்பியபகுதி ஏவற்பகுதிவேறாதல்போல அதன்பின்னே சொல்லப்பட்ட மற்றவினைப்பகுதிகள், வேறாதலும் வேறுபடுதலும் விதியே விதியேயாகும் —எ-று,

(உ-ம்) ந-த்தினன்-நடப்பித்தான், நடக்கு ...ம் இங்கேதம் வினைப்பகுதிகள் பிறவினைப்பகுதிக... (௰௨)

நசம், அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப மா மார
அ ஆ கு டு து று என் ஏன் அல் அன்
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓ மொடும்மூர்
க ட த ற ஐ ஆய் இம் மின் இர் ஈர்
ஈயர் கயவு மென்பவும் பிறவும்
வினையின்விகுதி பெயரினுஞ்சிலவே,

இதுவ் குதிகள் இப்படிப்பட்டவைகளென்றுஉணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அன்......என்பவும் அன்முதலாமுப்பத்தேழாகச்சொல்லப் பட்டவைகளும், பிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், வினையின்விகுதி வினைப்பகுதங்களின் விகுதிகளாகும், பெயரினும் பெயர்ப்பகுபதங்களிலும், சில-சிலவிகுதிகளாகும் - எ-று

[அன்விகுதி தன்மைக்குஈதிரதுபோற்றல் என்னுமுந்தியாற் சேர்க்கப்பட்டதாகலின் வலியுறுதற்குப் பின்னுங்கூறினர்.]

(உ-ம்) நடந்தனன்-நடந்தான், நடந்தனள்-நடந்தாள், நடந்தனர்- நடந்தார், நடப்ப-நடமார், நடந்தன-நடவா, உண்கு-உண்டு, நடந்தது-கூயிற்று, நடந்தனென்-நடந்தேன், நடப்பல்-நடப்பன், நடப்பம நடப்பாம், நடப்பெம்-நடப்பேம், நடப்போம்-நடக்கும், உண்டும்-நடந்தும், சேறும்-நடந்தனை, நடந்தாய்-நடத்தி, நடமின் நடந்தனிர், நடந்திர் ...யார், நடக்க-வாழிய நடக்கும்எனவும், பிறவும் என்றதனால்நடந்திடு, எழுந்திருஅருளு, மருல்-அழேல்சொல்க்காண், எனஇ இரு உ, ஆல், ஏல் காண முதலியவுமவரும். இவையெல்லாந்தெரிநிலைவினைமுற்றுகள வினைக்குறிப்பு முற்றுகள் குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவனவாதலாலஇந்தவிகுதிகளுக்குள்ளே தாமேகாலங்காட்டும் விகுதிகளொழிந்தமற்றவைகளோடு வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) குழையான்-குழையான், குழையள்-குழையாள், குழையார் குழையார், குழையன்-குழைந்தாட்டு, குழையது-குழையிற்று, குழையினென்-குழையினேன், குழையம் குழையாம், குழையினெம் - குழையினேம், குழையினேம்-குழையினை, குழையாய் வில்லி, குழையினீர்- குழையீர்எனவரும்.

"பெரியனுஞ்சில,, வென்றதனால் இவ்விகுதிகளுள்—அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் அது இ மார் என வருகின்றவைகளுடனே மன் மான் கள்வை தை கை பி முன் அல் வ ள ர வ மெய்கள் முதலானவைகள் பெயர்விகுதிகளாம்.

உ-ம்) குழையன் - வானத்தான், குழையள் - வானத்தாள் குழையர் - வானத்தார், குழையன் - யாது, பொன்னி - தேவிமார, வடமலை

கோமான்-கோக்கள்-அன்னை-எந்தை-எங்கை-எம்பி எம்முன்- தோன்றல்-பிறன்-பிறள்-பிறர்-அவ்னனவரும்.

இன்னும்'வினையின் விகுதிபெயரினுஞ்சில, வென்றதனாலும்'பிறவுமென்றதனாலும் பலவகைப்பட்ட வினைகளுக்கும் பெயர்களுக்கும்இவ்விகுதிகளுக்குள் அடங்கியும் அடங்காமலும் வரும்விகுதிகளெல்லாங்கொள்ளப்படும்.

பெயரெச்சவினை விகுதிகள்.

அ-உ-ம்இவை பெயரெச்சவினை விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்த-நடக்கின்ற-நடக்கும்எனவரும்.

வினையெச்சவினைவிகுதிகள்.

உ-பு-ஆ ஊ-என அ-இன்-இய-இயர்-வான்பான்-பாக்கு இவைகளுடன்-இ-யகரமெய் கு-ஆல கால்-ஏல் ஏனும்-உம்-மல்-மை-மே-து-றி- இவைமுதலானவைகளும வினையெச்சவினைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்து-உண்குபு-உண்ணு-உண்ணூ-உண்டென- உண்ணநடக்கின்-உண்ணிய-உண்ணியர்-வருவான்-உண்பான்- உண்பாக்கு - ஓடிபோய்-உணற்கு-நடந்தால்-ஒலித்தக்கால்-நடக்குமேல் - நடக்குமேனும்-காண்டலும்-உண்ணுமல் உண்ணுமை-உண்ணுமே அல்லது- அன்றிஎனவரும்.

தொழிற்பெயர்விகுதிகள்.

தல்-அல்-அம்-ஐ-கை-வை-கு-பு-உ-தி சி-வி-உள் காடு-பாடு- அரவு-ஆனை-மை-து-இவைமுதலியனதொழிற்பெயர்விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடத்கல்-ஆடல்-வாட்டம்-கொலை நடக்கை பார்வை- போக்கு-நடப்பு-வரவு-மறதி-புணர்ச்சி-புலவி-விக்குள்-சாக்காடு - கோட்பாடு-தோற்றரவு-வரானை-நடவாமை-வாய்த்துஎனவரும். துவ்விகுதிநடந்தது நடக்கின்றது-நடப்பது-எனக்கால்வினைநிலையோடுகூடியும்வரும்.

பண்புப்பெயர்விகுதிகள்.

மை ஐ சி-பு-உ-கு றி-று அம்-நர்-இவைமுதலியன பண்புப்பெயர் விகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நன்மை-தொல்லை-மாட்சி-மாண்பு-மழவு-நன்கு - நன்றி நன்று-நலம்-நன்னர்-எனவரும்.

எதிர்மறைவிகுதிகள்.

இல்-அல் ஆ-இவை எதிர்மறைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) நடந்திலன்-நடக்கின்றிலன்-நடக்கிலன்-நடக்கலன்-நடவாதான்எனவரும்.

பிறவினைவிகுதிகள்.

வி-பி-கு-சு-டு-து பு-று-இவைபிறவினைவிகுதிகளாம்.

(உ-ம்) வருவித்தான்-நடப்பித்தான்-போக்கினான்-பாய்ச்சினான்-உருட்டினான்-நடத்தினான்-எழுப்பினான்-துயிற்றினானெனவரும். கரைதேயெனவருகிற தன்வினைபிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகியமுதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்விகுதிவேண்டாமல் கரைத்தான்-தேய்த்தான்- கரைத்திலன்-தேய்த்திலன்-கரைக்கின்றான்-தேய்க்கின்றான்-கரைக்கின்றிலன்- தேய்க்கின்றிலன்-கரைப்பான்-தேய்ப்பான்-கரைக்கான்-தேய்க்கானெனப்பிறவினைப்பொருளைத்தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும், கரைந்தான்-கரைந்திலன்-கரைகின்றான்-கரைகின்றிலன்-கரைவான்-கரையானெனத்தன்வினைப்பொருளைத்தரும்போதுவல்லெழுத்துமிகாமலும்வருமென்றறிக,

இன்னும்-இ-ஐ அம்விகுதிகள் அலறி-பறவை-எச்சம்எனவினைமுதற்பொருளையும், ஊருணி-கொடை - தொல்காப்பியம்- எனச்செயப்படுபொருளையும், மண்வெட்டி-பார்வை-நோக்கம்-எனக்கருவிப்பொருளையும் உணர்த்திவரும்விடு-ஒழிவிகுதிகள்வந்துவிட்டான்,கேட்டொழிந்தான் எனத்துணிவுப்பொருளுணர்த்திவரும். கொள்விகுதி அடித்துக்கொண்டான்-கடித்துக்கொண்டான்-எனத்தற்செயலுணர்த்திவரும். படு- உண்- விகுதிகள்-கட்டப்பட்டான்-கட்டுண்டான்-எனச்செயப்பாட்டுவினைகளுக்குவரும், மை-விகுதி-ஆண்மை-பெண்மை-எனத்தன்மைப்பொருளுணர்த்தும் எல்லாப்பொருளிலும்வரும், எல்லாவிகுதிகளையும் அளவுசெய்தல்கூடாமையால் அதிகமாகவழங்குகிறசிலவிகுதிகளைக்காட்டினோம்.

பொன்னன்-கரியன்-எனவருகின்றவை முக்காலங்களுளொன்றைக் குறிப்பாககாட்டும்போது வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பகுபதங்களாம். எட்டுவேற்றுமைகளுளொன்றையேற்று வரும்போது பெயர்ப்பகுபதங்களாகும். அவ்விரண்டையுங்கொண்டுவரும்போது வினைக்குறிப்பு முற்றுலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம் நடந்தான் வந்தான் எனவருகின்றவை காலங்காட்டும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதங்களாம், காலங்காட்டுதலுடனே வேற்றுமையேற்கும்போது தெரிநிலைவினைமுற்றுலணையும் பெயர்ப்பகுபதங்களாம், இவையேஒன்றுக்கொன்றுவேறுபாடாம்.

௱௪௧. இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பலிற்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடைநின்றதை
வினைப்பெயரல்பெயர்க் கிடைநிலையெனலே.

இது இடைநிலையாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கிப்பெயர்க்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கியம்-அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட இலக்கியத்தை, கண்டு-பார்த்து, அதற்கு-அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம்-அவ்விலக்கியத்தினமைதியே இலக்கணமா, இயம்பலின் - சொல்லுத

லால், பகுதி-முன்சொல்லப்பட்ட பகுதியையும், விகுதி விகுதியையும். பகுத்து-பிரித்து, இடைநின்றதை-நடுநின்றதை, வினைப்பெயரல்பெயர்க்கு-வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்களுக்கு, இடைநிலையெனல்-இடைநிலையென்றுசொல்லுக—எ-று.

(உ-ம்) அறிஞன்-ஞகரவிடைநிலை ஓதுவான்-வகரவிடைநிலை வலைச்சி சகரவிடைநிலை வண்ணாத்தி-தகரவிடைநிலை. மற்றவையுமிப்படியேவருதல்காண்க. (௰௪)

௱சஉ, தடறவொற் றின்னே யைம்பான் மூவிடத்
திறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலை.

இது இறந்தகாலவினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தடறவொற்று-தகர டகர றகரமெய்களும், இன்-இன்னும், ஐம்பான்மூவிடத்துஐம்பான்மூவிடங்களிலும், இறந்தகாலம் இறந்தகாலத்தை, தரும்-காட்டுகின்ற, தொழில் - வினைப்பகுதிகளினுடைய இடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-நடந்தேன், நடந்தேம்-நடந்தாய-நடந்தீர எ-ம்,உண்டான்-எ-ம்,சென்றான்-எ-ம், உறங்கினான் எனவும்வரும, 'இன், இடைநிலை எஞ்சியது எனக்கடைகுறைந்தும், போனது,எனமுதல்குறைந்தும்வரும்மற்றவையுமிப்படியே.

௱சங. ஆநின் றுகின்று கிறுமூ விடத்தி
னைம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை யிடைநிலை.

இது நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆநின்று-ஆநின்றென்பதும், கின்று கின்றென்பதும், கிறுகிறுவென்பதும் ஐம்பான் மூவிடத்தின்-ஐம்பான் மூவிடங்களிலும், நிகழ்பொழுது-நிகழ்காலத்தை, அறை காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய, இடைநிலை இடைநிலைகளாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நடவாநின்றான் நடக்கிறான் நடக்கின்றான் எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௫)

௱சச பவ்வமூவிடத் தைம்பாலெதிர்பொழு
திசைவினையிடைநிலை யாமிவைசிலவில.

இது எதிர்கால வினைக்கு இடைநிலையும், முக்காலவிடைநிலைகளுக்கும்ஆவதோர்புறனடையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வ பகரமெய்யும், வகரமெய்யும்ஐம்பான்மூவிடத்து ஐம்பான்மூவிடங்களிலும், எதிர்பொழுது-எதிர்காலத்தை, இசை-காட்டுகின்ற, வினை-வினைப்பகுபதங்களினுடைய,இடைநிலையாம் இடைநிலைகளாகும், இவை-இம்முக்காலவிடைநிலைகளும், சில-சிலமுற்றெச்சங்களுக்கு, இல்-இல்லை—எ-று.

(உ-ம்) நடப்பான்-வருவான் எனவரும் மற்றவைகளு மிப்படியே. [இவைசிலவில, என்றதனால்விகுதியாவது பகுதியாவது வேறிடைநிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது பெற்றாம். அவைபின்வருஞ்சூத்திரத்திற் காண்க.] (௫௭)

௱சரு. றவ்வொடுகர வும்மைநிகழ்பல்லவுந்
தவ்வொடிறப்பு மெதிர்வுமடவ்வொடு
கழிவுங்கவ்வொ டெதிர்வுமின்னேவல்
வியங்கோளிம்மா ரெதிர்வும்பாந்தம்
செலவொடுவரவுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு
மெதிர்மறைமும்மையு மேற்குமீங்கே

இது முன்சூத்திரத்தில் 'இவைசிலவில, என்றார் அவைபினவைமென் புது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றவ்வொடு-றகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை-உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், நிகழ்பல்லவும்-இறந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், தவ்வொடு-தகரமெய்யோடுகூடிய, உகரவும்மை-உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், இறப்புமெதிர்வும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், டவ்வொடு-டகரமெய்யோடுகூடிய, (உகரஉம்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும், கழிவும்-இறந்தகாலத்தையும், கவ்வோடு-ககரமெய்யோடுகூடிய, (உகரவும்மை) உகரவிகுதியும் உம்விகுதியும் எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், மின்-மின்விகுதியும், ஏவல் முன்னிலையேவல்விகுதிகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள்விகுதிகளும், இ இகரவிகுதியும், மார் மார்விகுதியும், எதிர்வும்-எதிர்காலத்தையும், பாந்தம்-பகாவிகுதி, செலவொடுவரவும்-இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், செய்யும்செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்றுவிகுதி, நிகழ்பெதிர்வும், நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை-எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி மும்மையும்-மூன்றுகாலத்தையும், ஏற்கும் ஏற்றுவரும், ஈங்கு-இவைசிலவில, என்றவைகளுள் - எ-று

(உ-ம்) சென்று-சென்றும்,—இறப்பு, சேறு சேறும்,—எதிர்வு, வந்து வந்தும்,—இறப்பு, வருது வருதும்,—எதிர்வு, உண்டு உண்டும் - இறப்பு, உணகு-உணகும், —எதிர்வு, உண்மின்-உண்ணு உண்க சேறி- உண்மார்,—எதிர்வு-உண்பு,—இறப்பு எதிர்வு, உண்ணும் - நிகள்வு, எதிர்வு உண்ணான்,—இறப்பு, நிகழ்வு-எதிர்வுஎனவரும் காலங்காட்டும்விகுதிகளை மட்டுஞ்சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதியையும்பிறவிடைநிலையையுஞ் சொல்லாமையால் அவைசிறுபான்மை வரும்,வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்கவென்றாயிற்று அவைவருமாறு—தொட்டான் - உற்றான் புக்கான் எனடு - குறு என்கிற மூன்றெழுத்துகளுள் ஒன்று

றாகிய சிலகுறிலிணைட்பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங்காட்டும். எனமனார் என்றறிஞர்-போயது என் மன் இசின் யகரமெய்இம்மூன்றிடைநிலைகளும் இறந்தகாலங் காட்டும்உண்ணாகிடந்தான் உண்ணாவிருந்தான் எனஆதிடந்து ஆவிருந்து. இரண்டிடைநிலைகளும்நிகழ்காலமும், என் மார்எனமகரவிடைநிலை இறந்தகாலமும் காட்டும், ஙங்கே என்றமிகையால் வருதியெனஇகானகுதி நிகழ்காலங்காட்டுதலேயும், எச்சவிகுதிகள் காலங்காட்டுதலேயும் அமைத்துக்கொள்க.

இனிப்பகுதி விகுதிமுதலிய வுறுப்புகளாற்

பகுபத முடிக்குமாறு.

பொன்னன்என்கிற உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கைப் பொருட்பெயர்ப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து, பொருளிடங்காலமென் னுஞ்சூத்திரவிதியால், பொன்என்னும் பகுதியைமுதலில்வைத்து அதன்பின்அன் ஆன் அள் ஆள் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையைக் காட்டுகிற அன்விகுதியைவருவித்து, பொன்அன்எனவைத்து தனிக்குறின் முன்னொற்றுயிர் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் அந்தனகரமெய்யை யிரட்டித்துபொன்-ன்-அன்எனவைத்துஉடன்மேலுயிர் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் அகரவுயிரைநிருந்தனகரமெய்யின்மேலேற்றி, பொன்னன்எனமுடிக்க நடந்தனன்என்கிறஉயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கைஇறந்த காலவியற்றும்வினைமுதற்றெரிநிலைவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து 'நடவுற' என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் நடவென்னும்பகுதியை முதலில்வைத்து-'அன் ஆன் அள் ஆள் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கையைக்காட்டுகிற அன் விகுதியை அதன்பின்வருவித்து, நட அன்எனவைத்து, 'தடறவொற்றின்னே யென்னுஞ், சூத்திரவிதியால்இறந்தகாலங்காட்டுந் தகரவிடைநிலையைஅவ்விரண்டிற்கும், நடுவிலேவருவித்து, நடத்அன்எனவைத்து அன்ஆன் இல அல், என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைக்கும் விகுதிக்குமிடையிலேஅன்சாரியைவருவித்து, நடத்அன் அன்எனவைத்து. 'உடன்மேலுயிர்வந்து என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரமெய்யின்மேலே சாரியைஅகரவுயிரையேற்றி நடதன்அன் எனவைத்து இன்னும் அச்சூத்திரவிதியால் சாரியைனகரமெய்யின்மேல்விகுதிஅகரவுயிரையேற்றி, நடதனன்எனவைத்து, 'இயல்பினும் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால் இடைநிலைத்தகரத்தைமிகுவித்து, நடத்தனன் எனவைத்து, வலித்தல்மெலித்தல் என்னுஞ்சூத்திரவிதியால்மிகுந்ததகரவல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கி, நடந்தனன்எனமுடிக்க.

நட உண் எனவருகிற முன்னிலையேவல்வினைகளிலே ஆய்விகுதியும் நடவான் நடவேன் நடவாய்என்கிற எதிர்மறைவினைகளிலே ஆவென்னு மெதிர்மறை விகுதியும், கொல்களிறு ஓடாக்குதிரை என்பவைகளிலே கொன்ற-கொல்கின்ற-கொல்லும், ஓடாதஎனவருகிற பெயரெச்சவினைவிகுதிகளும், 'வரிப்பனைபந்து' இதில் 'வரிந்து' எனவருகிறவினையெச்சவிகுதியும், 'கொள்வாருங்கள்வருமோ' இதில்நேர்வர் எனவருகிறமுற்றுவினைவிகுதியும், முடி-அடி என்பவைகளிலே முடித்தல்அடித்தல்எனவருகிறதொழிற்பெயர்விகுதியும். காய்-களிர் இவைகளில்வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் இகரவிகுதியும் ஊண் எழுத்துஇவைகளிலே செயப்படுபொருளுணர்த்தும், ஐவிகுதியும்புணர்ந்துகுன்றின், அவ்விகுதிகள்புணர்ந்துகுன்றினும் புணர்ந்துநின்றாற்போலவே பொருளுணர்த்தும். ()

௱௪௪. இடையினான்கு மீற்றிலிரண்டு

மல்லாவச்சை வருக்கமுதலீறு
யவ்வாதிநான்மை ளவ்வாகுமையைம்
பொதுவெழுத்தொழிந்தநாலேழுந்திரியும்.

இது ஆரியமொழிவிகாரப்பட்டுத்தமிழில் வடமொழியாமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி அவற்றின்பொதுவிதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடையில்-ஆரியத்தில்அ ஆ இ ஈ உ ஊ ருʼ ரூʼ லுʼ லூʼ ஏ ஐ ஓ ஔ அம் அஃ - என்கிறஉயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கின்றநான்கும் ருʼ ரூʼ லுʼ லூʼ - என்கிறநாலெழுத்துகளும், ஈற்றில்கடையிலிருக்கின்ற, இரண்டும் அம் அஃ என்கிற இரண்டெழுத்துகளும், அல்லாநீங்கதாகிய, அச்சு-அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔஎன்கிற பத்து உயிர்களும், ஐவருக்கும்-க ख ग घ ङ, च छ ज झ ञ, ட ठ ड ढ ண, த थ द ध ந, ப फ ब भ ம என்கிற மெய்முப்பத்தேழுள் ககரமுதலைந்தைந் தெழுத்துகளாகியஐந்துவருக்கங்களுடைய, முதல் முதலிருக்கின்ற கசடதபஎன்கிறவைந்துமெய்களும், ஈறுகடையிலிருக்கின்ற ஙஞணநம என்கிற,வைந்துமெய்களும், யவ்வாதி நான்மை யரலவஎன்கிற நான்குமெய்களும் ள - ளகரமெய்யும், ஆகுமையையெழுத்து ஆகிய இருபத்தைந் தெழுத்துகளும், பொதுதமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும்பொதுவெழுத்துகளாகும் ஒழிந்த அவையொழிந்த நாலேழும்இருபத்தெட்டெழுத்துகளும், திரியும்ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்துகளாய்த் தமக்கேற்றபொதுவெழுத்துகளாகத்திரிந்துவரும் — எ-று. (௰௬)

௱௬௭. அவற்றுள், ஏழாமுயிரிய்யு மிருவுமைவருக்கத்
திடையின்மூன்று மவ்வம்முதலு
மெட்டேயவ்வு முப்பதுசயவு
மேலொன்றுசடவு இரண்டுசதவு
மூன்றேயகவு மைந்திருகவ்வு
மாவீறைய்யு மீயீறிகரமும்.

இது முன்சொல்லப்பட்டதற்குச் சிறப்புவிதிஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்னே'ரியும்', என்றவெழுத்துகளுள், ஏழாமுயிர்-சிறப்பெழுத்தாகிய வேழாமுயிரானது, இய்யுமிருவும்- இகரவாகவானுலும் இருவாகவானுலுமவரும்- ஐவருக்கத்து ஐந்துவருக்கங்களிலும், இடையின்மூன்றும் நடுவின்றமும்மூன்றெழுத்துகளும், அவ்வம் முதலும்-அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும், எட்டு-எட்டாவதாகிய சகரவருக்கத்து மெய்யானது யவ்வும்-ஓரோவிடத்தில்யகரமுமாகும், முப்பது-முப்பதாமெய்யானது, சயவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேயகரமுமாகும், மேலொன்று-முப்பத்தோராமெய்யானது, சடவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேடகரமுமாகும், இரண்டு முப்பத்திரண்டாமெய்யானது, சதவும்-மொழிக்குமுதலிலே சகரமும் நடுவிலேதகரமுமாகும், மூன்று-முப்பத்துமூன்றுமெய்யானது, அகவும்-மொழிக்குமுதலிலே அகரமும் நடுவிலேககரமுமாகும், ஐந்து முப்பத்தைந்தாமெய்யானது, இருகவ்வும் இரண்டுககரமாகும், ஆவீறு-பொதுவெழுத்துகளிலே மொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும்-ஐகாரமாகும், ஈயீறு-மொழியிறுதிஈகாரமானது, இகரமும்-இகரமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) இடபம் எ-ம், மிருகம்-எ-ம், ஏழாமுயிர் இகரமும் இருவுமாயிற்று, நகமநாகம் மேகம்-எ-ம், சலவாதிவிசயமும்சருக்கரை—எ-ம், பீடம்-பீடைதிடம்-எ-ம், தலம்தினம்களை எ-ம், பலம்பந்தம்பாரம்-எ-ம், ஐந்துவருக்கங்களிலும் உரப்பியும் எடுத்துங்களைத்துஞ் சொல்லப்படுகிறமும்மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கமுதலெழுத்தாயின், பங்கயம்எட்டாமெய்யகரமாயிற்று சாலை எ-ம், மயானம் எ-ம், முப்பதாமெய் முதலிற்சகரமும்நடுவில் யகரமாயிற்று. சட்டி-எ-ம், இடபம் முப்பத்தொன்றுமெய் முதலிற் சகரமும்நடுவில் டகரமுமாயிற்று, சித்தி-எ-ம, வாதனை-எ-ம், முப்பத்திரண்டாமெய் முதலிற்சகரமும் நடுவில்தகரமாயிற்று, அரன் எ-ம், மோகம்-எ-ம், முப்பத்துமூன்றுமெய்முதலில் அகரமும் நடுவிற்ககரமுமாயிற்று பக்கம்என முப்பத்திரண்டாமெய்இரண்டு ககரமாயிற்று மாலைஎன ஆவிறுஐயாயிற்று, புரிஎனஈகாரவீறு இகரமாயிற்று.(உ௰)

௱௪௮. ரவ்விற் கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற் கிம்முத லிரண்டும் யவ்விற்
கிய்யு மொழிமுத லாகி முன்வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ரவ்விற்கு-ரகரத்திற்கு, அம்முதலாமுக்குறிலும்-அ-இ-உ-என்கிற மூன்று குற்றெழுத்துகளிலொன்றும், லவ்விற்கு லகரத்திற்கு இம்முதலிரண்டும் இ-உ-என்கிறவிரண்டிலொன்றும், யவ்விற்கு-யகரத்திற்கு, இய்யும்-இகரமும், மொழிமுதலாகி-அவ்வெழுத்துகளைமுதலிலுடையவடமொழிகளுக்குமுதலாகி, முன்வரும் அம்மூன்றெழுத்துகளுமுன்னே வரும்—எ-று.

(உ-ம்) அரங்கன் இராமன் உரோமம்-எ-ம், இலாபம்- உலோபம்-எ-ம், இயக்கன் எனவும்வரும். (௨௧)

௱௪௯. இணைந்தியல் காலை யரலக் கிகரமு
மவ்வக் குகரமு நகரக் ககரமு
மிசைவரு மரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

இதுவுமது.

இ-ள். இணைந்து-ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்துஇணைந்து, இயல்காலை-ஓரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது, யரலக்கு பின்னின்றயகரரகரலகரங்களுக்கு, இகரமும்-இகரமும், மவ்வக்கும்-மகரவகரங்களுக்கு உகரமும்-உகாரமும், நகரக்கு-நகரத்திற்கு, அகரமும்-அகாரமுமிசை, மேலேவரும்வந்து வடமொழிகளாகு, ரவ்வழி இணைந்துமுன்னின்ற ரகரத்திற்குப்பின், உவ்வுமாம் உகாரமும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) வாக்கியம் வக்கிரம் சுக்கிலம் எனவும், பதுமம், பக்குவம்எனவும், அரதனமெனவும் அருத்தமெனவும், வரும். "பிற" வென்றதனால் சததி கட்சிகாப்பியம் பருப்பதம் இவைமுதலாகியதிரிபும், தூலம் அத்தம் ஆதித்தன் இவைமுதலாகியகேடும் மற்றும்விகாரத்தால்வருவனவுங்கொள்க. (௨௨)

௱௫௰. றனழஎ ஒவ்வு முயிர்மெய் யுமுயிரள
பலலாச் சார்புந் தமிழ்ப்பிற பொதுவே.

இது தமிழெழுத்துகளிற் சிறப்பெழுத்துகளும்பொதுவெழுத்துகளும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ற ன ழ எ ஒவ்வும்-முதலுஞ்சார்புமாகிய தமிழெழுத்துநாற்பதுகளிலே றகர னகர ழகர எகர ஒகரங்களைந்தும், உயிர்மெய்யுமுயிரளபலலாச்சார்பும்-உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையுமல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழ்-தமிழுக்கே சிறப்பெழுத்துகளாம், பிற-ஒழிந்த விருப்பத்தேழெழுத்துகளும், பொது-பொதுவெழுத்துகளாம்—எ-று. ( )

பதவியல்-முற்றுப்பெற்றது.



மூன்றாவது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

௱௫௧. மெய்யுயிர்முதலீ றாமிருபதங்களுந்
தன்னொடும்பிறிதொடு மல்வழிவேற்றுமைப்
பொருளிற்பொருந்துழி நிலைவருமொழிக
ளியல்பொடுவிகாரத் தியைவதுபுணர்ப்பே.

இது நிறுத்தமுறையானே புணர்ச்சியை அறிவிக்கத்தொடங்கிப்புணர்ச்சி இன்னதென்பதும் பொதுப்புணர்ச்சியும்ஆகிய இரண்டுடனே உயிரீற்றுப்பதம்புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சிஇவ்வியலாற்சொல்லப்படுதலால் இவ்வியலேவைத்த முறைப்படி புணர்ச்சி இப்படிப்பட்டதென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்யுயிர் மெய்யாவதுஉயிராவது, முதலீறும்-முதலுமீறுமாகிய, இருபதங்களும்-பகாப்பதம் பகுபதம்என்கின்ற இரண்டுபதங்களும், தன்னொடும்பிறிதொடும் தன்னொடுதானும்பிறிதொடுபிறிதுமாய், அல்வழிவேற்றுமைப்பொருளின் அல்வழிப்பொருளினாலாவதுவேற்றுமைப்பொருளினாலாவது, பொருந்துழி-பொருந்துமிடத்து, நிலைவருமொழிகள்-நிலைமொழியும்வருமொழியும், இயல்பொடுவிகாரத்து இயல்போடாயினும் விகாரத்தோடாயினும், இயைவது பொருந்துவது, புணர்ப்பு முன்சொல்லப்பட்டபுணர்ச்சியாம்—எ-று.

[மெய்யுயிர்முதலீறும், எனவே மெய்ம்முதன் மெய்யீறு- உயிர்முதலுயிரீறு மெய்ம்முதலுயிரீறு-உயிர்முதன்மெய்யீறு என நான்குவகையாம்.] (௧)

௱௫௨. வேற்றுமையைம்முத லாறுமல்வழி
தொழில்பண்புவமை யும்மையன்மொழி
யெழுவாய்விளியீ ரெச்சமுற்றிடையுரி
தழுவுதொடரடுக்கெனவீரேழே

இது முன்சொன்ன அல்வழிவேற்றுமை இவையென்பதுஉணர்த்துகின்றது

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, ஐம்முதலாறும் ஐ ஆல் கு இன் அது கண்என்கின்ற ஆறுருபுகளும்மறைந்தாகிலும்வெளிப்பட்டாகிலும் வரப்பதங்கள் பொருந்துந்தொடர்ச்சியாம், அல்வழி- அல்வழிப்புணர்ச்சியாவது, தொழில்-வினைத்தொகையும்,பண்பு- பண்புத்தொகையும், உவமை உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி அன்மொழித்தொகையும், எழுவாய் - எழுவாயும், விளி விளியும், ஈரெச்சம்-பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், முற்று-தெ

ரிநிலைவினை குறிப்புவினை முற்றுகளும், இடை-இடைச்சொல்லும், உரி உரிச்சொல்லும், அடுக்கு-அடுக்கும், என-என்று, தழுவுதொடர்-பதங்கள்பொருந்துந்தொடர்ச்சி, ஈரேழ்-பதினான்குவகையாம்—எ-று.

உதாரணம்.

(வேற்றுமைத்தொகை)		(வேற்றுமைவிரி)
ஐ	நிலங்கடந்தான்	நிலத்தைக்கடந்தான்.
ஆல்	கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்
கு	கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்.
இன்	மலைவீழருவி	மலையின்வீழருவி.
அது	சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை.
கண்	குன்றக்கூகை	குன்றத்தின்கட்கூகை.

ஆக-௰உ.

(அல்வழிப்புணர்ச்சி,)

வினைத்தொகை	கொல்யானை, அடுகளிறு.
பண்புத்தொகை	கருங்குதிரை, செந்தாமரை.
இருபெயரொட்டு பண்புத்தொகை	சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன்.
உவமைத்தொகை	மதிகமும், பவளவாய்.
உம்மைத்தொகை	சேரசோழபாண்டியர், இராப்பகல்.
அன்மொழித்தொகை	பொற்றொடி, தாழ்குழல்.
எழுவாய்	சாத்தன்வந்தான், கொற்றன்கண்டான்.
விளி	சாத்தாவா, கொற்றாகொள்.
பெயரெச்சம்	வந்தசாத்தன், வருகின்றசாத்தன்.
வினையெச்சம்	வந்துபோனான், வரப்போனான்.
தெரிநிலைவினைமுற்று	வந்தான்சாத்தன், கண்டான்கொற்றன்.
வினைக்குறிப்புமுற்று	குழையன்கொற்றன், பெரியன்சாத்தன்.
இடைச்சொல்	மற்றொன்று, கொன்னேகழிந்தன்று
உரிச்சொல்	"தனிபேதையே,, கடிக்கமலம்
அடுக்கு	பாம்புபாம்பு, நெருப்பு, நெருப்பு.

ஆக-௰௪

இவை " தழுவுதொடர் ,, எனவே, அவ்விருவழியினுந் தழாத் தொடருஞ் சிலவுண்டென்பதாயிற்று 'கைக்களிறு', என்பது கையை யுடையகளிறு என விரிக்கப்படுதலால் " கை,, என்பது "களிறு,, என்பதைத் தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவையெல்லாந் தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம், "சுரையாழவம்மி மிதப்ப,, என்பது "சுரைமிதப்ப அம்மியாழ,, எனக்கூட்டப்படுதலால்" சுரை,, என்பது "ஆழ', என்பதையும், 'அம்மி,, என்பது ,'மிதப்ப,, என்பதையு

ந்தழுவாமையால் இப்படிவருகின்றவைகளெல்லாந் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சியாம், (௨)

இது முன்சொல்லப்பட்டஇயல்பு விகாரங்களில் இயல்புஉணர்த்துகின்றது

இ-ள், விகாரமனைத்தும்-மேல்வரும் விகாரவகையனைத்தும், மேவலது-அடையாதது, இயல்பு, இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பொன்மலை-புகழ்நன்று-ஒளிமணி-எனவரும். (௩)

௧௫௪ தோன்றறிதல் கெடுதல்விகார
மூன்றுமொழிமூவிடத்துமாகும்.

இது விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தோன்றல்-எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுதலும், திரிதல்வேறுபாடுதலும், கெடுதல்-கெடுதலும், விகாரம்-முன்சொன்னவிகாரமாகும், மூன்றும்-இம்மூவகை விகாரமும், மொழி-நிலைமொழிவருமொழிகளுடைய, மூவிடத்தும்-முதலிடைகடைஎன்கிறமூன்றிடத்தும், ஆகும்-ஏற்றபடிவரும்—எ-று.

(உதாரணம்.)

பூ-கொடி—பூங்கொடி, வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று.
பல்-தலை—பஃறலை, வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழி யீற்றிலுமுள்ள மெய்கள்திரிந்தன.
நிலம்-வயல்—நிலவயல், நிலைமொழியீற்றுமெய்கெட்டது.
ஆறு-பத்து—அறுபது, நிலைமொழிமுதலுயிர் திரிந்துவருமொழியிடையொற்றுக்கெட்டது,
பல-பொருள்—பல்பொருள், நிலைமொழியீற்றுயிர்கெட்டது.
நாழி-உரி—நாடுரி, நிலமொழியீற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய்தோன்றிற்று.
பனை-காய்—பனங்காய், சாரியைத்தோன்றிற்று. (௪)

௧௫௫. வலித்தன்மெலித்த னீட்டல்குறுக்கல்
விரித்த றொகுத்தலும்
வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

இது செய்யுள்விகாரமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வலித்தல் - மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கலும், மெலித்தல்-வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கலும், நீட்டல் - குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், குறுக்கல்-நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும் விரித்தல்-இல்லாதவெழுத்தை வருவித்தலும், தொகுத்தல்-உள்ளவெழுத்தைநீக்கலும், வரும்-வருவனவாம்,செய்யுள்-செய்யுளிடத்து,வேண்

டுழி-அடிதொடை முதலானவைகளை நோக்கி அமைக்கவேண்டுமிடத்து—எ-று.

(உ-ம்) குறுந்தாட் பூசஞ்சுமந்த வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே குறுந்தாளில்-நகரமெல்லொற்று வல்லொற்றாக்கப்பட்டது தண்டையினிளக்கிளிகடிகோள் பண்டையளல்லண் மாணேக்கினனேதட்டையில்-டகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாக்கப்பட்டது, தீத்தொழிலேகன்றித் திரிதந்தெருவைபோற் போந்தனூர்புல்லறிவினர் பொத்திற்குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக்கப்பட்டது, யானையெருத்தத்திருந்தவிலங்கிலைவேற்றென்னன்றிருந்தார் நன்றென்றேன்றியேன் தீயேனில் - நெட்டெழுத்துக் குற்றெழுத் தாக்கப்பட்டது சிறியிலைவெதிரினெல்விளையும்மே, விளையும்மேஎன்பதில்-மகரமெய் விரிக்கப்பட்டது, சிறியவிலையில்-அகரவுயிர்தொகுக்கப்பட்டது. (௫)

௱௫௬. ஒருமொழிமூவழிக் குறைதலுமனைத்தே

இதுவுமது

இ-ள், ஒருமொழி-ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி-முதலிடைகடையென்கிற மூன்றிலொரிடத்து, குறைதலும்-குறைந்துவருதலும், அனைத்து-அச்செய்யுள்விகாரமாம்—எ-று.

(உ-ம்) 'மறையிதழ்புரைமஞ்செஞ்சீறடி, தாமரையில்முதலெழுத்துக்குறைந்தது, வேதினவெரிநினோதிமுதுபோத்து, ஓந்தியில்இடையெழுத்துக்குறைந்து, 'நீலுண்டுகிலிகைகடுப்ப, நீலத்திற்கடையெழுத்துக் குறைந்தன, [இன்னும் குறைதலும்,என்றவெச்சவும்மையால்விதியின்றி வருகிற விகாரங்களுஞ்சிலவுண்டு, அவைவருமாறு - யாதுயாவது, எனத்தோன்றலும், மாகிமாசிஎனத்திரிதலும், யார்ஆர்எனக்கெடுதலும்பொழுதுபோழ்து எனநீளலும், மிஞிறு-ஞிமிறு, தசைசதைஎனவெழுத்தும்,தஙர்ப்புறம்புறகோ் இன்முன்மூன்றில் எனச்சொல்லும்நிலைமாறுதலும்ஆகியவிவைமுதலாயினவாம்.] (௬)

௱௫௭. ஒருபுணர்க்கிரண்டு மூன்றுமுறப்பெறும்.

இது புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வருவதோரையம்ஒழிக்கின்றது,

இ-ள். ஒருபுணர்க்கு-ஒருபுணர்ச்சிக்கு இரண்டு மூன்றும்-ஒன்றேயல்லாம லிரண்டுமூன்றும், உறப்பெறும்-வரப்பெறும்—எ-று,

(உதாரணம்)

யானை-கோடு—யானைக்கோடு, ஒருவிகாரம்.

நிலம்-பனை—நிலப்பனை, இரண்டுவிகாரம்.

பனை-காய்-பனங்காய், மூன்றுவிகாரம் (௭)

௱௫௮. எண்மூவெழுத்தீற் றெவ்வகைமொழிக்கு-

முன்வருஞானமயவக்களியல்பும்

குறில்வழியத் தனி யைந்நொது முன்மெலி
மிகலுமாணளல வழிநத்திரியும்.

இது பொதுப்புணர்ச்சி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள், எண்மூவெழுத்து-இருபத்துநான்கெழுத்துகளையும், ஈற்றில் இயல்பினுலாயினும் விதியினுலாயினும் ஈறுகவுடைய, எவ்வகைமொழிக்கும், பெயர்ச்சொல்-வினைச்சொல் - இடைச்சொல்-உரிச்சொல்-திசைச்சொல்-வடச்சொல்லென்கின்ற பலவகைப்பட்ட சொற்களுக்கும், முன்முன்னே, வரும்-வருகிற, ஞநமயவக்கள்-ஞகர நகர மகர யகரவகரங்கள் இயல்பும் - அல்வழிவேற்றுமையிரண்டிலுமியல்பாதலும், குறில்வழிய, குற்றெழுத்தின்பின்னின்ற யகரமெய்யே, தனியைஉயிர் உயிர்மெய்யென்கிறஐகாரமே நொ-நொவ்வே, து-துவ்வே, முன்-என்பவைகளுக்குமுன் வருகிற, மெலி-ஞகார நகார மகாரங்கள் மிகலும்-பிறசொற்களுக்குமுன் இயல்பாதலன்றி மிக்குமுடிதலும், ஆம்-ஆகும், ணளனலவழி ணளனலங்களின் முன்வருகிற, ந-நகரமானது, திரியும்-மற்றையீறுகளுக்குமுன்னியல்பாதலன்றித்திரியும் — எ-று,

[புணரியலிலெங்கும் அல்வழி வேற்றுமைகளிலொன்றைக்குறிப்பாகவானுலும் வெளிப்படையாகவானுலுங் காட்டாமற்போனல்அவ்விரண்டையுக்கொள்க,]

(உ-ம்) விள-பலா-கிளி-தீ-கடு-பூ-சே-பனை-கோ - கௌ-உரிஞ்-மண்-பொருந்-மரம்-பொன்-வேய்-வேர் வேல் தெவ் யாழ்-வாள் - என்குஇவற்றின்முன்-ஞான்றது-நீண்டது-மாண்டது-யாது வலிது-ஞாற்சி-நீட்சி-மாட்சி-யாப்பு வலிமை இவற்றைவருவித்து.

	(அல்வழி)	வேற்றுமை)
வி-ளு.	ஞான்றது-விளஞான்றது,	விள-ஞாற்சி விளஞாற்சி,
	நீண்டது-விளநீண்டது	நீட்சி-விளநீட்சி
	மாண்டது-விளமாண்டது,	மாட்சிவிளமாட்சி
	யாது-விளையாது	யாப்பு-விளையாப்பு
	வலிது-விளவலிது	வலிமை-விளவலிமை

எனமுறையேகூட்டி எல்லாவீற்றின்முன்னும் ஞநமயவக்களியல்பாதல்காண்க.

உரிஞ்-ஞான்றது,—உரிஞுஞான்றது.
பொருந்-ஞான்றது – பொருநுஞான்றது,
வெல்-ஞான்றது —வேஞ்ஞான்றது
வாள்-ஞான்றது — வாண்ஞான்றது,
மரம் ஞான்றது—மரஞான்றது

எனநிலைமொழிவீறுகள் விகாரப்படுதல் அவ்வவ்வீற்றுச்சிறப்புவிதிகளிற்காண்க.

(அல்வழி)	வேற்றுமை
மெய்-ஞான்றது-மெய்ஞ்ஞான்றது,	மெய்-ஞாற்சி-மெய்ஞ்ஞாற்சி
நீண்டது-மெய்ந்நீண்டது,	நீட்சி-மெய்ந்நீட்சி
மெய்-மாண்டது-மெய்ம்மாண்டது,	மாட்சி-மெய்ம்மாட்சி
கை-ஞான்றது-கைஞ்ஞான்றது,	கை-ஞாட்சி-கைஞ்ஞாட்சி
நீண்டது-கைந்நீண்டது,	நீட்சி-கைந்நீட்சி
மாண்டது-கைம்மாண்டது.	மாட்சி-கைம்மாட்சி

எனக்கூறின் முன்னின்ற யாகரத்தின்முன்னுந் தனிக்குறின்முன்னுமெய்யீறிருதல்காண்க 'தொடர்முனைமெய்மிகுமாம், என்றவெச்சவும்மையால் அவ்விரண்டன் முன்னுமிடைமெய் மிகுதலுமாமென்றறாயிற்று.

கோ-ஞெள்ளா-கொஞ்ஞெள்ளா, து-ஞெள்ளா-துஞ்ஞெள்ளா,

நாகா-கொந்நாகா,	நாகா-துந்நாகா,
மாடா-கொம்மாடா,	மாடா-தும்மாடா
யவனா-கொய்யவனா,	யவனா-துய்யவனா
வளவா-கொவ்வளவா,	வளவா-துவ்வளவா

இவை வினைச்சொற்களாதலால் அல்வழியிலேயிருந்தன, னைவளைவழிநந்நியும், என்றதுபின்வரும் 'னலமுன்றனவும், என்னுஞ்சூத்திரத்திலேகாண்க, இச்சூத்திரமுதலாகவொன்றற்கொன்று தொடர்ச்சியாகப்புணர்த்தலால்தொடர்பொருப்புணர்த்தல், என்னுமுத்தி, ( )

௱௫௯. பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர்களீற்றுமெய்
வலிவரினியல்பாமாவியரமுன்
வன்மைமிகாசிலவிகாரமாமுயர்திணை.

இதுவுமது,

இ-ள். பொதுப்பெயர் இருதிணைகளுக்கும் பொதுவானபெயர்களுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்கள் - உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும், ஈற்றுமெய் ஈற்றிலுள்ளமெய்கள். வலி-வல்லெழுத்துமுதன்மொழிகள், வரின் வந்தால், இயல்பாம்-இயல்பாகும், ஆவி-உயிரையும்,யர-யகாரரகரமெய்களையுமீறாகவுடைய அவ்விருவகைப் பெயர்களுக்கும் முன்-முன்வருகிற வன்மை-வல்லெழுத்துக்கள்,மிகா-மிகாவாம்,உயர்திணை-உயிரீறுமெய்யீறுமாகிய உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணருமிடத்து-சிலவிகாரமாம்-நிலைமொழிவருமொழிகள் விகாரப்படுவனவுஞ்சிலவுளவாம்.எ-று.

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், ஆண் இவற்றின்முன்குறிது - சிறிது-தீது - பெரிது - குறியன் - சிறியன் - தீயன் - பெரியன் - கை - செவி-தலை - புறம - இவைகளை வருவித்து சாத்தன்குறிது, சாத்தன்குறியன், சாத்தன் கை என்றுமுறையே கூட்டிப்பொதுப்பெயரீற்றுமெய்

இயல்பாதல்காண்க. ஊரன், அவன் இவற்றின்முன் குறியன் - சிறியன் தீய
ன் பெரியன், கை-செவி-தலை-புறம் இவற்றைவருவித்து ஊரன்குறியன்.
ஊரன்கை, எனமுறையேகூட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று மெய்இயல்பா
தல்காண்க, மற்றவையுமிப்படியே—சாத்தி, கொற்றி, தாய் இவற்றின்மு
ன்குறித்து-சிறிது-தீது-பெரிது. குறியள்-சிறியள்-தீயள் பெரியள்-கை-செ
வி-தலை-புறம்-இவற்றைவருவித்து சாத்திகுறிது, சாத்திகுறியள், சாத்தி
கைஎனமுறைகூட்டிப் பொதுப்பெயரீற்று உயிர்யகரமுனவலிஇயல்பா
தல்காண்க. நம்பி, விடலை இவற்றின் முன்குறியன்சிறியன், தீயன்-பெரிய
ன், கை செவி-தலை-புறம்-இவற்றையும், அவர்-ஒருவர்- இவற்றின்முன்
குறியர்-சிறியர்-தீயர்-பெரியர், கை செவி-தலை புறம் இவற்றையும் வருவி
த்துநம்பிகுறியன், நம்பி, கை, அவர் குறியர், அவர்கை எனமுறையேகூ
ட்டி உயர்திணைப்பெயரீற்று உயிர் யகரமுன்வலி இயல்பாதல்காண்க; மற்
றவையுமிப்படியே.

கபிலன்-பரணன்—கபிலபரணர்

வடுகன் நாதன்—வடுகநாதன்

அரசன்-வள்ளல்—அரசவள்ளல்

ஆசீவகன்-பள்ளி—ஆசீவகப்பள்ளி

குமரன்-கோட்டம்—குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம்.

எனவிருவழியும் உயர்திணையுஞ்சில தமக்கேற்ற விகாரமாயின், ம
ற்றவைகளுமிப்படியே. (௯)

௱௬௰. ஈற்றியாவினாவிளிப் பெயர்முன்வலியியல்பே

இதுவுமது.

இ-ள். ஈற்று (வினாமுன்) ஆ-ஏ-ஓ-என்கின்றமூன்றீற்று வினாமுன்
னும், யாவினா (முன்) யாவினாமுன்னும், விளிப்பெயர்முன் உயிரீறாயமெ
ய்யீறாகிய விளிப்பெயர்முன்னும், வலி-வருகிறவல்லெழுத்துகள், இ
யல்பு-இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்என
வும், யா குறியன சிறியன, தீயன, பெரியன்எனவும், வினாமுன்வலியியல்
பாதல்காண்க, நம்பி-நம்பி, விடலை-விடலாய், கிள்ளை-கிள்ளாய், தாய்-தா
யே, இவற்றின்முன் கொள், செல், கா, போ, இவற்றை வருவித்து நம்பி
கொள், நம்பிசெல், நம்பிதா, நம்பிபோஎனமுறையே கூட்டி விளிப்பெய
ர்முன்வலி இயல்பாதல்காண்க.

[ஏகார ஓகாரவினாக்களுக்கு இடைச்சொல்லேயோ என்னும் சிறப்
புச் சூத்திரத்திற் உதாரணம்பெறப்படும்.] (௰)

௱௬௧. ஆவியாழ வினாதிமுன்னிலைவினை
யேவல்முன்வல்லின மியல்பொடுவிகற்பே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆவி-உயிரையும், யரழ-ய-ர-ழ-என்கின்ற மூன்று மெய்களையும், இறுதி-இறுதியாகவுடைய, முன்னிலைவினை-முன்னிலைவினைமுன்னும், ஏவன்முன்-ஏவல்வினைமுன்னும், வலி-வல்லினம்-வருகிற கசதபக்கள், இயல்பொடு-இயல்புடனே, விகற்பு-விகற்பமாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்டி-உண்டனை-உண்டாய்-எனவும், உண்டனர்-உண்டீர் எனவும் நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா-பூதா-எனவும், சாத்தரே-கொற்றரே-தேவரே-பூதரே எனவும் வருவித்து, உண்டி சாத்தா-உண்டனிர்-சாத்தரே-எனக்கூட்டி, முன்னிலைவினைமுன் இயல்பாதல் காண்க, கொணா-எறிவிடு-ஆய்-சேர்-தாழ்-என நிறுத்தி, சாத்தா-கொற்றா-தேவா பூதா-என வருவித்து, கொணா சாத்தா என முறையே கூட்டி ஏவல்வினைமுன் இயல்பாதல் காண்க, விகற்பமாதல் வந்தவிடத்திற் காண்க. நடகொற்றா-நடக்கொற்றா-எய்கொற்றா-எய்க்கொற்றா-என ஏவல்முன் விகற்பிக்குமென்று கொள்ளினுமாம். (௰௧)

௧௬௨. இஈஐவழி யவ்வுமேனை
உயிர்வழி வவ்வு மேமுனிவ்விருமையு
முயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென்றாகும்,

இது உயிரீற்றுப் புணருஞ்சிறப்புப் புணர்ச்சிச்சொல்லத்தொடங்கி உயிரீற்றுமுன் உயிரீற்றுப்பதம்வந்து புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இஈஐவழி இகர ஈகார ஐகாரங்களின்முன்னே, யவ்வும்-யகரமும், ஏனையுயிர்வழி-அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்கின்ற விவ்வேழுயிர்களின் முன்னே, வவ்வும்-வகரமும், ஏமுன் ஏகாரத்தின்முன்னே, இவ்விருமையும்-யகரமும் வகரமும் உயிர்வரின்-உயிர்முதன்மொழிவந்தால் உடம்படுமெய்யென்றாகும்-உடம்படுமெய்யென்று வழங்கப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) மணி-தீ-பனை இவைகளுக்குமுன்னே அழகிது அழகுமுதலாகிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து, மணியழகிது, மணியழகு எனக்கூட்டி இஈஐமுன் யகரம்பெறுதல் காண்க விள-பலா கடு-பூ-கொ-கோ-கௌ-இவைகளுக்குமுன்னே-அழகிது அழகுமுதலாகிய உயிர்முதன்மொழிகளை வருவித்து விளவழகிது விளவழகு எனக்கூட்டி மற்றையுயிர்களின்முன் வகரம்பெறுதல் காண்க அவனே இவன் அவனே இவன் சே அழகிது சேவழகிது என ஏமுன் அவ்விருமெய்களும்வருதல் காண்க.

௧௬௩. எகரவினாமுச் சுட்டின்முன்ன
ருயிரும்யகரமு மெய்தின்வவ்வும்
பிறவரினவையுந் தூக்கிற்சுட்டு
நீளின்யகரமுந் தோன்றுநெறியே.

இது "இசைஐவழி" என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும் "எண்மூவெழுத்தீற்று" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலுமெய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். எகரவினா (முன்னர்)- எகரவினாவிடைச்சொல்லின் முன்னும் முச்சுட்டின்முன்னர்-மூன்றுசுட்டிடைச்சொல்லின்முன்னும், உயிரும்-உயிரும், யகரமும்-யகரமும், எய்தின் வந்தால், வவ்வும்-வகரமும்பிற-யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின் வந்தால், அவையும்-அவ்வந்தமெய்களும், தூக்கில்-செய்யுளிடத்து, சுட்டு-சுட்டுக்கள், நீளின்-நீண்டுவருமிடத்து, யகரம்-யகரமும், தோன்றுதல்-மிகுதல் நெறிமுறையாம்—எ-று.

(உதாரணம்)

எ-அணி—எவ்வணி, எ-யானை—எவ்யானை எனவும்.
எ-குதிரை—எக்குதிரை, எ-சேனை—எச்சேனை.
எ-தண்டு—எத்தண்டு, எ-படை—எப்படை.
எ-ஞாலம்—எஞ்ஞாலம், எ-நாடு—எந்நாடு.
எ-மனை—எம்மனை, எ-வினை—எவ்வினை.
எ-யனம்—எய்யனம், எனவும், ஆ-இடை—ஆயிடை எனவும்.

வகரமும் வந்தமெய்களும் யகரமுந்தோன்றினமைகாண்க, அஇஉ இவற்றின்முன்னும் அப்படியேயொட்டுக "நெறி" யென்றமையால்-யாங்ஙனம்-என யாவினாமுன்னும் ஆங்ஙனம், ஈங்ஙனம்-ஊங்ஙனம் என நீண்டசுட்டின்முன்னும் ஙகரமிகுதலும், ஈது-ஆங்கு-ஈங்கு-ஊங்கு-ஆண்டு-ஈண்டு-எனச்சுட்டுப்பெயர்களவும் "வின்வந்துக் கொட்கும்" "செல்வழிச் செல்க" என மெல்லீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம்பெறுதலுங்கொள்க. (௰௨)

௧௬௪. உயிர்வரி னுக்குறண் மெய்விட் டோடும்
யவ்வரி னிய்யா முற்றுமற் றொரோவழி.

இது குற்றியலுகரத்திற்கு "இசைஐவழி" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிது விதிவகுத்தலும் முற்றியலுகரத்திற்கு அச்சூத்திரத்தாலெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உக்குறள் குற்றியலுகரமானது, உயிர்-உயிர்முதன்மொழி, வரின்-வந்தால், மெய்விட்டு-தனக்கிடமாகிய மெய்யைவிட்டு, ஓடும் செல்லும், ய-யகரமுதன்மொழி, வரின் வந்தால், இய்யாம்-அதுஇகரமாகத்திரியும் முற்றும்-முற்றியலுகரமும், அற்று அவ்விருவிதியும்பெறும், ஒரோவழி-ஒவ்வோரிடத்து—எ-று.

(உதாரணம்)

நாகு அரிது -நாகரிது, நாகு-யாது -நாகியாதுஎனவும்,
காது-வாரச்சி -காதின்வாரச்சி, நாகு-யமன் -நாகியமன்எனவும்,

கதவு-அழகிது—கதவழகிது, கதவு-யாது—கதவியாது,
அது-ஐ—அதை, எனவும்வரும்,

['கெடும், என்னாது 'ஓடும், என்றமையால்' 'தன்முகமாகத்தானழி ப்பதுவே, எனக்குற்றியலுகரப் பொதுவிதிபெறுதலுங்கொள்க.]

௱௬௫. இயல்பினும் விதியினு நின்ற வுயிர்முன்
கசதப மிகும்விதவா தன மன்னே.

இது உயிரீற்றுமுன் வல்லினம்புணருமாறு அறிவிக்கத்தொடங்கி உயர்திணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்க்கு "ஆவியரமுன்வன்மைமிகா,, எனஎய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும், அஃறிணைப்பெயர்க்கும் வினைமுதலியவைகளுக்கும் எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இயல்பினும்-இயல்பினாலும், விதியினும்-விதியினாலும், நின்ற-இறுதியாகநின்ற, உயிர்முன் உயிர்களின்முன், கசதப- வருகிறகசதபக்கள், மிகுமன் பெரும்பாலுமிகும், விதவாதன- சிறப்புவிதியிற்சொல்லாதவைகள்—என்று.

ஆடூஉக்குறியன்-நம்பிக்கொற்றன்-சாத்திப்பெண்- தாராக்கடிது-ஞாற்றைக்கை-வட்டக்கடல்-தாழக்கோல்எனவும், ஆடூஉக்கை-நம்பிப்பூ- கடுக்காய்-ஆட்டுக்கால்எனப்பெயர்களின்முன் இருவழியினும் வல்லெழுத்து மிகுந்தன, ஆடிக்கொண்டான் ஆடாக்கொண்டான் - ஆடீக்கொண்டான்- ஆடெனக்கொண்டான்-ஆடக்கொண்டான்-உண்பாக்குச்சென்றான்பூத்துக் காய்த்தது-பொள்ளெனப்பரந்தது-சாலம்பகைத்ததுஎனவும், இருளின்றிக்கண்டார் எனவும் வினையெச்சங்களின்முன்மிக்கன. மற்றைச்சாதினா இடைச்சொன்முன்னும், கடிக்கமலம்என உரிச்சொன்முன்னும், சொன்றிக்குழிசிஎனத்திசைச்சொன்முன்னும், கங்கைச்சடைஎனவடசொன் முன்னும்வலிமிக்கன. விதவாதனபெரும்பாலு மிகுமெனவேவிதந்தன சிறுபான்மைமிகுமெனவும், விதவாதன சிறுபான்மைமிகுவெனவுங் கூறியதாயிற்று (உ-ம்) கொக்கொற்று-துய்கொற்று-ஏவன்முன்வல்லினமியல்பொடுவிகற்பே, எனச்சொல்லிய சிறப்புவிதிபெறாமல் வல்லெழுத்து மிக்கன-எரிகணை-குறைக்கைகை, பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே கூப்புகம்-நாட்டுப்புகழ்என விதவாதனமிகாவாயின. (௰௫)

௱௬௬. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவுமுள வேற்றுமை வழியே.

இது உயிரீற்றுச் சிலமரப்பெயர்முன்வரும் வல்லெழுத்திற்கு எய்தியது ஒருவழிவிலக்கிப் பிறிதுவிதிபுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மரப்பெயர்முன்னர் - உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்களுக்கு முன், இனமெல்லெழுத்துவர - முன்சொன்ன பொதுவிதியால் வரு

இறவல்லெழுத்துமிகாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லெழுத்துமிகப் பெறுனவும்-பெறுவனவும், வுள சிலவுளவாம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமை வழியில்—எ-று.

(உ-ம்) விள-காய், விளங்காய்,

மா-கொம்பு, மாங்கொம்பு, எனவரும். (௯௬)

௱௬௭. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரி னெச்சமுற் றாறா றுருபே
யஃறிணைப் பன்மை யம்ம முன்னியல்பே.

இது உயிரீறுகளுக்குத் தனித்தனிசிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி அகரவீற்றுச் சொற்களுக்குள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்-செய்யியவென்னும் வினையெச்சவினையும், பல்வகைப்பெயரினெச்சம்-பலவகைப்பட்ட பெயரெச்சவினையும், பல்வகை முற்று-பலவகைப்பட்ட முற்றுவினையும், ஆறனுருபு-ஆறாம்வேற்றுமை அகரவுருபும், அஃறிணைப்பன்மை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரும், அம்ம-அம்ம வென்கின்றவுரையசை யிடைச்சொல்லும், முன்-ஆகியஅகரவீற்றுச் சொற்களாறன்முன்னும், இயல்பு வல்லெழுத்துக்களியல்பாம்—எ-று.

(உ-ம்) உண்ணியகொண்டாய்-சென்றாய் தந்தாய்-போயினாய் எனச்செய்யியவென்னும் வினையெச்சமுன்னியல்பாயின. உண்ட-உண்ணுகின்ற உண்ணுதனவும், நடக்கவிருந்த-இருக்கின்ற-செல்லுக்கினவிய கரியவ-அமையனவும், நின்றனர்-பொக்கோகின்றனவும், சான்ற உற்றனவும், வருகின்றவைக்குதிரிலேப் பெயரெச்சவினைமுன்னும் அமர்முகத்த-கிடக்கண்ண சிறிய பெரிய ... இல-பல-சிலவனவும், பொல்லாயனவும், கருயனவும், வருகிற முகலை வினைக்குறிப்புப்பெய ரெச்சமுன்னும். குதிரை-சேர்ந்தய்-தகர்-பன்றி - இவற்றையடுத்துவந் துண்டு குதிரை உண்ட செங்காய் கண்டதகர் - கண்டபன்றி எனமுறையே கூட்டிப்பலவகைப்பெயரெச்ச முன்னியல்பாதல்காண்க பொருள்வேறு படாமற் சொல்லேறுபாடில்லாமையால் முற்றிற்குமிவையேயுதா ரணமாகும் வாழ்கசொற்றுசாத்தா-தேவா-பூதா-எனவியங்கோள்முற்றின்முன்னியல்பாயின வழியெல்லாமேறுபடிப்படிபோகூட்டுக, முற்றின்முன்னியல்பாயினவே அருந்தாபத்தியால்உண்டகண்டன, அமர்முகத்தகுதிரைகள் அமர்முகத்தலக்கினவெனவினைமுற்று வினையெச்சமாகியும் குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சமாகியும் வந்தவிடத்தும் இயல்பாமென்கதற்றின் நாகுகள்-செவிகள்-தாங்கள்-புதங்கள்எனவாறனுருபின் முன்னியல்பாயி

வ பலகுதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள்-பன்றிகள் எ-ம், பலகொடுத்தான்-செய்தான்-தந்தான் போயினன்-எ-ம், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன்னிருவழியுமியல்பாயின அம்மகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எனவுரையசையிடைச்சொன் முன்னியல்பாயின, (௰௭)

௧௬௮. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர்மெய்
யேகலு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

இது வியங்கோள் முற்றிற்குளய்தாத தெய்துவித்தலும் எய்தியவழிப்புணரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியகந்துபடாமைக்காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். வாழியவென்பதன்-வாழியவென்னும்வியங்கோண் முற்றினுடைய, ஈற்றின்-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய்-யகரவுயிர்மெய்யானது, ஏகலும்-குறைதலும், உரித்து-உரித்தாகும், அஃது-அவ்வுயிர்மெய்யானது, ஏகினும்-குறைந்துஇகரவீறாய்நின்றாலும், இயல்பே - வல்லினம்பொது விதியினாலே மிகாமற்சிறப்புவிதியிற்கூறிய இயல்பேயாம் எ-று.

(உ-ம்) ஆவாழி எனவீற்றுயிர்மெய் குறைந்ததுவாழிகொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-குறைந்தவிடத்தும் வல்லினமியல்பாயின. (௰௮)

௧௬௯. சாவவென் மொழியீற் றுயிர்மெய் சாதலும் விதி.

இது சாவ என்கிறநிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

(இ-ள்) சாவவென்மொழி - சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்சவினைச்சொல்லினுடைய, ஈற்று இறுதியிலிருக்கின்ற, உயிர்மெய்-வகரவுயிர்மெய்யானது, சாதலும் கெட்டுப்புணர்தலும், விதி-விதியாகும் —எ-று.

(உ-ம், சாவ-குத்தினான் -சாக்குத்தினான், எனவரும், [இப்புணர்ச்சிசாவக்குத்தினன்என்னும் புணர்ச்சிபோற்சிறந்த தல்லாமையாற்சாதலும்விதி, யென்றார்.] (௰௯)

௧௭௰. பலசில மெனுமிவை தம்முன் றாம்வரி
னியல்பு மிகலு மகரமேக
லகரம் றகர மாகலும் பிறவரி
னகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

இது வருமொழிக்குளய்தியது இகந்துபடாமைக்காத்தலும் அதன்மேற் சிறப்புவிதியும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பலசிலவென்னு மிவை - பலசிலவென்னு மிவ்விருசொற்களும், தம்முன்-தமக்குமுன்னே, தாமேவரின் - தாமே வருமாயின், இயல்பும் - இயல்பாதலும், மிகலும்-மிகுதலும், அகரம்-அகரமானது, ஏகவே-கெடவே, லகரம்-லகரமானது, றகரமாகலும்-றகரமாகத்திரிதலும், பிற - இவற்றி

ன்முன்பிறமொழிகளுள் பகரமிறுமொழிவந்து, வலின்-வந்தால், அகரம்-ஆகரமானது விகற்பமாகலும்-நிற்றலுநீங்கலும், உள உளவாம்-எ-று.

(உ-ம்) பலபல-சிலசில, இயல்பாயின. பலப்பல-சிலச்சில, மிக்கன. பற்பல சிற்சில, அகரங்கெடலகரம் றகரமாயிற்று, பலகலை-பல்கலை, பலசாலை, பல்சாலை, பலதாழிசை-பஃறாழிசை, பலபடை-பல்படை, பலஞானம்-பன்ஞானம், பலநாள்-பன்னாள், பலமணி-பன்மணி பலவினை-பல்வினை, பலயாழ்-பல்யாழ், பலவணி-பல்லணி. பலவாயம்-பல்லாயம், பிறவாகரம்விகற்பமாயிற்று, [பிற,என்றமிகையால், பல்பல-சில்சிலஎன அகரங்கெடலகரமறகரமாகாம லோரோவிடத்து வருதலும்இன்னும் அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதவருவனவுங்கொள்க.] (௨௰)

௱௭௧. அல்வழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதொருமருங்கு விலக்குகின்றது.

இ-ள். அல்வழி அல்வழியில், ஆமா-ஆவுமாவுமாகிய விருபெயரும் மியா மியாவென்னுமுன்னிலை யசையிடைச்சொல்லும், முற்று-ஆகாரவீற்றஃறிணைப்பன்மையெதிர்மறை முற்றுவினையுமாகிய, முன் இவற்றின்முன், மிகா-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்-எ-று.

(உ-ம்) ஆகுறிது-மாகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-எ-ம், கேண்மியா கொற்றா-சாத்தா-தேவா-பூதா-எ-ம், உண்ணாகுதிரைகள்-செந்நாய்கள்-தகர்கள் பன்றிகள்எனவரும், [இரட்டுறமொழிதலாற் காட்டுப்பசுவென்னும்பொருளைத்தருகிற ஆமாவென்பதன் முன்னும்-ஆமாகுறிது எனவியல்பாமெனக்கொள்க.] (௨௧)

௱௭௨. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ
டுகரமேற் றலுமியல் பும்மாந் தூக்கின்.

இது ஆகாரவீற்றுட் சிலசொற்கு எய்தாதனவெய்துவித்தலும் அவ்விடத்து வருவதோரைய மொழித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். குறியதன்கீழா-குற்றெழுத்தின்கீழ்நின்ற ஆகாரம், குறுகலும் அகரமாதலும், அதனோடு அவ்வகரமாதலுடனே, உகரமேற்றலும் உகரம்பெறுதலும் இயல்பும் அவ்விரண்டுமில்லாமலியல்பாதலும்,ஆகியமூன்றுவிதியும், ஆம்-ஆகும், தூக்கின் பாட்டிடத்து.-எ-று.

(உ-ம்) நிலவிரிகானல், 'மருவின்னசெய்யுமோ நிலவு' நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, எனவரும் [செய்யுளிலே மூன்றுவிதமெனவே இரா-இரவு, புறா-புறவு, கறா-கறவு,எனவியல்பும், குறுகியுகரமேற்றலும் வழக்கில் வருமெனக்கொள்க.] (௨௨)

௱௭௩. அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்
தொடர்பினு ளுகர மாய்வரி னியல்பே.

இது அன்றி இன்றியென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பிற்கு எய்தாததெய்துவித்தலும் எய்திய வழிப்புணரும் வல்லினத்துக்கு எய்தியதுவிலக்கலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். அன்றியின்றியென்-அன்றியின்றி என்கிற. வினையெஞ்சிகரம்-வினையெச்சக்குறிப்புச் சொற்களினீற்றிலிருக்கின்ற இகரம், தொடர்பினுள்-செய்யுளில், உகரமாய்வரின்-உகரமாய்த்திரிந்து வரின், இயல்புவரு இறகசதபக்கள் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) "நாளன்றுபோகி," 'உப்பின்றுபுற்கையுண்கமா' எனவரும்.

௱எ௪. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட
மருவும் டகர முரியின் வழியே
யகரவுயிர் மெய்யா மேற்பன வரினே.

இது எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். உரிவரின் உரியென்னுமளவுப் பெயர் வந்தால், நாழியின்-நாழியென்னுமளவுப்பெயரினது, ஈற்றுயிர்மெய்-ஈற்றிலுள்ள ழிகரமானது, கெட-நீங்க, டகரம்-டகரமெய்யானது மருவும்-வரும், உரியின்வழி-உரியென்னுமளவுப்பெயரின்பின், யகரவுயிர்மெய்யாம-யகரவுயிர்மெய்வரும், ஏற்பன-அவ்வுயிர்மெய்வருதற்கேற்றமொழிகள், வரின்-வந்தால்-எ-று.

(உதாரணம்)

நாழி உரி—நாடுரி, எனவும்,
உரி-உப்பு—உரியுப்பு,
பயறு—உரிப்பயறு,
மிளகு—உரிமிளகு,
வரகு—உரிவரகு, எனவும் வரும்.

['ஏற்பனவரின்,' எனவே ஏலாதனவரின் உரியியனைப்பொருந்தி இன்பெறுதல் கொள்க, நாடுரி என்பது நாவுரி என இக்காலத்து மருவிற்று.] (௨௪),

௱எ௫. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்க்கின்றது.

இ-ள், சுவை-அறுசுவையுளொன்றை யுணர்த்துகின்ற, புளிமுன் புளியென்னும்பெயர்முன், இனமென்மையும்-வருகிறவல்லெழுத்துகள் மிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கு இனமாகியமெல்லெழுத்துகளும், தோன்றும்-தோன்றுமிடத்துமிகும்—எ-று.

(உ-ம்) புளிக்கறி புளிஞ்சோறு, புளித்தயிர் - புளிம்பாளிதம் எனவரும், [புளிப்பாகிய கறியெனவும், புளிப்பையுடைய கறியெனவும், வி·

ரிக்கப்படுதலால் இருவழிக்கும் பொதுமையாய்ப் பிக்கலுமெனப் பொது விதிபெறுதலே சிறப்புடைத்தாகும்.] (௨௫)

௱எசு. அல்வழி இஐம் முன்னராயி
னியல்பு மிகலும் விகற்பமு மாகும்.

இது இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர் முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு ஒருவழிஎய்தியது விலக்கலும் எய்தியதிகந்து படாமைக்காத்தலும் எய்தியது விலக்கலுடன் விலக்காமையுமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இ ஐம் முன்னர்-இகர ஐகாரவீற்றஃறிணைப்பெயர்முன், அல்வழி-அல்வழியிலிடத்து, ஆயின்-வல்லினம்வருமாயின், இயல்பும்-இயல்பாதலும் மிகலும்-வொற்றுமிகுதலும் விகற்பமும்-ஒன்றற்கேயொருகான்மிகாமையுமொருகான்மிகுதலும் ஆகும்-ஆகும்—எ-று.
[ஒப்பின்முடித்தலால் ஐகாரவீற்றுமுடன்கூறினர்]

(உ-ம்) பருத்தி-குறிது யானை-குறிது-இவற்றின்முன்குறிது-சிறிது-தீது-பெரிது-இவற்றையுருவித்து பருத்திகுறிதுஎன முறையேகூட்டி இயல்பாதல்காண்க.

கூட்டி இயல்பாதல் காண்க.
கிளி-குறிது — கிளிக்குறிது.
தினை-குறிது - தினைக்குறிது விகற்பிக்க. (௨௬)

௱எஎ. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும் வரக்குறுகு
மேலன வல்வழி யியல்பா குனமே.

இது ஆமுன்வரும் பகரவீகாரம் ஈற்றதென்றும் அவ்வியல்பு வருவழி வருகின்ற வல்லினத்திற்கு எய்தியதிகந்து படாமைக்காத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஆமுன்பகரவீ-ஆமுன்னின்றபகரவிகாரம், அனைத்தும்-நாற்கணமும், வர-வந்தால், குறுகும்-குறுகும் அல்வழி-அல்வழியில், மேலன-மேலேசொல்லப்பட்ட உயிரீற்றுமோ இயல்பாகும் வருகிற வல்லினம் இயல்பாகும் எ-று.

(உ-ம்) ஆப்பி-ஆப்பிநன்று-ஆப்பிகன்று-ஆப்பிவலிது எ-ம் ஆப்பியருமை ஆப்பிச்சிறப்பு-ஆப்பிநன்மை-ஆப்பிவன்மை எ-ம் வரும்

௱எஅ. பவ்வீ நீமீ முன்னர் அல்வழி
யியல்பாம் வலிமெலி மிகலுமா மீக்கே.

இது பவ்வீ நீ மீ என்கிறபெயர்களுக்குமுன் வருகிறவல்லினம் இருவழி "இயல்பாதலும்,, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் எய்தியதுவிலக்கலும் இவற்றுள்மீயெனக்குமுன் வருகிற வல்லினத்திற்கு அச்சூத்திரத்தால்

ய்தியதிக்குப் படர்க்கைத்தலும் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பவ்வீ-பகரமெய்யின்மேலேறிநின்ற ஈகாரவீற்றிடைக்கட்பெயரும், நீ-நீஎய்கிறமுன்னிலைப்பெயரும், மீ மீஎன்கிறமேலாகியபண்பையும் மேலிடத்தையும் உணர்த்தும் பெயருமாகிய, முன்னர் இம்மூன்றன் முன்னும், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பாம் - வருகிறவல்லினமியல்பாகும், மீக்கு இவற்றுள்ளேமீயென்னுஞ்சொல்லுக்கு, வலி வல்லெழுத்து; மிகலுமாம்-மிகுதலுமாகும், மெலி-மெல்லெழுத்து மிகலுமாம்- மிகுதலுமாகும்—எ-று.

(உ-ம்) பீகுறிது-சிறிது-தீது-பெரிது எ-ம், நீகுறியை-சிறியை-தீயை பெரியை-எனவும், மீகண்-எ-ம், இயல்பாயின, மீக்கூற்று எனவெய்திய திகத்துடாமல் வலிமிகுந்தது. மீந்தோல்எனமெலிமிகுந்தது. மீக்கூற்று—மேலாயசொல்லாற்பிறந்த புகழ்மீந்தோல் —மேலாயதோல்இதுஇக்காலத்துப்பிந்தோலெனவழங்குகின்றது. நீஎன்னும்பொதுப்பெயர் அல்வழியிலே நீயென்றும் வேற்றுமையிலேநின்னென்றும் திரிந்தையினாலே பொதுப்பெயருயர்திணைப்பெயர் என்னுஞ்சூத்திரத்துளடங்கவில்லை ()

௱௭௯. மூன்றா றுருபெண் வினைத்தொகை சுட்டீ
றாகு முகர முன்ன ரியல்பாம்.

இது முற்றுகரவீற்றுட்சிலவற்றின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்குஇயல்பினும்விதியினும் என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். மூன் றாரும்பு)-மூன்றாம்வேற்றுமையுருபிற்கும், ஆறுருபு ஆறாம்வேற்றுமையுருபிற்கும், எண்-இயல்பாயும்விகாரமாயும்வருகிற எண்ணிற்கும், வினைத்தொகை-வினைத்தொகைக்கும், சுட்டு-சுட்டுப்பெயருக்கும், ஈறாகும்-ஈறாகிய, உகரமுன்னர்-முற்றியலுகரத்தின்முன்னே, இயல்பாம்-வருகிறவல்லினம் இயல்பாகும்—எ-று.

(உ-ம்) சாத்தனொடுகொண்டான்-சென்றான் - தந்தான் போயினான் எ-ம், சாத்தனது கை செவி-தலை-புறம்-எ-ம், மூன்றுருபு முன்னும் ஆறுருபின்முன்னு மியல்பாயின ஒருகை-செவி தலை-புறம்-எனஎண்ணுப்பெயர் முன்னியல்பாயின, இரு-அறு-எழு-ஏழு இவற்றோடும்அப்படியேகூட்டுக, அடுகளிறு-சேனை-தானை படைஎனவினைத்தொகை முன்னியல்பாயின. தரு-புகு-தெறு எழு விரவுமுதலியவற்றோடு மொட்டுக. அதுகுறிது-சிறிது தீது-பெரிது-எ-ம், அதுகண்டான் செகுத்தான்-தந்தான்-படைத்தான்-எ-ம், சுட்டுப்பெயர்முன்னிருவழியு மியல்பாயின. இது-உதுஎன்பவற்றோடு மிப்படியேபொட்டுக உதுகாண் உதுக்காண் எ

ன் விகற்பித்துவருவது இயல்பின்விகாரமும் என்னுஞ்சூத்திரத்தில் அன்னபிறவும் என்றதனாலமையும்.] (உக)

௱அ0. அதுமுன் வருமன் றான்றாந் தூக்கின்,

இது அதுவென்பதற்குமுன்வரும் அன்றென்பதற்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள், அதுமுன்-அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்முன், வரும்- வருகின்ற-அன்று-அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றானது, தூக்கின்-பாட்டினிடத்து ஆன்றாம்-முதனீளும் — எ-று.

(உ-ம் அதான்றெனவரும், [அஃதோராமொழியியல்பை விலக்காமையால் அதன்று-அதுவன்றெனவும் வரும்] (கஎ)

௱அக. வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா வல்வழி

இது குற்றியலுகர விற்றுட்சிலவற்றிற்கு 'இயல்பினும்', என்னுஞ்சூத்திரத்தாலெய்திய தொருவழியிலக்குகின்றது.

இ-ள். வன்றொடரல்லனமுன்-வன்றொடரொழிந்த ஐந்தொடர்க்குற்றியலுகரவீற்றின் முன்னும், அல்வழி-அல்வழியில், மிகா-வருமிகவல்லினமியல்பாகும் — எ-று

(உ-ம்) நாகுகடிது-பசுங்குசிறிது-வரகுசிறிது நாகுபெரிது- தெள்கு கொடிதெனவும், எஃகுகடிது-அஃகுசிறிது-பொருதுமென்றான் அறிந்துகந்தான்-எய்துகொன்றானெனவும், அல்வழியின்மேலியல்பாயின. (கக)

௱அஉ. இடைத்தொடர் ஆய்தத் தொடரொற் றிடையின்
மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

இதுவுமது.

இ-ள். இடைத்தொடர் (முன்) -இடைத்தொடர்முன்னும், ஆய்தத்தொடர்(முன்)-ஆய்தத்தொடர்முன்னும், ஒற்றிடையின்மிகாநெடிற்(றொடர்முன்)-ஒற்றிடையே மிகாநெடிற்றொடர்முன்னும், உயிர்த்தொடர்முன்-உயிர்த்தொடர்முன்னும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகா-வருமிக வல்லினமியல்பாம் — எ-று.

(உ-ம்) தெள்கின்கடுமை-எஃகின்கடுமை-காடின்கடுமை- வரகின்கடுமை-சிறுமை-தீமை-பெருமை-எனவல்லெழுத்துமிகாது, "இதற்கினுச்சாரியை", பெறவருஞ்சூத்திரத்தால் இன்சாரியைபெற்றுவந்தது,[வர்க்கினைச் சாரியைபெறாது வருதலுங்கொள்க] (கஉ)

௱அ௩. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர் குற்றுகரங்களுட்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

இது மேலைநிலைமொழிக்கோர் புறனடையாக எய்தாததெய்துவித்தலும், உயிர்வந்தபோது அந்நிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நெடிற்(றொடர்)-நெடிற்றொடர்களும், உயிர்த்தொடர்-உயிர்த்தொடர்களுமாகிய, குற்றுகரங்களுள்-குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறவொற்று-அவ்வுகரமேறிநின்ற டகரறகரமெய்கள், வேற்றுமை- வேற்றுமையில், மிக-பெரும்பாலும், இரட்டும் இரட்டும்—எ-று.

(வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) ஆடு-கால்—ஆட்டுக்கால், பாறு-கால்—பாற்றுக்கால், முருடு-கால்—முருட்டுக்கால், முயிறு-கால்—முயிற்றுக்கால், எனவரும்; செவி-தலை-புறம்-ஞாற்சி-நிறம் மயிர் யாப்பு-வலிமை-அழகு எனபவற்றொடு மொட்டிக்காண்க [இவ்விரண்டொற்றும் வேற்றுமையிலிரட்டுமெனவே "கரிபுரக்குநாடுமிழவோனே", எனச் சிறுபான்மைவேற்றுமையிலிரட்டாமையும், காடு-அரண்—காட்டரண், களிறு-யானை—களிற்றியானை, எனச் சிறுபான்மை அல்வழியிலிரட்டுதலும், வெருகு கண்—வெருக்குக்கண் எனவேற்றுமையிலும், எருது-மாடு—எருத்துமாடு, என வல்வழியிலுஞ் சிறுபான்மை பிறவொற்றிரட்டலுங்கொள்க.] (௧௩)

௱அ௪. மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே.

இது மென்றொடர் குற்றியலுகர மொழிகளுட் சிலநிலைமொழிக்கு மூவினமும் வரின் எய்தாததெய்துவித்தலும். உயிர்வரின்எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மென்றொடர்மொழியுள் மென்றொடர் குற்றியலுகரமொழிகளுள், சில-சிலமொழிகள், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், தம்மினம்-தமக்கினமாகிய, வன்றொடர்-வன்றொடர்குற்றியலுகரமொழிகளாக, ஆகா-ஆதலையொழிந்தன, மன்-பெரும்பாலன—எ-று.

(வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க)

(உ-ம்) மருந்து பை—மருந்துப்பை, கரும்பு வில்—கரும்புவில், கன்று-ஆ—கன்றாவெனவரும், [சிலவாமெனவே ஆகாதன பலவென்பதும் மன்னே என்றமையால் அன்பு-தளை—அற்புத்தளை, எனச்சிறுபான்மை அல்வழிக்கண் வன்றொடராதலுங்கொள்க.] (௧௪)

௱அ௫. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

இது முன்சொன்ன நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்துவித்தலும், எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஐ-ஐகாரச்சாரியை, ஈற்றுடை-இறுதியிலேபெற்றுவருகிற, குற்றுகரமும்-மென்றொடர்க் குற்றியலுகரமொழிகளும், உள-சிலவுண்டு—எ-று.

[வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க]

(உதாரணம்)

பண்டு-காலம்—பண்டைக்காலம்,
இன்று-நாள்—இற்றைநாள், எ-ம்,
அன்று-கூலி—அற்றைக்கூலி,
இன்று-நலம்—இற்றைநலம், எ-ம்,

இருவழியிலும் வரும், [மேலைச் சூத்திரத்தைச் சாரவைத்தலால் மென்றொடரென்றும், ஆயினும் ஈற்றுகரம் பொதுப்படச் சொல்லாமையால் பேற்று-பொழுது—பேற்றைப்பொழுது, என வன்றொடர் ஐகாரச்சாரியைபெறுதலும் 'ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமும்' என உம்மை யாக்கிக்கூறினமையால் ஏற்றனபிறவும், ஈரொற்றொடர் வருமொழிநோக்காது அச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க.] (௯௫)

௱அ௬ திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்
நிலையீற் றுயிர்மெய் ககரவொற் றுநீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற,

இது குற்றியலுகரவீற்றுத் திசைப்பெயர்களுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். திசையொடு-திசைச்சொல்லோடு, திசையும்-திசைச்சொல்லும், பிறவும்-மற்றைச்சொற்களும், சேரின்-புணருமிடத்து, நிலையீற்று-நிலைமொழியீற்றிலே நின்ற, உயிர்மெய்-உயிர்மெய்யும், ககரவொற்று-அதன்முன்னின்ற ககரமெய்யும், நீங்கலும்-கெடுதலும், றகரம்-அவ்விடத்து நின்ற றகரமெய், னலவா-னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும், திரிதலும்-திரிதலும், ஆம்-ஆகும்—எ-று.

(உ-ம்) வடக்கு-கிழக்கு—வடகிழக்கு, வடக்கு-வேங்கடம்—வடவேங்கடம்-என உயிர்மெய்யுங்ககரமெய்யுங்கெட்டது, குணக்கு-திசை—குணதிசை, குணக்கு கடல்—குணகடல், இவையுமப்படியே, தெற்கு-கிழக்கு—தென்கிழக்கு, தெற்கு-மேற்கு—தென்மேற்கு இவைகள் உயிர்மெய்கெட றகரமெய் னகரமெய்யாயிற்று, மேற்கு-பால்—மேல்பால், மேற்கு-நாடு—மேனாடு. என உயிர்மெய்கெட றகரமெய் லகரமெய்யாயிற்று.

[பிற, என்றதனால் மேற்கு-சேரி—மேல்சேரி, மேற்சேரி, மேலைச்சேரி, கிழக்கு-திசை—கீழ்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைத்திசை எனவும், கீழ்மேற்றென் வடல் எனவும், விகாரப்படும், சிறுபான்மை கிழக்குமேற்குத்தெற்கு, வடக்கு, வடக்கூர், தெற்குமலை எனவிவ்விகாரமில்லாமலும் வரும்.] (௧௬)

௱௮௭. தெங்கு நீண்டீற் றுயிர்
மெய் கெடுங் காய் வரின்.

இது. தெங்கு என்னும்பெயர்க்கு எய்தாதது எய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். காய்-காயென்னுஞ்சொல், வரின்-வந்தால், தெங்கு-தெங்கென்னுநிலைமொழி நீண்டு-முதனீண்டு, ஈற்றுயிர்மெய் - ஈற்றிலுள்ளவுயிர்மெய், கெடும்-நீங்கும்—எ-று.

(உ-ம்) தெங்கு - காய் —தேங்காய் எனவரும். [கெட்டேவருமெ ன்னாமையால் தெங்கங்காய் எனவருவதுங்கொள்க.] (௧௭)

௱௮௮, எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தி
னொன்று முதலெட் டீறா மெண்ணுண்
முதலீ ரெண்முத னீளு மூன்று
மாறு மேழுங் குறுகு மாறே
ழல்லவற் றீற்றுயிர் மெய்யு மேழ
னீற்றுயிர் மேகு மேற்புழி யென்மனார் புலவர்

இது ஒன்றுமுதலெட்டீறா மெண்ணுப் பெயர்களுக்கு உயிர்வரின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின் எய்தாதது எய்துவித்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள், எண்-எண்ணுப்பெயர்களும், நிறை-நிறைப்பெயர்களும், அளவும்-அளவுப்பெயர்களும், பிறவும்-பிறபெயர்களும், எய்தின்-வந்தால், ஒன்றுமுதல் ஒன்றுமுதல், எட்டீறாம்-எட்டீறாகும், எண்ணுள்-எண்களுள், முதலீரெண்-முதலிலுள்ள இரண்டெண்களும், முதல் நீளும் முதற்குநீளு, ம, மூன்றுமேழும்-மூன்றும் ஆறும் ஏழும் (முதல்) குறுகும் முதல்குறுகும், ஆறேழல்லவற்றின்-ஆறும் ஏழும் அல்லாதனவற்றின், ஈற்றுயிர்மெய்யும்-இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்களும், ஏழ ன்-ஏழுடைய, (ஈற்) றுயிரும்-இறுதியிலுள்ள உயிரும்-கெடும், ஏற்புழி-ஏற்குமிடங்களில், என்மனார்-என்றுசொல்லுவர், புலவர்-புலவர் எ-று.

[இவ்விகாரம் பண்புத்தொகைக்கே யுரியதாதல், ஏழு எனபதும் [illegible] எனபத னால் இங்கே சொல்லப்பட்டது.]

(உதாரணம்)

ஆறு-பத்து —அறுபது, கழஞ்சு —அறுகழஞ்சு,
ஆறு நாழி—அறுநாழி, மீன் - அறுமீன்.

ஏழு-பத்து - எழுபது, கழஞ்சு—எழுகழஞ்சு,
காழி—எழுகாழி, மீன்—எழுமீன்,
ஆறுமேழுக்குறுகின,

ஏழு-கடல்—ஏழ்கடல், ஏழனீற்றுயிர்கெட்டது, மற்றவைகளுக்கு உதாரணம்பின்னேகாட்டப்படும். ஏற்புழி, என்றதனால்பொதுவிதியால் இரண்டாயிரம், ஏழாயிரம், இரண்டுகழஞ்சு, மூன்றுபடி நான்குபொருள், எழுகடல் எனத்திரிபனவும் உண்டென்றுகொள்க. (௧௮௭)

௧௮௮. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக
விரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

இதுவுமது.

இ-ள், ஒன்றன்-ஈற்றுயிர்மெய்கெட நின்றவொன்றென்னுமெண்ணினது, புள்ளி-னகரமெய்யானது, ரகரமாக-ரகரமெய்யாக, இரண்டன்-இரண்டனுடைய, ஒற்று-ணகரமெய்யும், உயிர்-ஆகரவுயிரும், ஏகவெ-கெட, உவ்வரும்-அவ்விரண்டும் ரகரமெய்மேலும் உகரம்வரும் - எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஆயிரம்—ஓராயிரம். இரண்டு-ஆயிரம்—ஈராயிரம், எனவுயிர்வரமுதனீண்டு ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்று முற்று, மற்றோரேவழி, என்பதனால்அவ்வுகரமுங்கெட்டுவந்தன. ஒன்று - பத்து—ஒருபது இரண்டு-பத்து—இருபது, எனமெய்வரமுதனீளாது ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு உகரம்பெற்றுவந்தன, ஒன்றேசொல்லப்படிமற்றதிரிபுமுடிபானவை, வருவனவுங்காண்க.

[ஒருபானூறாயிரம், இராயிரம்எனவருதலுமுண்டு.] (௧௮௮)

௧௮௯. மூன்றனுறுப் பழிவும் வந்தது மாகும்.

இதுவுமது.

இ-ள், மூன்றன் - இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்றமூன்றென்னுமெண்ணினது, உறுப்பு-மெய்யானது, அழிவும்-கெடுதலும், வந்ததும்-வருமொழி முதன்மெய்யாகத்திரிதலும், ஆகும்-ஆகும் - எ-று.

(உ-ம்) மூன்று ஒன்று—மூவொன்று எனவுயிர்வரமுதனீண்டு ஈற்றெழுத்தும் னகரமெய்யுங்கெட்டன, மூன்று - பத்து—முப்பது, எனமெய்வர ஈறுகெட்டனகரமெய் வந்தமெய்யாய்த்திரிந்தது, மற்றவை சுருதிப்படியே, (௧௮௯)

௧௯௦. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள். நான்கன்-இறுதியுயிர் மெய்கெடநின்ற நான்கென்னுமெண்ணினது, மெய்-னகரமெய், லறவாகும் லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாக வுந்திரியும் —எ-று.

(உ-ம்) நான்கு-ஆயிரம்—நாலாயிரம், நான்கு-வழி—நாலுவழி, என உயிரும் இடையெழுத்தும்வர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுனகரமெய்லகரமெய்யாயிற்று, நான்கு-மணி—நான்மணி, ரஞலகரமெய்யோடு மயங்காத மெல்லெழுத்துவரின் னகரமெய்இயல்பாமெனக, நான்கு-பத்து—நாற்பது, எனவல்லெழுத்துவர ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு னகரமெய்றகரமெய்யாயிற்று. மற்றவைகளுமிப்படியே. (சக)

௱கூ௨. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்

இதுவுமது.

இ-ள். ஐந்தன்-இறுதியுயிர் மெய்கெட நின்றஐந்தென்னுமெண்ணினது, ஒற்று-நகரமெய்யானது, அடைவதும்-வருமிறமெய்யாகியும், இனமும்-அதற்கினமாகியும், கேடும்-கெட்டும்வரும்—எ-று.

(உ-ம்) ஐந்து மூன்று—ஐம்மூன்று, எனமெல்லெழுத்துவரஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுநகரமெய் வந்தமெய்யாத்திரிந்தது, ஐந்து-கழஞ்சு—ஐங்கழஞ்சு, எனவல்லெழுத்துவரஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு நகரமெய்வந்தவெழுத்திற்கு இனமாய்த்திரிந்தது, ஐந்து-ஆயிரம்—ஐயாயிரம், ஐந்து-வழி ஐவழி, எனஉயிரும்இடையெழுத்தும்வரஈற்றுயிர்மெய்யுடன் நகரமெய்யுங்கெட்டது, மற்றவைகளுமிப்படியே, [ஒரோவிடத்துஐவ்வண்ணம் எனவரும், அடைவதுமினமும், என்றதனால் அருத்தாபத்தியால்ஐந்நூறு, ஐந்நூணியெனநகரமெய் வியல்பாதல்கொள்க.] (சஉ)

௱கூ௩. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

இதுவுமது.

இ-ள், எட்டன் - இறுதியுயிர்மெய்கெடநின்ற எட்டென்னுமெண்ணினது, உடம்பு-டகரமெய்யானது, ணவ்வாகும்-ணகரமெய்யாகும், என்ப என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்) எட்டு-ஆயிரம்—எண்ணாயிரம், எனஈற்றுயிர்மெய்கெட்டு டகரமெய் ணகரமெய்யாயிற்று, மற்றவைகளுமிப்படியே. (சங)

௱கூ௪. ஒன்பா னொடுபத்து நூறு மொன்றின்
முன்னதி னேனைய முரணியொவ்வொடு
தகர நிறீஇப் பஃதகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே,

இது ஒன்பதிற்குஎய்தாததெய்துவித்தாலும் அதனோடுபுணரும்பத்திற்கும்நூற்றிற்கும் 'இயல்பினும்' என்பதனாலும் 'எண்மூவெழுத்து,' என்பதனாலும்எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதியுமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒன்பானொடு - ஒன்பதோடே பத்தும் - பத்தென்பதும், நூறும்-நூறென்பதும், ஒன்றின் - வந்து புணருமாயின், முன்னதின் - முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும், ஏனைய - மற்றைவருமொ

ளாகிய பத்தையும் நூற்றையும் முறையே நூறென்வும்- ஆயிர மெனவுந்திரித்து, ஒவ்வொருமொழிமுதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம்-தகரமெய்யை நீக்கி அதற்கு ஆகாரமாக்குதலும்; பஃது-இந்நிலைமொழியிறுதியிலுள்ளபஃதை, அகற்றி கெடுத்து- அவ்வை- அம்மொழி முதற்கணின்ற னகரமெய்யை, நிரலே-முறையே ண்ள வா- ணகரமெய் யாகவும்ளகரமெய்யாகவும்,திரிப்பது-திரிப்பது,நெறி-முறையாகும்-எ-று

[நெறியே, என்றவிலோரமே தனக்குறின் முன்னொற்றிரட்டித்த லுங்கொள்க,] (உ-ம்)ஒன்பஃது பத்து—தொண்ணூறு, ஒன்பஃது- நூறு —தொள்ளாயிரம்எனவரும், தொளாயிரமென விக்காலத்தில்வழங்குகின்றது. [பஃதகற்றி, என்பதனொடுபொருந்த ஒன்பஃதனோடென்றாது "ஒன்பானொடு, என்றமையால் ஒன்பதுமின்றுபுணரினுமிவ்விதியே பெறுமென்றறிக] (௬௪)

௱௬௫ முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தி
னிடையொற் றேக லாய்த மாக
லெனவிரு விதியு மேற்கு மென்ப.

இது ஒன்றுமுதலெட்டெண்களின்முன்வருகிற பத்தென்னு மெண்ணிற்கு "இயல்பினும், என்பதனால்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவருக்கின்றது.

இ-ள். முதல் ஒன்றுமுதலாகிய, இருநான்காமெண்முனர்-எட்டெண்களின்முன்னும்வருகிற, பத்தின்-பத்தென்னுமெண்ணினது, இடை-நடுநின்ற-ஒற்று-தகரமெய்யானது ஏகல்-கெடுதலும், ஆய்தமாகல்- தகரநின்றவிடத்து அதுகெடஆய்தம்வருதலும், எனவிருதியும்-என்னு மிவ்விரண்டு விதிகளையும்,ஏற்கும்-ஏற்கும்,என்ப-என்றுசொல்லுவர் புலவர்

(உ-ம்) ஒன்று-பத்து —ஒருபது—ஒருபஃது இரண்டு - பத்து— இருபது—இருபஃது:எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே. (௬௫)

௱௬௬. ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பா
னெண்ணு மவையூர் பிறவு மெய்தி
னாய்த மழிய வாண்டாகுந் தவ்வே.

இது மேலைச்சூத்திரத்தாலெய்திய ஒருபஃதுமுதலாகிய நிலைமொழிகளுக்கு உயிர்வரின் "உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது

இ-ள். ஒருபஃதாதிமுன்-ஒருபஃதுமுதலாகிய எட்டெண்களின்முன், ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதலாகிய,ஒன்பானெண்ணும்-ஒன்பதெண்களும், அவை-அவ்வெண்களை, ஊர்-ஊர்ந்த, பிறவும்-மற்றவையும், எய்தின்

வந்துபுணருமாயின், ஆய்தம்-நிலைமொழியிடையிலே நின்றவாய்தமானது அழிய-கெட, த-இயல்பாகியதகரம், ஆண்டு-அவ்வாய்தம்நின்றவிடத்து, ஆகும்-வரும் — எ-று

(உ-ம்) ஒருபஃது-ஒன்று — ஒருபத்தொன்று, இருபஃது-மூன்றனை இருபத்துமூன்றனையென்வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே; [ஆய்தங்கெடத்தகரம்வரும், என்றமையால் அருத்தாபத்தியத்தால் ஆய்தமில்லாதஇருபதுமுதலானவைகளும் தகரம்பெறுமென்றதாயிற்று] (௬௬)

௱௬௭ ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
யெண்ணிறை யளவும் பிறவரிற் பத்தி
னீற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிற்று
மேற்ப தேற்கு மொன்பது மினைத்தே.

இது பத்தென்னுநிலைமொழிக்கு "உயிர்வரினுக்குறள்," என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலும் ஒன்பதென்னுநிலைமொழிக்கு உயிர்வரின் அச்சூத்திரத்தால் எய்திய தன்மேற் சிறப்புவிதியும் மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றுமுதலீரைந்து-ஒன்றுமுதலாகியபத்தெண்களும், ஆயிரம்-ஆயிரமும், கோடி கோடியுமாகிய, எண்-எண்ணுப்பெயரும், நிறை-நிறைப்பெயரும், அளவும்-அளவுப்பெயரும், பிற-பிறபெயரும், வரின்-வந்துபுணருமாயின், பத்தின்-நிலைமொழியாகியபத்தினது, ஈற்றுயிர்மெய்-இறுதியிலுள்ள தகரவுயிர்மெய்யை, கெடுத்து-அழித்து, இன்னும்-இன்சாரியையாயினும், இற்றும்-இற்றுச்சாரியையாயினும், ஏற்பது- அவ்விடத்திற்கேற்பது, ஏற்கும்-ஏற்றுநிற்கும், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்னும்நிலைமொழியும், இனைத்து-இப்படியேஎண்ணுப்பெயர் முதலானவை வந்துபுணருமாயின், இன்னாயினும் இற்றாயினும்அவ்விடத்திற்கு ஏற்பது-ஏற்றுநிற்கப்பெறும்— எ-று.

(உ-ம்) பத்து-ஒன்று —பதினொன்று —பதிற்றொன்று, ஒன்பது-ஆயிரம் – ஒன்பதினாயிரம்—ஒன்பதிற்றாயிரம்எனவரும், மற்றவைகளும் இப்படியே; [பதினொன்று உம்மைத்தொகைபதிற்றொன்று பண்புத்தொகை "ஏற்பதேற்கும்,, என்றதனால் பத்துக்கோடி, ஒன்பதுகோடிஎனப் பொதுவிதிப்படியே முடிந்துநிற்றலுங்காண்க.] (௬௭)

௱௬௮. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்
கரந்திட வொற்று னவ்வாகு மென்ப

இதுவுமது.

பத்தென்னு நிலைமொழிக்கு, 'உயிர்வரினுக்குறள், என்பதனால் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். இரண்டு-இரண்டென்பது, மூன்வரின்-முன்வருமாயின், பத்தின்-பத்தென்னுநிலைமொழியினது, ஈற்றுயிர்மெய் ஈற்றிலுள்ளது ககரவுயிர்மெய்யானது, கரந்திட-கெட, ஒற்று-தகரமெய், னவ்வாகும்-னகரமெய்யாகத்திரியும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(உ-ம்)பத்து-இரண்டு-பன்னிரண்டு, எனவரும். (௪௮)

௱௯௰௯ ஒன்பதொழித்தவெண்ணொன்பதுமிரட்டின்
முன்னதின்முன்னலவோடவுயிர்வரின்
வவ்வுமெய்வரின்வந்ததுமிகனெறி.

இது ஒன்பதைநீக்கி; ஒன்பதெண்களாய்நிலைமொழிகளுள்மூன்றாறேழ்ற்குமூன்றாறேழ்குறுகுமெனஎய்தியதின்மேற்சிறப்புவிதியும்உயிர்வரின் எல்லாவற்றிற்கும்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதியும்மெய்வரின்எய்தாததெய்துவித்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ஒன்பது-ஒன்பதென்கிறஎண்ணொன்றனையும், ஒழித்த- ஒழித்துநின்ற, எண்ணொன்பதும்-ஒன்றுமுதற்பத்தீறாகிய ஒன்பதெண்ணினையும், இரட்டின்-இரட்டித்துச்சொன்னால், முன்னதின்- நிலைமொழியினது, முன்னல்-முதலெழுத்தல்லாதனவைகளெல்லாம், ஓட-கெட, உயிர்வரின்-உயிர்முதலானவெண்வரின், வவ்வும் வகரமெய்யும், மெய்வரின்-மெய்முதலானவெண்வரின், வந்ததும்-வந்தமெய்யும், மிகல்-மிகுதல், நெறி முறையாம் —எ-று.

(உ-ம்) ஒன்று-ஒன்று—ஒவ்வொன்று, இரண்டு-இரண்டு—இவ்விரண்டு, நான்கு நான்கு—நந்நான்கு, பத்துபத்து —பப்பத்து எனவரும் ['நெறி, யென்றமையால் நந்நான்குஎனநான்கிற்குக்குறுக்கமும்ஒரோவொன்று-ஒவ்வொன்று-கழக்கழஞ்சுஎனவிரட்டித்தலும், இன்னுங்குற்றியலுகரப்புணர்ச்சியுள் அடங்காதனவுங்கொள்க.] (௪௯)

௨௱. பூப்பெயர்முன்னினமென்மையுந்தோன்றும்.

இது பூவென்கிறஊகாரவீற்றுச்சொன்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினும், என்பதனால்எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பூப்பெயர்முன்-பூவென்னும் பலபொருளொருசொன்முன் இனமென்மையும் வருகிறவல்லினமிகுதலல்லாமல் அவற்றிற்கினமாகிய மெல்லினமும், தோன்றும்-மிகும்—எ-று.

(உ-ம்) பூங்கொடி- பூஞ்சோலை- பூந்தடகம்- பூம்பணை எனவரும். [மலராயின் இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகையும் அழகாயிற் பண்புத்தொகையுமாம்] (௫௰)

உ௱க. இடைச்சொல்லேயோமுன்னரினியல்பே.

இது ஏகாரஒகாரஇடைச்சொற்களின் முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பிலுமென்பதனுல்எய்தியதுவிலக்குகின்றது.

இ-ள். இடைச்சொல்-இடைச்சொல்லாகிய, ஏ-(முன்) ஆறேகாரத்தின்முன்னும், ஓ- (முன்) எட்டோகாரத்தின்முன்னும்வரின்-வல்லினம்வந்தால், இயல்பு-பொதுவிதியான்மிகாதுஇயல்பாகும்— எ-று.

(உ-ம்) அவனேகொண்டான்— இதுபிரிநிலையும்வினவும் ஈற்றசையுக்தேற்றமுமாம். அறமேபொருளேகாமமேதுறவே— எண்ஏயெதனையென்றோரிருவினவ— இசைநின்ற அவனோ கொண்டான்என்பது ஒழியிசைமுதலியவெட்டுமாம். (௫க)

உ௱உ வேற்றுமை யாயினை கா னிறுமொழி
யீற்றழிவோடுமம் மேற்பவுமுளவே.

இது ஐயீற்று நிலைமொழிக்கு எய்தாத தெய்துவிக்கின்றது,

இ-ள். ஐகானிறுமொழி- ஐகாரவீற்றுச்சொற்கள், வேற்றுமையாயின்- வேற்றுமைக்கண்வருமாயின், ஈற்றழிவோடும்- ஈற்றைகாரங்கெடுதலுடனே, அம் அம்முச்சாரியை, ஏற்பவும்-பெற்றுமுடிவனவும்,உள-சிலவுள — எ-று.

[அழிவோடு மென்றமையால் அழியாமையோடும் அம் ஏற்பவுமுளவெனக்கொள்க, வருமெழுத்துச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) புன்னை-கானல்— புன்னையங்கானல், முல்லை-புறவம்—முல்லையம்புறவம், வழுதுணை-காய்—வழுதுணங்காய், ஆவிரை-வேர்—ஆவிரம்வேர்எனவரும், [ஏற்பவுமுளவென்றதனுல்முல்லைப்புறவமெனவிதனுங்கொள்க] (௫உ)

உ௱௩ பனைமுன்கொடிவரின் மிகலும்வலிவரி
னைபோயம்முந் திரள்வரினுறழ்வு
மட்டுறினை கெட்டந் நிளவுமாம்வேற்றுமை.

இது பனையென்கிற நிலைமொழிக்கும் அதனோடுபுணருஞ் சிலவருமொழிக்கும் இயல்பினு மென்பதனுலுமேலைச்சூத்திரத்தாலும் எய்தியவற்றையிகந்து படாமைக்காத்தலும் இ ஈ ஐ வழி யெவ்ரனுல்எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவருத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். பனைமுன்-பனையென்னும்பெயர்முன், கொடிவரின்- கொடியென்னும் பெயர் வருமாயின், மிகலும்-வந்ததுமிகலும் வலிவரின்-க-ச-த-ப பக்கள்வருமாயின் ஐபோய்-நிலைமொழியிற்றைகாரங்கெட்டு அம்மும்- அம்முப்பெறுதலும், திரள்வரின்-திரளென்னும் பெயர்வருமாயின், உறழ்வும்-வந்தது மிகுந்தும் ஐபோய் அம்முப்பெற்றும் விகற்பி

த்தலும், அட்டுரின்-அட்டென்னும்பெயர் வருமாயின்ஐகெட்டுஐகாரங் கெட்டு, அங்நிலைவும்-வருமொழி அகரம்அகாரமாதலும், ஆம்ஆதும்வே ற்றுமை-மேற்றுமைக்கண — எ-று.

(உ-ம்) பனைக்கொடி-எ-ம், பனங்காய்-செறும்பு-தூண்-பழம்-எ-ம், பனைத்திரள் பனந்திரள்-எ-ம், பனாட்டி-எ-ம், வரும், (ருக)

உயிரீற்றும்புணரியல் முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

மெய்யீற்றுப்புணரியல்

உ௱ச. உடன்மேலுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

இது மெய்யீற்றுப்பதம்புணருந்திறத்துப் புணர்ச்சிவிதிகளாற்கூறப்படுதலின் மெய்யீற்றுமுன் உயிர்முதல்வந்து புணருமாறு உணர்த் துகின்றது.

இ-ள். உடன்மேல் நிலைமொழியீற்றில் நின்றமெய்யின்மேல், உயிர் வருமொழிமுதலுயிர், வந்து-வந்து, ஒன்றுவது-ஒன்றுபட்டுக்கலந்துநி ற்பது, இயல்பே-இயல்புப்புணர்ச்சியாம்—எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல்-அழகன் —தோன்றலழகன், உரிஞ்-அழகிது— உரிஞழகிது, புகழ்-அழகிது – புகழழகிது எ-ம், வேல்-எறிந்தான்— வேலெறிந்தானெனவும்வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (க)

உ௱ரு. தனிக்குறில் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்க்கின்றது.

இ-ள். தனிக்குறில்முன்-தனிக்குறிலின்முன்னின்ற, ஒற்று-மெய்யானது, உயிர்-உயிரானது, வரின்-வந்தால், இரட்டும்-இரட்டித்து நிற்கும் — எ-று.

(உ-ம்) மண்-அரிது —மண்ணரிது, பொன்-அரிது—பொன்னரிது எ-ம், மண்-அகம்—மண்ணகம், பொன்-ஒளி—பொன்னொளி எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியே. (உ)

உ௱சு. தன்னொழி மெய்ம்முன் யவ்வரி னிகரந்
துன்னுமென் றுதுணிநருமுளரே.

இது யகரமொழிந்த பத்துமெய்களின் முன்வருகிற யகரத்திற்கு இ என்னுமெழுத் தென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகி ன்றது.

இ-ள், தன்னொழி-தன்னையொழிந்த, மெய்ம்முன்-ஞணநமனரலவழ ளஎன்கிற பத்துமெய்களின்முன்னும், ய-யகரமானது, வரின்-வந்தா

ல், இகரம்-இகரச்சாரியை, துன்னுமென்று - தன்முன்பொருந்துமென்று, துணிநரும்-அறிதிற்கொள்வாரும், உளர்-சிலருளர் — எ-று.

(உ-ம்) வேள்-யாவன் — வேளியாவன், மண்-யாது — மண்ணியாவது, எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே [துணிநருமென்றதனிர்மறையாய்இழிவு சிறப்புமமையால் - வேள்யாவன், மண்யாது, எனப்பொதுவிதிபெறுமென்பார் பலருளரெனக்கொள்க.] (கூ)

உஎஎ. ஞணநம லவளன வொற்றிறு தொழிற்பெய
ரேவல் வினைநனி யவ்வன் மெய்வரி
னுவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி.

இது முதனிலைத்தொழிற்கும் ஏவற்கும்பொதுவாகிய சிலநிலைமொழிகளுக்கு எய்தாததெய்துவிக்கின்றது.

இ-ள். ஞணநமலவளன-ஞணநமலவளனஎன்கிற, ஒற்று-எட்டுமெய்களும், இறு-இறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களும், ஏவல்வினை-ஏவல்வினைகளும், யவ்வன்மெய் யகரமொழிந்தமெய்கள், வரின்-வருமாயின், நனி பெரும்பாலும், உ உகரச்சாரியையை, உறும்-உறுதிக்கட்பொருந்தும், சில-வேவல்வினைகள், சில்வழி-சிலவிடங்களிலே, உறு-அவ்வுகரச்சாரியையைப் பொருந்தாவாம் — எ-று.

(உ-ம்) உரிஞுக்கடிது, உண்ணுக்கடிது, பொருநுக்கடிது, திருமுக்கடிது, தின்னுக்கடிது, நீண்டது வலிது எ-ம், கடுமைநீட்சிவன்மை-எ-ம். தொழிற்பெயரிருவழியும் உகரம்பெற்றனமற்றவையும் இப்படியே. உரிஞுகொற்றா, உண்ணுகொற்றா, பொருநுகொற்றா, திருமுகொற்றா தின்னுகொற்றா, நாகா-வாவா-எனவேவல்வினைஉகரம்பெற்றன மற்றவையுமிப்படியே [சிலவேவலுறுசில்வழியென்றதனால் உண்ணுகொற்றா, உண்கொற்றா, எனவுகரம்பெற்றும்பெறாதும் வருவனவும், உரிஞுகொற்றாஎனவுகரம்பெற்றேவருவனவும், உளவென்றறிக.] (அ

உஎஅ. நவ்விறு தொழிற்பெயர் கவ்வுமாம் வேற்றுமை.

இது நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதிபுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நவ்விறு-நகரமிறுதியாகிய, தொழிற்பெயர்க்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு, அவ்வுமாம் உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையுமாகும், வேற்றுமை, வேற்றுமைக்கண் — எ-று.

(உ-ம்) பொருநக்கடுமை எனவரும். (கூ)

உஎகூ. ணனவல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரி
னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
கனைத்துமெய் வரினு மியல்பா கும்மே.

இது மேலைச்சூத்திரம் வரைக்கும் மெய்யீற்றுப் பொதுப்புணர்ச்சி கூறி அவற்றிற்சேயுரிய ஞநகரங்களை யொழித்து மற்றவைகளுக்குமுறையே சிறப்புவிதி சொல்லத்தொடங்கி ணகரனகரவீறுபுணருமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ணன-ணகரனகாரங்கள், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், வல்லினம்-வன்கணம், வர-வந்தால், டறவும்-முறையேடகாரமும்றகாரமும், பிற-மெல்லினமும் இடையினமும் வரின்-வந்தால், இயல்-இயல்பும், ஆகும் ஆம், அல்வழிக்கு அல்வழிக்கண், அனைத்துமெய்-மூவினமெய்களும், வரினும்-வந்தாலும், இயல்பாகும்-இயல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம்) சிறுகண் களிறு—சிறுகட்களிறு, பொன்-தகடு—பொற்றகடு, எனவேற்றுமையிலே வல்லினம்வரணனக்கள்திரிந்தன, மண்-ஞாற்சி, பொன்-ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வன்மை, எனவேற்றுமையிலேமெல்லினமும் இடையினமும்வர ணனக்கள் இயல்பாயின-மண் கடிது, பொன்-கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என அல்வழியிலே மூன்றினமும்வரணனக்கள்இயல்பாயின மற்றவைகளுமிப்படியே. [ஒப்பின்முடித்தலால்னகரமும்உடன்கூறினர், பின்னேகூட்டிச் சொல்லப்படு மெழுத்துகளுக்கும், இவ்வுத்தியேகொள்க. (௬)

௨௱௰. குறிலணை வில்லா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

இது ணகரனகரவீறுகளுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். குறில்-தனிக்குறிலொன்றனையும், அணைவில்லா - சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச்சார்ந்த, ணனக்கள்-ணகாரனகாரமெய்களானவை, வந்த-வருமொழிக்குமுதலாகவந்த, நகரம்-நகரமானது, திரிந்துழி-மயக்கவிதியில்லாமையினாலே திரிந்தவிடத்து, கேடு கெடுதலை, நண்ணும்-பொருந்தும்—எ-று.

(உ-ம்) தூண்-நன்று—தூணன்று, பசுமண் - நன்று—பசுமணன்று, எ-ம், நன்மை-எ-ம், ணகரம்இருவழியுங்கெட்டது, அரசன்-நல்லன், அரசநல்லன், செம்பொன்-நன்று, செம்பொனன்று, எ-ம், நன்மை எ-ம். னகரம் இருவழியுங்கெட்டது. (௭)

௨௱௰௧. சாதிகுழூஉ பரண் கவண்பெயரிறுதி
யியல்பாம் வேற்றுமைக் குணவேணன் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

இது ணகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேற்றுமைக்கணெய்தியது விலக்கலுஞ்சிலவற்றிற்கு அல்வழிக்கணெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சாதிப் (பெயர்) - சாதிபற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், குழூஉப் (பெயர்) - திரள்பற்றிவரும் பெயர்களுக்கும், பாண்கவண்பெயர்-பாண்கவணென்னும் பெயர்களுக்கும், இறுதி-ஈற்றுணகரமானது, வேற்றுமை (க்கும்) - வேற்றுமைக்கண்ணும், இயல்பாம் - வல்லினம்வந்தாலியல்பாகும், உணவெண் (பெயர் - உணவிற்குரிய எள்ளின்றிரிசொல்லாகிய எண்ணென்னும்பெயருக்கும், சாண் (பெயர்) - சாணென்னும் நீட்டலளவைப் பெயருக்கும், இறுதி - ஈற்றுணகரமானது, அல்வழியும்-அல்வழிக்கண்ணும், டவ்வாகலுமாம்-வல்லினம்வந்தால் திரிந்துடகாமாதலும் பொருந்தும் — எ-று.

(உ-ம்) பாண்குடி-எ-ம், அமண்குடி-எ-ம், பரண்கால்-எ-ம், கவண்கால் எ-ம், வேற்றுமையிலு மியல்பாயிற்று, எண் - கடிது — எட்கடிது சாண் கோல் — சாட்கோல், என அல்வழியிலுந்திரிந்தது. [டவ்வாகலுமாமென்ற வும்மையால்எண்கடிது. சாண்கோல், எனவியல்பாதலே சிறப்பாம் பிறவென்றமிகையால், வேற்றுமையில், பாணக்குடிஎனஅகரச்சாரியைபெறுதலும், அட்டூண்டுறைஎன்றுமியல்பும், மட்குடம்,மண்குடம், என்னுமுறழ்வும், இருவழியிலும் இன்னும்ணகரவீற்றுள் அடங்காதனையுண்டேல் அவையுங்கொள்க. (௮)

௨௱௰௨ ணகாரன் கிளைப்பெய ரியல்பு மகா
ரனடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது ணகரவீற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதுவிலக்கலும் பிறிதுவிதிவகுத்தலுஞ் சொல்லுகின்றது.

இ-ள். ணகாரன்-ணகரத்தையிறுதியிலுடைய, கிளைப்பெயர்-சாதிப்பெயர், இயல்பும்-வல்லினம் வரவீறுதிரியாதியல்பாதலும், அகாரனடைவும் - அகரச்சாரியைபெறுதலும், வேற்றுமைப்பொருட்கு - வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், ஆகும்-ஆகும் — எ-று.

(உ-ம்) எயின்-குடி- எயினக்குடி, சேரி, தோட்டம், எனவரும். [பொருட்கே யென்றமிகையால்எயினமரபு, எயினவாழ்வு, எயினவணி, எனமற்றைக்கணம்வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலுங்கொள்க] (௯)

௨௱௰௩. மீன்றவ்வொடு பொரூஉம் வேற்றுமை வழியே.

இது மீனென்னுஞ்சொல்லுக்கு வேற்றுமைக்கண் எய்தியதொருவாற்றால் விலக்குகின்றது.

இ-ள். மீன்-மீனென்னுமொழியிறுதினகரம், வேற்றுமைவழி-வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்துவரின்) றவ்வொடு றகரத்தோடு, பொரூஉம்-உறழ்ந்துவரும் — எ-று.

(உ-ம்) மீன்-கண் — மீற்கண், செவி தலை, புறம், எனவரும். (௰)

௨௱௰௪. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரி
னீறுபோய் வலிமெலி மிகலுமா மிருவழி.

இது தேனென்னுஞ்சொல்லுக்கு ணனவல்லினம் வரட்டறவும் என எய்தியது விலக்கலும்பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக்கல்வழிச்சொத்துமெய்வரினு மியல்பாகும் எனஎய்திய திகந்துபடாமற்காத்தலும் இச்சூத்திரத்தில் இயல்பும்என எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்வருகிற வல்லினத்திற்கு இயல்பினுமென்பதனால்எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேன்மொழி தேனென்னுஞ்சொல், மெய்வரின்- மூவினமெய்களும் வரின், இயல்பும்-இறுதினகரமெய் யியல்பாதலும், மென்மைமேவில்-மெல்லினம்வரின், இறுதி-அம்மெய், அழிவும்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெடுதலும், வலிவரின்-வல்லினம்வரின், ஈறு-அம்மெய்போய்-இயல்பாதலேயன்றிக்கெட, வலிமெலிமிகலும்-வந்தவல்லினமாவது அதற்கினமாவதுமிகுதலும், ஆம்-ஆகும், இருவழி இருவழிக்கண்ணும் — எ-று.

(உ-ம்) தேன்கடிது, தேன்ஞான்றது, தேன்யாது எ-ம், தேன்மொழி தேமொழி-எ-ம், தேன்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு-எ-ம், அல்வழியில்வந்தன. தேன்கடுமை, தேன்மலிவு, தேன்யாப்பு எ-ம், தேன்-மலர் — தேமலர்-எ-ம், தேன்-குடம் — தேக்குடம், தேங்குடம்-எ-ம், வேற்றுமையில்வந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௪)

உ௱௰௫ மரமல் லெகின்மொழி யியல்பு மகர
மருவ வல்மெலி மிகலு மாகும்.

இது எகினென்னுஞ் சொல்லுக்கு வேற்றுக்கண் ணனவல்லினம்வரட்டறவும் என எய்தியவிக்கலும் அகரமருவவென்றதனால் அச்சூத்திரத்தால் இருவழிக்கண்ணும் எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுத்தலும்வருகிறவல்லினத்திற்குஇயல்பினுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மரமல் மரமல்லாத, எகின்மொழி அன்னத்தை யுணர்த்தும் எகினென்னுஞ்சொல், இயல்பும்-வேற்றுமையினும் வல்லினம்வர இறுதியியல்பாதலும், அகரமருவ-இருவழியிலும் அகரச்சாரியைபொருந்த, வல்மெல் மிகலும்- வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமாவது மிகுதலும், ஆகும்-ஆகும் — எ-று.

(உ-ம்) எகின்கால், சிறை-தலை-புறம் எனவேற்றுமையினு மியல்பாயிற்று. எகினட்புள் எகினப்புள்-எ-ம். எகினக்கால்- எகினங்கால் எ-ம், இருவழியிலும் அகரம்பெற வல்மெலி மிகுந்தன (அகரம்வருதற்கு வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால்நாற்கணமுங்கொள்க, எகினமாட்சி-எகினவாழ்க்கை- எகினவழக்கு எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. ( )

உ௱௰௬ குயினூன் வேற்றுமைக்கண்ணுமியல்பே.

இது குயின்ஊன் என்னுஞ்சொற்களுக்கு ணனவல்லினம்வரட்டறவும் எனஎய்தியது விலக்குகின்றது.

இ-ள். குயின்-குயினென்னும்பெயரும், ஊன்-ஊனென்னும்பெயரும், வேற்றுமைக்கண்ணும்-வேற்றுமையினிடத்தும், இயல்பு- இயல்பாகும் எ-று.

(உ-ம்) குயின்கடுமைஊன்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும். (குயின்-மேகம்)

(௰௯)

உ௱௰௭, மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெயரனைய

கன்னவ்வேற்று மென்மையோடுறழும்.

இது மின் பின் பன் கன்என்கிறநான்குசொற்களுக்கும்ண்ண வல்லினம் வரட்டறவுமென்பதால் எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்கலும் அகரச்சாரியை முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு இயல்பினு மென்பதனுல் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும்உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மின் பின் பன் கன்-மின்முதலிய நான்குசொற்களும், தொழிற்பெயரனைய-தொழிற் பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச்சாரியை பொருந்தும், கன இவற்றுட் கன்னென்னுஞ்சொல், அவ்வேற்று-அகரச்சாரியையும்பெற்று, மென்மையோடுறழும் வருகிறவல்லெழுத்தானது அதற்குஇனமாவதுமிகப்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) மின்னுக்கடிது பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக்கடிது, நன்று வலிது-எ-ம், கடுமை-நன்மை, வன்மை-எ-ம், கன்னத்தட்டு கன்னந்தட்டு-எ-ம், கன்னத்தூக்கு, கன்னந்தூக்கு-எ-ம், அல்வழிவேற்றுமைகளில் முறையேவந்தன, மற்றனவகளுமிப்படியே. [கன-சிறுதராசுத்தட்டு.]

உ௱௰அ தன்னென்னென்பவற் றீற்றுவவ்வன்மையோ

டுறழுநின்னீ றியல்பாமுறற்கே.

இது தன் என் என்கிறவிகாரமொழிகளுக்கு ண்ன வல்லினம்வாட்டறவும் எனஎய்தியதொருமாற்றால்விலக்கலும்நின்என்பதற்குஎய்தியது விலக்கலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். தன்னென் னென்பவற்று தன்என்என்பவைகளினுடைய, ஈற்றுஇறுதியிலுள்ள, ன-னகரமெய்யானது, வன்மையோடுறழும்-வல்லினம்வரிற்பொருவிதியால் றகரமாகத்திரிதலும் அவ்விதியேலாதியல்பாதலுமாம். நின்-நின்னென்பதனது, ஈறு-இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பாம்-வல்லினம்வரிற் றிரியாதியல்பேயாகும்-எ-று.

(உ-ம் தன்பகை, தற்பகை, என்பக, எற்பகை-எ-ம், நின்பகை, எ-ம், வரும் [உறவேயென்ற மிகையால் மின்பின் முதலியவைமின்கடிது, மின்கலுமை எனவிருவழியுஞ் சாரியை பெறுதலுந் திரிதலுமில்லாமல்வருதலும், மான்குளம்பு. அழல்கை, யென வேற்றுமையிலே சிறப்புவிதி சொல்லாதவைகள் இயல்பாதலும், வரிற்கொள்ளும் எனச்செ

யீ லென்னும் வாய்பாட் டுவினையெச்சம் பொதுச்சூத்திரத்தால் இயல்பா காதும் பிரிதலும், இன்னும் னகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை யிருந்தா ல் அவையுங்கொள்க.] (௰௫)

உஅ௰. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்

இது மகரமெய்யீறு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மவ்வீறு மகரவீற்றுச்சொற்கள், ஒற்று-இறுதியிலுள்ள மகரமெய், அழிந்து-கெட, உயிரீறொப்பவும் விதியுயிரீறாய்நின்று இயல்புயிரீறுபோலப் புணர்வனவும், வன்மைக்கினமாத்திரிபவும்-வல்லினம்வரிற்கெடாது அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும் ஆகும்-ஆகும்—எ-று.

[உயிரீறொத்தல் புயிர்வரின் உடம்படுமெய்பெறவும் வல்லினம் வரின் மிகவும்மெல்லினமும் இடையினமும் வரினியல்பாகவும் புணர்தல்.]

(உ-ம்) வட்டம்-ஆழி—வட்டவாழி, வட்டக்கடல், வட்டநேமி, வட்டவளி எ-ம், மரம்-அடி—மரவடி, மரக்கால், மரநார், மரவேர்-எ-ம், நாம்-கடியம்—நாங்கடியம், கம்-கை—கங்கை எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. [இனமாத்திரிபு மென்றவும்மையின் அருங்காயத்தியால்நாம்பெரியம் எனப் பகரம்வழிமெழுதி க் கியாதெனக்கொள்க.] (௰௬)

உஉ௰ வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வு
மல்வழி யுயிரிடை வரினியல் புமுள.

இதுசில மகரவீற்றிற்கு மேலைச்சூத்திரத்தால் எய்திநந்துபடாமற்காத்தலும் விலக்கலும் வருமிறவல்லினத்திற்கு இயல்பிறுமென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை-வேற்றுமைக்கண், ம-மகரவிறுதி, போய்-கெட, வலிமெலியுறழ்வும்-வல்லினமாவது அவற்றிற்கு இனமாவது மிகுதலும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், உயிர்-உயிரும் இடை-இடையினமும், வரின்-வந்தால், இயல்பும்-கெடாதியல்பாதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(உ-ம்) குளம்-கரை—குளக்கரை, குளங்கரை-எ-ம், குளம்-அழகிது—குளமழகிது குளம்-யாது—குளம்யாது எ-ம், வரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௭)

உஉக. நுந்தம் எம்நம் மீறு மவ்வரு ஞநவே.

இது சில பொதுப்பெயர்களுக்கு மவ்வீற்றுற் றழிந்தென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். நுந்தம் எம்நம்-அம்முதலிய நான்குவிகாரமொழிகளுக்கும் ஈறும்-இறுதியாகிய, ம-மகரமெய்யானது, வருஞந-வருகிற ஞகரநகரங்களாகத்திரியும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்- ஞாண்—நுஞ்ஞாண், நம்-நூல்—நுந்நூல், எனவரு ம். [தம்முதலி யவற்றோடும் இப்படியேகூட்டுக.] [ஞாவரின்அவையா கத்திரியுமெனவே ஒழிந்த மகரம்வரின் நும்மணி என வியல்பாமென்ப து பெற்றாம்.]

உஉஉ. அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்.

இது அகமென்னுஞ் சொல்லுக்கு வன்மைக்கினமாத் திரியுமெனஎய் தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். அகமுனர்-அகமென்னுமிடப்பெயர்முன், செவிகை- செவி கைஎன்கிற சினைப்பெயர்கள், வரின்-வந்தால், இடையன-நிலைமொழிநடு நின்ற ககரமெய்யும் அதன்மேலேறிய அகரவுயிரும், கெடும்-, அழி யும்—எ-று.

(உ-ம்) அகம்-செவி—அஞ்செவி, அகம்-கை—அங்கை,எனவரும், [கெட்டேவரு மென்றமைபால் அகஞ்செவி, அகங்கை என வருவனவு ங் கொள்க.] (௰௩)

உஉ௩. ஈமுங் கம்மு முருமுந் தொழிற்பெயர் மானு
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே

இது ஈம் என்பதுமுதலிய மூன்று சொற்களுக்கும் மவ்வீற்றொற்றழி க்தெள்பதனுல்எய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.

இ-ள். ஈமுங்கம்மு முருமும்-ஈம் கம் உரும் என்கிற மூன்றும், தொழிற்பெயர்மானும்-இருவழியினுந் தொழிற்பெயர்போலயகரமல்லா த மெய்கள்வந்தால் உகரச்சாரியை பெற்று முடியும், முதலன-இவற்று ள்ளே முதற்கணின்ற ஈமுங்கம்மும், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண் அவ்வும்பெறும்- உகரச்சாரியை யல்லாமலும் அகரச்சாரியையும் பெ றும்—எ-று.

(உ-ம்) ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது, நீண்டதுவலி து-எ-ம், கடுமை-நீட்சி, வலிமை-எ-ம்; ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்-எ-ம்,வ ரும். மற்றவைகளு மிப்படியே. [ஈம்-சுடுகாடு. கம்-கம்மியரதுதொழி ல். உரும்-இடி.] (௨௰)

உஉ௪. யரழ முன்னர்க் கசதப வல்வழி
யியல்பு மிகலு மாகும் வேற்றுமை
மிகலு மினத்தோ டுறழ்தலும் விதிமேல்.

இது யரழ மெய்யீற்றுமுன் கசதபக்கள் புணருமாறு உணர்த்துகின் றது.

இ-ள். யரழமுன்னர்-யகரரகரழகரமெய்களின்முன்,கசதப-ககரசக ர தகர பகரங்கள் வரின், அல்வழி-அல்வழியில், இயல்பும்- இயல்பாத லும், மிகலும்- மிகுதலும், வேற்றுமை-வேற்றுமையில், மிகலும்மிகுத லும், இனத்தோடுறழ்தலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவதுமிகுதலு ம்,விதியாகும்- விதியாகும்—எ-று.

(உ-ம்) வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது-எ-ம், மெய்க்கீர்த்தி, கார்ப்பருவம், பூழ்ப்பறவை-எ-ம், அல்வழியில்இயல்புமிகலுமாயின, நாய்க்கால், தேர்க்கால், பூழ்க்கால்-எ-ம், வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல், ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு-எ-ம், வேற்றுமையின்மிகுந்தும் உறழ்ந்தும் வந்தன-மற்றவைகளுமிப்படியே. [மேலெல்லாமிகைபால்வாய் புகுவதனினும்மெனவேற்றுமையி லியல்பாதலும் பாழ்க்கிணறு பாழ்ங்கிணறெனப் பண்புத்தொகையி லுறழ்தலும் இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவைகளுங்கொள்க,] (உக)

உஉரு. தமிழவ் வுறவும் பெறும் வேற்றுமைக்கே தாழுங்கோலவந் துறுமே றற்றே.

இது தமிழ்தாழ் என்கிறவிருசொற்களுக்கும் எய்தாததெய்துவிக்கின்றது

இ-ள், தமிழ்-தமிழென்கிறசொல், வேற்றுமைக்கு வேற்றுமைக்கண்ணேநாற்கணமும்வந்தால், அவ்வுறவும்-அகரச்சாரியை பொருந்தவும், பெறும்-பெறும்-தாழும், தாழென்னுஞ்சொல்லும், கோல்-கோலென்னுஞ்சொல்லானது, வந்து-வந்து, உறுமேல்-பொருந்துமாயின், அற்று-அவ்வகரச்சாரியைபெறும் —எ-று.

(உ-ம்) தமிழப்பல்லவதரையர், தமிழநாதன், தமிழவளவன், தமிழவரசன்-எ-ம், தாழக்கோல்-எ-ம், வரும். [அவ்வுறவுமென்றவுதிரது தழீஇயவெச்சவும்மையால் தமிழின்கலையென இன்சாரியைபெறுதலுங்கொள்க.] (உஉ)

உஉசு. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமுமாகும்.

இது கீழென்பதன் முன்வருகிறவல்லினத்திற்கு யரழமுன்னரென்பதனல் எய்தியது பெரும்பாலும் விலக்குகின்றது.

இ-ள், கீழின்முன்-கீழென்கிறசொல்லின்முன்வருகிற வன்மைவல்லினம், விகற்பமுமாகும்-ஒருகாலியல்பாகியும் ஒருகால்மிக்கும்வருகிறவிகற்பத்தையும் பொருந்தும் —எ-று.

(உ-ம் கீழ்குலம்-கீழ்க்குலம், கீழ்சாதி-கீழ்ச்சாதி எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே, விகற்பமுமென்னு மிழிவுசிறப்பும்மையால்இவூற்றுனியல்பே சிறப்புடைத்தென்றறிக. (உ௩)

உஉஎ. லளவேற் றுமையிற் றடவுமல்வழி யவற்றொடுறழ்வும் வலிவரி னமெலி மேவி னணவு மிடைவரி னியல்பு மாகு மிருவழி யானுமென்ப.

இது லளமெய்யீறுகள் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், லள - லகரளகரமாகிய இரண்டுமெய்யீறுகளும், வலிவரின்-வல்லினம்வந்தால், வேற்றுமையில்-வேற்றுமைக்கண், றடவும் - முறையே றகர டகாரமெய்களும், அல்வழி-அல்வழிக்கண், அவற்றொடுறழ்

வும்-றகாரடகாரங்களுடனே புணர்வனவும், ஆம்-ஆகும், இருவழியானும்-இருவழிக்கண்ணும், மெலிமேவின்-மெல்லினம்வந்தால் னணவும்முறையே னகாரணகாரமெய்களும், இடைவரின்-இடையினம்வந்தால், இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும்-ஆகும், என்பஎன்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(உ-ம் கற்குறை, முட்குறை-எ-ம், கஃறீது, கற்றீது, முஃடீது, முட்டீது-எ-ம். கன்ஞெரிந்தது, முண்ஞெரிந்தது, கன்ஞெரி முண்ஞெரி-எ-ம், கல்யாது, முள்யாது, கல்யாப்பு, முள்யாப்பு-எ-ம், முறையே வந்தன, மற்றவைகளும்இப்படியே, அல்வழியாவதற்றொடர்மொழியென்றாலும் இவற்றோடுமெய்யங்காததகரம்வரின் ஏற்புழிக்கோடலால் [கற்றீது முட்டீது, எனத்திரிபொன்றுமேகொள்க] உசு)

உஉஅ. குறில்வழிலளத்தவ் வணையினாய்த
மாகவும் பெறூஉ மல்வழியானே.

இது இவ்விரண்டற்றிற்கும் மேலேசொல்லியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், குறில்வழி-தனிக்குறிலின் பின்னின்ற, லள-லகரளகரமெய்களானவை, அல்வழியான்-அல்வழிக்கண் த-தகரமானது, அணையின்-வருமாயின், ஆய்தமாகவும் றகரடகரங்களாகத் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாகத்திரிதலையும் பெறூஉம்-பொருந்தும்-எ-று

(உ-ம்) கல் தீது -கஃறீது, முள்-தீது முஃடீது எனவரும். ()

உஉகூ. குறில்செறி யாலள வல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும்வலிவரி
னியல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற

இது லளவேற்றுமையிற் றடவுமென்பதனற் சொல்லியதனிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது-

இ-ள். குறில்செறியா-தனிக்குறிலொன்றனையுஞ்சாராத, லள-லகரளகாரமெய்களானவை, அல்வழி-அல்வழிக்கண், வந்த-வருமொழிக்குமுதலாய்வந்த, தகரம்-தகரமானது திரிந்தபின் திரியுமிடத்து, கேடும்-கெடுதலும், ஈரிடத்தும்-இருவழிக்கண்ணும், வரு-வருமொழிக்குமுதலாய்வந்த, ந-நகரமானது, திரிந்தபின்-திரியுமிடத்து, மாய்வும்-கெடுதலும், வலி-வல்லெழுத்துமுதன்மொழி, வரின்-வந்தால், இயல்புந்திரிபும் அல்வழிக்கண்ணுமுறையேஇயல்பாதலுந் திரிதலும்வேற்றுமைக்கண்ணேதிரியாதியல்பாதலும், ஆவனவுள-பொருந்துவனவுள -எ-று.

(உ-ம்) தோன்றல் தீயன் —தோன்றறீயன், வேள் - தீயன்—வேடீயன், அவ்வழியிலேதகரந்திரியுமிடத்துக்கெட்டன, தோன்றல் - நல்லன்

தோன்றனல்லன், வேள்-நல்லன் — வேணல்லன்-எ-ம், தோன்றல் நன்மை — தோன்றனன்மை, வேள்-நன்மை — வேணன்மை எ-ம், இருவழியிலும் நகரந் திரியுமிடத்துக் கெட்டன, கால்கடிது, மரங்கள்கடிய — எ-ம், வேற்படைக்குமரன் வாட்படைக்கையன்-எ-ம், அல்வழியில் வல்லினம்வர வுறழாதியல்புந் திரிபுமாயின, கால்குதித்தோடிக் கடல்புகமண்டி வாள்போழ்ந்திட்ட விச்சிறம்மறவர் என வேற்றுமையிலே வலிவரத்திரியா தியல்பாயின. [பிறவென்றதனையால் தோன்றறீமை, வேடீமை, என வேற்றுமையிலுந் தகரந்திரியுமிடத்துக்கெடுதலும், காற்றுணை, காட்டுணை, எனக்கெடாமையும், விற்படை என உறழாது திரிதலும், கொள்களிறு, கொள்பொருள், என வினைத்தொகையியல்பாதலும் இன்னும் பிறவிரண்டுற்றுள் அமையாதனவுங்கொள்க, உயர்திணையிற்காட்டிய உதாரணங்கள் மயக்கவிதியில் விலக்கிடத்து வருதலாலிலவிகாரமாமுயர்திணையென்றமைற்று அடக்காரம்,] (உ௬)

உ௩௰. ளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வுரு
வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

இது ளகாரணகாரமெய்யீற்றுத் தொழிற்பெயர்களுக்கு வருவதோரைய மறாத்தலும் ஒருவாறு அல்வழி யவற்றோடுறழ்வுமென வெய்தியதுவிலக்கலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளணவீற்றுத்தொழிற்பெயர்-லகாரத்தை யீறுதியாகவுடையவிகுபெற்ற தொழிற்பெயரும் ளகாரத்தையீறுதியாகவுடைய முதனிலைத்தொழிற்பெயரும், ஈரிடத்தும்-இருவழியிலும், உவ்வுறு-யகரமல்லாவுயிர்மெய்யன்றாய் உகரம்பெறுவனவாம், வலம்-வல்லினம், வரின் வந்தால். அல்வழி-அல்வழிக்கண், இயல்புமாவன-உறழாதியல்பாவனவும், உள வுளவாம் — எ-று.

(உ-ம்) ஆடல்சிறந்தது, ஆடற்சிறந்தது, ஆடனன்று, ஆடல்வலிது எ-ம், ஆடற்சிறப்பு, ஆடனன்மை, ஆடல்வன்மை-எ-ம், கோள்கடிது, கோட்கடிது, கோணன்று, கோள்வலிது-எ-ம், கோட்கடுமை, கோணன்மை, கோள்வன்மை எ-ம், இருவழியும், உகரம்பெறுதலொடு திரிபாய்வருத்தன, நடத்தல்கடிது, நடப்பித்தல்கடிது, எனச்சிலவுறழாதல்வழியியல்பாயின, [இயல்புமென்றதுசிலமயல் பிரிவேல் சுதியின்றுகடிது, உன்னல்கடிது, உன்னற்கடிது, எனப்பொதுவிதியாறுறழ்கவெனப்பெறும்பாலனவெல்க] (உஎ)

உ௩க. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிருவழியும்
பலகைநாய் வரினும் வேற்றுமைக் கண்ணுமாம்.

இஃது வேற்றுமையிற் றயவுமென்பதனால் எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவருக்கின்றது.

இ-ள். வல்-வல்லென்கிற (சூதாடுகருவிப்பெயர்) இருவழியும்-இருவழிக்கண்ணும், தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாதமெய்கள் வந்தால்தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியைபெறும், பலகைநாய்வரினும்-பலகைநாயென்கிற விருபெயர்வரினும் பிறபெயர்கள்வரினும், வேற்றுமைக்கு-வேற்றுமைக்கண், அவ்வுமாய்-உகரச்சாரியையல்லாமலும் அகரச்சாரியையும்பெறும்—எ-று.

(உ-ம்) வல்லுக்கடிது,நன்று, வலிது-எ-ம், வல்லுக்கடுமை,நன்மை வன்மை-எ-ம், வல்லப்பலகை,நாய்,புலி, குதிரை-எ-ம, வல்லுப்பலகை நாய், புலி, குதிரை-எ-ம், [வல்லினதறைவரைந்தபலகை, வல்லுவுறு ய் எனவிரியும்] (உ௬)

௨௧௨. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ்சொல்லு
மலவழியானும் றகர மாகும,
இதுவுமது,

இ-ள், நெல்லுஞ்செல்லுங்கொல்லுஞ் சொல்லும்-நென்முதலியநான்குசொற்களினீற்றுலகரமெய்யானது அல்வழியானும்-அல்வழிக்கண்ணும், றகரமாகும்-பொதுவிதியாலுறழாது வேற்றுமைபோலறகரமெய்யாகத்திரியும்—எ-று,

(உ-ம்) நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது, சிறிது,தீது,பெரிது, எனவரும் [செல் மேகம், கொல்-கொல்லன்.] (உ௬)

௨௧௩. இல்லெனின்மைச் சொற்கை யடைய
வன்மை விகற்பமு மாகாரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்புமாகும.

இது இல்லென்னும் பண்புச்சொற்கு ஊவேற்றுமையிற் றடவுமல்வழியவற்றோடுறழ்வுமெனவெய்தியது விலக்கிப்பிறிதுவிதிவருத்தலும் அவற்றின்முன்வருகிற வல்லினத்திற்கு அல்வழி இ ஐ யென்பதனாலும் இயல்பினுமென்பதனாலும் எய்தியநிகந்து படாமற்காத்தலுஞ்சொல்லுகின்றது.

இ-ள். இன்மைஇன்மைப்பண்பை யுணர்த்துகின்றது, இல்லெனசொற்கு இல்என்கிறசொல்லுக்கு, ஐ ஐகாரச்சாரியையானது, அடைய-பொருந்த, வன்மை- அவ்விடத்துவருகிறவல்லினம், விகற்பமும்-விகற்பித்தலும், ஆகாரத்தோடு-ஆகாரச்சாரியைபொருந்த, வன்மையாதலும்-அவ்விடத்துக்கு வருகிறவல்லினமிகுதலும், இயல்பு-இவ்விகுதியும பெறாதியல்பாதலும், ஆகும்-பொருந்தும்—எ-று, [சாரியை-பெறுதற்கு-வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால் நாற்கணமுங்கொள்க.]

(உ-ம்) இக்லைபொருள் இல்லைபொருள, இல்லாப்பொருள், இல்பொருள் ஞானம், வன்மை, அணிஎனவரும். (௩௦)

௨௩௪. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற் பெயருமாறும்
இது ளஈவேற்றுமையிற் ற -வுமெ -ம்பதனல் 6 யீ தன்மேற் சிறப் புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புள்ளும் வள்ளும்-இவ்விருசொற்களும், தொழிற்பெயருமாறும்- யகரமல்லாத மெய்கள்வந்தாற் பொதுவிதியான் முடிதலல்லாமலுந் தொழிற்பெயர்போல உகரச்சாரியையும் பெற்புணரும்—எ-று.

உ-ம்) புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது, நன்று, வலிது, எ-ம், புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை, நன்மை, வன்மை, எ-ம், வரும். (௬௧)

௨௩௫. சுட்டு வகரமூ வினமுற முறையே
யாய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

இது லகரவீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள் மூவினத்தோடும் புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் சுட்டுவகரம்- அவ் இவ் உவ் என்கிற அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்களீற்று வகரமெய், மூவினம்-வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும், உற வற, முறை முறையாக, ஆய்தமும் - தனிநிலையும் மென்மையும்-மெல்லினமும் இயல்பும்-இயல்பும், ஆகும் ஆகும்—எ-று

(உ-ம்) அவ்-கடிய—அஃகடிய, அவ்-ஞானம்—அஞ்ஞானம், அவ் யானை—அவ்யானை, எனவரும், இவ் உவ் என்பவைகளுடனேயும் இப் படியேகூட்டுக. (௬௨)

௨௩௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்

இது தெவ்வென்கிறசொல் யகரமல்லாத மெய்களோடு புணருமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தெவ்வென்மொழி-தெவ்வென்கிறபகையை யுணர்த்தும்பெயரானது, தொழிற்பெயரற்று-யகரமல்லாத மெய்களோடுபுணருமிடத்துத் தொழிற்பெயர்போல வுகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும், ம-மகரமெய் யானது, வரின்-வந்தால், வஃகான்-வகரமெய்யானது, மவ்வுமாகும்- உகரச்சாரியை பெறுதலல்லாமலும் ஓரோவிடத்து மகரமெய்யாகவுந்திரியும்—எ-று.

உ-ம்) தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுமாண்டது, தெவ்வுவலிது-எ-ம்,தெவ்வுக்கடுமை, தெவ்வுமாட்சி, தெவ்வுவலிமை-எ-ம், தெவ்வுமன்னர், தெம்மன்னர்-எ-ம், தெவ்வுமுனை- தெம்முனை-எ-ம், வரும். (௬௩)

௨௩௭ னலமுன் றனவும் ணளமுன் டணவு
மாகுந் தகக்க ளாயுங் காலே,

இது முன்னே புணர்த்தியவருமொழிகளுக்குமுதலாகிய மெய்களுக்குள்ளே திரிதற்பாலன விளைவெனவிதந்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னளமுன் - னகரளகரமெய்களின்முன், த வருகிறதகரம், ற (வ்வும்)-றகரமும், ந-வருகிறநகரம், னவ்வும் னகரமும், ணளமுன்- ணகரளகரமெய்களின்முன், த வருகிறதகரம், ட (வ்வும்) டகரமும், ந-வருகிறநகரம், ணவ்வும் ணகரமும், ஆகும்-ஆகும், ஆயுங்காலு- ஆராயுமிடத்து — எ-று.

உ-ம்) பொன்-தீது—பொன்றீது, பொன்- தீமை—பொற்றீமை, கல்-தீது — கற்றீது, கல்-நன்று—கன்னன்று, மண்-தீது — மண்டீது, மண்-நன்று—மண்ணன்று, முள்-தீது — முட்டீது, முள் நன்று - முண்ணன்று, எனவரும் [ஆயுங்காலென்றதனால் மயக்க விதியில்லாமையால் இப்படிப்புணரு முதலிரண்டினுள் ஒன்றுவது இரண்டாவதனிகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியவையாகிப் புணருமென்பதூஉம் மயக்கவிதியுள்ளனவற்றிற்கு வருகிறவிகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருளேக்கத்தால் வருமென்பதூஉம்பெற்றாம்-] (கூசு)

௨கூஅ உருபின் முடிபவை யொக்குமப் பொருளினும்

இது உயிரீற்றுப்புணரியற்கண்ணும் இவ்வியற்கண்ணும் முடிந்தவேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்குஎய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபின்முடிபவை-மேலுருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியுமுடிபுகள், இப்பொருளினும்-அப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும், ஒக்கும்- ஒத்துமுடியும்—எ-று.

(உ-ம் எல்லாவற்றதும், எல்லாவற்றுக்கோடும், என அஃறிணைக்கண் அற்றும்- உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் பெற்றன. எல்லாநமதும், எல்லாநங்கையும், என உயர்திணைக்கண் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெற்றாற்போலப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் பெற்றன எல்லார்தமதும் எல்லார்தங்கையும், எல்லீருமதும், எல்லீர்நுங்கையும், தனது. தன்கை, தமது, தங்கை, நமது, நங்கை, எனது,என்கை, எமது, எங்கை, நினது, நின்கை, நுமது, நுங்கை,எனவுருபுபுணர்ச்சிபோற்பொருட்புணர்ச்சியுமுடிந்தவாறு காண்க, மற்றவைகளுமிப்படியே (கூஎ)

௨கக. இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்
போலியும் மரூஉம் பொருந்திய வாற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

இது இப்புணரியல்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடை (ச்சொல்லின்)-இடைச்சொற்களுள்ளும், உரி (ச்சொல்லின் - உரிச்சொற்களுள்ளும், வடசொலின் - வடச்சொற்களுள்

ளும், இயம்பிய-உயிரீறுமெற்றீறுமான புணரியலிலே தோன்றல்திரிதல்கெடுதல் இயல்பாதலெனச்சொல்லியபுணர்ச்சியிலக்கணங்களுள், கொளாதவும்-பொருந்தாது வேறுபட்டுவருவனவும், போலியும்- இலக்கணப்போலிமொழிகளும், மரூஉம்-மரூஉமொழிகளும், பொருந்திய- இருவகைவழக்கிலுநடக்கின்ற, ஆற்றிற்கு-முறைமைக்கு, இயைய- பொருந்துமாறு, புணர்த்தல்-புணர்க்கை, யாவர்க்கும்- அறிவுடையோரெல்லாருக்கும், நெறி-முறை—எ-று.

(உ-ம்) ஆன்கன்று-வண்டின்கால், எனவேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கட்சாரியை யிடைச்சொற்கள் திரியாதியல்பாயின, மழகளிறு, தடந்தோள், என அகரவீற்றுஉரிச்சொற்களின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பாகியும் மெல்லெழுத்துமிகுந்தும்வந்தன. அளிகுலம், தனதடம், ஆதிபகன், நிலைமொழிவருமொழியிரண்டும் வடமொழியாகிய காலத்து உயிரீற்றின்முன் வல்லெழுத்துமிகாதியல்பாயின, இன்னும்நிலைமொழிவருமொழிகளுள் வடநூலுட்புணர்க்கப்பட்டபடியே சிறுபான்மைதமிழில்வந்து வழங்குகின்ற தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி,முதலாயினவுங்கொள்க அவற்றுட் சிலவருமாறு,—அ-ஆக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால் ஆவும்- இ-ஈக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்றுவந்தால்-ஈயும்-உ-ஊக்களிலொன்றன்முன் அவ்விரண்டி லொன்றுவந்தால் ஊவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெடத்தோன்றுதல் தீர்க்கசந்தியாம்.

(வரலாறு)

பத-அம்புயம்—பதாம்புயம், பரம்-ஆனந்தம்—பரமானந்தம், கங்கா அமிர்தம்—கங்காமிர்தம், சதா- ஆனந்தம்—சதானந்தம் எ-ம், சசி-இந்திரம்—சசீந்திரம், கிரி ஈசன்—கிரீசன், மகி-இந்திரன்—மகீந்திரன், மகி-ஈசன்—மகீசன்-எ-ம், குரு-உதயம்—குரூதயம், தரு - ஊனம்—தரூனம், சுயம்பூ உபதேசம்—சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ ஊர்ச்சிதம்- சுயம்பூர்ச்சிதம்-எ-ம், வரும். அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், இ- ஈக்களிலொன்றுவந்தால்ஏயும், அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், உ-ஊக்களிலொன்று வந்தால்ஓவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெடத் தோன்றுதல்குணசந்தியாம். (வரலாறு) நர - இந்திரன்—நரேந்திரன், சுர-ஈசன்—சுரேசன், தரா இந்திரன்—தரேந்திரன், உமா- ஈசன்—உமேசன்-எ-ம், பாத-உதகம்—பாதோதகம், ஞான - ஊர்ச்சிதன்—ஞானோர்ச்சிதன், தயா-உற்பத்தி—தயோற்பத்தி,தயா-ஊர்ச்சிதன்—தயோர்ச்சிதன்-எ-ம், வரும், அ-ஆக்களிலொன்றன்முன், ஏ-ஐக்களிலொன்று வந்தால் ஐயும் அவ்விரண்டிலொன்றன்முன், ஓ-ஔக்களிலொன்றுவந்தால் ஔவும், முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட

த்தோன்றுதல் விருத்திசந்தியாம். (வரலாறு) சிவ-ஏகம்—சிவைகம், சிவ-ஐக்கியம்—சிவைக்கியம், தரா-ஏகவீரன்—தரைகவீரன், மகா-ஐசுவரியம்—மகைசுவரியம்-எ-ம், கோமள-ஓடதி—கோமளௌடதி, திவ்விய-ஔடதம்—திவ்வியௌடதம், மகா-ஓடதி—மகௌடதி, மகா-ஔடதம் மகௌடதம்-எ-ம், வரும். ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்குமுன்னேநின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும், உ ஊ ஓக்கள் ஔவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும் ஏழாமுயிர் ஆர் ஆகவுந் திரிந்துவருதல் ஆதிவிருத்தி சந்தியாம், (வரலாறு) சிவனைத்தொழுவோன் சைவன், வீரத்தின்றன்மைவைரம், கேவலத்தன்மை கைவல்லியம்-எ-ம், புத்தனைத்தொழுவோன் பௌத்தன், சூரன்றன்மைசௌரியம், கோசலன்புத்திரி, கௌசலை-எ-ம், தசரதன்புத்திரன், தாசரதி-எ-ம், கிருத்திகையின்புத்திரன்கார்த்திகேயன்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியேவருதல்காண்க. இல்-முன்—முன்றில், பொது-இல்—பொதியில், எனவருகிற இலக்கணப்போலிகளும், அருமருந்தன்னபிள்ளை, அருமந்தபிள்ளை, குணக்குள்ளது-குணாது, தெற்குள்ளது-தெனாது, வடக்குள்ளது-வடாது, சோழநாடு-சோணாடு, பாண்டியநாடு-பாண்டிநாடு, மலையமாநாடு மலாடு, தஞ்சாவூர்-தஞ்சை, ஆற்றூர்-ஆறை, ஆதன்றந்தை-ஆந்தை, பூதன்றந்தை-பூந்தை, வடுகன்றந்தை-வடுகந்தை, எனவருகிறமரூஉமொழிகளும், நிலைமொழிவருமொழிகளுள் ஏற்குஞ்செய்கையறிந்து முடித்துக்கொள்க. மற்றவைகளும்இப்படியே. (௩௧)

மெய்யீற்றுப்புணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது.

உருபுபுணரியல்.

௨௪௰. ஒருவ னொருத்தி பலரொன்று பலவென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத லிருநான்
குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழியோடு வருமொழியோடும்புணருமாறு இவ்வியலாற் சொல்லத்தொடங்கி அவ்வெட்டுருபுகளுஞ்சாருமிடவகையால் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன் ஒருவனும், ஒருத்தி-ஒருத்தியும், பலர் - பலரும், ஒன்று-ஒன்றும், பல- பலவும், என - என்றுசுருத, வரு - வருகின்ற, பெயரைந்தொடு - ஐந்துபெயரோடும், பெயர்முதல் - எழுவாய் வேற்று

மையான பெயர்முதல் விளியீருகின்ற, இருநான்குருபும்-எட்டுருபுக ளையும், உறழ்கர-பெருக்க, உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, நாற்ப தாம்-நாற்பதாகும்—எ-று.

(வரலாறு) நம்பி, சாத்தி, மக்கள், மரம், மரங்கள், என்கிற இவற் றுள், நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பி கண், நம்பீ, என ஒருவனென்னும் வாய்பாட்டுயர்திணை யாண்பாற்பெ யரோடு எட்டுருபுகளும்வந்தன, மற்றைநான்குபெயர்களோடும் இப்ப டியே கூட்டுக. (௧)

௨௪௧. பெயர்வழித் தம்பொரு டரவரு முருபே.

இது வேற்றுமையுருபுகள் வருதற்குய காரணமும் வருமிடமும்உ ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உருபு-வேற்றுமையுருபுகளானவை, தம்பொருள்-தம்பொ ருளை, தர-கொடுக்க, பெயர்வழி-பெயர்க்குப்பின், வரும்-வரும்—எ-று.

(உ-ம்) நம்பிபெற்றான், நம்பியைப்பெற்றான் எனவரும்மற்றவை களும் இப்படியே. (௨)

௨௪௨. ஒற்றுயிர் முதலீ றுருபுகள் புணர்ச்சியி
னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

இது ஐம்முதலிய வாறுருபுகளும்நிலைமொழி வருமொழியோடுபுண ருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒற்றுயிர்முதலீற்று-நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடு ம்புணருகிற மெய்யுயிர்களை முதலுமீறுமாகவுடைய, உருபுகள்-ஐம்மு தலியவாறுருபுகளும் (இடைச்சொல்லாயினும்) புணர்ச்சியின்-இயல் பொடு விகாரத்தினையும் புணர்ச்சிவகையால், மன்-பெரும்பாலும், ஒக் கும்-ஒக்கும், வேற்றுமைப்புணர்ப்பு-போனவிரண்டியலுள்ளும்வேற்று மைப்புணர்ச்சிக்கண், அப்பெயர்-இயல்பொடுவிகாரததினையுந்தமெய்யுயி ர்முதலீற்றுப்பெயர்களை—எ-று. [மன்னொன்றனைமையால் சிறுபான்மை ஒவ்வாமென்பதாம்]

(உ-ம்) நம்பிகண்வாழ்—இங்கே ஆவியரமுன் வன்மைமிகாவென் றும், ணனவல்லினம்வரட்டறவும் பிறவரினியல்புமாகும் வேற்றுமைக் கென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின்முதலுமீறும் இயல்பாயின உறிக்கட்டயிர்—இங்கே இயல்பினும் விதியினுநின்றவுயிர்முன் கசதப மிகுமென்றும் ணனவல்லினம் வரட்டறவுமென்றும், சொல்லியபடியே கண்ணுருபின் முதலுமீறும் விகாரமாயின, பழிக்கஞ்சி—இங்கேஇயல் பினுவிதியினுநின்றவுயிர்முன்கசதபமிகுமென்றும், முற்றுமற்றொரோ வழியென்றும், சொல்லியபடியே குவ்வுருபின் முதலுமீறும் விகாரமா

யின், நம்பிக்குப்பிள்ளை இங்கேஆவியரமுன் வன்மைமிகாவென்றவிதி பெறுவ்வாமற் குவ்வுருபின்முதல்வல்லொற்றுமிக்கது மற்றவையுமிப்ப டியேவருதலை ஆராய்ந்தறிக. (௯)

உசஙா. பதமுன் விகுதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

இது உருபுபுணர்ச்சிக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியாகச்சாரியை மேல்விதிக்கும் படியாகத்தொடங்கி அவைவருமாறு இவ்வாறெனஅ றிவிக்குமிடத்து ஒப்பின்முடித்தலால் விகுதிப்புணர்ச்சிக்கும்பதப்புண ர்ச்சிக்கும் உடனுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பதமுன்-பதத்தின்முன், விகுதியும்-இறுதிநிலையாவது, பத மும்-பதமாவது, உருபும்-உருபாவது, புணர்வழி-புணருமிடத்து, சாரி யையொன்றும்-ஒருசாரியையாயினும், (சாரியை) பலவும்-பலசாரியைய ாயினும், வருதலும்-வருதலும், தவிர்தலும்-வராதொழிதலும், விகற் பமும்-இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும், ஆகும்-ஆகும் — எ-று.

(உ-ம்) நடந்தனன்-எ-ம், நடந்தான்-எ-ம், நடந்தன, நடந்த-எ-ம், விகுதிப்புணர்ச்சியுட் சாரியைவேண்டியும் வேண்டாமலும்விகற்பித்து ம்வந்தன, புளியங்காய்-எ-ம், புளிக்கறி-எ-ம், நெல்லின்குப்பை, நெற்கு ப்பை-எ-ம், பதப்புணர்ச்சியுட்சாரியை அவ்வாறாயின, அவற்றை-எ-ம் தன்னை-எ-ம், ஆனை, ஆவை-எ-ம், உருபுபுணர்ச்சியுட்சாரியைஅவ்வா றாயின்ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்குஇவைகளிலே சாரியைபலவந்தன. (௱)

உசச. அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத்தம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே

இது முன் சாரியையென்றார் அவை இவை யென்பது உணர்த் துகின் றது.

இ-ள், அன்ன-அன்முதல்னகரமெய்யீறாகச்சொல்லப்பட்டபதினே ழும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பொதுச்சாரியை-விகுதி பதமுருபென்கிற மூன்றுபுணர்ச்சிகளிலுந் தனிமொழிகளிலும்வருதலி னலேபொதுச்சாரியையாகும் — எ-று.

(உ-ம்) ஒன்றன் கூட்டம், அன், ஒருபாற்கு, ஆன், வண்டின்கால், இன், தொடையல், அல், பலவற்றை, அற்று, பதிற்றுப்பத்து, இற்று மாத்திலை. அத்து, மன்றம், அம், எல்லார்தம்மையும், தம், எல்லாநம்மை யும், நம், எல்லீர்நும்மையும், நும், கலனேதூணி, ஏ, நடந்தது, அ, சாத்

தனுக்கு, உ, எற்றை, ஐ, உய்குவை, கு, ஆன், ன், எனமுறையேகாண்க இன்னபிறவு மென்றதனால் அவன்றனை, தன், அவன்றான்; தான், அவர்தாம், தாம், புற்றுஞ்சோறு, ஆம், இல்லாப்பொருள், ஆ எனவருகின்றவையும் மற்றுமிப்படி வருமவைகளையுங்கொள்க (௫)

உ௪௫. எல்லா மெண்ப திழிதிணை யாயி
னற்றோ டுருபின் மேலும் முற்றுமே
யன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

இது ஒருசார் நிலைமொழிகளோடு உருபுபுணர்தற்கு ஒற்றுயிர்முதலீற் றுருபுகளென்பதனால் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எல்லாமென்பது-எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர், இழிதிணையாயின்-அஃறிணையில்வரும்போது (அதனோடுஆறுருபுகளும்புணரின்) (இடை) இடையிலே, அற்று-அற்றுச்சாரியையும், உருபின்மேல் உருபின்மேல், உம்-முற்றும்மையும், உறும் பெறும், அன்றேல்- உயர்திணையில்வரும்போது இடை-இடையிலே, நம்-நம்முச்சாரியை, அடைந்து அடைந்து, அற்றாகும்-உருபின்மேல்முற்றும்மையும்பெறும்-எ-று.

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும், எல்லாநம்மையும், எனவரும்மற்றவைகளோடும் இப்படியேஒட்டுக் [எல்லாநம்மையும், உயர்திணைத்தன்மைப்பன்மை இரட்டுறமொழிதலால் இழிதிணையாய் இன் அற்றோடெனக்கொண்டு எல்லாவற்றினையும் எனவருமெனினுமாம்] (௬)

உ௪௬. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

இ-ள், எல்லாருமெல்லீருமென்பவற்று(ஆறுருபும்புணருமிடத்து, எல்லாரும்எல்லீரும்என்கிற இருபெயர்களினுடைய (இறுதியிலுள்ள) உம்-முற்றும்மைகளை, தள்ளி-தள்ளி, நிரல்-முறையாக, தம்-தம்முச்சாரியையும், நும்-நும்முச்சாரியையும், சார - அவையிருந்தவிடங்களிலே பொருந்த, உம்-அவற்றினிலைதள்ளுண்டமுற்றும்மைகள், உருபின்பின்னர் உருபுகளின்பின்னே, புல்லும்-வந்துபுணரும்—எ-று.

(உ-ம்) எல்லார்தம்மையும், எல்லாரையும், எல்லீர்நும்மையும், எல்லீரையும், எனவிகற்பித்துவந்தன. [நந்தம்மை, நுந்தம்மை, எனப்படர்க்கைக்குரிய தம்முச்சாரியைதன்மை முன்னிலைகளில்வருதல் ஓரிடம் பிற விடந்தழுவவலுமுளதேயென்னும் வழுவமைதி.] (௭)

உசஎ. தான்றாம நாம்முதல் குறுகும் யான்மாம
நீ நீர் என்எம் நின்றுமாம்பிற
குவ்வினவ் வரு நான்கா றிரட்டல

இதுவுமது.

இ-ள். தான்றாம்நாம் தான்முதலிய மூன்றுபெயர்களும், முதல்குறுகும்-உருபுகள் புணருமிடத்து நெடுமுதல்குறுகிமுறையே தன்னதம்மை நம்மைஎனவரும், யான் யாம் நீ நீர்-யான்முதலிய நான்குபெயர்களும், என்எமநின்னுமாம்-உருபுகள்புணருமிடத்து முறையேஎன்னைஎம்மைநின்னைநும்மைஎனவரும், குவ்வின் இவ்வேழுபெயரோடுகுவ்வுருபுபுணருமிடத்து, அவ்வரும்-நடுவேதனக்குஎன அகரச்சாரியைவரும், நான்கு-குவ்வுருபின் அகரச்சாரியைவரினும், ஆறு-ஆறுமுருபுகள்வரினும், இரட்டல்-அவ்வேழுசொற்களினு மிறுதியாகிய தனிக்குறின்முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம் — எ-று.

ஒழிந்த உருபுகளோடும் இப்படியேஒட்டுக, [பிறவென்றமையால் நீ-வுன்னை, எனவும், நீர்உம்மைஎனவுந்திரிந்துவருதலுங்கொள்க] (அ)

உசஅ. ஆமா கோனவ் வணையவும் பெருமே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஆ-ஆவென்கிற பசுவின்பெயரும், மா-மாவென்கிறவிலங்கின்பொதுப்பெயரும், கோ-கோவென்கிறவிறைவனை யுணர்த்திநிற்கும் பெயரும், னவ்வணையவும்-உருபுகள்புணருமிடத்து னகரச்சாரியைபொருந்தவும், பெறும்-பெறும் — எ-று.

(உ-ம்) ஆனை, ஆனை, மானை, மானை, கோனை, கோனை, எனவிகற்பித்து வருதல்காண்க மற்றவைகளோடுமிப்படியேஒட்டுக. அணையவும்என்றவும்மையால், குவ்வுருபுபுணரும்போது ஆனுக்கு, எனஉகரச்சாரியையு முடன்பெறுதலும், ஆவுக்குஎன வுகரச்சாரியையொன்றே பெறுதலும், ஆவினுக்குஎன இன்சாரியையுடன் உகரச்சாரியைபெறுதலும், ஆவினைஎன மற்றையுருபுகள் புணரும்போது இன்சாரியையொன்றுமே பெறுதலும், இரட்டுறமொழிதலால் ஆமாவொருசொல்லாய்க்காட்டுப்பசுவையுணர்த்திநின்றவிடத்தும், ஆமானை, ஆமானுக்கு, ஆமாவினுக்குஎன இவ்விதிபெறுதலும், அணையுமென்றொழியாது பெறுமென்றமையால் ஆன், மான், கோன், எனத்தனிமொழிக்கண்ணும்னகரச்சாரியை வருதலுங்கொள்க.] (கூ)

உசகூ. ஒன்று முதலெட் டீறு மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னான்வரிற் பவ்வொற் றொழியமே
லெல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

இதுவுமது.

இ-ள். ஒன்றுமுதல்-ஒன்றுமுதல்எட்டீறாம்எட்டீறாகியஎண்-எண்க ளோடேஊர்-புணர்ந்த,பத்தின்முன்-பத்தென்கிறவெண்முன் உருபுகள்பு புணருமிடத்து)ஆன்-ஆன்சாரியை,வரின்-வருமாயின், பவ்வொற்று-பக ரமெய், ஒழிய-நிற்க, மேல்-அதன்மேலேநின்ற, எல்லாம்-எல்லாவெழுத் தும், ஓடும்-கெடும், ஒன்பதும்-ஒன்பதென்கிற வெண்முன்னும், இற்று- (உருபுகள்புணருமிடத்து) ஆன்சாரியைவரின் அதன்பகரமெய்நிற்கமே லேநின்ற வெல்லாவெழுத்துங்கெடும்—எ-று.

ஒருபானை, ஒருபனை, ஒருபஃதை-எ-ம், ஒன்பானை, ஒன்பனை, ஒ ன்பஃதை-எ-ம், விகற்பித்துவரும், மற்றவைகளோடும் இப்படியேயொ ட்டுக. [ஒருபது ஒருபஃதுஎன விகாரப்பட்டுவருகிற பத்தென்பாரெண் ணூர்பத்தென்றூர் ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச்சொன்னமையால்உகா ரச்சாரியை என்சாரியைகளும் வேண்டியவிடத்து வருமெனக்கொள்க.()

௨௫௰. வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே,

இதுவுமது.

இ-ள். வவ்விறுசுட்டிற்கு - வகரமெய்யீற்றுமூன்றுசுட்டுப்பெயர்க ளுக்கும், அற்றுறல்-உருபுகள்புணருமிடத்து அற்றுச்சாரியைபொருந் தல், வழி-முறைமையாம்—எ-று.

(உ-ம்) அவற்றை-இவற்றை-உவற்றை,என அற்றுச்சாரியைவேண் டியே வருதல்காண்க. [வழியேயென்றமிகையால்அவற்றினை,இவற்றினை என் இன்சாரியை வருதலுந் தம்மிகுறின்முன்னொற்று உயிர்வரினிரட் டாமையுங்கொள்க] மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௧)

௨௫௧. சுட்டின்முன்னாய்த மன்வரிற்கெடுமே.

இதுவுமது.

இ-ள். சுட்டின்முன்-அஃது-இஃது-உஃது என்கிற சுட்டுப்பெயர்க ளின் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின்முன்னின்ற, ஆய்தம்-ஆய்தமானது, அன்வரின்-அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து அன்சா ரியைவரின், கெடும்-கெடும்—எ-று.

(உ-ம்) அஃது-ஐ—அதனை-அஃதை, எனச்சாரியை விகற்பித்துவ ருதலும் வந்தவழி ஆய்தங்கெடுதலுங்காண்க.[அன்சாரியைவருதலைநோ க்கி ஆய்தங்கெட்டவழி அது-இது-உது-என வாய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெ யர்களாய்ப் பின்பு அன்சாரியைபெறுதலால் ஆய்தமில்லாச்சுட்டுப்பெய ர்களுக்கும் இதுவேவிதியெனக்கொள்க அன்வருதலைப்பராமுகமாகக்கூ றலாற் குவ்வுருபுபுணரும்போது அதற்கு என அஃசாரியைதனித்து வ ருதலல்லாமலும் அதனுக்குஎனஉகரச்சாரியையுடன்வருதலுங்கொள்க.

௨௫௨. அத்தினகர மகரமுனையில்லை.

இது அத்துச்சாரியைக்கு எய்தியதுவிலக்கிப்பிறிதுவிதிவகுக்கின்றது.

இ-ள். அத்தின்-அத்துச்சாரியையினது, அகரம்-அகரவுயிரானது, அகரமுனை-இயல்பினும்விதியினும்நின்ற அகரவுயிரீற்றின்முன்வரின், இல்லை-வகரவுடம்படு மெய்பெறுதுகெடும்—எ-று.

(உ-ம்) மக-அத்து கை—மகத்துக்கை, மர-அத்து குறை—மரத்துக்குறை, எனவிரண்டு அகரவீற்றின்முன்னுங்கெட்டது. (௰௩)

உ௫௩. இதற்கிது சாரியை யெனினள வின்மையின்
விகுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கைய
மொன்ற வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

இது சாரியைக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இதற்கிது சாரியையெனின் விகுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இதுசாரியையென்று அளவுசெய்துவிதித்தனவற்றுள்ளும் ஒழிந்தனவற்றுள்ளுந் தனித்தனி சொல்லப்புகின், அளவின்மையின்-அளவுபடாமையால், விகுதியும்-விகுதிப்புணர்ச்சியையும், பதமும்-பதப்புணர்ச்சியையும், உருபும்-உருபுப்புணர்ச்சியையும், பகுத்து - கண்டவிடத்துப்பகுத்து, இடைநின்ற-நடுவேநின்ற, எழுத்தும் ஏகாரம்-அகரம் முதலிய வெழுத்துச்சாரியையினையும், பதமும்-அன் ஆன்முதலிய பதச்சாரியையினையும், இயற்கையும்-இவ்விரண்டுசாரியையுந் தோன்றுதலியல்பினையும், ஒன்றவுணர்த்தல்-தெரியவறிவித்தல், உரவோர் - பெரியோரது, நெறி-கடனாகும்—எ-று.

(வரலாறு) ஆனெய்தெளித்து காணகீவி—விதித்தபொருட்புணர்ச்சிக்கண் உருபின் முடிபவையென்பதனால் அமைந்த னகரமெய்ச்சாரியையன்றியும் அகரச்சாரியையுமுடன்வந்தது, இனிவிதியாதொழிந்தரீற்றின்கண் பாட்டின்பொருள்எனக் குற்றியலுகரத்திற்கு இன்சாரியைவந்தது, தன்கைஎனச்சாரியையின்றியியல்பாகவந்தது,இப்படியேமூவகைப்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்துணர்ந்துகொள்க. (௰௪)

உ௫௪. விகுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினு
முரைத்த விதியினேர்ந் தொப்பன கொளலே.

இது இந்நான்குபுணர்ச்சிகளுக்கு மாவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். விகுதி விகுதியும், பதம்-பதமும், சாரியை-சாரியையும்,உருபு-உருபும்ஆகிய, அனைத்திலும்-நான்கின்புணர்ச்சிகளிடத்தும், உரைத்த-பொதுப்படச்சொல்லப்பட்ட, விதியின்-விதிகளுள், ஓர்ந்து-இவ்விதி இதற்குப்பொருந்தும் இவ்விதிஇதற்குப்பொருந்தாது எனவுய்த்துணர்ந்து, ஒப்பன-எவ்விதி எதற்குப்பொருந்துமோ அவ்விதியை, கொளல்-அதற்குக்கொள்க—எ-று.

(விரலாறு)

விகுதிப்புணர்ச்சியுள் றவ்வொடு உகரவும்மை நிகழ்பல்லவும் எனப் பொதுப்பட விதித்தாரேனும் சென்று என்கிறவிடத்துஇறந்தகாலமும் சேறுஎன்கிறவிடத்து எதிர்காலமும்பொருந்துமென்றுகொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் அல்வழி இ ஐம்முன்னராயினியல்பு மிகலும்வி கற்பமுமாகும் எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் பருத்தி குறிதென வருகிற எழுவாய்ப்புணர்ச்சிக்கண் ணியல்பாமெனவும் ஆடித்திங்கள் என வருகிற பண்புத்தொகைக்கண் மிகுமெனவுங்கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள் பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர் வழியொன்றும் பலவுஞ்சாரியை வருதலுந்தவிர்தலும் விகற்பமுமாகு மெனப் பொதுப்படவிதித்தாரேனும், நாட்டின்கணிருந்தான்எனக்கண் ணுருபிற்கு இன்சாரியை வருமென்றும் நாட்டினீங்கினான்என இன்னு ருபிற்கு இன்சாரியை வாராதென்றுங்கொள்க உருபுபுணர்ச்சியுள்ஒற்று யிர்முதலீற்றுருபுகள் புணர்ச்சிக்கு மன்னப்பெயர் வேற்றுமைப்பு ணர்ப்பே எனப்பொதுப்பட விதித்தாரேனும் நம்பிகண்எனக்கண்ணுரு புமிகாதென்றும் நம்பிக்கு எனக்குவ்வுருபு மன்னென்றமையால் மிகு மென்றுங்கொள்க.மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௫)

உ௫௫. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பு
முயர்திணை யிடத்து விரிந்துந்தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்துநின்று
மன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

இது வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இயல்பின்விகாரமும்-பொதுவிதியோடு முடிதலேயன்றி அ ப்படிவிதித்த இயல்பிலேவிகாரமாகியும், விகாரத்தியல்பும் - விகாரத்தி லேயியல்பாகியும், உயர்திணையிடத்து-உயர்திணையினிடத்து, விரிந்தும் வெளிப்பட்டும், தொக்கும்-மறைந்தும், விரவுப்பெயரின்-பொதுப்பெய ரின்கண், விரிந்தும்-வெளிப்பட்டும், நின்றும்-மறைந்தும், அன்னபிறவு ம் அவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும், ஆகும்- ஆகிவரும், ஐயுருபு இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி—எ-று.

வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்ப என இயல்பின் விகாரமாயிற்று. ம ண்கொணர்ந்தான், எனவிகாரத்தியல்பாயிற்று. நம்பியைக்கொணர்ந்தா ன்என உயர்திணையிடத்துவிரிந்தது. பல்லோரறியுஞ்சொல்என, அதனி டத்தேதொக்கது கொற்றனைக்கொணர்ந்தான்என விரவுப்பெயரிடத்து

விரிந்தது. ஆண்பெற்றாள்என விரவுப்பெயரிடத்தேதொக்கது.[அன்ன பிறவுமென்றமையால் தற்கொண்டான் என வுறழப்படுவது திரிந்தேவ ருதலும் பிறவுங்கொள்க இறந்ததுதழீஇய விழிவுசிறப்பும்மைகளால் வேற்றுமைக்கெனவிதித்த பொதுவிதியோடொருங்கொத்து வருகட்டி னன்என இயல்பியல்பாகியும், பலாக்குறைத்தான்எனவிகாரத்தில் வி காரமாகியும்வருதலே பெரும்பாலனவென்க.] (௰௬)

௨௫௬. புள்ளியுமுயிரு மாயிறுசொன்முன்
றம்மினாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம்விகற்பமு மியல்புமாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். புள்ளியுமுயிருமாயிறுசொன்முன்-மூன்றும்வேற்றுமைப்பு ணர்ச்சியுள்ளே மெய்யும்உயி ரும் யிறுதியாகின்ற சொற்களின்முன், த ம்மினாகிய கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள்களாகிய, தொழின்மொ ழி-தொழிற்சொல், வரின்-வந்தால், வல்லினம்-அவ்விடத்துவருகிற வல் லினம், விகற்பமும்-உறழ்ச்சியும், இயல்பும் இயல்பும், ஆகும் - ஆகும் —எ-று, [இவ்விதியும் இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிபோல ஒப்ப னகொள்க]

(வரலாறு)

பேய்கோட்பட்டான் - பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான்-சூர்க்கோட்பட்டான்-எ-ம், பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டா ன்-எ-ம், வரும், [உம்மையால் அராத்தீண்டப்பட்டான். சுறாப்பாயப்ப ட்டான், எனவேற்றுமைப்பொதுவிதியான் முடிவனவேபெரும்பாலன வென்க] (௰௭)

௨௫௭. இதற்கிதுமுடிபென் றெஞ்சாதியாவும்
விதிப்பளவின்மையின் விதித்தவற்றியலான்
வகுத்துரையாதவும் வகுத்தனர்கொளலே.

இது இவ்வதிகாரத்திற் காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இதற்கிதுமுடிபென்று-இதற்கிதுமுடிபென்று, யாவும் இ வ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தகுவனவற்றையெல்லாம், எஞ்சாது-குறையா மல், விதிப்பு தனித்தனி அளவுசெய்துவிதிக்கப்புகின், அளவின்மையின் அதற்குஓரளவில்லாமையால், விதித்தவற்று - வகுத்துவிதித்தவற்றினு டைய, இயலான-இலக்கணங்களையேதுவாகக்கொண்டு, வகுத்துரையாத வும்வகுத்துவிதியுரையாதனவற்றையும், வகுத்தனர்கொளல்- கருதலா லையால் வகுத்துவிதியுரைத்துக்கொள்க—எ று.

(வரலாறு.)

எழுத்தியலுள் 'மொழிமுதற்காரணமா மணுத்திரளொலியெழுத்து' எனஉரைத்தமையால், கட்புலனில்லாக் கடவுளைக்காட்டுஞ்-சட்டகம்போலச் செவிப்புலவொலியை-யுட்கொளற்கிடுமுரு பாம்வடிவெழுத்தே எனப்பிறர்கூறியவாறு இவ்வொலிவடிவைக் காட்டுதற்குளோர்கருவியாகஎழுதிக்கொள்ளப்பட்டது வரிவடிவெழுத்தெனக்கொள்க.

பதவியலுள் 'அன்-ஆன், அள்-ஆள்,' என்னுஞ்சூத்திரத்திலேமுறையே, அன்-ஆன், விகுதி ஆண்பாற்கெனவுரைத்தமையால் பெருமாள்என்கிறபதம் பெருமையை யுடையானென்னும் பொருள்தோன்றநின்றபெருமான் என்கிறபதத்தினது அன்விகுதிஆள்விகுதியாக ஓரோவிடத்தே திரிந்துஆண்பாலை யுணர்த்திநின்றதெனக்கொள்க.

உயிரீற்றுப்புணரியலுள் 'இயல்பினும் விதியினுநின்றஉயிர்முன்கசதபமிகும்,' என்றுசொன்னமையால், ணனவல்லினம் வரட்டறவும், என்றவிடத்து டகரமும் வல்லினமாதலின் மிகுந்ததெனக்கொள்க.

மெய்யீற்றுப்புணரியலுள் 'நுந்தம் எம் நம் மீறு மவ்வருஞநவே,' எனவுரைத்தமையால் அம்மென்கிற சொல்லிறுதி மகரமுங்குற்றொற்றுதலின் தன்னொடுமயங்காத மெல்லினம்வரின் அதுவாய்த்திரிந்துஅந்நலம்என அழகினதுநலமென்னும் பொருளதாய் வருமெனக்கொள்க,

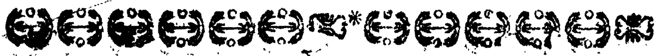
உருபுபுணரியலுள் 'வவ்விறுசுட்டிற் கற்றுறல்வழியே' எனவுரைத்தமையால் அதும்போலும் விளவும்எவற்றை எனஅற்றுச்சாரியைபெறுமெனவும், இரண்டாம்வேற்றுமைக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கும்புறனடை யுரைத்தமையால் ஏழாம் வேற்றுமையும், மண்புகுந்தும்விண்பறந்து மாலுமயனுங்காணாவொருபொருள், என வேற்றுமைப்பொதுவிதியேலாது சிறுபான்மைவருமெனவுங்கொள்க. [இன்னும்இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்துரையாதனவற்றையெல்லாம் துன்பப்படாமல்இதுவேஇடமாக முடித்துக்கொள்க.] (௰௨)

ஐந்தாவது-உருபுபுணரியல்-முற்றுப்பெற்றது.

அடைவெண்பெயர்முறைதோற்றம்வடிவளவாதிபக்க
மிடைநிலைபோலியென்றீரைந்தெழுத்துமிருபதமும்
படுமுணர்மூன்றினியல்பும்விகாரமுஞ்சாரியையு
முடனுணர்வரையெழித்தறிவாரென்பருத்தமரே.

எழுத்ததிகாரமுற்றிற்று.





இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.



சொல்லதிகாரமாவது, சொல்லின் அதிகாரத்தையுடையதெனவன்மொழித்தொகையாய்ப்படலத்திற்குக்காரணக்குறியாயிற்று, சொல்லென்றதெழுத்தினாலாக்கப்பட்டு இருதிணைப்பொருட்டன்மையுமொருவனுணர்தற்குக் கருவியாமோசையாகிய பெயர்வினை யிடையுரியென்னும் நால்வகைச் சொல்லும் பிறவுமாம்,

முதலாவது.

பெயரியல்.

௨௫௮. முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
யச்சுத னடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே.

இது கடவுள் வணக்கமும் அதிகாரமும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முச்சகம்-மூன்றுலகத்திற்கும், நிழற்றும்-நிழலைச்செய்கின்ற, முழுமதி-நிறைந்தமதிபோலும், முக்குடை-மூன்றுகுடையையுடைய, அச்சுதன்-அழியாதகடவுளுடைய, அடி-அடிகளை, தொழுது-வணங்கி, அறைகுவன்-சொல்லுவேன், சொல்-முன்னதிகாரத்துட்சொல்லியவெழுத்தினாலாகிய சொல்லிலக்கணத்தை—எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசை,

௨௫௯. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்று
விருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையு
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

இது முன்னே சொல்லென்றது இஃதென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி-ஒருமொழியும், தொடர்மொழி-தொடர்மொழியும், பொதுமொழி-பொதுமொழியும், என்று எனமூன்றுபிரிவினதாகி, இருதிணை-இருதிணையாகிய, ஐம்பாற்பொருளையும், ஐம்பாற்பொருளையும், தன்னையும்-அப்பொருளையன்றித்தன்னையும், மூவகையிடத்தும் மூன்றிடத்திலும், வழக்கொடு-வழக்கினிடத்தும், செய்யுளின்-செய்யுளிடத்தும், வெளிப்படை-வெளிப்படையாலும், குறிப்பின்-குறிப்பினாலும் விரிப்பது விளக்குவது, சொல்-சொல்லாகும்—எ-று. [பொருளையுந்தன்னையுமென்றதனால் உயிர்க்கு அறிவானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் பொருளையுமுணர்த்துமாறுபோல ஒருவருக்குச் சொல்லானது கருவியாய்நின்று தன்னையும் இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்துமென்பது பெற்றாம்.] (உ)

௨௬௰. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன,

இது மூன்றுசூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையான் மூவகைமொழிகளாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமொழி ஒருமொழிகளாவன, ஒருபொருளனவாம்-பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்றுநின்றுதத்தமொருபொருளைத்தருவனவாம், தொடர்மொழி தொடர்மொழிகளாவன, பலபொருளன-அவ்விருவகைப்பதங்களுந், தன்னொடும்பிறிதொடும், அல்வழி-வேற்றுமைப் பொருளோக்கத்தால், இரண்டுமுதலியவாகத்தொடர்ந்துநின்று-இரண்டுமுதலிய பலபொருளைத்தருவனவாம், பொது (மொழி) பொதுமொழிகளாவன, இருமையுமேற்பன, ஒன்றாய்நின்று, ஒருபொருளைத்தந்தும்-அதுவே தொடர்ந்துநின்று பலபொருளைத்தந்தும் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பனவாம்—எ-று.

(வரலாறு) நிலம், நிலத்தன், நட நடந்தான், இல், மன், தவ, நனி எனவருவன ஒருமொழிகள் நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தான், நிலத்தைக்கடந்தநெடுமால், எனவருவன தொடர்மொழிகள் எட்டு, தாமரை, வேங்கை, எழுந்திருந்தான், எனவருவன பொதுமொழிகள், இவைஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருதலன்றியும், எள்ளைத்து, தாவுகின்றமரை, வேகின்றவை, எழுந்துபின்னிருந்தான், எனத்தொடர்களாய்ப் பலபொருளைத் தருதலுங்காண்க து-உண்ணென்கிறஏவல் (க)

உசக. மக்கள் தேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

இது நிறுத்தமுறையால் இருதிணையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். மக்கள்-மக்களும், தேவர்-தேவரும், நரகர்-நரகரும், உயர்திணை-உயர்திணையாகும், மற்றுயிருள்ளவும்-அவரொழிந்த விலங்குமுதலாகிய வுயிருள்ளவையும், இல்லவும் - நிலம்நீர்முதலாகியவுயிரில்லாதவையும், அஃறிணை-அஃறிணையாகும் எ-று.

[இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் வேறாகக்கூறின் க்குப் போதா அவையும் அஃறிணையாம், உயர்திணை-உயர்வாகிய குலம், அஃறிணை அதுவல்லாதகுலம்.] (ச)

உசஉ. ஆண் பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை,

இது நிறுத்தமுறையால் ஐம்பாலுட் சிலபாலும் அவற்றிற்குரிய திணையும் உணர்த்துகின்றது

இ-ள். ஆண் ஆண்பாலும், பெண்-பெண்பாலும், பலர் பலர்பாலும், என-என்று, முப்பாற்று மூன்றுபாலினையுடைத்தாகும், உயர்திணை-உயர்திணை—எ-று

[ஆடவர் என்கிறது முதலாகிய ஆண் பன்மையையும், பெண்டிர் என்கிறது முதலாகிய பெண் பன்மையையும், மக்கள் என்கிறது முத

லாகிய அவ்விருவர் பன்மையையும் அடக்கிப் பலரென்றார், பின்பலரென்பதும் அது] (௫)

௨௬௩. ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை

இயல்புமது.

இ-ள். ஒன்று-ஒன்றன்பாலும், பல பலவின்பாலும், என்று என்று, இருபாற்று-இரண்டுபாலினையுடைத்தாகும், அஃறிணை-அஃறிணை —எ-று.

[அஃறிணையிலே சேவலென்கிறது முதலாகிய ஆண்பாலும், பெடைஎன்கிறது முதலாகியபெண்பாலும், இருந்தாலும் உயிருள்ளவைகளிலே சிலவற்றிற்கும் உயிரில்லாதவைகளுக்கும் இல்லாமையால் அப்பகுப்பொழித்து எல்லாவற்றிற்கும்பொருந்த ஒன்றென்றார்.] (௬)

௨௬௪. பெண்மைவிட் டாணவா வுவபே டாணபா

லாண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பா

லிருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

இது திணைபால்களுக்காவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெண்மை பெண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, ஆண்-ஆண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு-பேடுகள், ஆண்பால் உயர்திணையாண்பாலாகும், ஆண்மை-ஆண்டன்மையை, விட்டு-விட்டு, அல்லது-பெண்டன்மையை, அவாவுவ-அவாவுவனவாகிய, பேடு பேடுகள், பெண்பால்-உயர்திணைப்பெண்பாலாகும், இருமையும்-இவ்விருவகைப் பேடுகளும், அஃறிணையன்னவும், அஃறிணையையொப்பனவும், ஆகும் ஆகும்— எ-று.

(வரலாறு) 'பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணியாளோ, கண்ணவாத்தக்ககலம்', எனப்பெண்ணிலக்கணஞ் சிறந்தமையினாலே பெண்பாற்பட்டது ஆண்பாற்பட்டதற்கும் அஃறிணையையொத்துநின்றதற்கும் இலக்கியம் வந்தவழிக்காண்க- (௭)

௨௬௫. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்

பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை

யிடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே,

இது நிறுத்தமுறையால் மூன்றிடத்திலுஞ் சொல்தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். படர்க்கைவினைமுற்று-படர்க்கை வினைமுற்றுச்சொல்லையும், (படர்க்கை) நாமம்-படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின்-முன்குறித்தால், திணைபாலனைத்தும்-இருதிணையைம்பாலும், பெறப்படும்-பின் அவ்விருவகைச்சொல்லாலும்பெறப்படும், ஏனையிடத்து-ஒழிந்த தன்மைமுன்னிலைகளில், (வினைமுற்று) வினைமுற்றுச்சொல்லையும்,(நாமம்) பெயர்ச்சொல்லையும், (குறிப்பின்) முன்குறித்தால், அவற்று-அவ்விருதிணையைம்பாலுள், ஒருமைப் (பால்) ஒருமைப்பாலும், பன்மை

பலர்-பன்மைப்பாலும்,(பெறப்படும்) அந்நான்கச்சொல்லாலும்பெறப்படும் - எ-று.

(உ-ம்) நடந்தான்-நடந்தாள்-நடந்தார்-நடந்தது-நடந்தன-எ-ம்; அவன்-அவள்-அவர்-அது-அவை-எ-ம்; படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல்லும் படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்பு தம்மையுணர்த்திப் பின்பு இருதிணையைம்பாற் பொருளையுமுணர்த்தின; நடந்தேன்-நடந்தேம்-எ-ம், யான்-யாம்-எ-ம், தன்மைவினைமுற்றுச்சொல்லும்;தன்மைப்பெயர்ச்சொல்லும் நடந்தாய்-நடந்தீர்-எ-ம், நீ நீர்-எ-ம்; முன்னிலை- வினைமுற்றுச்சொல்லும் முன்னிலைப்பெயர்ச்சொல்லும் முன்னே தம்மையுணர்த்திப்பின்பு இருதிணையைம்பாலுள ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலு முணர்த்தின. [மூவிடங்களிலொன்றற்குரிய வினைமுற்றும்பெயரும்தம்மையும்பொருளையும் இப்படியுணர்த்துமெனவே இவ்விடங்களுக்குப்பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும்பொதுமைநீங்கியோரிடத்திற்குரியவாகியும் எச்சவினைமுதலியனவும்இடைச்சொல்லும்உரிச்சொல்லும்பெயர்வினைகளைச்சார்ந்தும்இப்படியேதம்மையும்பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க.] (அ)

உசுசு. தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைமூவிடனே.

இது நிறுத்தமுறையால் மூவிடமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மூவிடன்-மூவிடமாவன, தன்மை- தன்மையும், முன்னிலை முன்னிலையும், படர்க்கை-படர்க்கையும்ஆம் —எ-று.

(வரலாறு)

யான், நீ, அவன்-எ-ம், வந்தேன்-வந்தாய்-வந்தான்-எ-ம்வரும் (க)

உசுஎ. இலக்கணமுடைய திலக்கணப்போலி
மரூஉவென்றாகு மூவகையியல்பு
மிடக்கரடக்கல் மங்கலங்குழூஉக்குறி
யெனுமுத்தகுதியோ டாறுமவழக்கியல்.

இது நிறுத்தமுறையால் வழக்காமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இலக்கணமுடையது-இலக்கணவழியால் வருவதும், இலக்கணப்போலி-இலக்கணமில்லையாயினும் இலக்கணமுடையதுபோல வருவதும், மரூஉ-இலக்கணஞ்சிதைந்து மரீஇயதும், என்றாகும் என்றுவழங்குகிற, மூவகையியல்பும் - மூவகையியல்புவழக்கும், இடக்கரடக்கல்-சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வதும், மங்கலம்-மங்கலமில்லதையொழித்து மங்கலமாகக்கூறுவதும்,குழூஉக்குறிஒருகூட்டத்திலுள்ளோர்பாதாயினு மொருகாரணத்தால் ஒருபொருளினது சொற்குறியையொழித்து வேறொருசொற்குறியாற் கூறுவதும், எனும்- என்றுவழங்குகின்ற, முத்தகுதியோடு-மூன்றுதகுதிவழக்குடனே ஆறும்-ஆறும், வழக்கியல்-வழக்கிலக்கணம்—எ-று.

(வரலாறு)

நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வானம்-நன்னிலம்-தண்ணீர்-வெந்நீர்- இவைமுதலானவை இலக்கணமுடையன.

இல்முன்என்பதை முன்றிலென்றும், நகர்ப்புறம்என்பதைப் புறநகர்என்றும், கண்மீஎன்பதைமீகண்என்றும், கோவில்என்பதைக்கோயில்என்றும் வழங்குகின்றஇவைமுதலானவை இலக்கணப்போலி.

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பதை அருமந்தபிள்ளைஎன்றும், மலையமாநாடுஎன்பதை மலாடுஎன்றும், சோழநாடுஎன்பதைச் சோணாடென்றும், பாண்டியநாடுஎன்பதைப் பாண்டிநாடென்றும் அ இ என்கிற சுட்டுக்களை அந்தஇந்தஎன்றும் மரவடிஎன்பதை மராடிஎன்றும், குளவாம்பல்என்பதைக் குளாம்பல்என்றும் யார்என்பதை ஆர்என்றும், தஞ்சாவூர்என்பதைத் தஞ்சையென்றும், வழங்குகிற இவைமுதலானவை மரூஉ.

கால்கழீஇ இருதும் ஆமுன்பகரவீ, பவ்வீ, எனவழங்குகிறஇவைமுதலானவை இடக்கரடக்கல்.

செத்தாரைத் துஞ்சினரென்றும், ஓலையைத்திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும்வழங்குகிற இவைமுதலானவைமங்கலம்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பறியென்றும், யானைப்பாகர்ஆடையைக்காரையென்றும் வேடர்கள்ளைச்சொல்விளம்பியென்றும், வழங்குகிறஇவைமுதலானவைகுழூஉக்குறி, மற்றவைகளுமிப்படியேவருதல்காண்க. (ய)

உகூஅ. பல்வகைத்தாதுவி னுயிர்க்குடல்போற்பல
சொல்லாற்பொருட் கிடனாகவுணர்வினின்
வல்லோரணிபெறச் செய்வனசெய்யுள்.

இது நிறுத்தமுறையால் செய்யுளாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பலவகைத்தாதுவின்-தோல்-இரத்தம்-இறைச்சி-மேதை-எலும்பு-மச்சை-சுவேதநீர்என்கிற ஏழுவகைத்தாதுக்களினாலே, உயிர்க்கு உயிர்க்குஇடமாகச்செய்யப்பட்ட, உடல்போல்-உடம்புபோல, பலசொல்லால்-இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்என்கிறநால்வகைச்சொற்களால், பொருட்கு-பொருளுக்கு, இடனாக-இடமாக, உணர்வினின்-கல்வியறிவினால் வல்லோர்-செய்யுள்செய்யவல்லவர், அணிபெற- அலங்காரம்பெற, செய்வன-உண்டாக்குவன, செய்யுள்-செய்யுளாம்—எ-று.

[இப்படிசொல்லவே எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்துச் சொற்பொருளணி நான்கினாலும் உண்டாவது செய்யுளென்பதாயிற்

று] (வாலாறு) வருங்குன்றமென்றுரித் தொன்றில்லையம்பல வன்மலயத், திருங்குன்றவாண ரிளங்கொடியேயிட ரெய்தலெம்மூர்ப்; பருங்குன்றமாளிகை நுண்களபத்தொளி பாயநும்மூர்க், கருங்குன்றம் வெண்ணிறக் கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே, இக்கட்டளைக்கலிப்பா இடமணித்தென்கிற பொருளுக்கிடமாகித் தன்மையுவமை யுருவகவணிகளும் பிறவுமுடைத்தாய் வருதல்காண்க மற்றவைகளுமிப்படியே. (௰௧)

உ௬௯. ஒன்றொழிபொதுச்சொல் விகாரந்தகுதி
யாகுபெயர் அன்மொழிவினைக்குறிப்பே
முதற்றொகைகுறிப்போ டின்னபிறவுங்
குறிப்பிற்றருமொழி யல்லனவெளிப்படை.

இது திறத்தமுறையால்வெளிப்படையுங் குறிப்புமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒன்றொழிபொதுச்சொல்-இருதிணையாண் பெண்ணுளொன்றனையொழிக்கும் பொதுச்சொல்லும், விகாரம்-வலித்தன்முதலாகிய விகாரச்சொற்களும், தகுதி மூவகைத்தகுதிவழக்குச்சொற்களும், ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்ச்சொல்லும், அன்மொழி-அன்மொழித் தொகைச்சொல்லும், வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புச்சொல்லும், முதல்- முதற்குறிப்புச்சொல்லும், தொகை-தொகைக்குறிப்புச்சொல்லும், குறிப்பு- இம்முதற்றொகையல்லாதபலவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொல்லும், இன்னபிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும். குறிப்பின்-குறிப்பினால், தரு-இருதிணையம்பாற் பொருள்களையுந்தருகிற, மொழி சொற்களாம், அல்லன இவையல்லனவெல்லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படையால், தரு- அப்பொருளைத்தருகிற, மொழி-சொற்களாம்—எ-று.

(உ-ம்) ஆயிரமக்கள்பொருதார், இதில் மக்களென்கிறபொதுப்பெயரும், பொருதாரென்கிறபொதுவினையும், உயர்திணைப்பெண்பாலையொழித்து ஆண்பாலைக்காட்டின. குறுந்தாட்பூதம், மரைமலர், இவ்விகாரச்சொற்கள் குறுக்தாட்பூதம், தாமரை, என்பவற்றைக் குறிப்பினற்காட்டின கால்கழீஇவருதும், திருமுகம், பறி, இத்தகுதிவழக்குகள், மலங்கழீஇவருதும், ஓலை, பொன், என்பவற்றைக்குறிப்பாலுணர்த்தின. புளிதின்றான், இவ்வாகுபெயர் அதன்பழத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று, பொற்றொடிகந்தபுனைமடல் இங்கே பொற்றொடிஎன்கிற அன்மொழித்தொகை அதனையுடையாளையுணர்த்திற்று, இவனிப்போதுபொன்னன், இங்கேபொன்னனென்கிறது பெயர்ப்பொருளைமொழிந்து வினைக்குறிப்புப்பொருளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அறத்தாரிதுவென வெள்ளைக்கிழ

பு, இங்கேஇம்முதற்குறிப்பு அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை, பொறுத்தானேடூர்ந்தானிடைஎன்கிற பாட்டைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று. அலங்குளைப்புரவியைவரொடுசினைஇ, இங்கேஐவர்என்கிற தொகைக்குறிப்பு பாண்டவரைக்குறிப்பாலுணர்த்திற்று. கற்கறித்துநன்கட்டாய்; பொயாவேங்கை, உவர்க்கடலன்னசெல்வருமுளரே கிணற்றூற்றன்ன நீயுமாருளையோ-பல்சான்றீரே பல்சான்றீரே, கயன்முள்ளன்னநரைமுதிர்திரைகவுட்; பயனின்மூப்பிற்பல்சான்றீரே, இவைமுதலானவையெல்லாம் பலவழியாலும் வருங்குறிப்புச்சொற்கள். [இன்னபிறவுமென்றதனால் தெரிநிலைவினைகுறிப்புவினையாலணையும்பெயர்களும், வினைமுற்றுக்குறிப்புமுற்றுமும வருமெச்சங்களும், செய்புமென்முற்றும், கேட்குநபோலமுதலியவாக அஃறிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும், ஆகியவிவை முதலானவை குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமெனக்கொள்க.] இப்படியல்லாமல் நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வானம்-எனவருவன வெளிப்படையாற்பொருளுணர்த்துவனவாம் (௰௨)

௨௭௰. அதுவே, இயற்சொற்றிரிசொ லியல்பிற்பெயர்வினை
யெனவிரண்டாகு மிடையுரியடுத்து
நான்குமாந்திசை வடசொலணுகாவழி.

இது முன்சூத்திரம்வரைக்குஞ் சொல்லாவது இதுவெனக்காட்டக் கிண்டசொல் இத்தனையாமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அது முன்னேகாட்டியசொல் இயற்சொல் இயற்சொல்லும், திரிசொல்-திரிசொல்லுமென்கிற இயல்பின்-தன்மையையுடைய, பெயர்ச்(சொல்)பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்(சொல்)வினைச்சொல்லும்,என்-என்று. இரண்டாகும்-இரண்டாகும், இடைச்(சொல்)இடைச்சொல்லும்,உரிச்(சொல்)உரிச்சொல்லும், அடுத்து - அவற்றுடனடுத்து, நான்குமாம்-நான்குமாகும், திசைவடசொல்-திசைச்சொல்லும்வடசொல்லும், அணுகாவழி-அவற்றுடன்சேராதவிடத்து—எ-று.

[எனவே அதுவேவெனக்குறித்தசொல், பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல்,இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல் எனவெண்வகைப்படுமென்றும் திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும், சேர்ந்தவிடத்துப்பத்துவகைப்படுமென்றுமாம்.] (௰௩)

௨௭௧. செந்தமிழாகித் திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள்விளக்குந் தன்மையவியற்சொல்.

இது மூன்சூத்திரத்திலே நிறுத்தமுறையால் இயற்சொல்லாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழாகி-செந்தமிழ் நிலத்துமொழியாகி, திரியாது-திரிசொற்போலாகாது, யார்க்கும்-கற்றோருக்குங்-கல்லாதோருக்கும், தம்பொருள்-தம்பொருளை, விளக்கும்-ஒப்பவிளக்குகின்ற தன்மையை தன்மையையுடைய நிலகவழக்கே, இயற்சொல் இயற்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு) மண், பொன், மரம், இவைமுதலானவை பெயரியற்சொல், நடந்தான், வந்தான், இவைமுதலானவைவினையியற்சொல்அவனே, அவனல், இவைகளிலேவந்த வேற்றுமையுருபுமுதலானவைஇடையியற்சொல், அழகு, அன்பு, இவைமுதலானவை உரியியற்சொல், [செந்தமிழ்நாடாவது-பாண்டிவளநாடென்றறிக.] (௰௧)

௨௭௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல்லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல்லாகியு
மரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

இது நிறுத்தமுறையால் திரிசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருபொருள்-ஒருபொருளை, குறித்த-கருதிய, பலசொல்லாகியும்-பலசொற்களாயும், பலபொருள்-பலபொருள்களை, குறித்த-கருதிய, ஒருசொல்லாகியும்-ஒருசொல்லாகியும், அரிது-அறிதாக, உணர்-கற்றோர் அறிகின்ற, பொருளன-பொருளினவாய்வருவன, திரிசொல்லாகும் திரிசொல்லாம் – எ-று.

அரிதுணர் பொருளன வென்றதனால்ஒருபொருள்குறித்தபலசொற்களிலும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொற்களிலும் இயற்சொல்லொழிய க்கொள்க.

(வரலாறு)

கிள்ளை-சுகம்-தத்தை — இவைகிளி என்கிற வொருபொருள்குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல் வாரணம் — இதுயானையுங் கோழியுஞ் சங்குமுதலாகிய பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல் படர்ந்தான், சென்றான் — இவைபோயினான் என்கிற ஒருபொருள் குறித்தபலவினைத்திரிசொல், வரைந்தான் — இது நீக்கினான் கொண்டான் என்கிறபலபொருள்குறித்தஒருவினைத்திரிசொல் சேறும், வருதும் — இவற்றினுடையதும் முதுகுதிகள் தன்மைப்பன்மை யெதிர்காலம்என்கிற ஒருபொருள்குறித்த பலவிடைத்திரிசொல், கொல்இதுஐயம் அசைநிலை என்கிறபலபெ ...

ள் குறித்தனவாகுடைமைச்சொல் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி — இவை மிகல் என்கிறவொருபொருள் குறித்தபலவுரித்திரிசொல், கடிஎன்கிறதுகாப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம், முதலியபல பொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல், மற்றவைகளு மிப்படியேவருதல் காண்க. (௰௫)

௨௭௩. செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிருநிலத்தினு
மொன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழொழிநிலத்தினுந்
தன்குறிப் பினவே திசைச்சொலென்ப.

இது நிறுத்தமுறையால் பெயர்வினையிடையுரிகளை இடுகுறிகாரண மென்னுஞ்சூத்திர முதலாக இவ்வதிகாரத்தி னோத்தியல்களாலு முணர்த்தவைத்து ஒழிந்த திசைவடசொற்களிலே திசைச்சொலாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செந்தமிழ்நிலம்-செந்தமிழ்நிலத்தை, சேர்-சேர்ந்த, பன்னிருநிலத்தினும்-பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலங்களிலும், ஒன்பதிற்றிரண்டினில்-பதினெண்மொழிகளுள், தமிழ்-தமிழ்நிலமானது, ஒழி ஒழிந்த, நிலத்தினும்-நிலங்களிலுமுள்ளோர் தங்குறிப்பின-தங்குறிப்பினவாய் (அத்திசைகளினின்றுஞ் செந்தமிழ் நிலத்துவந்து) வழங்குவன, இசைச்சொலென்ப திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர் புலவர் — எ-று.

(கொடுந்தமிழ் நாடு பன்னிரண்டாவன.)

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பன்றி யருவா வதன்வடக்கு — நன்றாய்
சீதமலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே
ரேதமில் பன்னிருநாட்டெண.

தென்பாண்டி நாட்டார் ஆவினைப்பெற்றமென்பா, குட்டநாட்டார்-தாயைத்தள்ளையென்பர், குடநாட்டார் - தந்தையை அச்சனென்ப ர், கற்காநாட்டார்-வஞ்சரைக்கையரென்பர், வேணாட்டார் - தோட்டத்தைக்கிழாரென்பர், பூழிநாட்டார்-சிறுகுளத்தைப்பாழியென்றுர், அருவாநாட்டார்-செறுவைச்செய்யென்பர், அருவாவடதலையார்-புளியையெகினென்பர், சீதநாட்டார்-தோழனையெலுவனென்பர், இவைமுதலானவையும் தமிழ்மேற்கூறும் வடமொழியு மொழிந்தபதினாறுநிலத்துமொழிகளு ளேற்பனவுஞ் செந்தமிழோடுகலந்து வருதல்காண்க. (௰௬)

௨௭௪. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மியைவன வடசொல்.

இது வடசொல்லாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவெழுத்தானும் - ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்பொது வெழுத்தாலும், சிறப்பெழுத்தானும்-ஆரியத்திற்கேயுரிய, சிறப்பெழுத்துத்திரிந்த வெழுத்தாலும், ஈரெழுத்தானும்-இவ்விரண்டெழுத்தினாலும், இயைவன-(செந்தமிழ்ச்சொல்லே போப்பனவாகிவடதிசையிலிருந்து, செந்தமிழ்நிலத்துவந்து)வழங்குவன, வடசொல்-வடசொல்லாம் — என்று.

(வரலாறு.)

அமலம், கமலம், காரணம், காரியம், இவை பொதுவெழுத்தா லியைந்தன சுகி, போகி, சுத்தி, இவைசிறப்பெழுத்தாலியைந்தன, அரன், அரி, கடினம், சலம், இவைவீரெழுத்தாலுமியைந்தன, மற்றவையுமிப்படியே.

௨௭௫. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா லகத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

இது இவ்வதிகாரத் தைந்தியலானு முணர்த்தவைத்த பெயர்வினையிடையுரி என்கிறநான்கினுள்ளே பெயரிலக்கண முணர்த்தும் படியாகத் தொடங்கி அதன்பொதுவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இடுகுறி இடுகுறியும், காரண (க்குறி) - காரணக்குறியும், மரபு மரபினையும், ஆக்கம்-ஆக்கப்பாட்டினையும், தொடர்ந்து தொடர்ந்து, தொழிலல-வினை பாலனையுங் காரணக்குறியல்லாதவை, காலம் காலத்தை, தோற்றா-காட்டாமல், வேற்றுமைக்கு எட்டுவேற்றுமையுஞ்சார்தற்கு, இடனாய-இடமாகி, திணை-இருதிணையிலும், பால்-ஐம்பாலிலும் அகத்து உள்ளிடத்திலும், ஒன்று ஒன்றனை, ஏற்பவும்-ஏற்பனவும். பொதுவும், பலவற்றினை யேற்பனவும், ஆவன-ஆகிவருவன, பெயர்-பெயர்களாம்—என்று.

(வரலாறு)

மரம்-வினை பனை-இவைமுதலானவை இடுகுறிமரபு அவன், அவள், பறவை-விலங்கு, இவைமுதலானவை காரணக்குறிமரபு 'பொன்போலுங்கள்ளிப்பொறி பறக்குங் கானலே யென்பேதைசெல்லற்கினியுந்தவளே-மின்போலு, மானவேன்முட்டைக்கு மாறாயதெவ்வர்போங், கானவேன் முட்டைக்குங்காடு, இப்பொய்யா மொழிப்புலவன்பாட்டில் வேட்டுக்குமரன் தன்பெயர்முட்டையென்று பாடச்சொல்லுதலால்இது முதலானவை இடுகுறியாக்கம், பொன்னன், பூணன், 'மலைமகண்மகனே மாற்றோர்கூற்றே, இவைமுதலானவைகாரணக்குறியாக்கமடைந்தவனே,

நடக்கோனே ; இவைமுதலாகிய வினையாலணையுங்காரணக்குறிகாலங்காட்டும், [மரம் பனை முதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், அவன், அவள், முதலாகியகாரணப்பெயரும், அவ்விலக்கணங்க ளோடுதோற்றியபொருள்களுக்கெல்லாந்தொன்றுதொட்டு மரபுபற்றிவருவன, முடமுதலாகிய விடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன்முதலாகிய காரணப்பெயரும், நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவனவாம்.] (௰௮)

௨௭௬ அவற்றுள் கிளையெண் குழூஉமுதற் பலபொருட்டிணைதே
சூர்வா னகம்புற முதலநிலங்யாண்
டிருது மதிநா ளாதிக்காலந்
தோள் குழன் மார்புகண் காதுமுதலுறுப்
பளவறி வொப்பு வடிவுநிறங்கதி
சாதிகுடி சிறப் பாதிப்பல் குண
மோத லீத லாதிப் பல்வினை
யிவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றொ
டுற்றனவ் வீறு நம்பியாடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசிறோன்றற
லின்னன வாண்பெய ராகுமென்ப

இது முன்னே திணைபாலிடத்தோன் றேற்பவு மென்றவற்றுள் உயர்திணையாண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள், மேற்பெயரென்றவற்றுள், கிளை-சுற்றமும், எண்-எண்ணும், குழூஉ-கூட்டமும், முதல்-முதலாகிய. பலபொருளோடு - பலபொருள்களோடும், திணை-ஐந்திணையும், தேம்-தேயமும், ஊர்-ஊரும், வான்-வானும், அகம் - அகமும், புறம்-புறமும், முதல் முதலனவாகிய, நில (மோடு) - இடங்களோடும், யாண்டு-வருடமும், இருது பருவமும், மதி-மாதமும், நாள் - நாண்மீனும், ஆதி - முதலாகிய, கால (மோடு - காலங்களோடும், தோள் - புயமும், குழல் மயிரும், மார்பு-மார்பும், கண்-கண்ணும், காது-காதும், முதல் - முதலாகிய, உறுப் (போடு) - அவயவங்களோடும், அளவு அளவும், அறிவு-அறிவும், ஒப்பு-ஒப்பும், வடிவு வடிவும், நிறம் ..நிறமும், கதி-நாற்கதியும், சாதி-குலமும், குடி-குடியும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஆதி முதலாகிய, பல குண (மோடு-பலகுணங்களோடும், ஓதல் ஓதுதலும், ஈதல் - கொடுத்தலும், ஆதி-முதலாகிய, பலவினை (யோடு) - பலதொழில்களோடும், இவை-இவற்றை, அடை-அடைந்த, சுட்டுவினாப்பிறமற்றொ - சுட்டும், வினாவும்பிறவும்மற்றும் ஆகியநான்கனோடும், உற்ற-பொருந்திய, னவ், வீறு-னகரமெய்யீற்றுப் பெயர்களும், நம்பியாடூஉ விடலை கோவேள் குரிசி றோன்றல் நம்பிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட விப்பெயர்களும், இ

ன்னன்-இனையபோல்வனபிறவும் ஆண்பெயராகும்-உயர்திணையாண்பாற் பெயர்களாகும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

பொருளால்வருபெயர்களாவன.

தம்மன்-நம்மன்-நுமன்-எமன் தம்மான்-நம்மான்-நும்மான்-எம்மான்-கிளையால்வருபெயர், ஒருவன்—எண்ணால்வருபெயர்; அவையத்தான்—குழூஉவால்வருபெயர்; பொருளன்-பொன்னன்-முடியன்- இவைமுதலானவைமுதலென்றதனால்வருபெயர்.

இடத்தால்வருபெயர்களாவன

வெற்பன்-பொருப்பன்—குறிஞ்சித்திணையால்வருபெயர்; மறவன்-எயினன்—பாலைத்திணையால்வருபெயர், இடையன்-ஆயன்—முல்லைத்திணையால்வருபெயர், ஊரன்-மகிழ்நன்—மருதத்திணையால்வருபெயர்; சேர்ப்பன்-துறைவன்—நெய்தற்றிணையால்வருபெயர், சோழியன் கொங்கன் தேயத்தால்வருபெயர், கருவூரான்-மதுரையான்—ஊரால்வருபெயர், வானத்தான் அகத்தான்-புறத்தான்-என்பனவான்முதலாகிய மூன்றாலும்வருபெயர் மண்ணகத்தான்-பாதலத்தான் இவைமுதலானவையென்றதனால்வருபெயர்.

காலத்தால்வருபெயர்களாவன.

மூவாட்டையான், பிரபவன்—வருடத்தால்பெயர், வேனிலான், காரான் பருவத்தால்வருபெயர், தையான், மாசியான்—மாதத்தால்வருபெயர் ஆதிரையான் ஓணத்தான்—நாண்மீனால்வருபெயர், நெருநலான்-காலையான்-மாலையான்-ஆதியென்றதனால்வருபெயர்,

சினையால்வருபெயர்களாவன.

திணிதோளான்-செங்குஞ்சியான்-வரைமார்பான்-செங்கண்ணன் குழைக்காதத்தான், என்பனதோண்முதலியவைந்துறுப்பாலும் வருபெயர்குறுந்தாளன் நெடுங்கையான்-முதலென்றதனால்வருபெயர்.

குணத்தால்வருபெயர்களாவன.

பெரியன், சிறியன்—அளவினால்வருபெயர், அறிஞன், புலவன்—அறிவால்வருபெயர், பொன்னொப்பான், மணியனையான்—ஒப்பால்வருபெயர்; கூனன், குறளன்—வடிவால்வருபெயர், கரியன், செய்யன்—நிறத்தால்வருபெயர், மானுடவன், தேவன்—கதியால்வருபெயர், அந்தணன்-அரசன்-வணிகன்-வேளாளன்—சாதியால்வருபெயர், சேரன்-சோழன்-பாண்டியன்—குடியால்வருபெயர், ஆசிரியன், படைத்தலைவன்—சிறப்பால்வருபெயர், நல்லன்-தீயன்-இவைமுதலானவை ஆதியென்றதனால்வருபெயர்.

தொழிலால்வருபெயர்களாவன.

ஓதுவான், ஈவான்—ஓதன்முதலாகியவிரண்டாலும்வருபெயர், கணக்கன் தச்சன்-என்பன ஆதியென்றதனால்வருபெயர்.

சுட்டால்வருபெயர்முதலியவை.

அவன்-இவன்-உவன்-எ-ம், எவன்-ஏவன் யாவன்-எ-ம், பிறன் எ-ம் மற்றையான்-எ-ம், வருவன. சுட்டுமுதலாகியநான்காலும் வருபெயர். நம்பிமுதலாகிய வேறுபெயர்களும் உரைக்கிடையிற்காண்க. இன்னவென்றதனால் வில்லி-வாளி-கிள்ளி-சென்னி-ஏந்தல் செம்மல்-ஏறு-காளை-குடுமி-தோன்றல்-அண்ணல் என உயர்திணையாண்பாற் பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (௰௬)

௨௭௭. கிளைமுதலாகக் கிளந்தபொருள்களு
ளவ்வொவ்வுகரக் கேற்றவீற்றவுந்
தோழிசெவிலி மகடூஉநங்கை
தையலோடின்னன பெண்பாற்பெயரே,

இது உயர்திணைபெண்பாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கிளைமுதலாக-சுற்றமுதலாக, கிளந்த-முன்சூத்திரத்திலே பகுத்துச்சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள்-அறுவகைப்பொருள்களுள், எவ்வொற்றிகரத்து ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும்பொருந்துதற்கு, ஏற்ற வீற்ற, ஈற்றவும் ஈற்றுப்பெயர்களும். தோழி செவிலி மகடூஉநங்கை தையலோடு சேர்முதலாகவெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட பெயர்களும்ஆகிய விவற்றுடனே, இன்னன இவைபோல்வனபிறவும், பெண்பாற்பெயர்- உயர்திணைப்பெண்பாற்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தாள் நம்மள்-நுமள்-எமள்-எ-ம், ஒருத்தி-எ-ம், அவையத்தாள் அவைத்தி-எ-ம், பொன்னுள்-பொன்னி-எ-ம், வருவன.பொருட்பெயர்குறத்தி-எயிற்றி-ஆய்ச்சி-உழத்தி-பரத்தி எ-ம், சோழிச்சி-எ-ம்,கருவூராள் கருவூரி-எ-ம், வானத்தாள்-வானத்தி-எ-ம், அகத்தாள்-அகத்தி-எ-ம்,புறத்தாள்-புறத்தி-எ-ம், மண்ணகத்தாள்,மண்ணகத்தி-எ-ம், வருவனஇடப்பெயர் மூவாட்டையாள் எ-ம், வேனிலாள்-எ-ம், தையாள்-எ-ம், ஆதிரையாள்-எ-ம், நெருநலாள்-எ-ம், வருவனகாலப்பெயர், திணிதோளான், திணிதோளி-எ-ம், சுரிமூலாள், சுரிகுழல்-எ-ம், நெடுமார்பாள், நெடுமார்பி-எ-ம், தடங்கண்ணாள்-தடங்கண்ணி-எ-ம், குழைக்காதாள் குழைக்காதி-எ-ம், குறுந்தாளாள் குறுந்தாளி-எ-ம், வருவனசினைப்பெயர்பெயரிய

வருவன சினைப்பெயர் பெயரியள்-எ-ம், புலமையள்-எ-ம், பொன்னைப் பாள்-எ-ம், கூனள் கூனி-எ-ம், கரியள்-எ-ம், மாநுடத்தி எ-ம், பார்ப்பினி-எ-ம், படைத்தலைவி-எ-ம், நல்லள்-எ-ம், வருவன குணப்பெயர்குடிப்பெயர்வந்தவிடத்துக்காண்க ஓதுவாள்-எ-ம், ஈவாள் - எ-ம், தச்சிச்சி-எ-ம், வருவனதொழிற்பெயர்-அவள்-இவள்- உவள்-எ-ம், எவள்-ஏவள்-யாவள்எனவும் பிறள்-எ-ம், மற்றையாள்-எ-ம், வருவன சுட்டுமுதலியவற்றுல்வருபெயர். தோழிமுதலியவைவந்துபெயரும்உரைக்கிடையிற்காண்க இன்னனவென்றதனல்பேதை-பெதும்பை-செவிலி இருளி-மாதுஎன உயர்திணைப்பெண்பால் குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க. (உ௰)

உஎஅ. கள்ளொடுசிவணு மவ்வியற்பெயரே
கள்ளொடுசிவணு மவ்வியற்பெயரே

உஎஅ. ளரந்தகிளைமுத லுற்றரவ்வீற்றவுங்
கள்ளெனீற்றி னேற்பவும்பிறவும்
பல்லோர்பெயரின் பகுதியாகும்.

இது பலர்பாற்குரியபெயர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். [illegible]-முன்னேசொல்லப்பட்ட, கிளைமுதல்- சுற்றமுதலாகி பலவறுவகைப்பொருளையும், உற்ற-பொருந்திய, ரவ்வீற்றவும்- ரகரமெய்யீற்றுப்பெயர்களும், கள்ளெனீற்றின்-கள்ளென்னும் விகுதியை யீறாகவுடையபெயர்களுள், ஏற்பவும்-இவ்விடத்துக்குப் பொருந்திவருவனவும், பிறவும்-இவைபோல்வனபிறவும், பல்லோர்பெயரின்பகுதியாகும்- பலர்பாலின்பெயர்களாம்—எ-று.

[களவிகுதி அஃறிணைப்பன்மைக்கும் வருதலால் ஏற்பவுமென்றார்.] (வரலாறு) தமர்-நமர்-நுமர்-எமர்-ஒருவர்-எனப்பொருளாதிபாறனேடும் ஒட்டுக கோக்கள்-மனுக்கள்- எனப்பகுதிப்பொருள் விகுதியாகவும் தமர்கள்-நமர்கள்-எனவிகுதிமேல் விகுதியாகவும், கள்விகுதிவருமென்றறிக பிறவென்றமையால் மாந்தர்-மக்கள்-எனப் பலர்பாலைக்குறித்து வருவனமெல்லாங்கொள்க. (உக)

உஎகூ. வினச்சுட்டுடனும் வேறுமாம்பொரு
ளாதியுறுதுச் சுட்டணையாய்த
மொன்றனெண்ணின்னன வொன்றன்பெயரே.

இது அஃறிணையொருமைப்பாற் குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினச்சுட்டுடனும் வினவிலுஞ் சுட்டிலுமறைந்து அவற்றுடனுகியும், வேறுமாம்-வினவுஞ்சுட்டவும்படாது வேறாகியும் வருகிற பொருளாதி-பொருளாதியாறனையும், உறு-பொருந்திய-து- துவ்விகுதியீ

ற்றுப்பெயரும், சுட்டணையாய்தம்-சுட்டோடுகூடிய வாய்தத்தைப்பொரு ந்திய துவ்விகுதியீற்றுப்பெயரும், ஒன்றெனெண்-ஒன்றென்கிறவெண்ணு குபெயரும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், ஒன்றன்பெயர்-அஃறி ணையொருமைப்பாற்பெயராகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எது-ஏது-யாது-எனவும், அது-இது-உது-எ-ம், குழையது-நிலத்த து-மூலத்தது-கோட்டது-குறியது-ஆடலது-எ-ம், அஃது-இஃது-உஃது எ-ம், என்று எ-ம், வரும். இன்னனவென்றமையால் பிறிது-மற்றையது என அஃறிணைப்பொருளைக்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க.

௨௮௰. முன்னரவ்வொடு வருவையவ்வுஞ்
சுட்டிறுவவ்வுங் கள்ளிறுமொழியு
மொன்றலெண்ணு முள்ளவில்ல
பல்லசில்ல வுளவிலபலசில
வின்னவும்பலவின் பெயராகும்மே.

இது அஃறிணைப் பன்மைபாற்குரிய பெயருணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னர்-முன்னேசொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு- வினாச்சுட்டொ டனும் வேறுமாம்பொருளாதியாறனோடும், வருவை-பொருந்திவருகிற,வை (யும்)-வைவிகுதியீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும்-அகரவீற்றுப்பெயர்களு ம், சுட்டிறுவவ்வும்-வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும்,கள்ளிறுமொ ழியும்-கள்ளென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதியீற்றுப்பெயர்களும், ஒன் றலெண்ணும்-இரண்டுமுதலாகிய வெண்ணுப்பெயர்களும், உள்ளவில்ல பல்லசில்ல வுளவிலபலசில உள்ளவென்பதுமுதலாகிய குறிப்புவினையா லணைந்த வெட்டுப்பெயர்களும், இன்னவும்-இவைபோல்வனபிறவும், ப லவின்பெயராகும்-அஃறிணைப்பன்மைப்பாற் பெயர்களாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எவை-ஏவை-யாவை-எ-ம், அவை-இவை-உவை-எ-ம், செடியவை கரியவை எ-ம், வைவிகுதிப்பெயர்கள்வரும். பொருள்-பொருளன அக த்த-அகத்தன, மூலத்த-மூலத்தன-கோட்ட-கோட்டன- கரிய-கரியன ஓ துவ-ஓதுவன, என அன்சாரியைபெற்றும் பெறாதும் அகரவிகுதிப்பெ யர்கள்வரும் அவ் இவ் உவ் எனவகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்கள்வரு ம், யானைகள்குதிரைகள்எனகள்விகுதிப்பெயர்கள்வரும். இரண்டுமூன்று பத்துநூறெனஎண்ணுப்பெயர்கள்வரும். உள்ளமுதலாகியவெட்டும் உ

னைக்கிளை-பிற்காண்க. இன்னவுமென்றமையாலியாபிற,மற்றைய,என அஃறிணைப்பன்மைம்பொருள்குறித்து வருவனவெல்லாங்கொள்க, இவ்வைம்பாற்பெயர்களுள் ஆண்பாற்பெயர்க்கு னவ்வீறெனவே,அன்,ஆன், மன்,மான்,ன்,இவ்வைந்தும்பெண்பாற்பெயர்க்கு ளவ்வொற்றெனவேஅள், ஆள்,ள்,இம்மூன்றும் பலர்பாற்பெயர்க்கு ரவ்வீற்றவுமெனவேஅர், ஆர்,மார்,ர் இந்நான்குமடங்குதலறிக,] (உ௩).

உ௮௧. பல்பக வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

இது முன்னே பொதுவுமாவனபெயரென்றார், அவற்றுள் அஃறிணையிருபாற்குமுரிய பொதுப்பெயருணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அஃறிணை அஃறிணைப்பெயர்களுள், பால்பகா-பால்பகுக்கப்படாத, பெயர்கள்-பெயர்களனைத்தும், பால் அத்திணையிருபாலுக்கும் பொதுமைய பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

(வரலாறு)

பறவைவந்தது, பறவைவந்தன, மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன எனவரும், இவை பறவை அலிஎனப்பகுபதமும், மரம்மனைஎனப்பகாப்பதமுமாகவரும், (உ௪

உ௮௨. முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்குஞ்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டுந்
தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்து
மெல்லாந் தாந்தா னின்னன பொதுப்பெயர்,

இது இருதிணைக்குமுரிய பொதுப்பெயர்களைத்தொகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதற்பெயர்நான்கும்-முதற்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைப்பெயர்நான்கும் - சினைப்பெயராகியநான்குபெயரும், சினைமுதற்பெயரொருநான்கும்-சினைமுதற்பெயராகியநான்குபெயரும், முறைப் (பெய)ரிரண்டும் - முறைப்பெயராகியவிரண்டுபெயரும், தன்மைப்(பெயர்) நான்கும்-தன்மைப்பெயராகியநான்குபெயரும், முன்னிலைப் (பெயரைந்தும் முன்னிலைப்பெயராகிய வைந்துபெயரும்,எல்லாந் தாந்தான்-எல்லாம்தான் என்கிறமூன்றுபெயரும், இன்னன - இவைபோல்வனபிறவும் பொதுப்பெயர் இருதிணைக்கும் பொதுப்பெயர்களாம்—எ-று.

[இன்னன வென்றமையால், சூரிடனுதித்தான், சூரியனுதித்தது என வொருபொருளை இருதிணையிலும் வரும்பொதுப்பெயர், முதலானவையும், ஊமைவந்தான், ஊமைவந்தாள், எனவுயர்திணை யிருபாலிலும் வரும்பொதுப்பெயர் முதலானவையும் தன்மைமுன்னிலையினையல்லவையும் பெயர்களுங்கொள்க.] (உ௫

உ௫௩. ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையி
னாமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

இது முன்னே தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டவைகளுள்ளே முதற்பெயர்முதல்முறைப்பெயரீறாகக் கிடந்தவைகளைவகுத்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆண்மைபெண்மை யொருமைபன்மையின்-ஆண்மைமுதலாகிய விந்நான்குபாலுங்காரணமாக, அவ் - அம்முதற்பெயருஞ்சினைப்பெயருஞ்சினைமுதற்பெயரும், நான்மைகளாம்-நந்நான்காகும், ஆண்பெண்-ஆண்மைபெண்மைஎன்கிற விருபாலுங் காரணமாக, முறைப்பெயர்-முறைப்பெயர், (இரண்டாம்) இரண்டாகும் - எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன்-ஆண்மைமுதற்பெயர், சாத்தி - பெண்மைமுதற்பெயர், கோதை-ஒருமைமுதற்பெயர், கோதைகள்-பன்மைமுதற்பெயர், ஆக-௪. முடவன்-ஆண்மைச்சினைப்பெயர், முடத்தி - பெண்மைச்சினைப்பெயர், செவியிலி-ஒருமைச்சினைப்பெயர், செவியிலிகள் - பன்மைச்சினைப்பெயர்-ஆக-௪ முடக்கொற்றன - ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், முடக்கொற்றி-பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதி - ஒருமைச்சினைமுதற்பெயர், கொடும்புறமருதிகள்-பன்மைச்சினைமுதற்பெயர்-ஆக-௪, தந்தை-ஆண்மைமுறைப்பெயர், தாய் பெண்மை முறைப்பெயர்-ஆக-உ. (உ௬)

உ௫௪. அவற்றுள், ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.

இது திணைப்பொதுவாய்நின்ற பெயர்கள்பால் பொதுவாய்நிற்குமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அவற்றுள்-முதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்படு மிருபத்தாறும் பிறவுமாகிய பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே-ஒவ்வொன்றே, இருதிணை-இருதிணையிலும், தன்பால்-தன்றன்பாலே, ஏற்கும்-ஏற்றுவரும்—எ-று.

[எனவே ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணையாண்பாலையும், பெண்மைப்பொதுப்பெயர். இருதிணைப்பெண்பாலையும், ஒருமைப்பொதுப்பெயர் உயர்திணையாணொருமை பெண்ணொருமைகளையும் அஃறிணையொருமையையும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் இருதிணைப்பன்மையையும் ஏற்குமென்றுரென்றதாயிற்று.]

(வரலாறு)

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது-எ-ம், சாத்தியிவள், சாத்தியிப்பசு-எ-ம், கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது-எ-ம், கோதைக,

வர், கோதைகளிவை-எ-ம், தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது-எ-ம், தாயிவள், தாயிப்பசு-எ-ம், யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம்-எ-ம், யாமக்கள், யாம்பூதங்கள் எ-ம், நீநம்பி, நீநங்கை. நீபூதம்-எ-ம், நீர்மக்கள், நீர்பூதங்கள்-எ-ம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம்-எ-ம், அவர்தாம், அவைதாம் எ-ம், அவன்றான், அவடான், அதுதான்-எ-ம், வரும்மற்றவைகளுமிப்படியே யிருதிணையிலுங்கூட்டுக. (உஎ)

உஅரு தன்மை யானென் யாகா முன்னிலை

யெல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ

யல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

இது தன்மைநான்கும் முன்னிலையைந்தும் என்னப்பட்டவைகளையும் இடத்தொன்றேற்பவும் பொதுவுமென்னப்பட்டவைகளையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைப்பெயர் (நான்காவன) யானென்யாநாம்யான் நான்யாம் நாமென்பனவாம், முன்னிலை-முன்னிலைப்பெய (ரைந்தாவன) எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ என்பனவாம், அல்லன-இவ்வொன்பது மல்லாதபெயர்களெல்லாம், படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குறியனவாம், எல்லாமெனல்-அவற்றுள் எல்லாமென்னும்பெயரென்றும், பொதுமூவிடத்திற்கு முரித்தாம்—எ-று.

எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வருமாறு, யாமெல்லாம் நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், எனவரும். (உஅ)

உஅசு. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா

லணையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

இது வினையின் பெயர்க்கு எய்தியவிடமிகந்து படாமற்காத்தலும்வினையாலணையும்பெயர்க்கு அதனைவிலக்கி யிடம்வகுத்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினையின்பெயரே - தொழிற்பெயர்களே, படர்க்கை-படர்க்கையிடத்திற் குரியவாகும், வினையாலணையும்பெயர் - வினைமுற்றுலணையும் பெயர்களானவை, யாண்டுமாகும்-தனித்தனி மூவிடத்திற்கு முரியவாகும் —எ-று.

(வரலாறு)

உணல் தினல், யானுண்டேன், நீயுண்டாய், அவனுண்டான், எனவரும் (யானுணல், நீயுணல், அவனுணல், என மூவிடவினைபோலொற்றுமைப்பட நிற்பனவற்றிற்கேயல்லாமல் எனதுணல், நினதுணல். அவன்துணல், என்றும், உணல்என்றும், வேற்றுமைப்படுகிற்கும்வினையின்பெயர்கட்கு எய்தியுவிடமிகந்து படுதலில்லையெனவுணர்.]

௨அ௭. தான்யா னானீ யொருமை பன்மைதாம்
யாநா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

இது தான்முதலாகிய பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களும் ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மை என்கிற நான்குபொதுப்பால்களுள் இப்பால லம்மைந்துட்டதன வென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் தான்யானானீ-தான்யான் நான் நீ என்கிறநான்கும், ஒருமை இருதிணை முக்கூற்றொருமைப்பெயர்களாம், தாமயாநாமெலாமெலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்-தாம் யாம் நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர் நீர் நீவிர் என்கிற வெட்டும், பன்மை - இருதிணை யிருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர்களாம் —எ-று. (௩௰)

௨அஅ ஒருவ னொருத்தி பெயர்மே லெண்ணில

இது என்னால்வரு முயர்திணைப்பெயர்க்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஒருவனொருத்தி-ஒன்றென்னுமெண்ணால், ஒருவன் ஒருத்தி எனவருவனவல்லது, மேல்-இவற்றின்மேல், எண - இரண்டுமுதலாகிய வெண்களால், பெயர்-இவ்வாண்பாற்பெயரும்பெண்பாற்பெயரும், இல-வருவனவில்லையாம்— எ-று, (௩௧)

௨அ௯. ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன் வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப,

இதுவுமது.

இ-ள், ஒருவரென்பது-ஒருவரெனவழங்குஞ்சொல்; உயரிருபாற்றாய்-உயர்திணையாண் பெண்ணிவ்விருபாற்கும் பொதுவாய், பன்மைவினை அத்திணைப்பன்மைவாய் பாட்டுவினையை. கொளும்-கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று-பாங்கினையுடைத்தாகும், என்ப என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

வரலாறு,) ஆடவரு ளொருவரறத்தின் வழிநிற்பார், பெண்டிருவ ளொருவர் கொழுநன்வழி நிற்பார் எனவரும். (௩௨)

௨௯௦. பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றாணி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியு
ளொன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாகு பெயரே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயராமாறுடணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறோடு - பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந் தொழிலென்னு மாறுடனே, அளவை-இவற்றின் பகுதியாகியநால்வகையளவையும், சொல்-சொல்லும், தாணி-தானியம், கருவி-காரணமும்,

காரியம்-காரியமும், கருத்தன்-வினைமுதலும், ஆகியுள் - ஆகியவாகவரும பொருள்களுள், ஒன்றனை-ஒருபொருளினது, பெயரானை-இயற்பெயரான அதற்கு-அப்பொருளினுக்கு, இயை-இயைந்த, பிறிதை பிறிதொருபொருளை, தொன்முறை தொன்றுதொட்டுவருமுறைமையே, உரைப்பன- சொல்லப்பட்டுவருவன, ஆகுபெயர்-ஆகுபெயர்களாம் —எ-று.

(வரலாறு)

"தாமரைபுரையுங் காமர்சேவடி," என்கிறவிடத்தே தாமரையென்கிறமுதற்பொருளின்பெயர் அதன்மலராகிய சினைப்பொருளுக்கு ஆகலாற்பொருளாகுபெயராம் 'அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையும், என்கிறவிடத்தே அகமென்கிறவுள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்கிறமனத்திற்கு ஆகலாலிடவாகுபெயராம். காரறுத்தது என்கிறவிடத்தே காரென்கிற மழைக்காலப்பெயர் அக்காலத்துவிளையும் பயிருக்கு ஆகலாற் காலவாகுபெயராம் வெற்றிலைநட்டான் என்கிறவிடத்தே வெற்றிலையென்கிறசினைப்பெயர் அதன்முதலாகியகொடிக்கு ஆதலாற்சினையாகுபெயராம் நீலஞ்சூடினாளென்கிறவிடத்தே நீலமென்கிற நிறப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலருக்கு ஆதலாற்குணவாகுபெயராம் வற்றலுடனுண்டான் என்கிறவிடத்தே வற்றலென்கிறதொழிற்பெயர் அதனையுடையவுணவிற்கு ஆதலாற்றொழிலாகுபெயராம் காலாலேநடந்தான் என்கிறவிடத்தே காலென்கிற எண்ணலளவைப்பெயர், அவ்வளவைக்கொண்டவுறுப்பிற்கு ஆதலால் எண்ணலளவையாகுபெயராம், துலாக்கோல் என்கிறவிடத்தே துலாவென்கிற எடுத்தலளவைப்பெயர் நிறைகோலிற்கு ஆதலாலெடுத்தலளவையாகுபெயராம் அன்றியுமிது இருபெயரொட்டுமன்மொழியாகுபெயராம் நாழியுடைந்தது என்கிறவிடத்தே நாழியென்கிறமுகத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவைக் கருவிக்கு ஆதலான்முகத்தலளவையாகுபெயராம் கிலைறத்தடிவிளைந்தது என்கிறவிடத்தே கிழைத்தடியென்கிற நீட்டலளவைப்பெயர் அதனாலளக்கப்பட்டகழனிக்கு ஆதலால் நீட்டலளவையாகுபெயராம் இந்நூலுக்குரைசெய்தான் என்கிறவிடத்தே உரையென்கிறசொல்லின்பெயர் அதற்பொருளுக்காதலாற் சொல்லாகுபெயராம் விளக்குமுறிந்தது என்கிறவிடத்தே விளக்கென்கிறதீபத்தின்பெயர் அதற்கிடமாகியதண்டினுக்கு ஆதலாற்றானியாகுபெயராம் திருவாசகம் என்கிறவிடத்தே அடையடுத்த வாசகமென்கிற முதற்காரணத்தின்பெயர் அதன்காரியமாகிய செய்யுளுக்கு ஆதலாற்காரியவாகுபெயராம், இந்நூலலங்காரம் என்கிறவிடத்தே அலங்காரமென்கிற காரியத்தின்பெயர் அதனையுணர்த்துதற்குக் கருவியாகியநூலுக்கு ஆதலாற்காரணவாகுபெயராம் இந்நூல்திருவள்ளுவர் என்கிறவிடத்தே திருவள்ளுவரென்கிற கருத்தாவின்பெயர் அவ

௨௧௨. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளியென் றருகு மவற்றின் பெயர்முறை,

இது முன்னே யெட்டுவேற்றுமையென்று சொல்லப்பட்டவற்றின் பெயருமுறையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றின் முன்னேயெட்டு வேற்றுமையென்னப்பட்டவைகளினுடைய, பெயர்-பெயர்களும், முறை முறையுமாவன,பெயர்- பெயரையும், ஆல்-ஆலும், கு-குவ்வும், இன்-இன்னும், அது-அதுவும், கண்-கண்ணும், விளி-விளியும், என்றருகும்- என்றிப்படி சொல்லப்பட்டவையாகும்—எ-று (௧௫)

௨௧௩. ஆறனுருபு மேற்குமவ் வுருபே.

இது முன்னேசொல்லப்பட்ட உருபுகளெட்டனுள் எழுவாயுருபுமற்றையுருபுகளை யேற்குமென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவ்வுருபே-பெயராய்நிற்கின்ற அவ்வெழுவாயுருபே, ஆறனுருபும்-ஐம்முதலாகி வாறுவேற்றுமையுருபுகளையும், ஏற்கும்- ஏற்கும்—எ-று. (௧௬)

௨௧௪. நீயிர் நீவிர்நா னெழுவா யலபெறா.

இது ஏற்குமெவ்வகைப் பெயர்க்குமென்றதனால் ஐம்முதலாகிய உருபுகளையேலாத பெயரினையென வுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். நீயிர்நீவிர்நான்-நீயிர்முதலாகிய விம்மூன்றுபெயர்களும் எழுவாயல்-எழுவாயல்லாதவேற்றுமைகளை, பெறா-ஏலாவாம்—எ-று.

௨௧௫. அவற்றுள், எழுவாயுருபு திரிபில்பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே

இது நிறுத்தமுறைபாலே பெயர்வேற்றுமையி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்சொல்லப்பட்ட வெட்டுவேற்றுமைகளுள், எழுவாய்-முதல்வேற்றுமையினது உருபு-உருபாவது, திரிபில்-ஐம்முதலாகிய வுருபேற்றுத்திரிதலில்லாத, பெயரே-பெயரேயாம், வினை- வினையையும், பெயர்-பெயரையும், வினா-வினாவையும்,கொளல்-கொள்ளவருதல்,அதன்-அவ்வுருபினது பயனிலையாவருதலாம்—எ-று.

[எனவே அக்கிரியில்லாத பெயர்தானே தன்பொருளை வினைமுதற்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யுமென்பதாயிற்று, வினைமுதல், செய்பவன், ஒருபொருட்சொற்கள், இதனைவடநூலார் கருத்தாவென்பர்.]

சாத்தான்வந்தான், கொற்றன்வாழ்க, அவன்பெரியன், ஆவுண்டு— இவை வினைகொளவந்தன, ஆவொன்று, அரசனிவன், இவைபெயர்கொளவந்தன, அவன்யார், ஆயாது, இவைவினாக்கொளவந்தன.

வினைமுதற்பொருளாவது தனதுபுடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம், சாத்தான்வந்தான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனென்கிற பெயர்ப்பொருளாகிய வொருவன் தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைத்தொழிலிலே சுதந்தரமுடையனாதல்காண்க. (௬௮)

இவ்வெழுவழுவாய்க்குஐம்முதலாவைவைபோன்றவுருவில்லாதிருந்தாலும் உரையிற்கோடலென்கிற உத்தியால், ஆனவன், ஆகின்றவன், ஆவான், முதலாகவைம்பாலிலும்வருகிற சொல்லுருபுகளுண்டெனக் கொள்க, அவைசாத்தனானவன், சாத்தியானவள், சாத்தரானவர், ஆவினது, ஆக்களானவை, எனச்சிலவிடங்களிலேவரும் அல்லாமலும்சிறுபான்மை, சாத்தனென்பவன், எனவருவதுங்கொள்க, இன்னுமிவ்வுத்தியைப்பின்வரும் வேற்றுமைகளிலே காட்டப்படுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கெல்லாங்கொள்க.

௨௬௬. இரண்டாவதனுரு வையே யதன்பொரு
ளாக்க லழித்த லடைத னீத்த
லொத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

இது இரண்டாம்வேற்றுமையிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். இரண்டாவதன், இரண்டாம்வேற்றுமையினது, உருபு-உருபாவது, ஐயே-முன்சொல்லப்பட்ட ஐயொன்றுமேயாம் அதன் அதனுடைய, பொருள-பொருள்களாவன, ஆக்கல்-ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல்-அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல்-அடையப்படுபொருளும். நீத்தல்-துறக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல்-ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை-உடைமைப்பொருளும், ஆதியாகும்-முதலியனவாக அவ்வுருபையேற்றபெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டசெயப்படு பொருள்களாம்-எ-று.

குடத்தை வனைந்தான், மரத்தைவளர்த்தான் — ஆக்கப்படுபொருள், கோட்டையைபிடித்தான், வேலியைப் பிறித்தான் — அழிக்கப்படுபொருள், ஊரையடைந்தான், தேரையூர்ந்தான் — அடையப்படுபொருள், மனைவியைத்துறந்தான், பதியைநீத்தான்—துறக்கப்படும் பொரு

ன், புலியையொத்தான், வேலைநிகர்த்தான்,—ஒக்கப்படுபொருள், பொன்னையுடையான், புலியையுடையான்,—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவது, குடத்தை வனைந்தான் என்கிறவிடத்தே மண்கூட்டுகை திரிகை சுழற்றுகை முதலானவை வினைமுதலினுடைய தொழிலாம், குடத்தின்து தோன்றுதல் அத்தொழிலின்பயனும். அப்பயனுறுவது குடமாதலாற்குடஞ்செயப்படுபொருளாகும் கோட்டையையிடித்தான் என்கிறவிடத்தேகோட்டையையிடித்தல் செய்பவனது தொழிலாம், அதனதுவடிவழிதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது கோட்டையாதலாற்கோட்டைசெயப்படுபொருளாகும் ஊரையடைந்தான் என்கிறவிடத்தே நடந்துசெல்லுதல் கருத்தாவினது தொழிலாம், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர்செயப்படுபொருளாகும்மனைவியைத்துறந்தான் என்கிறவிடத்தே வெறுத்துவிடுதல் வினைமுதலின்றொழிலாம்உரிமைக்கேடு அதன்பயனும், அப்பயனுறுவது மனைவியாதலான் மனைவிசெயப்படுபொருளாகும், புலியையொத்தான் என்கிறவிடத்தேஅஞ்சாதுபாய்ந்துகொல்லுதலாற்புலியையுபமானமாகக்கொள்ளப்படுதல்அத்தொழிலின்பயனும், அப்பயனுறுவது புலியாதலால்அதுசெயப்படுபொருளாகும் பொன்னையுடையான்,என்கிறவிடத்தேசம்பாதிக்கல்வினைமுதலின்றொழிலாம், தனதாகுகை அத்தொழிலின்பயனும் அப்பயனுறுவது பொன்னாதலாற் பொன்செயப்படுபொருளாகும்மற்றவையுமிப்படியே.

இன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாதமுதனிலைகளின் மேல்விமுதலிய விகுதிகள்சேர்ந்து வருவனவாகிய பிறவினைகளிலே சிலவற்றிற்கு இயற்றும் வினைமுதல் இரண்டாம்வேற்றுமையில் வருதலால், அரசன்பகைவரைச் சிறைச்சாலையையடைவித்தான் எனவிரண்டு செயப்படுபொருள்வரும், சிலவற்றிற்கு அது மூன்றாம்வேற்றுமையிலே வருதலால்சாத்தன் கொற்றனாற் பசுவைப்புரப்பித்தானென அப்படிவாராவாம் செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைகளிலெங்கு மிரண்டுசெயப்படுபொருள் வருதலில்லையோவென்றால் பசுவைப் பாலைக்கறந்தான், யானையைக்கோட்டைக்குறைத்தான், எனச்சிலவிடங்களிலே வருதலுமுண்டு ஆனால் இப்பசுவையும் யானையையுஞ் செயப்படுபொருளாகக்குறியாமல் நீக்கப்பொருளாகக் குறித்தால், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், யானையினின்றுங் கோட்டைக்குறைந்தானெனவும், சம்பந்தபொருளாகக் குறித்தால் பசுவினதுபாலைக்கறந்தான், யானையினதுகோட்டை—

குறைத்தான், எனவும்வருதலாற் சிறப்பில்லையென்றறிக மற்றவைகளுமிப்படியே.

ஆதியெந்தனூற் வீட்டைவிரும்பினன், நூற்பொருளையறிந்தாய், எனவிரும்புதலும் அறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழில்களுக்கு விடயமாகிய வீடும்நூற்பொருளும் செயப்படுபொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க அல்லாமலும் அச்செயப்படுபொருள் கருத்திற்செயப்படுவதும் கருத்தின்றிச் செயப்படுவதும் இருமையிற்செயப்படுவதும் என மூன்றுவகையாம் அவைமுறையே சோறனையுண்டான், சோற்றைக்குழைத்தான், பதரையுநெல்லையும்பணத்திற்குக்கொண்டான், எனவரும்.

௬௬௭ மூன்று தவனுருபு பாலா னோடு
கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வதன்பொருள்.

இது மூன்றும்வேற்றுமைய திலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மூன்றுவதன்-மூன்றும்வேற்றுமையினுடைய, உருபு உருபுகளானவை, ஆலானோடு-முன்சொல்லப்பட்ட ஆலேயன்றி ஆனும், ஓடும்-ஒடுவும்-ஆகும், அதன்-அவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருள்களானவை, கருவி-கருவிப்பொருளும், கருத்தா-வினைமுதற்பொருளும், உடனிகழ்வு-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும்ஆகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்டமூன்றுமாகும்—எ-று.

[இந்த நான்குருபுகளுக்கும் மூன்றுபொருள்களுமாமெனக் கூட்டிச்சொன்னாராயினும், ஏற்புழிக்கோடலென்கிற உத்தியால் அவ்வுருபுகளுள் ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவியும் வினைமுதலும் ஒடுஓடுஉருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சியுஞ் சிறந்தனவென்றுகொள்க.]

(வரலாறு)

வாளாற் பகைவனைவெட்டினன், இல் கருவிப்பொருளாம், கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச் செயப்படுபொருளிற் சேர்ப்பதுவாமாற் பகைவனைவெட்டினன் என்கிறவிடத்தே வாளைப்பற்றி வீசுதல்வினைமுதலினது தொழிலாம், பகைவனுடம்பு அறுதல்அத்தொழிற்குப்பயனாம், வாள்அப்பயனைப்பகைவனாகிய செயப்பொருளிலேசேர்க்கையால் அதுகருவியாகும்இன்னும் அக்கருவிப்பொருள் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியும் எனவிருவகைப்படும் அவற்றுள், முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோடொற்றுமையுடையது அதுமண்ணாற்குடத்தைவனைந்தான், எனவரும்துணைக்கருவியாவது முதற்கருவிக்குத்துணையாய் அதுகாரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது அதுதண்டசக்கரங்களாற்குடத்தைவனைந்தான்எனவரும்.

அரசனாற்பகைவன் கொல்லப்பட்டான் இதுவினைமுதற்பொருள் மூனைமுதலிப்படிப்பட்டதென்று முன்னேபெழுவாய்ச் சூத்திரவுரையி ற்காட்டப்பட்டது அவ்வெழுவாய் வேற்றுமையில்வருகிற வினைமுதற் பெயர்தன் விகுதிவினையினாலே முடியும் இம்மூன்றாம் வேற்றுமையில்வ ருகிறவினைமுதற் பெயர்செயப்படுபொருள்விகுதி வினையினாலேமுடியும் இதுவே அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடாம் இன்னும் அவ்வினைமுதற் பொருள் இயற்றும்வினைமுதலும் ஏவும் வினைமுதலும் எனவிருவகை ப்படும் அவற்றுள், இயற்றும்வினைமுதலாவது கருவியைத்தொழிற்படு த்துவது அது தச்சனாற் கோயில்கட்டப்பட்டதெனவரும், ஏவும்வினை முதலாவது அவ்வியற்றும்வினைமுதல்னது தொழிலையுண்டாக்குந்தொ ழிலையுடையது அது அரசனாலே கோயில்கட்டுவிக்கப்பட்டது எனவரு ம்தச்சனாலாகியது கோயிலெனவந்தால்தச்சனை நிமித்தகாரணமாகக் கொள்க.

மைந்தனோடு தந்தைவந்தான்-இது உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் உ டனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டுமுடிகிற பொருளினதுதொ ழில்போன்ற தொழிலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவுடையதுமை ந்தனோடுதந்தைவந்தான் என்கிறவிடத்தே தந்தைவினைகொண்டுமுடிகி றபொருளாம்வருதல் அப்பொருளினதுதொழிலாம் அத்தொழில்போன் றதொழில்வருதலாம், இவ்வருதலைத்தன்னிடத்து முடனிகழ்கிறதாகவு டைய பொருளாதலால் மைந்தனுடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகும்அவ்வுட னிகழ்ச்சிப் பொருள் — தலைமைப்பொருளும்-தலைமையில்பொருளும்எ ன்விருவகைப்படும்அவற்றுள் தலைமைப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிறபொருளினுயர்வுடையது அதுமன்னவனோடு மந்திரிவந்தானெ னவரும்தலைமையில் பொருளாவது வினைகொண்டு முடிகிறபொருளினிழி ழிவுடையது அதுமாணாக்கனோடாசிரியன்வந்தான் எனவரும்.

சிறுபான்மை அல் ஆன் உருபுகள் முதற்பொருளின்மேலேற்றி ச்சொல்லப்பட்ட விகாரத்தையுடைய சினைப்பொருளிலும் வரும் அது, கண்ணாற்குருடன் காலான்முடவனெனவரும, அல்லாமலும் ஓரோவி டத்துத் தோறுமென்கிற பொருளையுந்தரும், ஊராலொருகோயில் எ ன்கிறவிடத்து ஊர்தோறுமோவ்வொருகோயில் எனப்பொருள படு தல்காண்க,

சிறுபான்மை ஓடு ஒடு உருபுகள் வேறு வினை பொருளை மு தலாகிய பிறபொருள்களிலும் வரும் தெடியொடு தொல்கவினைவா,

டிய்தோள்-கொடிக்குக்கழலு ஆகிய வேற்றுவினைப்புடனிகழ்தலால் வேற்றுவினைப்புடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் மலையொடுபோருதமால்யானை-பொருதல்யானைக்கலலது மலைக்கில்லாமையால் வினையில்லுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாம் பாலொடு தேன்கலந்தற்றே தேனைக்கலக்கப்படுதலால் பாலுக்கலப்புறுபொருள்ளாம் எழுக்தொடுபுணர்ந்தசொல்-எழுத்துச்சொல்லுக்கு முதற்கருவியாதலால் ஒற்றுமைப்பொருள்ளாம் கோபத்தோடுவந்தான் வருதற்கு விசேடணமாதலால் கோபம் உடைமொழிப்பொருள்ளாம்.

இந்நான்குருபுகளும் தனித்தன்றி ஏகாரம்பெற்றும்வரும். அவற்றல்-ஆல் ஆன்-உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தேகொண்டு என்கிறது முன்னுகாரம்பெற்றும் பெற்றலுஞ்சொல்லுருபாகவரும். ஒடு ஓடு உருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடன் என்கிறது தனித்தும் ஏகாரம்பெற்றுஞ் சொல்லுருபாகவரும்; அவை வாள்ளாலேவெட்டினான், வாளைக்கொண்டுவெட்டினான், வாள்கொண்டுவெட்டினான், மகனோடேதந்தைவந்தான், மகனுடன்றந்தைவந்தான், மகனுடனேதந்தைவந்தானென வரும். (௭0)

௨௯௮. நான்காவதற்குரு பாகுங்குவ்வே
கொடைபகைநேர்ச்சி தகவதுவாதல்
பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல்பொருளே.

இது நான்காம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நான்காவது-நான்காம்வேற்றுமைக்கு, உருபு-உருபாவது, குவ்வேயாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட குவ்வொன்றுமேயாகும்,பொருள்- அவ்வுருபின்பொருள்களாவன, கொடை-கொடையும்; பகை-பகையும்,நேர்ச்சி-நட்பும், தகவு-தகுதியும்; அதுவாதல்-முதற்காரணமும்பொருட்டு நிமித்தகாரணமும்; முறை-முறையும், ஆதியின் முதலானபொருட்சொற்களின்புணர்ச்சியில்;இதற்கிதெனல்-இதற்குஇதுவென்கிறதுபடவருகின்றவையாகிய அவ்வுருபேற்றபெயர்ப்பொருள் வேறுபட்டபலவுமாம் என-று.

[கொண்டவெனவே கோடற்பொருளும், பகைநேர்ச்சியெனவே பக்கத்தொடர்பொருளும்;தகுதியெனவே தகுதியுடைப்பொருளும்,அதுவாதலெனவே முதற்காரணகாரியப்பொருளும், பொருட்டெனவே நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளும்,முறையெனவே முறைக்கிழமைப்பொருளும், குவ்வுருபின் பொருள்களாமெனபதுபெற்றும்.]

(வரலாறு)

இரவெர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், இது கோடற்பொருளாம் கோடற்பொருளாவது கொடுத்தற்றொழிலின் செயப்படுபொருளைத்தன

க்குரியதாக்கிக்கொள்ளுந்தலையுடையப் பொருளாம். இரவலர்க்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான், என்கிறவிடத்தே கொடுத்தலின் செயப்படுபொருள் பொன்னும் அதனைத்தனக்குரியதாக்கிக்கொள்ளுந்தலையுடைப் பொருளாகலால் இரவலர்கோடற்பொருளாகும்இன்னும்மாணாக்கனுக்கறிவைக்கொடுத்தான் என்கிறவிடத்தே அறிவாகியசெயப்படுபொருள், கொடுப்போன் பொருளாய்க்கொள்வோனிடத்துச் செல்லாமற்போனாலும் அதனைத் தனக்குரிய தாக்கிக்கொள்ளுந்தலாற் கோடற்பொருளேயாம், அல்லாமலும் மாணாக்கனுக்கு நூற்பொருளுரைத்தான் என்கிறவிடத்தே சொல்லுதலின் செய்ப்படுபொருளாகிய நூற்பொருளை அறிதலையுடைய பொருளாகிய மாணாக்கனுங்கோடற்பொருளேயாம் இன்னுமடியார்கொடுக்கப்படு ம்பட்டார்என வுடம்படுதற்கு விடயமானபொருளும் ஒரு கோடற்பொருளாகவேவரும்.

கோடல் பலவகைப்படும் அவை ஆவிற்குநீர்விட்டான் எனக்கொடுத்தேற்றலும், வறியவர்க்கீந்தான் எனக்கேட்டேயேற்றலும் மாணாக்கனுக்கறிவுகொடுத்தான் என வேலாதேற்றலும் தனக்குச்சோறிட்டானென ஏவோனேற்றலும், அரனுக்குக்கண்ணலர்கொடுத்தானரியெனவுயர்ந்தோனேற்றலும், அரிக்குச்சக்கரங்கொடுத்தானரனென இழிந்தோனேற்றலும், சோழனுக்குவிருந்திட்டான்சேரனென வொப்பானேற்றலும்சேற்றிற்குநெய்விட்டானென வுணர்வின்றியேற்றலும் மாணாக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானாசிரியனென விருப்பாயேற்றலும், கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன் என வெறுப்பாயேற்றலு முதலியனவாம்.

கொடுத்தலும் பலவகைப்படும் அவைமருமகனுக்கு மகளைக்கொடுத்தானென வழக்கத்திற்கொடுத்தலும், மகனுக்காசுகொடுத்தானென வுரிமையிற்கொடுத்தலும், அரசனுக்குத்திறைகொடுத்தானென அச்சத்திற்கொடுத்தலும் தந்தைதாய்க்குத்திதிகொடுத்தானெனப்பாவனையிற்கொடுத்தலுமாம்.

பாம்புக்குப்பகைவருடன் என்பது பகைதொடர்பொருளாம். சாத்தனுக்குநட்டாளன் கொற்றவன்என்பது நட்புத்தொடர்பொருளாம் கருடனிடத்துள்ள பகைதொடர்தற்குப் பாம்பும் கொற்றனிடத்துள்ள நட்புத்தொடர்தற்குச் சாத்தனும் இடமாவனபிற அவனுக்குநல்லனிவன், அவனுக்குத்தீயவனிவன் என்கிறவைகளும் அவைபோல்வனவாம், அன்றியும்வாழ்த்தின்நன்மைதொடர்பொருளும் வைவின்தீமை தொடர்பொருளும் பன்கநேர்ச்சிகளில் அடங்குமெனக்கொள்க. அவைநல்லோர்க்குச் செல்வமுண்டாகுக, தீமையோர்க்குக்கேடுண்டாகுக, எனவரும்.

அருங்கலமரசர்க்குரித்து இது தகுதிப்பொருளாம் தகுதிப்பொருளாவது ஒருபொருளோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியுடையதாம் அருங்கலமானது அரசரோடுபொருந்துதற்குத் தகுதியையுடையபொருளாதல் காண்க. குண்டலத்திற்குப்பொன் இது முதற்காரணகாரியப்பொருள் கூலிக்குவேலைசெய்தான் இது நிமித்தகாரணகாரியப்பொருள் பொன்னாகிய முதற்காரணத்தாற் குண்டலமாகியகாரியமும் வேலையாகிய நிமித்தகாரணத்தாற் கூலியாகியகாரியம் உண்டாதலறிக

சாத்தனுக்குமகனிவன் இது முறைக்கிளைப்பொருளாம்முறைக்கிளைப்பொருளாவது பிறப்பினாலொருபொருளின் முறைக்குத் தானிலையாய்நிற்கும்பொருளாம். மகனாகலாகியமுறைக்குச் சாத்தனிலை தலறிக ஆதியென்றதனால் மழைக்குமின்னல்லன உம்பாகத்தாற் குறிக்கப்படுவதும் அவனுக்கிதுபோதும் எனக்குறைவில்லாமையைக் கொள்வதும்பிறவுங் கொள்க, குவ்வுருபிற்குரியசிலவிடங்களிலேபொருட்டுநிமித்தமென்கிற சொல்லுருபுகள்வரும் அவை கூலியின்பொருட்டு வேலைசெய்தான்கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தானெனவரும் அல்லாமலும் கூலிக்காக வேலைசெய்தானெனக் குவ்வுருபிற்குப் பொருட்டுப்பொருளிலே ஆகவென்கிறதுஞ் சொல்லுருபாக அவ்வுருபின்மேல்வரும். (௪௧)

௨௯௯. ஐந்தாவதனுருபு இல்லுமின்னு
நீங்கலொப்பெல்லை யேதுப்பொருளே.

இது ஐந்தாம்வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தாவதன் ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, இல்லுமின்னும் - இல்லும்முன்சொல்லப்பட்ட வின்னுமாம், பொருள்-அவ்வுருபுகளின் பொருள்களாவன, நீங்கல்-நீக்கப்பொருளும், ஒப்பு-ஒப்புப்பொருளும், எல்லை-எல்லைப்பொருளும், ஏது-ஏதுப்பொருளுமாகிய அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட விதங்களுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

மலையின்வீழருவி இது நீக்கப்பொருளாம் நீக்கப்பொருளாவது பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலின்றிப் பிரிவைமட்டுந் தன்னிடத்திலுடைய பொருளாம் மலையின்வீழருவி யென்கிறவிடத்தே அருவியின் வீழ்ச்சி பிரிவையுண்டாக்குந்தொழிலாம், அது தன்னிடத்தில்லாமற் பிரிவொன்றையே தன்னிடத்துடையதாதலால் மலைநீக்கப்பொருளாமெனக்கொள்க, காக்கையிற்கரிது களம்பழம், இது ஒப்புப்பொருளாம் ஒப்புப்பொருளாவது புகழ்பொருளினுந் தன்னிலுமிருக்கின்ற பொதுத்தன்மைபால் உபமானமாகிற பொருளாம், காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம், என்கிறவிடத்

தே களம்பழம் புகழ்பொருளாம் புகழ்பொருளிலுந் தன்னிலுமுள்ள பொதுத்தன்மை கருமையாம் அதனுவமானமாகிய பொருள்காக்கை. யாதலறிக மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம் இதுஎல்லைப்பொருளாம் எல்லைப்பொருளாவது ஒருபொருளினது திசையளவைக்குறிப்பித்தற்கு எல்லையாகநிற்கும்பொருளாம் மதுரையின்வடக்குச்சிதம்பரம், என்கிறவிடத்தே அறியப்படாதபொருளாகியசிதம்பரத்தினதுதிசையைக்குறிப்பித்தற்கு அறியப்பட்டபொருளாகிய மதுரை எல்லைப்பொருளானமையறிக இன்னும்கச்சியிற் றிருத்தணிகைமுக்காவதம் எனவழியளவிலும்அவனிலிவனிரண்டாண்டு மூத்தவன்எனக்காலவளவிலும் எல்லைப்பொருள் வருமெனக்கொள்க. அல்லாமலும் அசரிற்பெரியரந்தணர், ஆவினிற்சிறந்ததுமேதி என்றாற்போல வுயர்வுதாழ்வுகளைப் பற்றியும் எல்லைப்பொருள்வரும் இவற்றுள்அந்தணரதுபெருமைக்கு அரசரும் மேதியினிழிவிற்கு ஆவும் எல்லைகளாதலாற்காண்க, இவ்வுயர்வுதாழ்வுகளைநீக்கப் பொருளென்பாருமுளர் கல்வியிற்பெரியன் கம்பன்இதுஏதுப்பொருளாம்,கம்பன்பெரியனாதற்குக் கல்வி ஏதுவாதலறிக இன்னும்கடவுளின்றோன்றிய துலகம்எனவுமுதற் காரணப்பொருளாகுகை முதலானவையுங்கொள்க.

இன்னும் மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம், தீயோரின் வெறுக்கின்றான், எனவிப்படி விதனினிற்றிந, எப்பதுபடவருவன வெல்லாங்கொள்க. இல் இன் உருபுகள் சிலவிடக்களிலேஉம்மைபெற்றும்வரும். அவை அவனிலும்பெரியவனிவன் இவனினுஞ் சிறியவன்எனவருதல்காண்க. நீக்கப்பொருளிலே இல் இன், உருபுகளின்மேல்நின்று இருந்து என்னப்பட்டவை தனித்தாவது உம்பெற்றாவது நோவிட்டுச்சொல்லுருபுகளாகவரும் ஊரினின்றுநீங்கினான், ஊரிலிருந்துபோனான்,ஊரினின்றும்வந்தான், ஊரிலிருந்தும்போனான்எனவரும். (௬௨)

௯௱. ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும்
பன்மைக்கவ்வு முருபாம்பண்புறுப்
பொன்றன்கூட்டம் பலவினீட்டந்
திரிபினாக்க மாந்தற்கிழமையும்
பிறிதின்கிழமையும் பேணுதல்பொருளே

இது ஆறும்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆறன்- ஆறும்வேற்றுமையினது ஒருமைக்கு-வருமொழியினொருமைப் பொருண்மைக்கு அதுவு மாதுவும் - முன்சொல்லப்பட்ட அதுவேயன்றி ஆதுவுமாம், பன்மைக்கு- வருமொழியின் பன்மைப் பொருண்மைக்கு, அவ்வும் - அகரமும், உருபாம்- உருபுகளாகும், பொருள்- அவற்றின்பொருள்களாவன, பண்பு- குணமும், உறுப்பு-

அவயவமும், ஒன்றன்கூட்டம் ஒருபொருட்கூட்டமும், பலவினீட்டம் பலபொருட்கூட்டமும் திரிபினாக்கம்-ஒன்று பிறிதொன்றாதலும், ஆக்தற்கிழமையும்-ஆகியவைந்து தற்கிழமைப்பொருள்களையும், பிறிதின்கிழமையும்-அவையல்லாத பிறிதின்கிழமைப் பொருள்களையும், பேறுதல்உடையனவாக அவ்வுருபுகளையேற்ற பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இவ்விருவகைச்சம்பந்தப்பொருள்களுமாகும்---எ-று. [தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னோடொற்றுமையுடையது, பிறிதின்கிழமைப்பொருளாவது தன்னின்வேறாயது, தற்கிழமைப்பொருளிவையெனவே இவையல்லாதபொருளுமிடமுங் காலமுமாகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப் பொருளொன்றாகும், ஆகவே இப்படிப் பலவகையாலும் வருகின்ற சம்பந்தப்பொருளே இடவேற்றுமையுருபுகளின் பொருளென்பதாயிற்று.]

தற்கிழமைப்பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது கருமைஎனக்குணம்பற்றியும் சாத்தனதுவரவு எனத்தொழில்பற்றியும் வருகின்றவை பண்பு. சாத்தனதுகை புலியதுவால், உறுப்பு, மாந்தரதுதொகுதி, நெல்லதுகுப்பை ஒன்றன்கூட்டம், மனைகளதுதொகுதி, பறவைகளதுகூட்டம், பலவின்கூட்டம், நெல்லதுபொரி, மஞ்சளதுபொடி, ஒன்றுபிறிதொன்றாயது, எனவிவை தற்கிழமைக்காண்க.

பிறிதின்கிழமைப் பொருளுக்கு உதாரணம் சாத்தனது பசு முருகனதுவேல, பொருள், சாத்தனதுவீடு முருகனது குறிஞ்சி இடம், சாத்தனது நாள்; மாரனது வேனில், காலம், எனவருவனகப் பிறிதின்கிழமையுங் காண்க, இன்னுஞ்சிறுபான்மை, எனதுயிர் எனவுடையதும் உடைமைப் பொருளும்வேறாகாத ஒற்றுமைப்பொருளில் வருதலுங்கொள்க.

ஆதுருபு, எனாதுகை, நினாதுசெவி-எ-ம், அகரவுருபு, என்கைகள் நின்கைகள், எனவும், வருதல்காண்க, உயர்திணைப்பெயர்வரும்போது, சாத்தனுக்குமகன் எனக்குவ்வுருபுவருமென்றறிக, சிறுபான்மை, அரனது தோழன் எனஉயர்திணை யொருமைப்பொருண்மைக்கும், நினதடியாரோடல்லால், எனதுகைகள் என இருதிணைப் பன்மைப்பொருண்மைக்கும் அதுவுருபும்வரும், ஒரோவிடத்து, இவ்வீடிவனதென்றாற்போல உருபைத்தொடருஞ்சொல்லின்றிவருதலுங்கொள்க.

இவ்வாறனுருபுகளிலொன்று நிற்றற்குரியவிடத்தே உடையவென்கிறது சொல்லுருபாகவரும் அதுஎன்னுடையவீடு, என்னுடையதம்பி எனவரும்.

௩௭௧. ஏழனுருபுகண் ணாதி யாகும்
பொருண் முதலாறு மோரிருகிழமையி
னிடனாய்நிற்ற லிதன்பொருளென்ப.

இது ஏழாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏழன்க ஏழாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுகளானவை, கண்ணாதியாகும்-முன்சொல்லப்பட்ட கண்ணேயன்றி அதுமுதலாகியபிறவுமாம், இதன்-இவ்வுருபுகளுடைய, பொருள்-பொருளாவது, பொருண்முதல்-பொருளாதியாகிய, ஆறும்-ஆறும், ஒருரிகிழமையின்-ஆறும்வேற்றுமைச் சூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்ட விருகிழமைப்பொருள்களுக்கு, இடனாய்நிற்றல் - இடமாய்நிற்கிறவுருபேற்றபொருட்பொருள்வேறுபட்ட அவ்விடப்பொருளாம், என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர் —எ-று.

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி, தற்கிழமை, பனையின்கண்வாழ்கின்றதன்றில், பிறிதின்கிழமை பொருளிடமாயிற்று ஊரின்கணிருக்குமில்லம்தற்கிழமை ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றதுபருந்து, பிறிதின்கிழமை இடமிடமாயிற்று நாளின்கணாழிகையுள்ளது தற்கிழமைவேனிற்கட்பாதிரி பூக்கும்பிறிதின்கிழமை காலமிடமாயிற்று கையின்கணுள்ளதுவிரல தற்கிழமை, கையின்கண் விளங்குகின்றதுகடகம், பிறிதின்கிழமை, சினையிடமாயிற்று கறுப்பின்கண் மிக்கதழகு, தற்கிழமை, இளமையின்கண் வாய்த்தது செல்வம்பிறிதின்கிழமை குணமிடமாயிற்று ஆடற்கணுள்ளதுசதிதற்கிழமை, ஆடற்கட்பாடப்பட்டதுபாட்டுபிறிதின்கிழமை, தொழிலிடமாயிற்று.

இடப்பொருளாது. வினைமுதற்றொழிற்காயினுஞ் செயப்படுபொருட்காயினும் இடமாகியபொருளாம், மணியின்கணிருக்கின்ற தொளி என்கிறவிடத்தே ஒளிவினைமுதலதாம் இருக்கல் அதன்வினையாம் மணி அத்தொழிலுக்கிடமாம் ஆதலால்அதுஇடப்பொருளா மென்றறிக கழுவின்கட் கள்ளனையேற்றினா 'னென்கிறவிடத்தே கள்ளன்செயப்படுபொருளாம் அவனுயிர்ப்பிறிவு அதன்பயனும், கழு அப்பயனுக்கிடமாம் ஆதலால் அதுவிடப்பொருளாமென்றறி,

அவ்விடப்பொருள் ஊர்க்கணிருந்தான் எனத்தன்னிற் சிறிதிடமாவதும் தீயின் கண்ணுள்ளதுசூடு, தான்முழுதுமிடமாவதும், கல்வியின்கண்ணாசைவைத்தான், எனவிடயமாவதும், ஆக மூன்றுவகைப்படும், இன்னுமிவ்வுருபுகளுக்குக், குழிலேத்தனுள் அ இ உ இம்மூன்றுஞ் சுட்டு அவர்களுளிவன் வல்லவன், எனக்கூட்டிப்பிரிக்குமெல்லைப்பொருளும் கல்வியறிவில்லாதவனை விலங்கினுள் வைத்தெண்ணுவார்கள், எனவரு

கிற பிரித்துக்கூட்டுங் கூட்டப்பொருளும் பால்கறக்கையில்வந்தான் எ
ன வருகிற ஒருதொழிற்காலத்தைக்குறிக்கும் பிறிதுதொழிலும், சிறுபா
ன்மைபொருள்களாகும். (௪௪)

௩௱௨. கண்கால்கடையிடை தலைவாய்திசைவயின்
முன்சார்வலமிட மேல்கீழ்புடைமுதல்
பின்பாடளைதே முழைவழியுழியுளி
யுள்ளகம்புறமில் லிடப்பொருளுருபே

இது மூன்றுசூத்திரத்திலே கண்ணாதியாகுமென்றார் அவையிவையெ
ன்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கண்ணில் கண்முதலாக இல்லீறாகச்சொல்லப்பட்ட இவ்வி
ருபத்தெட்டும் இடப்பொருளுருபு-தம்மையேற்றபெயர்ப்பொருளை இ
டப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்கின்றவுருபுகளாம்—எ-று.

கண்ணல்லாத வுருபுகளுக்கு உதாரணம், ஊர்க்காலிவந்தபொது
ம்பர்-கால். வேலவ்வாகனைடமணிபோற் றிண்ணியான்-கடைநல்லாரிடைப்
புக்கு இடைவலைத்தலைமானன்னானோக்கியர் - தலைகுரைகடல்வாயமு
தென்கோ-வாய்தேர்த்திசையிருந்தான்-திசை அவர்வயிற்சொல்லாம்-வ
யின், கற்றார்முற்றோன்றா கழிவிரக்கம்-முன், காட்டுச்சாரோடுங்குறுமு
யல் சார், கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும்-வலம், இல்லிடப்பரத்தை-இட
ம், தன்மேற்கடுவரை நீரிற்கடுத்து வரக்கண்டும் மேல் பிண்டிக்கண்ணூ
ர்கீழ்க்கிழ் எயிற்புடைநின்றான்-புடை, சுரல்முதல்வந்தவுறன்மாய்
மாலை-முதல், காதலியின் சென்றதம்ம-பின் நம்பாடணையாதநாள்-பாடு
கல்லளைச்சுனைநீர்-அளை தொழிக்குரியவை கோடாய்தேத்து-தேம், அவ
னுழைவந்தான்-உழை, நின்றதோர்நறவேங்கை நிழல்வழியசைந்தனை
வழி, உரையுழியோலைபோல்-உழி, குயில்சேர்குளிர்காவுளிசேர்ந்துறை
யுள்-உளி, முல்லையங்கு வட்டுள்வாழும் உள், பயன்சாராப்பண்பில்சொ
ல்லல்லாகத்து அகம்செல்லுமென்னுயிர்ப் புறத்திறுத்தமருண்மாலை
புறம், ஊரிலிருந்தான் இல் எனவரும். [இனிக்கண்கான்முதலானவைவி
டவேறுபாடுகளை யுணர்த்தும்போது, பலவகைப்பட்டவிடப்பெயர்களா
ம் அவைவகண்ணகன்றுலம் அகத்திலிருந்தான் வீட்டின்புறத்திலிரு
ந்தான்-மேல்மாடத்திலிருந்தான் முன்னிருந்தான்-அயற்கண்ணிருந்தான்-இ
டைச்சுரம் தெற்றிசை-எனவரும்.] (௪௫)

௩௱௩. எட்டனுருபே யெய்துபெயரீற்றின்
றிரிபுகுன்றன் மிகுதலியல்பயற்
றிருபுமாய்பொருள் படர்க்கையோரைத்
தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே.

இது எட்டாம்வேற்றுமைய திலக்கணமுணர்த்துகின்றது

இ-ள். எட்டன்-எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு-உருபுக ளானவை, எய்துபெயரீற்றின்-விளியடைக்கபெயரீற்றினுடைய, திரிபு-திரிதலும், குன்றல்-கெடுதலும், மிகுதல்-மிகுதலும், இயல்பு-இயல்பாதலும், அயற்றிரிபும்-ஈற்றயலெழுத்துத்திரிதலும், ஆம்-ஆகும், பொருள்-அவற்றின்பொருளாவது, படர்க்கையோரை-படர்க்கைப் பெயர்ப் பொருளை, தன்முகமாக-தனக்கெதிர்முகமாக, அழைப்பது அழைப்பதாகிய விளிக்கப்படுபொருளாம் —எ-று. [விளித்தற்குக் கருவியான வுருபை விளியென்றது காரியவாகுபெயர்.] (சகு)

௩௱௪. இ உ ஊ வோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்திணை யோரவல்லிவற்றொடு
ணஃகானவீருகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழியனைத்தீற் றஃறிணைவிளிப்பன.

இது பெயர்களுள் விளிக்கப்படுவன இவை யென்கிறதை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இ உ ஊ வோ டையோனளரலய-இகரமும் உகரமும் ஊகாரமும் ஐகாரமும் ஓகாரமும் என்கிறவுயிர்களும் னளரலய என்கிறமெய்களும் ஆகியபத்தெழுத்துகளையும், ஈற்று-இறுதியிலுடைய உயர்திணைப் (பெயர்) - உயர்திணைப்பெயர்களும், ஓரவல் ஓகாரவுயிரும்ரகரமெய்யுமொழிந்த, இவற்றொடு இவ்வெழுத்துகளுடனே, ணஃகானு-ணகாரமும் ஆவும்ஆகியபத்தெழுத்துகளும், ஈருகும்-இறுதியாகிய, பொதுப்பெயர்-பொதும்பெயர்களும், ஞநவொழி-ஞகரநகரங்களும் (ஈறுகாதளகாமு) மொழிந்தஅனைத்து இருபத்தொருளழுத்துகளையும், ஈற்று-ஈற்றிலுடைய, அஃறிணைப் (பெயர்) அஃறிணைப்பெயர்களும்விளிப்பன-அழைக்கப்படுவன —எ-று.

௩௱௫. இம்முப்பெயர்க்கண் ணியல்புமேயு
மீகாரநீட்சியு முருபாமன்னே.

இது மூவகைப்பெயர்களுக்கும் பொதுவாகியவிளியுருபு தொகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இம்முப்பெயர்க்கண் - முன்விளிக்கப்படுமென்கிற மூவகைப்பெயர்களிடத்தும், இயல்பும்-இயல்பாதலும், ஏயும்-ஏகாரமிகுதலும் இகரநீட்சியும்-இகரம்ஈகாரமாதலும், உருபாம்-பெருப்பு லும்விளியுருபுகளாகும் —எ-று.

(வரலாறு)

முனிகூறாய்-வேந்துகூறாய்-ஆடூஉக்கூறாய்-விடலைகூறாய்-கோக்கூறாய்-கோன்கூறாய்-வேள்கூறாய்-மாந்தர்கூறீர்-தோன்றல்கூறாய்-சேய்கூறாய்-எனவும், முனியேகூறாய்-வேந்தேகூறாய்-எனவும், நம்பீகூறாய்-எனவும், உயர்திணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன, பிதாக்கூறாய்-ஆண்கூறாய்-எனவும், பிதாவேகூறாய்-ஆணேகூறாய்-எனவும், சாத்திகூறாய்-எனவும் பொதுப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன விளங்கொடியை-புல்வாய்கொடியை-எனவும், விளவேகொடியை புல்வாயேகொடியை-எனவும், மந்திகொடியை-எனவும், அஃறிணைப்பெயர்களிலே மூன்றுருபுகளும்வந்தன காட்டாதொழிந்தபெயர்களும் இப்படியேவரும் பெரும்பாலுமென்றதனால் இவ்வுருபுகள்சிலவற்றிற்குப்பொருந்தாமையுளவேற்கொள்க. (௬௮)

௨௭௬. ஐயீறுபொதுப் பெயர்க்காயுமாவு
முருபாமல்லற் றுயுமாகும்.

இது ஐகாரவீற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐயிறுபொதுப்பெயர்க்கு-பொதுவிதியால்இயல்புமேகாரமிகுதலுமன்றி ஐகாரவீற்றுப்பொதுப்பெயர்க்கும், ஆயுமாவும்- ஐகாரம், ஆயாதலும்-ஆவாதலும், அல்லவற்று-உயர்திணை யஃறிணைப்பெயர்களுக்கு, ஆயும்-அவ்விரண்டுமல்லாமல் ஐகாரம்ஆயாதலும், உருபாகும்-விளியுருபுகளாம்.

அன்னை-அன்னாய்-அன்னா-பொதுப்பெயர்க்குஆயும் ஆவும்வந்தன விடலைவிடலாய், எனவும் நாரை நாராய், எனவும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும்ஆய்வந்தது. (௪௬)

௨௭௭. ஒருசாரனவ்வீற் றுயர்திணைப்பெயர்க்க
ணளவீறழிவய னீட்சியதனோ
டுறுபோத லவற்றோடோவுற
லீற்றிற்றோவுற லிறுதியவ்வாத
லதனோடயலிற் றேயுறலீறழிந்
தயலேயாதலும் விளியுருபாகும்.

இது னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கண்-பொதுவிதியன்றினகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசாரன-சிலவளபெடுத்தலும்,

ருசா) நீறழிவு சிலவீறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலஈற்றயனீரு தலும், (ஒருசா) ரதனோடுஉறுபோதல் சிலஈற்றயனீண்டு ஈறுகெடுதலும் (ஒருசா)ரவற்றோடோவுறல்-சிலஈறுகெட்டு ஈற்றயனீண்டோகாரமிகுதலு ம்(ஒருசா) ரீறழிந்தோவுறல்-சிலஈறுகெட்டோகாரமிகுதலும், (ஒருசா)ரி றுதியவ்வாதல் சிலஇறுதினகர மெய்யகரமெய்யாதலும்,(ஒருசா)ரதனோ டயறிரிங்யேயுறல் சிலஈற்றுனகர மெய்யகரமெய்யாய்த்திரிந்து அயலில் ஆகாரம்-ஓகாரமாய்-ஏகாரமிகுதலும்,(ஒருசா)ரீறழிந்தயலேயாதலும்-சி லஈறுகெட்டு அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளியுருபாகும்- விளியு ருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

அம்பர்கிழான், அம்பர்கிழாஅன், அளபாயிற்று, புலவன்,புலவ,ஈ றழிந்ததுபெருமன், பெருமான், அயனீண்டது, மன்னன், மன்னு, அய னீண்டு ஈறுகெட்டது,ஐயன்ஐயவோ அயனீண்டு ஈறுகெட்டோகாரமிக்கது இறையன், இறையவோ, ஈறழிந்தோகாரமிக்கது வாயிலான், வாயிலா ய், இறுதியவ்வாயிற்று, வாயிலான்-வாயிலாயே, இறுதியவ்வாய்ஈற் றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிக்கது ஐயன் ஐயே-ஈறழிந்து அயலில் அகரம்ஏகாரமாயிற்று [இவ்வொருசாரென்பன முழுவதிகார முழு துங்கூட்டுக (கூ௰)

௲௱அ. ளஃகானுயர்பெயர்க் களபீறழிவய
னீட்சியீறுதி யவ்வொற்றாக
லயலிலகரமே யாதலும்விளித்தனு.

இது ளகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்பு விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளஃகானுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றி ளகரமெய்யீற்றுய ர்திணைப்பெயர்களுள்-(ஒருசா)ளபு-சிலஅளபெடுத்தலும், (ஒருசா) ரீற ழிவு-சிலஈறுகெடுதலும், (ஒருசா) ரயனீட்சி-சிலஈற்றனீருதலும், (ஒரு சா) ரிறுதியவ்வொற்றாதல்-சிலஇறுதி ளவ்வொற்று யவ்வொற்றாதலும் (ஒருசா) ரயலில்கரமேயாதலும்-சிலஈற்றயல்அகரம் ஏகாரமாதலாலும், விளித்தனு-விளியுருபுகளாகும் எ-று.

(வரலாறு)

வேள் வேளஎள்-அளபெடுத்தது, எல்லான் எல்லா ஈறுகெட்டது,மக் கள்-மக்காள் ஈற்றயனீண்டது, குழையாள்-குழையாய்-ளவ்வொற்று யவ் வொற்றாயிற்று அடிகள்-அடிகேள்-ஈற்றயல்-அகரம்-ஏகாரமாயிற்று. ()

பெயரியல்.

௨௭௮. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெற லீற்றய
லகரம் இஈ யாத லாண்டையா
வீயாதல தனோ டேயுறலீற்றே
மிக்கயல்யாக்கெட் டதனயலிட
லீற்றினீறுற லிவையுமீண்டுருபே.

இது ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க்கு (பொதுவிதியன்றி) ரகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், (ஒருசார்) அளபெறல் சிலஅளபெடுத்தலும்; (ஒருசார்) ஈற்றயலகரம் இஈயாதல்-சிலவற்றயல் அகரமானது இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) ஆண்டையா வீயாதல் சிலஅவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) அதனோடேயுறல்-சிலஅதனோடு ஏகாரம்-ஏற்றலும், (ஒருசார்) ஈற்றேமிக்கயல் யாக்கெட்டதனயலிடல்-சிலவற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், (ஒருசார்) ஈற்றின் ஈறுறல் சிலவற்றில் ஈறுஅழிதலும், இவையும்- ஆகியவிவையும், ஈண்டு-இவ்விடத்து, உருபு-விளியுருபுகளாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

பிறார்-பிறரே, அளபெடுத்தது. சென்மார்-சென்மீர், ஈற்றயல்அகரம் இகாரமாயிற்று. ... சான்றோர்-சான்றீர், ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று. கணியார் கணியீரோ ஈற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாகியது. நம்பியார்-நம்பியீரே, ஈற்றில்ஏகாரமிக்கு அயல் யாக்கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாயிற்று. எமர்-எமரீர், ஈறழிந்தது, [மன்னே ஏற்றிசையால் கடலரே-கடலீரே சாத்தியாரே-சாத்தியீரே-என, அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்து ரவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினமின் இவ்வுருபேற்றல் கொள்க]

௨௭௯. லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபயனீட்சியும்
யகாரவீற்றிற் களபுமாமுருபே.

இது லகரயகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். லகாரவீற்றுயர்பெயர்க்கு பொதுவிதியன்றிலகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு (ஒருசார்) அளபு- சிலஅளபெடுத்தலும், (ஒருசார்) அயனீட்சியும் சிலஈற்றயல்நீளுதலும், யகாரவீற்(றுயர்பெயர்க்கு)யகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபும்- அளபெடுத்தலும், உருபாம்- விளியுருபுகளாகும்-எ-று.

(வரலாறு)

மால்-மாஅல்-எ-ம், தோன்றல்-தோன்றால்-எ-ம், சேய்-சேஎய்-எ-ம், அம்மூன்றுருபுகளும் வந்தன. (௫௩)

௩௱௰௧. னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்
ணிறுதியழிவத னோடயனீட்சி.

இது னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். னவ்வீற்றுயர்திணை யல்லிருபெயர்க்கண்- பொதுவிதியன்றி னகரமெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களிடத்து, (ஒருசார்) றிறுதியழிவு-சிலசாறுகெடுதலும், (ஒருசார்) ரதனோடயனீட்சி-சிலசாறுகெடுதலுடனே ஈற்றயனீளுதலும் விளியுருபுகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அலவன்-அலவ-எ-ம், கலுழன்-கலுழா-எ-ம், சாத்தன்-சாத்த-எ-ம், கொற்றன்-கொற்றா எ-ம், முறையேஅஃறிணைப்பெயரிலும்பொதுப்பெயரிலும் அவ்விரண்டும்வந்தன, (௫௪)

௩௱௰௨. ளவீற்றஃறிணைப் பெயர்பொதுப்பெயர்க்கண்
ணீற்றயனீட்சியு முருபாகும்மே.

இது லகாரளகார மெய்யீற்றுஅஃறிணைப் பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ளவீற்றஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகரளகர மெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கும் பொதுப்பெயர்க்கும், ஈற்றயனீட்சியும்-பொதுவிதியன்றிஈற்றயலெழுத்துநீளுதலும், உருபாகும்-விளியுருபாகும்— எ-று.

(வரலாறு)

முயல்-முயால், கிளிகள்-கிளிகாள்-எ-ம், தூங்கல்-தூங்கால், மக்கள் மக்காள்-எ-ம், வரும். (௫௫)

௩௱௰௩. அண்மையினியல்புமீ றழிவுஞ்சேய்மையி
னளபும்புலம்பி னோவுமாகும்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள், அண்மையின்-சமீபவிளிகளுக்கு, இயல்புமீறழிவும் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும், சேய்மையின்-தூரவிளிகளுக்கு, அளபும்-அளபெடுத்தலும், புலம்பின்-புலம்பல்விளிகளுக்கு, ஓவும ஓகாரமிகுதலும், ஆகும்-வரும்—எ-று.

[எனவேமற்றைவிளிவேற்றுமையுருபுகள் இம்மூன்றிடங்களிலும் கலந்து வருமென்கிறதுபெற்றும்.] (௫௬)

௩௦௭. நுவ்வொடு வினச்சுட்டுற்ற னளர
வைநுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

இது இ உ ஊ வோடென்ற சூத்திரத் திரத்திற்கு ஆவதோர்புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நுவ்வொடு-நுவ்வுடனே, வின-மூன்று முதல்வினவையும், சுட்டு-மூன்றுசுட்டையும், உற்ற-முறையேபொருந்திய, னளர - னளர மெய்யீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வைநு-வைநுவென்கிறவிரண்டீற்று-அஃறிணைப்பெயர்களும், தாந்தான்-இவ்விரண்டு பொதுப்பெயர்களும், இன்ன-இவைபோல்கின்றபிறவும், விளியா-விளிக்கப்படுவனவல்ல—எ-று.

[வைநுஎன்கிற விரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தா தென்பார் நுவ்விக்கொடுத்துப் பிரித்தார்] நுமன், நுமள், நுமர்-எ-ம் எவன், எவள், எவர், எது எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை எவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை-எ-ம், அவன், அவள், அவர், அது, அவை எ-ம், இவன், இவள், இவர், இது, இவை-எ-ம் உவன், உவள், உவர், உது உவை-எ-ம், தான்-எ-ம், தாம்-எ-ம். வருகின்றவிப்பெயர்கள் விளி யேலாமைகாண்க. இன்னவென்றதனால், பிறன்மற்றையான், முதலானவையுங்கொள்க. (௫௭)

௩௦௮. முதலை யையுறிற் சினையைக் கண்ணுறு
மதுமுதற் காயிற் சினைக்கை யாகும்,

இது முதல்சினைத் தொடர்பின்கண் இரண்டாமுருபுவரின் முதல்சினையிரண்டிடத்தும் வராது தடுமாறி வருதலை மரபெனப்புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலை-முதலினை, ஐயுறின்-ஐயுருபுபொருந்தினல்,சினையை சினையினை, கண்-கண்ணுருபு, உறும்-பொருந்தும், அது-அதுவுருபு, முதற்கு-முதலுக்கு ஆயின்-வரின், சினைக்கு-சினையினுக்கு, ஐ-ஐயுருபு, ஆகும்-வரும்—எ-று.

[இன்னும் இரட்டுறமொழிதல் என்கிறவுத்திபால் அதுமுதற்காயிற்சினைக்கையாகும், என்கிறவாக்கியத்தில் அதுவென்பதற்கு அக்கண்ணுருபெனவும்பொருளுரைத்துக்கொள்க.]

(வரலாறு)

யானையைக் காலின்கண்வெட்டினுன், யானையது காலை வெட்டினுன், யானையின் கட்காலைவெட்டினுன், எனவரும் எனவேமுதல்சினையிரண்டிலும் ஐயுருபுவருவது சிறப்பன் றென்பதாயிற்று. (௫௮)

௨௱௯௯. முதலிவை சினையிவை யென வேறுளவில,
வுரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இது முன்சூத்திரத்திலே முதல்சினை யிரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவருமென்பது தோன்றச்சொல்லியதற்குக் காரணமும் அச்சூத்திரப்பொருளோடு இச்சூத்திரப்பொருளைப் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்பித்தலுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முதலிவை சினையிவை யென-கடங்களிவைபடங்களிவையென்கிறதுபோல முதற்பொருள்களிவை சினைப்பொருள்களிவை என்கிறதற்கு, வேறுளவில் இரண்டாகவேறுள்ளனவில்லவாம், உரைப்போர்-ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்சொல்வோரது, குறிப்பின-குறிப்பின் மாத்திரையவேயாம், பிண்டமும் பிண்டப்பொருளும், அற்று-அத்தன்மைத்தாம்—என்று

யானையைக்குறிக்கும்போது யானையுண்டாக அதனுடைய கைகால் கொம்புமுதலியவை வேறில்லையாம், அவைகளைக்குறிக்கும்போது அவையுண்டாகயானை வேறில்லையாம் ஆகையால் இப்படிச்சொல்லப்பட்டன இனிப்பிண்டப்பொருளை நெல்லைப் பொலியின்கண்வாரினன், நெல்லேறு பொலியைவாரினன் என்புழி, பிண்டப்பொருளாகிய பொலிக்குப்பையும் பிண்டத்தப்பொருளாகிய நெல்லும் [illegible] இவ்விரண்டனிடத்தும் ஐயுருபுவருதல் [illegible] (௨௯௯)

௩௱. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இது வேற்றுமையுருபுகள் மயங்கியொன்று நிற்கின்றவிடத்து மற்றொன்றுவினும் அமையுமென்பதனை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாதனுருபின்-மற்றொரு வேற்றுமையுருபால், கூறிற்றாயினும்-ஒருவேற்றுமைப்பொருள் சொல்லப்பட்டதாயினும், பொருள்செல்மருங்கின்-அப்பொருள்செல்லும்படி, வேற்றுமை-அவ்வுருபு, சாரும்-சேரும்—என்று [அவ்வேற்றுமையுருபு மயங்கவந்தால் அப்பொருளைக்கொண்டு திரித்துக்கொள்க வென்றதாயிற்று]

(வரலாறு.)

மணற்கின்றநாணற்கிழங்கில்லுபோ, என்கிறவிடத்தே மணல்கோட்டுப்பொருளாகாது இடப்பொருளாய்நிற்கையால் ஐயுருபை ஏழனுருபாகத்திரித்துக்கொள்க.

இனிஉரையிற் கோடலென்கிற உத்தியால் ஒருவேற்றுமைப்பொருள்மற்றொருவேற்றுமையுருபாய் தருவிகாய்வருதலும் உண்டெனக்கொள்க.

(வரலாறு)

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுடனேயும், மூன்றனுருபுடனேயும், அன்றிச்சிறுபான்மை-அவர்க்குச்செய்யத்தகுமக்காரியம், எனநான்கனுருபுடனேயும்வரும் செயப்படுபொருள், இரண்டனுருபோடன்றிச்சிறுபான்மை சோறுண்ணப்பட்டது, எனவெழுவாயுருபோடும், அரிசியாற்சோறாக்கினான் எனமூன்றனுருபோடும், அவட்குக்கொள்ளுமிவ்வணிகலம். எனநான்கனுருபோடும், பழியினஞ்சும், எனவைந்தனுருபோடும், தூணின்கட்சார்ந்தான், எனவேழனுருபோடும் வரும்கருவிப்பொருள்மூன்றனுருபோடும் ஐந்தனுருபோடும் அன்றிச்சிறுபான்மை, கண்காணும், எனவெழுவாயுருபோடும் கண்ணிற்குக்காணலாம், எனநான்கனுருபோடும்வரும்;

கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, செய்யவுடைமையைக் காட்டிவிடும், எனவிரண்டனுருபோடும், சாத்தனொடு சொன்னான், எனமூன்றனுருபோடும்வரும் பொருட்டுப்பொருள், கூலியைக்குறித்து வேலைசெய்தான், எனவிரண்டனுருபோடும் வரும்நீக்கப்பொருள் ஐந்தனுருபோடன்றிச்சிறுபான்மை, மனையைநீங்கினான். எனவிரண்டனுருபோடும் வரும் எல்லைப்பொருள், மதுரையின்வடக்குச் சிதம்பரம், எனநான்கனுருபோடும் வரும் சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, உயிர்க்கணுணர்வு எனவேழனுருபோடும்வரும்இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை, வழியைச்சென்றான், எனவிரண்டனுருபோடும், வீட்டிற்குப்போவான், நாளைக்குவருவான், எனநான்கனுருபோடும் வரும், மற்றுமிப்படிவருவனவற்றை யாராய்ந்தறிந்துகொள்க. (கூய)

கூயஅ, ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகு
மாகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

இது சிலவேற்றுமையுருபு செய்யுளிடத்தே திரிந்துவரினும் அமையுமென்பதனை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், ஐயான்கு ஐயும்ஆனும் குவ்வும் ஆகியமூன்றுருபுகளும், செய்யுட்கு செய்யுளிடத்து, அவ்வுமாகும் ஒரோவழி அகரமாகத்திரிந்துவரவும்பெறும், அஃறிணைக்கு-அஃறிணையிடத்து, ஆனல்லாதன-ஆனல்லாதஐயுங்குவ்வும், ஆகா-அகரமாகத்திரியாவாம் -எ-று.

(வரலாறு.)

காவலோனைக்களிறஞ்சுமமே காவலோனக்களிறஞ்சும்மே-எ-ம், புலவரான்-புலவரால-எ-ம், கடலையின்றேயாசிரியற்கு-ஆசிரியற்க எ-ம், உயர்திணையிலே மூன்றுருபுந்திரிந்தவை. புள்ளினை, புள்ளின, எனஅஃறிணையில்வரும். (கூக)

௩௰௯. எல்லையின்னு மதுவும் பெயர்கொளு
மல்ல வினைகொளு நான்கே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

இது எழுவாய்முதலிய வெட்டுவேற்றுமைக்கு முடிக்குஞ்சொல்லு ணர்த்துகின்றது

இ-ள் எல்லையின்னும்-எல்லைப்பொருட்டாகிய வைந்தாம் வேற்றுமையும், அதுவும்-ஆறாம்வேற்றுமையும், பெயர்-பெயரை, கொளும் கொண்டுமுடியும், அல்ல-ஒழிந்த வெழுவாய்முதலிய வேற்றுமைகளெல்லாம், வினை-வினையை, கொளும்-கொண்டுமுடியும், நான்கேழ்-நான்காம்வேற்றுமையு மேழாம்வேற்றுமையும், இருமையும்-வினையையேயன்றிப் பெயரையும், புல்லும் கொண்டுமுடியும், பெரும்பாலும்-மிகவும், என்மனார்-என்றுசொல்லுவர்புலவர் — எ-று. [பெரும்பாலுமென்றதனாலெழுவாய்பெயர் கொள்ளுதலும்பிறவுங்கொள்க.]

(வரலாறு)

கருவூரின்கிழக்கு, சாத்தனதுகை, எல்லையின்னும் அதுவும்பெயர் கொண்டன சாத்தன்வந்தான், குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெட்டினான், சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான், ஊரினீங்கினான், அவையின்கணிருந்தான், கொற்றாகேள், அல்லவைவினைகொண்டன இப்படியேவினைகுறிப்புங்கொள்ளும் பிணிக்குமருந்து, மணியின்கணொளி நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் வினையேயன்றிப் பெயருங்கொண்டான பிறவுமன்ன. (௬௨)

பெயரியல்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

வினையியல்.

௬௨. செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலஞ்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

இது பெயரியலிலே பதின்மூன்றாஞ் சூத்திரத்திலே பெயர்வினையெனவிரண்டாகு மெனவைத்தமுறைப்படியே வினைச்சொலிலக்கணமுணர்த்தும்படியாகத்தொடங்கி அவற்றுள்ளே தெரிநிலைவினைச்சொல்லில் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்பவன், கருத்தாவும், கருவி, காரணமும் நிலம் - இடமும், செயல் - செயலும், காலம் - காலமும், செய்பொருள் - செய்யப்படுபொருளுமாகிய, அறும் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவ

து-கொடுப்பது, வினை-தெரிநிலைவினைச்சொல்லாம்—எ று. [நடவாமுதலியவெல்லாந் தழுவுதற்குச் செய்யென்றார் செய்பவனென்னுமைம்பாலிலேசொன்னாரேனும், ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தேஎன்பதனால் ஐம்பாலுங்கொள்க]

(வரலாறு)

உண்டான் என்கிறவிடத்தே சாத்தனாகியசெய்பவனும், மண்ணாகியமுதற்காரணமும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்காரணங்களும், உண்டவிடமும், உண்டதற்குச்செயலும், இறந்தகாலமும், உடமுதல்யவெசயப்படுபொருளுந்தோன்றுதல்காணக ஆறும்என்ற உண்மையைஉயர்வுசிறப்பும்மையாகவி இழிந்தனசிலவுள அவைவேண்டுமேறகொள்கவெனப் பொருளுரைத்து, இன்னதற்றுஇவ் வபயன், என்பவைகளுங்கூட்டிக்கொள்க. அவையாவன, பிறர்க்குவினைதவன், பொருள்கருதியுண்டானெனவரும இவ்விரண்டும்கருவியில அடங்கவும்டெமாதலாம் இழிந்தனவாயின. இன்னும்ஆறுந்தருவது வினைஎன்றதனாது முற்றும்மையோவழியெச்சமுமாகும், என்கிறகுததிரததால்இததொகையிறசிலகுறைந்துவரவும் பெறுமெனப்பொருளுரைத்துக்கொளக, கொடியாடிற்று என்கிறவிடத்தே ஆடுதல்வினைக்குச் செயப்படுபொருள் குறைந்துவருதல் காண்க.

முற்றுவினைகளிலே பகுதியாற்செயலும், விகுதியாற்செய்பவனும் இடைநிலைமுதல்யவற்றாற் காலமுமபெயரெச்சவினையெச்சங்களிலே இம்முறையேசெயலுங்காலமும் வெளிப்படையாகததோன்றுகலால் மற்றவைகுறிப்பாற்றோன்றுமெனக்கொளக (௧)

௩௨௧. பொருண்முதலாறினுந் தோற்றிமுன்னாறனுள்
வினைமுதன்மாத்திரை விளக்கல் வினைகுறிப்பே,

இது குறிப்புவினைச்சொலின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதலாறினும் பொருளாதியாறுங்காரணமாகத்தோற்றி-அவற்றினிடத்தேபிறந்து, முன்னாறனுள்-முன்சொல்லப்பட்ட செயபவன்முதலாகியஆறனுள், வினைமுதன்மாத்திரை கருத்தாவொன்றுமேயே, விளக்கல்-விளக்குதல், வினைக்குறிப்பு- வினைக்குறிப்புச்சொல்லிலக்கணமாம்—எ-று. பொருண்முதலாறும் பதவியலிலே ஐந்தாவதுசூத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டன.

(வரலாறு)

குழையினன்-பொன்னின் எ-ம், அகத்தினன்-புறத்தினன்-எ-ம், சித்திரையான்-ஓணத்தான்-எ-ம், குறுந்தாளம் செங்கண்ணன்-எ-ம்,கரியன்-நல்லவன், கடுநடையன்-இன்சொல்லன்-எ-ம், வரும இவற்றுள்விகுதியாற்செய்பவன் விளங்கிற்று, மற்றவைகளகுறிப்பாகஉண்டெனக்கொள்க, ஒன்றைக்குழையினன்-ஒன்றாற்குழையினை, எனவாராமையால்,குழையினன்என்கிறதறகுக் கருவியுஞ்செயபபடுபொருளுமிலையெனறுமற

வினையியல்.

றையுடையவன்-என்றானுடையன, என்வருதலால் உடையன எல்கிற்கு ஆறாம் வேற்றுமை விரிதல் கண்டுகொள்க.

௩௨௨. அவைதாம் முற்றும் பெயர்வினையெச்சமுமாகி

யொன்றற்குரியவும் பொதுவுமாகும்,

இது முன்னே தெரிநிலைகுறிப்பெனத் தொகுத்துணர்த்திய வினைச்சொற்களை வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவைதாம்-முன்னிரண்டு திறத்தனவாகத் தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வருமென்ற வினைச்சொற்கள், முற்றும்- முற்றுவினைச்சொற்களும், பெயரெச்சமும்-பெயரெச்சவினைச்சொற்களும், வினையெச்சமும் வினையெச்சவினைச்சொற்களும், ஆகி-ஆகி, ஒன்றற்குரியவும் திணைபாலிடங்களுள் ஒன்றற்குச் சிறப்பாயுரியவுமாய், பொதுவுமாகும் பலவற்றிற்குப் பொதுவாயுரியனவும் ஆகும் எ-று. [இவற்றிற்கு உதாரணம் தத்தஞ்சிறப்புச்சூத்திரங்களிற்காண்க.]

இனி 'ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே' என்பதனால் பிறவழியால் ஒன்றற்குரியவும் பொதுவுமாய் வருவனவுமுளவெனக் கொள்க. அவைவருமாறு, நடந்தான்-தன்வினை, நடப்பித்தான்-பிறவினை, ஞ்சட்டான்-ஏதுகலச்செய்தான்-இவ்விரண்டும் ஏதுவினை, நடந்தான் விதிவினை, நடவான் மறைவினை, சாவான்-மேவான்-அவ்விரண்டும் உடன்பாட்டுப்பொருண்மறைவினை, உண்டான்-செய்வினை, உண்ணப்பட்டது - செயப்பாட்டுவினை, இவற்றிற்குப் பொதுவினைவகை விடுத்துக்காண்க. இதனுள்ளும் செயப்படுபொருள்குன்றாத வினை, செயப்படுபொருள்குன்றிய வினை எனச்சொல்லப்படுவனவும் பொதுவாகும் முதலாயினவையுங்கொள்க.

௩௨௩, பொதுவியல்பாறையும் தோற்றிப்பொருட்பெயர்

முதலாறுபெயரல தேற்பிலமுற்றே.

இது முற்றுவினையாமா றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொதுவியல்பாறையும் பலவகைவினைகளுக்கும் பொதுவிலக்கணமாகிய செய்வனமுதலாறையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருட்பெயர்முதலாறு-பொருட்பெயர்முதலாகிய, அறுபெயரலது- அறுவகைப் பெயரல்லாதனமற்றொன்றையும், ஏற்பில- ஏலாதன, முற்றே முற்றுவினைக்குறிப்பாகாமே-எ-று.

(வரலாறு)

செய்தானவன், நல்லனவன், குளிர்ந்ததுநிலம், வந்ததுகார், குவிந்ததுகை, பரந்ததுபசப்பு, ஒழிந்ததுபிறப்பு, இவைபொருண்முதலிய வாறையுங்கொண்டு முடிந்ததுகாண்க பிறவுமன்ன. (௭)

௩௨௪. ஒருவன்முதலைந்தையும் படர்க்கையிடத்து
மொருமைப்பன்மைத் தன்மைமுன்னிலையினு
முக்காலத்தினு முரணமுறையே
மூவைந்திருமூன் றாறாய்முற்று
வினைப்பதமொன்றே மூவொன்பானாம்.

இது தெரிநிலைவினைமுற்றுப் பாலிடங்காலங்களின் வேறுபாட்டாலிந்தனையாமென்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருவன்முதலைந்தையும்- ஆண்பான்முதலாகிய ஐம்பால்வினைமுற்றுக்களையும் படர்க்கையிடத்தும்-படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை- ஒருமைவினைமுற்றையும், பன்மையை-பன்மைவினைமுற்றையும், தன்மை தன்மையிடத்திலும், முன்னிலையினும்- முன்னிலையிடத்திலும்வைத்து, முக்காலத்திலும்-முக்காலங்களிலும், முரண - மாற, முறையே - சொல்லப்பட்டமுறையே, மூவைந்து படர்க்கைவினைமுற்றுக்கள் பதினைந்தும், இருமூன்று-தன்மைவினைமுற்றுகள் ஆறும், ஆறு முன்னிலைவினை முற்றுகள் ஆறும், ஆய்-ஆகி, முற்றுவினைப்பதமொன்று-தெரிநிலைவினை முற்றுப்பதமொன்றுமே, மூவொன்பானாம்-இருபத்தேழாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

படர்க்கை.	ஆண்பால்	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
	பெண்பால்	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
	பலர்பால்	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்
	ஒன்றன்பால்	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
	பலவின்பால்	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
தன்மை.	ஒருமை	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
	பன்மை	நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்
முன்னிலை.	ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
	பன்மை	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்

எனத்தெரிநிலை வினைமுற்று ஒருபகுதிமே லிருபத்தேழாவாறுகா ணக. (௫)

௧உ௫. அன் ஆ னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

இது முன்சொல்லப்பட்ட விருவகைமுற்றுகளுள் திணைபாலிடங்களி ல் ஒன்றற்குரியன உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். அன் ஆனிறுமொழி-அன் ஆன் என்கிற விருவிகுதியையும்இறுதியிலுடையமொழிகள், ஆண்பாற்படர்க்கை-உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு		
அன் நடந்தனன்-நடக்கின்றனன்-நடப்பன்-குழையன்		அவன்
ஆன்-நடந்தான்-நடக்கின்றான்-நடப்பான்-குழையான்		

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௬)

௧உ௬ அள் ஆ ளிறுமொழி பெண்பாற்படர்க்கை,

இதுவுமது.

இ-ள். அள்ஆளிறுமொழி-அள்ஆள்என்கிற இரண்டுவிகுதியையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பெண்பாற்படர்க்கை - உயர்திணைப்பெண் பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ-கு		
அள் நடந்தனள்-நடக்கின்றனள்-நடப்பள்-குழையள்		அவள்
ஆள் நடந்தாள்-நடக்கின்றாள்-நடப்பாள்-குழையாள்		

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௭)

௧உ௭. அர் ஆர் பவ்வூ ரகர மா ரீற்ற
பல்லோர்படர்க்கைமார் வினையொடுமுடியே,

இதுவுமது.

இ-ள். அர் ஆர் பவ்வூ ரகர மா ரீற்ற-அர் ஆர் ப மார் என்கிறநான் குவிகுதிகளையும் இறுதியிலுடையமொழிகள், பல்லோர்படர்க்கை-உயர் திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம், மார்-இவ ற்றுள்ளே மாரீற்றுவினைமுற்று, வினையொடுமுடிம்-பொதுவிதியாற்பெ யருடன் முடிவதன்றிவினையுடனுமுடியும்—எ-று.

[மார் விகுதியும் பல்விகுதியுங் காமே காலங்காட்டு மெனப்புதவியு லுட் கூறுதலால் அவை குறிப்புவினைக்கு வருதலில்லை.]

(வரலாறு)

வி-தெ-இ-தெ-பி-தெ-எ-கு,

அர்	நடந்தனர்-நடக்கின்றனர்-நடப்பர்-குழையர்	அவர்,
ஆர்	நடந்தார்-நடக்கிறார்-நடப்பார்-குழையார்	
ப	நடப்ப	
மார்	பாடன்மார்	

ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார். எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படி யே (௮)

௩௨௮. துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற
வொன்றன் படர்க்கை டுக்குறிப்பி னாகும்,

இதுவுமது.

இ-ள். துறுடுக்குற்றிய லுகரவீற்ற-து று டு என்கிற இம்மூன்றுகுற்றியலுகரவிகுதிகளை யிறுதியி லுடையமொழிகள், ஒன்றன்படர்க்கை அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம். டு இவற்றுள் டுவ்விகுதிகுறிப்புவினை முற்றிற்கல்லது தெரிநிலைவினைமுற் றிற்குவருவதில்லை—எ-று

[றுவ்விகுதி இறந்தகாலத்திற்கேவருமெனக்கொள்க].

(வரலாறு)

தெ-இ-தெ-பி-எ-கு,

து	நடந்தது-நடக்கின்றது-நடப்பது-குழையது	அது,
று	கூயிற்று- அற்று,	
டு-	பொருட்டு	

எனவரும், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௯)

௩௨௯. அ ஆ வீற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்,

இதுவுமது

இ-ள். அ ஆ வீற்ற அ ஆ என்கிறவிகுதிகளையிறுதியிலுடையமொழிகள், பலவின்படர்க்கை-பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம். ஆ-அவற்றுள் ஆகாரம், எதிர்மறைக்கண்ணதாகும்-எதிர்மறையினிடத்து வருமன்றி உடன்பாட்டினிடத்துவாராது எ-று.

(வரலாறு)

தெ-இ-தெ-ரி-எ-கு-மறை
ஆ-நடந்தன-நடக்கின்றன-நடப்பன-குறைவன
ஆ- நடவா

எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே, (௰)

௩௩௰. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
யுண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

இது திணைபாலிடங்களுக்குப் பொதுவினைகளை அறிவிக்கும்படியாகத்தொடங்கி அவற்றுள் இருதிணைக்கும் பொதுவினை இவையெனவுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தன்மை-தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், முன்னிலை- முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், வியங்கோள்-வியங்கோள் வினைமுற்றுகளும், வேறில்லையுண்டு-வேறு இல்லை உண்டு என்கிறமுன்றுவினைக்குறிப்புமுற்றுகளும், ஈரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளும் இருதிணை - உயர்திணை அஃறிணை என்கிற இருதிணைக்கும், பொதுவினை-பொதுவினைகளாம் எ-று,

[செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமே செய்யுமென்னு முற்றாகலால் அம்முற்றும் இருதிணைப்பொதுவினையா மென்கிறதுதானே தோன்றுதல் காண்க.] (௰௧)

௩௩௧. குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்லன் னென்னே னாகு மீற்ற
விருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

இது சிறந்தமுறையாலே தன்மையொருமை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். குடுதுறுவென்னுங் குன்றியலுகரமோடு-கு டு து று என்கிற குற்றியலுகரவிறுதிகளோடும், அல்லன் னென்னேன் அல்-அன் என் ஏன் என்கிற நான்குமெய்யீற்றுவிகுதிகளும், ஆகும்-ஆகிய, ஈற்ற-இவ்வெட்டுவிகுதிகளையும் இறுதியிலேயுடைய மொழிகள், இருதிணை இருதிணையிடத்தனவாகிய, முக்கூற்று-ஒருக்கிறவன் ஆண்பெண் ஒன்றன்பால்களுக்கும பொதுவாகிய, ஒருமைத்தன்மை ஒருமைத்தன்மைவினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றுமாம் - எ-று.

[குடுதுறு என்கிறநான்கும் தாமேகாலங்காட்டுதலாற் குறிப்புவினைக்குவாரா ...

(வாலாறு)

வி,	தெ,	இ,	தெ,	பி,	தெ,	எ,	கு	
கு	,,	-	,,	-	உண்டு	-	,,	
டு-உண்டு	,,	-	,,	-	,,	-	,,	
து-வந்து	,,	-	,,	-	வருது	-	,,	
று-சென்று	,,	-	,,	-	சேறு	-	,,	யான்.
அல்	,,	-	,,	-	உண்பல்	-	,,	
அன் உண்டனன்-உண்ணாநின்றனன்-உண்பன்-தாரினன்-என்								
உண்டனென்-உண்ணாநின்றனென்-உண்பென்-தாரினென்-ஏன்								
உண்டேன்-உண்ணாநின்றேன்-உண்பேன்-தாரினேன்								

எனவரும், மற்றவைகளு மிப்படியே.　　　　　(௰௨)

௧௧௨. அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையு
மெம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையு
மும்மூர் கடதற விருபா லாரையுந்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

இது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அம்மாமென்பன-அம்-ஆம் என்கிறவிரண்டு விகுதிகளையு மிறுதியிலுடைய மொழிகள். முன்னிலையாரையும்-தன்னிலைபினிறகை யன்றிமுன்னிலை யிடத்தாரையும், எம்மேமோமிவை-எம், ஏம் ஓம்இம் மூன்றுவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், படர்க்கையாரையும்-தன்னிலையினிறகைய ன்றிப் படர்க்கையிடத்தாரையும், உம்மூர்கடதற-கும் டும் தும் றும் என்கிறநான்குவிகுதிகளையு மிறுதியிலுடையமொழிகள், இருபாலரையும்-தன்னிலையினிறகைய ன்றி அவ்விரிடத்தார்களையும் தன்னொடுபடுக்கும் தன்மைப்பன்மை தன்னுடன்கூட்டுகிறதன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

கும் டும் தும் றும் என்கிறநான்குமே காலங்காட்டுதலாலேகுறிப்புவினைக்கு வருவனவல்ல.

வி-தெ-இ-தெ-பி-தெ-எ-கு,	பாம்
அம்-உண்டனம்-உண்கின்றனம்-உண்பம் தாரினம்	பாலு
ஆம் உண்டாம்-உண்கின்றாம்-உண்பாம்-தாரினும்	நீயும்
எ-உண்டெனம்-உண்கின்றனெம் உண்பெம்-தாரினேம்	யாம்
ஏம்-உண்டோம்-உண்கின்றேம்-உண்பேம் தாரினேம்	யானை

தும்	,,	உண்கும்	,,	யாம்
டு-உண்டும்	,,	,,	,,	யானு
தும் வந்தும்	,,	வருதும்	,,	நீயு
தும்-சென்றும்	,,	வேறும்	,,	மவனும்

எனவரும் இவைசிறபான்மை இம்முறையின்றி மயங்கியொருதலு முண்டு ம்றறவையுமிப் படியே. (௰௩)

௩௩௩. செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முறறே,

இது சிலதன்மைவினை முற்றுகளுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யும் எய்தியதுபடாமறகாததலும உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்கென்-செய்குஎன்கிற, ஒருமையும்-தன்மையொருமை முற்றும், செய்குமென்-செய்கும்என்கிற, பன்மையும் - தன்மைப்பன் மைமுற்றும், வினையொடுமுடியினும் - (பெயருடனேயன்றி) வினையுட னே முடியினும, விளமபிய-முன்சொலலப்பட்ட, முறறே-முறறுகளே யாம்—எ-று.

(வரலாறு)

உண்குவந்தேன் உண்கும்வந்தேம் எனவரும், (௰௪)

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை,

இது உளப்பாட்டுப்பன்மை முன்னிலைக்கும் உண்டென்பது உணர்த் துகின்றது.

இ-ள் முன்னிலை முன்னிலையோடு, கூடிய சேர்ந்த, படர்க்கையு ம் படரகையும், முன்னிலை-முன்னிலையாம்—எ-று.

உண்டனீர	குழையினீர்	நீயுமவனும்
உண்டீர்	குழையிர	
உணமின்		

எனவரும் இச்சூத்திரம் முன்னிலைப்பன்மை கூறியவழியேகூறா து ஒன்றினைமுடித்த றன்னினமுடித்தல், என்கிறவுத்தியால இஙகேசொ ல்லபபடடது. (௰௫)

௩௩௫. ஐயா யிகர வீற்ற மூன்று
மேவல்வரு உ மெல்லா வீற்றவு
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

இது முன்னிலை யொருமை வினைமுறறுங் குறிப்புமுற்றும் உணர்த் துகின்றது,

இ-ள் ஐயா யிகர வீற்றமூன்றும் - ஐ ஆய் இ என்கிற மூன்று விகுதியிறுதியினுடைய மொழிகளும், ஏவல்வரு உ மெல்லாவீற்ற

வும்-விகுதிகுன்றுதல்குன்றியு நிற்பனவாகிய ஏவல்வினைவருகிற இருபத்துமூன்றீற்றுமொழிகளும், முப்பால்-ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய, ஒருமைமுன்னிலைமொழி-முன்னிலையொருமை முற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம்—எ-று.

[இகரவிகுதி எதிர்காலத்தையிடைநிலையில்லாமற்காட்டும் ஏவல்வினைமுற்றுகள் குறிப்புவினையில இல்லையென்று அறிவித்தற்குடம்மையெடுத்துப்பிரித்தார்.

(வரலாறு.)

வி-தெ-இ-தெ-நி-தெ-எ- கு
ஐ-உண்டனை உண்ணுகின்றனை-உண்மை-யில்லை
ஆய்-உண்டாய் உண்ணுகின்றாய் உண்பாய-வில்லாய்
இ-உண்டி-உண்ணுகின்றி-சேறி-வில்லி

எனவரும் ஏவல்வினைகள், நடவாய், வாராய், கேளாய்,அங்காய், நீ எனவிகுதிகுன்றுமலும். நட, வா, கேள், அங்கு, நீ, எனவிகுதிகுன்றியும், வரும்வரவெனப பொதுபடச்சொல்லியவதனால்,செயவி,செய்விப்பி, என ஏவன்மேல் ஏவலாகவருவனவும் செய்யல், செய்யேல்,மருல, நடவாதே, என எதிர்மறையிலவருவனவும் சொல்லிக்காண்க,நடந்திட்டு எழுந்திரு, அருளு, என வுடன்பாட்டில்வருவனவுங்கொள்க. (௰௬)

௧௬௬. முன்னிலைமுன்னர் ஈயுமேயு
மந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்துவருமே,

இது ஏவன்முற்றிற்குஎய்தியதன்மேறசிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னிலைமுன்னர்-முன்னிலையேவன்முற்றென முன்சொல்லப்பட்டவற்றிற்குமுன், ஈயும்-ஈகாரமும், ஏயும்-ஏகாரமும், அந்நிலைமரபின்-அவவிடத்துநிற்றற்குரிய மரபினையுடைய, மெய்-யாதானுமொருமெய்யை, ஊர்ந்து-ஏறி-வரும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

சென்றீபெரும நிற்றகைக்குநாயாரே-அட்டிலோலைதொட்டனையின்மே-எனவரும. (௰௭)

௧௬௭. இர்ஈரீற்ற விரண்டுமிருதிணைப்
பன்மைமுன்னிலை மின்னவற்றேவல்.,

இது முன்னிலைப்பன்மைவினை முற்றுங்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இர்ஈரீற்றவிரண்டும்-இர்ஈரென்கிறஇரண்டுவிகுதிகளையுமிறு தியிலுடையமொழிகள், இருதிணை- இருதிணைக்கும்பொதுவாகிய, பன் மைமுன்னிலே-பன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றுமாம், மி ன் மின்விகுதியை யிறுதியிலுடையமொழிகள், அவற்றேவல்-முன்னிலைப் பன்மையேவன்முற்றும் — எ-று.

[உம் விகுதி முன்னிலைப்பன்மையேவலுக்கு இக்காலத்தில்வழங்கி

வருதலால் "புதியன புகுதலும்வழுவல,, என்பதனாற்கொள்க.

(வரலாறு)

தெ-இ	தெ-சி	தெ-எ	கு	
இர்-உண்டனிர்-உண்கின்றனிர்-உண்பிர்-குழையிர்				நீர்
ஈர் உண்டீர் உண்கின்றீர் உண்பீர்-குழையீர்				
மின் —	—	—	உண்மின்	
உம் —	—	—	உண்ணும்	

எனவரும், மற்றவையுமிப்படியே. (௰அ)

௩௩அ. கயவொடரவ்வொற் றீற்றவியங்கோ

ளியலுமிடம்பா லெங்குமென்ப,

இது வியங்கோன்முற்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கயவொடு கயவென்கிறவிரண்டுயிர்மெய்யினையும், ரவ்வொற் று-ரகரமெய்யினையும், ஈற்ற-இறுதியிலுடையமொழிகள், வியங்கோள்-வியங்கோண்முற்றுகளாம் இடமெங்கும்) மூன்றிடங்களிலும், பாலெங் கும் ஐம்பால்களிலும், இயலும்-செல்லும், என்ப-என்றுசொல்லுவர்பு லவர் — எ-று.

(வரலாறு)

வாழ்க வாழிய வாழியர்	யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை, எனவரும், வாழ்த்துப்பொருளி ல்வந்தன.

[இவை அவனுண்க, நீவருக என வுயர்ந்தோனிழிந்தோனைவிதித் தற் பொருளிலும் எம்மைக்காத்தருள்க, ஒருசொற்கேட்க, எனவேண் டிக்கோடற்பொருளிலும், அத்தீயன்கெடுகஎன வைதற்பொருளிலும்வ ரும். இப்படிசொன்னவர்தாமே "வகுத்துரையாதவும் வகுத்தனர்கொள லே, என அல்லீறும்உடன்பட்டுப் புணர்த்தமையால்அதுவுங்கொள்க. அன்றியுஞ்சிறுபான்மை இக்காலவழக்கத்தில்நடக்கட்டும்-எ-ம் நட ப்பானாக எனப்பாலிடங்களுக்கு ஞன்றைச்சேர்ந்துவருவனவுங்கொள்க])

கரு. வேறில்லையுண்டைம் பான்மூவிடத்தன.
இது வேறுமுதலியமூன்றும்பாலிடங்களுக்குப் பொதுவாமாறுஉண ர்த்துகின்றது.

இ-ள், வேறில்லையுண்டு-வேறுஇல்லைஉண்டுஎன்கிற மூன்றுவினைக் குறிப்பு முற்றுகளும், ஐம்பால்-ஐம்பாலுக்கும்,மூவிடத்தன- மூவிடத் திற்குமுரியனவாம் —எ-று,

வேறு
இல்லை
உண்டு

அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம் நீ, நீர், எனவரும்,

மொழிந்தபொருளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனையுமுட்டின்றி முடித்தல், என்றவுத்தியாலவேண்டும், தகும், படும், என்கிறசொற்களும் ஐம்பான்மூவிடத்திற்கும் பொதுவாமெனக்கொள்க,

(வரலாறு)

அவனோதல்வேண்டும்-நீபோகல்வேண்டும் எ-ம், இச்சோறுண்ணத்தகும்-இவராலக்காரியஞ்செய்யத்தகும்-எ-ம், வஞ்சனையஞ்சப்படும் கற்றறிந்தோரைத் தலைநிலத்துவைக்கப்படும்-எ-ம், வரும் இம்மூன்றுமொருபொருட்சொற்களாய்த் தொழிற்பெயராய்த்தேற்றப்பொருள்பட்டே நிற்குமென்றறிக. (உம)

கசுO. செய்தசெய்கின்ற செய்யுமென்பாட்டிற்
காலமுஞ்செயலுந் தோன்றிப்பாலொடு
செய்வதாதியறு பொருட்பெயரு
மெஞ்சநிற்பது பெயரெச்சம்மே.

இது எச்சமென்னப்பட்டவற்றுள்ளே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்தசெய்கின்றசெய்யுமென் - செய்தவென்றும்செய்கின்றவென்றும் செய்புமென்றும் சொல்லப்படுகிறபாட்டில் மூவகைச்சொற்களிலே காலமும்முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வுஎன்கிற மூன்றுகாலங்களும் செயலும்-தொழிலும், தோன்றி-தோன்றி, பாலொடு - பாலுடனே, செய்வதாதி-செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள்என்கிற, அறுபொருட்பெயரும்-அறுவகைப் பொருட்பெயர்களும், எஞ்சநிற்பது-ஒழியநிற்பன, பெயரெச்சம்-பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்—எ-று, [ஏற்புழிக்கோடலால், தோன்றிஎன்பது வனைக்குத் தெரிநிலைக்கும், ஒழிந்தவிதிதெரிநிலை குறிப்புஇரண்டற்குங்கொள்க.]

உண்ட உண்கின்ற உண்ணும்	சாத்தான், செய்பவன், கலம், கருவி, வீடு, நிலம், ஊண், செயல், பகல், காலம், சோறு, செய்யப்படுபொருள்.

கரியகுதிரை, உள்ளபொருள், எனப்பெயரெச்சக்குறிப்புவரும், அவ்வப்பொருட் பெயருமென்ற உம்மையால் களைகட்டபயிர், களைகட்டகூலி, என இன்னதற்கு இதுபயன் என்னும்பெயர்களெஞ்சிநிற்பனவும் உண்விருப்பு, குடிபோனவூர், எனப்பிறபெயரெச்சநிற்பனவுங்கொள்க. (௨௧)

௩௪௧. செய்யுமெனெச்சவீற் றுயிர்மெய்சேறலுஞ்
செய்யுளுளும்முந் தாகலுமுற்றே
லுயிருமுயிர்மெய்யு மேகலுமுளவே.

இது செய்யுமென்னெச்சத்திற் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்யுமெனெச்சம்-செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டுப்பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈற்று-இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யானது, சேறலும்-கெடுதலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உம்-உம்மிகுதியானது, உந்தாகலும்-உந்தெனத்திரிதலும், முற்றேல்-அதுமுற்றாயின், உயிரும்-அதனிறுதியுயிராயினும், உயிர்மெய்யும்-உயிர்மெய்யாயினும், ஏகலும்-கெடுதலும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

வாவும்புரவி வாம்புரவி, எனச்செய்யுமெனெச்சத்திற் உயிர்மெய் கெட்டது, கூப்பெயர்க்கும்-நீர்க்கோழி, கூப்பெயர்க்குந்து, எனச்செய்யுளுள் உம்-உந்து, ஆயிற்று. கலுழும் -தோழியுங்கலுழ்மே, மொழியும்-அவனேநின்மொழிமே, என முற்றாயவிடத்து உயிருமுயிர்மெய்யுங்கெட்டன. (௨௨)

௩௪௨ தொழிலுங்காலமுந் தோன்றிப்பால்வினை
யொழியநிற்பது வினையெச்சம்மே.

இது வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொழிலும்-செயலும், காலமும் பொழுதும், தோன்றி-விளங்கி, பால்-பாலுடனே, வினை-வினையானது, ஒழிய-எஞ்ச, நிற்பது-நிற்பன, வினையெச்சம்-வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாகும் — எ-று. [வினையெனப்பொதுப்படக்கூறுதலால் வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் வினையாலணையும் பெயருந்தொழிற்பெயருங்கொள்க] (௨௩)

கூசகூ. செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூ
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
வைந்தொன் றாறுமுக் காலமு முறைதரும்,

இது முன்னைத்தொழிலுங் காலமுந்தோன்றி யெஞ்சிய வினையெச்சவாய்பாடுகள் இவையென வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செய்து-செய்யியர், செய்துஎன்பது-முதல் செய்யியர் என்பதீறாகிய ஒன்பதுவாய்பாட்டால் வருவனவும், வான்பான்பாக்கு இம்மூன்றுவிகுதியினைக்கொண்டு வருவனவும், இன-இவைபோல்வனபிறவும், வினையெச்சம் வினையெச்சவினைகளாம், ஐந்து-முன்னையனைந்தும், ஒன்று-நடுநின்றவொன்றும் ஆறு-பின்னையவாறும், முக்காலமும்-இறந்தகாலமும நிகழ்காலமுமஎதிர்காலமும், முறை-முறையாக, தரும்-காட்டுவனவாம்—எ-று.

[இவற்றுள் செய்தென்ப தொழிந்தவை இடைநிலைபெறுமல்லாமே காலங்காட்டும்]

இனவென்றமையால் ஆடிக்கொண்டான், போய்க்கொண்டான்என்ச்செய்து என்கிறவாய்பாடுபற்றி இகரவிகுதியும் யகரமெய்விகுதியும்வருமென்றும், தழீஇக்கொண்டான் எனவிகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் புக்குவந்தான் எனப்பகுதி விகாரப்பட்டு வருமென்றும் உணர்க்குவந்தான் எனச்செயவென்வாய்பாடுபற்றிக் குவ்விகுதிவருமென்றும், உண்டாற்பசிதீரும் உண்டக்காற்பசிதீரும், உண்ணுமேற்பசிதீருமெனச்செயினென்னும் வாய்பாடுபற்றி ஆல் கால் ஏல் விகுதிகளவருமென்றும், என்ஞான்றுமேனுமவரும் காண்டலுமரிதுமேவகூறும் மெலவேனும், உம்மும் ஒரோவிடத்திலே விகுதிகளாய் வருமென்றும் உண்ணுமைவந்தான், உண்ணுமல்வந்தான், உண்ணுமேலுந்தான், எனஎதிர்மறையிடத்து மை, மல, மே விகுதிகள்வருமென்றும் அருளின்றிவந்தான், அவனல்லதில்லை அவனல்லாமல்லலை, என வினையெச்சக்குறிப்புகளுக்கு, றி, து, மல் என்பவைவிகுதிகளாமென்றுங்கொளக உரையிற்கோடலால், சிறுபான்மைசெயவெனெச்சம் உண்ணப்பசிதீர்ந்தது எனவருகிறவிடத்தேஇறந்தகாலமும் உணணவந்தான் எனவருகிறவிடத்தே எதிர்காலமுங்காட்டுமெனக்கொள்க. (உச)

கூசச. அவற்றுள் முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்
வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவும்மேற் கும்பிற.

இது அவ்வினையெச்சங்களுக் காவதோர் புறனடை- புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவற்றுள்-முன்சூத்திரத்திற்சொல்லிய வினையெச்சங்களுள், முதலில்-முதலிலுள்ள, நான்கும்-செய்து செய்பு செய்யா செய்யூஎன்கிறநான்கும், ஈற்றில் இறுதியிலுள்ள மூன்றும் வான் பான் பாக்கு என்கிற விகுதிகளையுடைய மூன்றும், வினைமுதல் செயபவனை, கொள்ளும்-கொண்டுமுடியும், பிற-நடுவிலுள்ள, செய்தன-செய செயின்செய்யிய செய்யியர் என்கிறஐந்தும், இவைபோல்வன பிறவுமென்றதனால்வரு செய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக் குறிப்புகளும் ஆகியவிவைகள், பிறவும் செய்பவனையன்றி மற்றவைகளையும், ஏற்கும்-கொண்டு முடியும்—எ-று.

உ-தானடந்துவந்தான் பு-தானுண்குபுபோனான் ஆ-தான்கல்லாக்கழித்தான் ஊ தான்காணூஉமகிழ்ந்தான் வான்-தான்கொல்வான்சௌவான் பான்-தானலைப்பான்புகுந்தான் பாக்கு-தான்றருபாக்குவருவான்	முதலினான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல்கொண்டு முடிந்தன.

என	தானுண்டெனமகிழ்ந்தான், பிறனுண்டெனமகிழ்ந்தான்,	இடையைந்தும் வினைமுதலும்பிறவுங்கொண்டன.
அ	தானுண்ணவருகிறான், பிறனுண்ணக்காணுகிறான்,	
இன்	தானுண்ணின்மகிழ்வான், பிறனுண்ணிற்கொடுப்பான்,	
இய	தானுண்ணியவருவான், பிறனுண்ணியகொடுப்பான்,	
இயர்	தானுண்ணியர்போவான், பிறனுண்ணியர்வழங்குவான்,	

உண்டாலுவக்கும் உண்டாற்பசிதீரும்-எ-ம். மழையின்றிப் பொய்ப்பின் விருந்தின்றியுண்டான் எ-ம், இன்னவென்றதனால் வருகிறசெய்தால் முதலியவையும் வினையெச்சக்குறிப்பும் இப்படியே வினைமுதலும் பிறவுமேற்றல்காண்க (௨௫)

௧௪௫. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

இது முன்வினை முதல்கொண்டு முடியுமென்றவற்றிற்கு ஓர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சினைவினை-முதலினான்கு மீற்றின் மூன்றுமென்றவினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின் அவை, சினையொடும்-முன்வினை முதல்கொள்ளுமென்ற விதியினாலேசினையுடனேயன்றி, முதலொடும்-முதலுடனும், செறியும்-முடியும்—எ-று.

(வரலாறு)

காலொடிந்துவிழுந்தான், கண்வருவான், கதிரவிளைததோதான்னை எனவரும் பிறவுமன்ன, ஒடிதல் சினைவினை, விழுதல் முதல்விழு. (௨௧)

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

இதுவுமது.

இ-ள். சொல்-முதலினன்கு மீற்றின் மூன்றுமென்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாக, வினைக்குறை-பிறவினையெச்சவாய்பாடுகள், திரியினும்- வேறுபடினும், பொருள் அவற்றின்பொருள்கள, திரியா-வேறுபடாவா ம—எ-று.

(வரலாறு)

கோழிகூவிப் பொழுதுபுலர்ந்தது, யான்கொள்ளுவான்பொன்கொ டுத்தான் இவற்றில் கூவ என்பது கூவி என்றுமகொள்ள என்பதுகொ ள்வான்என்றுந்திரிந்தன, மற்றவைகளுமிப்படியே. (௨௭)

௩௪௭. ஆகக வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா

இது வினைக்குறிபபிறகு ஆவதோர விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆககம்-ஆக்கத்தாலவருகின்ற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப் புச்சொலலுகள, ஆக்கம-ஆக்கச்சொல்லுகள். இன்று - இலலாமல, இய லா-வாராவாம—எ-று,

(வரலாறு)

சாத்தனலலனுயினன் எனவரும் சிலவிடஙகளிலே வேற்றுமையு ருபுபோல அவ்வாககசசொல் தொகக்கும்வரும ஆகவே இயறகைவினை க்குறிப்பாயின், சாத்தனல்லன் என, ஆககம வேணடாது, வருமென்ப தாயிறறு. (௨௮)

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செலலா தாகுஞ் செயயுமென் முற்றே.

இது செயயுமெனசசமபோல அதனலாகிய செயயுமென் முற்றுவி னை சிலபாலஙடஙகளுககுச் செல்லாமை யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். செய்யுமென்முற்று-செயயுமென்முற்றானது, பலலோர்பட ர்க்கை (யில்)-உயர்திணைப்பன்மைப படர்க்கையிலும, முன்னிலை (யில்), முன்னிலையிலும, தன்மையில தன்மையிலும், செல்லாதாகும செல்லா து—எ-று.

[எனவே பலரொழிந்த படர்க்கை நாறபாலிலுஞ் செல்லுமென்ப து பெறறும்.]

(வரலாறு)

அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணு ம், எனவரும். (௨௯)

௩௪௯. யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

இது திணைப்பொருளின்றிப் பாற்பொருளினையாமான் உணர்த்துகின்

இ-ள். வினா-வினாப்பொருளைத்தருகிற, யாரென்-யாரென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, உயர்முப்பால்-உயர்திணைமுப்பால்களுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அவன்யார், அவள்யார், அவர்யார், எனவரும் இது ஆரெனவு மருவிவழங்கும். (௩௰)

௩௫௰. எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

இதுவுமது

இ-ள், வினா வினாப்பொருளைத்தருகிற, எவனென் - எவனென்கிற, வினைக்குறிப்பு-வினைக்குறிப்புமுற்று, இழியிருபால் - அஃறிணையிருபாலுக்கும் பொதுவினையாம்—எ-று.

(வரலாறு)

அஃதெவன், அவையெவன், எனவரும். இது என், என்னை, என்ன, எனவுமருவிவழங்கும். (௩௧)

௩௫௧. வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

இது இருவகைமுற்றிற்கும் ஆவதோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், வினைமுற்றே-தெரிநிலைவினைமுற்றே, வினையெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகிவருதலும், குறிப்புமுற்(றே) - வினைக்குறிப்பு முற்றே ஈரெச்சமாகலும்-வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும் வருதலும், உள-உளவாம் — எ-று.

(வரலாறு)

கண்டனன் வணங்கினான், என்பது கண்டுவணங்கினான் எ-ம், முகந்தனர்கொடுத்தார், என்பதுமுகந்துகொடுத்தார்-எ-ம், பொருள்படுதலால் வினைமுற்றுவினை யெச்சமாதல்காண்க அவன்வில்லினன் வந்தான். அவன்வில்லனாகிவந்தான், எனப்பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுவினையெச்சமாதல்காண்க. வெந்திறலினன் விறல்வழுதிபோடு, வெந்திறலனாகியவழுதி, எனப் பொருள்படுதலாற் குறிப்புமுற்றுப்பெயரெச்சமாதல்காண்க, மற்றுவைகளு மிப்படியேவரும். (௩௨)

வினையியல் முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

பொதுவியல்.

௩௫௨. இருதிணை யாணபெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினானே.

இது முன்வந்த பெயர்வினைக்கும் பின்வரும் இடையுரிக்கும்பொதுவிலக்கணங்களைச் சிங்கநோக்காக இவ்வியல் நூலே அறிவிக்கும்படி நூ

வேண்வத்துச் சொல்லுதலால் அப்பெயர்க்கும்வினைக்கும் உரியதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருதிணை-இருதிணையிலும்; பெயரும்-ஆண்பால்-பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்ச்சொற்களும், வினையும்- அப்படிப்பட்ட வினைச்சொற்களும், ஆண்பெணுள்-அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள், ஒன்றனை-ஒருபாலை, ஒழிக்கும்-நீக்கும், குறிப்பினான்-குறிப்பினால் —எ-று:

(வரலாறு)

ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப் போயினாரென்றவிடத்தே மக்களென்னும் உயர்திணை இருபாற்பொதுப்பெயரும் போயினாரென்னும் பொதுவினையும் போர்க்கு என்னுங் குறிப்பினாலே பெண்பாலையொழித்தன "பெருந்தேவிபொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ், நால்வர்மக்களுளர், என்றவிடத்தே மக்களென்னும்பொதுப்பெயரும உளரென்னும் பொதுவினைக்குறிப்பும் பொறையுயிர்த்தவென்னுங் குறிப்பினால்உயர்திணையாண்பாலையொழித்தன, அஃறிணையிலும் இப்படிவரும். (௧)

௩௫௧. பெயர்வினையிடத்து னளரயவீற்றயல்
ஆவோ வாகலுஞ் செய்யுளுக் குரித்தே.

இது பெயர்வினைகளுக்குச் செய்யுளிலாவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்வினையிடத்து-பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும் னளரய வீற்று-னகர ளகர ரகர யகர வீற்றிற்கு, அயல்-அயலிலுள்ள, ஆ-இறுதிமுதல் ஆகாரம், ஓவாகலும் ஓகாரமாகலும், செய்யுளுள்-செய்யுளிடத்து, உரித்து-உரித்தாம்—எ-று.

(வரலாறு)

வில்லோன்காலனகழலே, தொடியோள் மெல்லடிமேலவுஞ்சிலம்பே நல்லோர்யார்கொல், வளையாதுகொண்டதே-எ-ம். பண்டுக்கோனான்மன்ற வெப்பண்பிலாளன், நல்லோளண்மன்ற வெம்பெயர்த்தோளே. செஞ்சேறல்பிலர்தோழி, வஞ்சோய்மன்றவென் கடன்சேர்ப்ப -எ-ம், பெயரிடத்தும் வினையிடத்தும்வந்தது வினையாலணையும்பெயரிடத்தல்லாமல் வினையிடத்தும் ஓரோவிடத்து ஆவோவாய்த்திரிந்துவருதலை ஆதனையுமுடன்கூறினார், (௨)

௩௫௪. உருபும்வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினுந்
திரியா தத்தமீற் றுருபென்ப

இது வேற்றுமையுருபுகளுக்கும் வினைச்சொற்களுக்குமாவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். உருபும்-எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும், வினையும்-மூவகைவினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்து-எதிர்மறுத்தல்செய்து, உரைப்பினும்-

சொல்லுமிடத்தும், தத்தமீற்(றின்)-தத்தமீற்றினின்றும், உருபின்- அவ்வுருபினின்றும், திரிபு-வேறுபாடா, என்ப- என்றுசொல்லுவர்புலவர் -என்றவாறு.

[உருபு உருபினின்றும் வினைஈற்றினின்றும்என எதிர்நிரனிறைப்பொருள்கொள்க]

(வரலாறு)

சாத்தன்வாசான், குடந்தையிலேயான், வாளாலெறியார், புல்லர்க்குக்கொடான், இலையிலேயிக்கான், பொருளின்றின்மை, தீயர்கட்சேரான், சாத்தரபோகேல்-எ-ம், நடவான், நடவாத, நடவாது-எ-ம், வரும், உடைக்குதிரை, இதில்லாதவென்னும் பெயரெச்சவீறுகெட்டது உரையிற்கோடலால் நடந்து, நடவாமல், நடவாமை, நடவாமேனவருகிறவினையெச்சமும் நடத்தல், நடவாமை, எனத்தொழிற்பெயரும், உண்ணு, உண்ணேல், உண்ணாதே; எனவொருமையேவரும். ஈறுதிரிந்தும்வருமெனக்கொள்க. (ஞ)

கடுடு, உருபலவடுக்கினும் வினைவேறடுக்கினும்
மொருதம்மெச்ச மீறுறமுடியும்,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு-வேற்றுமையுருபுகள், பலவடுக்கினும்-விரிந்தும் தொக்கும் தம்முள்விரவிப் பலவடுக்கிவரினும், வெவ்வேறு-பலவடுக்கிவரினும், வினை மூவகைவினைச்சொற்களும், வேறு(பல வடுக்கினும்- வெவ்வேறுபலவடுக்கிவரினும், ஒருதம்மெச்சம்-தத்தமெச்சமென்று, ஈறு- இறுதியில், உற வா, முடியும் அதனோடனைத்துமுடியும் — எ-று.

(வரலாறு)

அரசனவன் பகைவனை வாளால்வெட்டினான் என உருபுகள்பலவடுக்கி யொருவினைகொண்டன சாத்தனையுங்கொற்றனையும் வாழ்த்தினான், சாத்தனுக்குங்கொற்றனுக்குந்தந்தை, என ஐயுருபுங்குவ்வுருபும்வேறுபலவடுக்கி முறையே யொருவினையும் ஒருபெயருங்கொண்டன வாள் கைக்கொண்டான், அருளறமுடையான், என உருபுதொக்கு அவ்வாறு வந்தன ஆடினான் பாடினான் சாத்தன், இளையண்மெல்லியண்மடந்தை, என வினைமுற்றுங்குறிப்புமுற்றும் வேறுபலவடுக்கி முறையே யொவ்வொருபெயர்கொண்டன கற்றகேட்ட பெரியோர் கற்றுக்கேட்டறிந்தார் எனப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் வேறுபலவடுக்கமுறையே ஒருபெயரும் ஒருவினையுங்கொண்டன, (சா)

கஙக. உருபுமுற்றீ ரெச்சங்கொள்ளும்
பெயர்வினையிடைப்பிற வரலுமாமேற்பன,

இதுவுமது,

இ-ள், உருபு வேற்றுமையுருபுகளும், மூற்று முற்றுகளும், ஈரெச்சம்- பெயரெச்சவினையெச்சங்களும், கொள்ளும் - கொண்டுமுடியும்,

பெயர்வினையிடை - பெயர்க்கும் வினைக்குமிடையே, பிற - பிறசொற்கள், வரலுமாம் - வருதலுமாம், ஏற்பன - அவ்விடத்திற்குப் பொருந்து வன — எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் வயிறாரவுண்டான், அறத்தை யழகுபெறச் செய்தான், வாளான் மாயவெட்டினான், தேவர்க்குச் செல்வம் [illegible] பெ டுத்தான், மலையினின் றுருண்டுவீழ்ந்தான், சாத்தனது தடக்கையா னே, ஊர்க்கணுயர்ந்த வொண்மாடம், சாத்தா விரைந்தோடிவா-எ-ம். வந்தானவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்த வடகாசிமன்னன், வந்துசா த்தனின்னுறைக் கவனூர்க்குப்போயினான்-எ-ம். வரும். மற்றவைகளுமிப் படியே. (௫)

௩௫௭. எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்

இறுவுமதா.

இ-ள். எச்சம் - உருபுகளுமுற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் வினை யெச்சங்களுந் தொக்குமுடியு மெச்சமாகிய, பெயர்வினை - பெயரும் வினையும், ஈற்றினும் - அவற்றின் ஈற்றிலும், எயதும் - வரும் — எ-று. [ஈற்றினுமென்றவும்மையால்முதலினும்வருதல்கொள்க.]

(வரலாறு)

(ஈறு)	(முதல்)	
சாத்தன்வந்தான்	வந்தான்சாத்தன்	உருபுகளி
மரத்தைக்குறைத்தான்	குறைத்தான்மரத்தை	னெச்சங்கள்
சாத்தனால்வந்தான்	வந்தான்சாத்தனால்	ஈரிடத்தும்வ
சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான்	கொடுத்தான்சாத்தனுக்கு	ந்தன.
சாத்தனின்நீங்கினான்	நீங்கினான்சாத்தனின்	
சாத்தனதாடை		
சாத்தன்கட்சென்றான்	சென்றான்சாத்தன்கண்	
சாத்தாவா	வாசாத்தா	
வந்தான்சாத்தன்	சாத்தன்வந்தான்	முற்றெச்சங்
வந்தசாத்தன்		கள்ஈரிடத்தும்
வந்துபோயினான்	போயினான்வந்து	வந்தன.

முதற்கண் வருதலை உம்மையாற் றழுவிக் கொள்ளுதலால் ஆறனு ருபெச்சமும் ஏழனுருபெச்சப்பெயரும் பெயரெச்சத்தினெச்சமு ம் முதற்கண் வாராவாம். (௬)

௩௫௮. ஒருமொழி யொழிதன்னினங்கொளற் குரித்தே.

இது நால்வகைச் சொற்களுக்கு மாவதோரிலக்கண முணர்த்துகின் றது.

இ-ள். ஒருமொழி-பெயர்வினையிடையுரிகளுள்ஒருசொல், ஒழி- ஒழிந்துநின்ற, தன்-தன்னுடைய, இனம்-இனங்களை, கொளற்கு- கொண்டுமுடிதற்கு, உரித்து-உரித்தாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

சோற்றை-கனியுண்டான், என்றவிடத்தே கறியை- கனிதின்றான்-எ-ம், நஞ்சுண்டவன் சாவான்-என்றவிடத்தே நஞ்சுண்டவள்சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாம்-நஞ்சுண்டவைசாம்-எ-ம், கூறுதேயமைக்கவின் இனங்களையெருசி நின்றன, இவற்றுள்சோற்றைஎன்கிறபெயர்ச்சொல்லும், உருபிடைச்சொல்லும், கறியைஎன்கிற பெயர்ச்சொல்லையும், உருபிடைச்சொல்லையும், கனியுண்டான்என்கிறஉரிச்சொலலும், வினைச்சொல்லும், கனிதின்றான்என்கிற உரிச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும், கொள்ளுதற்குரியவாயநிறறல்காண்க. மற்றவைகளுமிப்படியேவரும. (எ)

௩௫௪ பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு

மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இது பெயர்வினைகளுக் காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொது- திணைபாலிடங் காலங்களுக்குப் பொதுவாகிய, பெயர்வினைகளின்-பெயர்வினைகளுடைய, பொதுமை-பொதுத்தன்மையை, நீகும் - நீக்கியொன்றற் குரிமைசெய்யும், மேல மேலே, வரும்-வருகிற, சிறப்புப்பெயர்வினை - சிறப்பாகிய பெயர்வினைகள், தாமே - தாமே—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தனிவன்-சாத்தனிது-எ-ம் சாத்தல்வந்தான்-சாத்தன்வந்தது எ-ம், பெயர்திணைப் பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும்வினையும்வந்து நீக்கின, ஒருவரொன்றந்தையர்-ஒருவரொன்றுயார்-எ ம், மரம்வளர்ந்தது மரமவளர்ந்தன-எ-ம், பெயர்ப்பாற்பொதுமையினைச் சிறப்புப்பெயரும் வினையும் வந்துநீக்கின, அவரெல்லாமிருந்தார் யாமெல்லாம்வருவம்,நீவிரெல்லாம்போமின், எனப்பெயரிடப்பொதுமையினைச்சிறப்புப்பெயரும் வினையும்வந்துநீக்கின. வாழ்க, அவன், அவள், அவர், அது, அவை,யான், யாம், நீ, நீர், எனவினைத்திணைபாலிடப்பொதுமையினைச் சிறப்புப் பெயர்கள் வந்துநீக்கின, மற்றவைகளுமிப்படியேவரும். (அ)

௪௩௰. பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பென வொழியிசை
எதிர்மறை யிசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதுங்
குறிப்புந் தத்த மெச்சங் கொள்ளும்

இது நால்வகைச் சொற்களுக்குமாவ தோரிலக்கண முணர்த்துவ தோடு சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுஞ் சிலவற்றிற்கு எய்தா ததெய்துவித்தலும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச் (சொல்லொழிபு) பெயரெச்சமும், வினைச் (சொல்லொழிபு) வினையெச்சமும், உம்மைச் (சொல்லொழிபு) உம்மையெச்சமும், சொற் (சொல்லொழிபு) சொல்லெச்சமும், பிரிப்புச் (சொல்லொழிபு) பிரிநிலையெச்சமும், எனச் (சொல்லொழிபு) எனவெச்சமும், ஒழியிசைச் (சொல்லொழிபு) ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறைச் (சொல்லொழிபு) எதிர்மறையெச்சமும், இசைச் (சொல்லொழிபு) இசையெச்சமும் எனும்-என்கிற, சொல்லொழிபு-சொல்லெச்சங்கள், ஒன்பதும்-ஒன்பதும், குறிப்பு (மொழிபும்) - குறிப்பெச்சமும், தத்தம்-தம்முடைய-தம்முடைய, எச்சம்-எச்சங்களை, கொள்ளும் கொண்டு முடியும் — எ-று. [எனவே எச்சங்கள் சொல்லெச்சம் குறிப்பெச்சம் எனவிருவகைப் படுமென்பதாயிற்று.]

(வரலாறு)

செய்தசாத்தன், நல்லசாத்தன் எனப்பெயரெச்சங்கள், தம்மெச்சமாகிய செய்பவனதுபெயர்கொண்டன, செய்துவந்தான் செய்துநல்லனாயினான் எனவினையெச்சங்கள் தம்மெச்சமாகியவினை முற்றுங்குறிப்புமுற்றுங்கொண்டன. சாத்தனும்வந்தான், என்கிற உம்மையெச்சமுன்னே கொற்றன்வந்தான் எனத்தன்னெச்சங்கொண்டது, நல்லவென்ளுன் என்கிறசொல்லெச்சம நல்லவனென்றுசொன்னான் எனச்சொல்லென்னுந்தன்னெச்சங்கொண்டது, சாத்தனேகொண்டான், சாத்தனோகொண்டான். என்பனபிரிநிலையெச்சம் இவையிறர்கொண்டிலரெனத்தம்மெச்சங்கொண்டன கடலெல்லாவெனவெர்லித்தது என்பதுஎனவெச்சம்இதுதன்னெச்சமாகிய வினைகொண்டது, பிகவுமொலித்ததென்பதுபொருள கூறியதோர்வண்மன், உண்ணுதற்கோ வந்தான் என்பனஒழியிசையெச்சம், இவைமுறையேகோடிறாது, கலகத்துச்செய்யவந்தான் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன, வரலுமுரியன், யானேசெய்தேன் என்பனஎதிர்மறையெச்சங்கள், இவைமுறையேவாராமைக்குமுரியன், யான்செய்திலேன் எனத்தம்மெச்சங்கொண்டன.

இசையெச்சமாவது வாக்கியங்களிலே அவ்வவ்விடத்திற் கேற்க ஒருசொல்லும் பலசொல்லுமாக வருவித்துரைக்கப்பட்டு வருவதாம், இது

சையென்பதுசொல், கழறகனுலாய பயனென், இதறகு நூலேக்கற்றதனு லெனவொருசொலலும், அதநாமரையன்னமே பின்னேயானகன்ருற று வனே இதிலஎன்ருயிரினும்சிறந்த பின்னேயெனப் பலசொறகளும், வருவிக்கப்படுதல்காணக குறிபபெயா ராவது, பெயரியலிலே பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரத்திலே "ஒன்றெழிபொதுசசொல,, என்றதுமுதலாக "இன்னபிறவும்,, என்றதுவரைக ருந் சொலலப்பட்டவைகளாம் ஆயிரமக்கள் பொருதார் என்பிறவிடத்தே மககளென்வம பொதுப்பெயர் ஆடவரென்னுஞ் சிறப்பு பெயா கொண்டது, பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற காணக. (௯)

௩௬௧. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேறறுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை
யொழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

இது பெயாகளும் வினைகளுமாவதோ ரிலககண முணாததுகின்றது

இ-ள். பெயரொடு-பெயாசசொல்லோடு, பெயரும் பெயாசசொல்லும், வினையும்-வினைச்சொலலும, வேறறுமை முதலிய-பின்சொல்லப்படும்வேற்றுமைமுதலாகிய, பொருளின்-அறுவகைப்பொருட்புணாசசிக்கண், அவற்றின்-அவறறினுடைய, உருபு-உருபுகள, இடை-நடுவிலே, ஒழிய-தொகுதிறப, இரணடுமுதலா-இரணடுசொறகளமுதலாக, தொடாந்து-பலசொறகளதொடர்ந்து, ஒருமொழிபோல-ஒருசொறபோல, நடபபன-நடப்பனவை, தொகைநிலைத்தொடாசொல-தொகைநிலைத்தொடாசொறகளாம்—எ-று. [தொகையென்பது இங்கேயுருபுமறைதல] (௰)

௩௬௨. வேறறுமை வினைபண புவமை யும்மை
யன்மொழி யெனவத் தொகையா றுரும.

இது முன்வேற்றுமை முதலியவென்ற அவை இவையென்பது உணாததுகின்றது.

இ-ள். வேறறுமை (தொகை)-வேறறுமைததொகையும், வினைத் (தொகை)-வினைத்தொகையும், பண்பு (தொகை) பண்புத்தொகையும், உவமைத் (தொகை)-உவமைததொகையும, உம்மைத (தொகை)-உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித (தொகை) அன்மொழிததொகையும், என-என்று, அத்தொகை-முன்னேசொல்லப்பட்ட தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள், ஆறுகும்-ஆறுவகைப்படும்—எ-று. (௰௧)

௩௬௩. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

இது நிறுத்தமுறையினாலே வேற்றுமைத் தொகையாமாறுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இடை-எழுவாய்க்கும் விளிக்குமிடையே நிற்கிற; இரண்டு இரண்டாவது, முதலாம்-முதலாயிருக்கின்ற, ஆறுருபும்-ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும். வெளிப்படலில்லது-தொக்க தொடர்மொழிகள்வேற்றுமைத்தொகை-வேற்றுமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு)

ஐ—நிலங்கடந்தான்-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை

ஆல்—தலைவணங்கினான்-மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை

கு—சாத்தன்மைந்தன்-நாலாம் வேற்றுமைத்தொகை

இன்—ஊர்நீங்கினாள்-ஐந்தாம வேற்றுமைத்தொகை

அது—சாத்தன்கை-ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை

கண்—குன்றக்கூகை-ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை

யானைக்கோட்டு-நுனிக்குறைந்தான் இ ப பன்மொழித்தொடர்,

எனவே, கடந்தானிலர், இருந்தான்-குன்றத்து, எனவிறுதியிலே தொகின் நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான், எனக்கூட்டப்படுதலால் இடையிலே தொக்கவையேயாம், ஆறுருபும என்கிற உம்மையையாச்சவும்மையாகி, பொன்னாற்செய்யப்பட்ட குடம், பொற்குடம் என்பது, போலஉருபுடனே முடிக்குஞ்சொல் தொக்கவையும் தொகைநிலைத்தொடராமெனக்கொள்க.   (௰௯),

௩௬௪. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

இது வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். காலம்-காலம்பற்றிப் புடைபெயர்கிற வினையுருபுகள், கரந்த தொக்க,பெயரெச்சம் பெயரெச்சவினைகள், வினைத்தொகை வினைத்தொகைகளாம்—எ-று.

[காலம்ஆகுபெயர் காலம் பற்றிப்புடைபெயர், வினையுருபுகள்தொகுமெனவே முதனிலைமாத்திரந் தொகாதிருக்குமென்பதுபெற்றாம்.]

(வரலாறு)

நேற்றுக்கோல்களிறு, முன்விடுகணை, இறந்தகாலவினைத்தொகை, இன்றுகொல்களிறு, இப்போதுவிடுகணை, நிகழ்காலவினைத்தொகை, நாளைக்கொல்களிறு, பின்விடுகணை, எதிர்காலவினைத்தொகை.

இவை முறையேகொன்ற, கொல்கிற கொல்லும், எனவிரியும்; இது முக்காலமும் பற்றிவரின் முக்கலவினைத்தொகை யெனப்படும், வருவழி, காடந்திடுகுதிரை, எனச் சிலவினைத்தொகை முதனிலை திரிந்தும்வரும். (ஙக)

௧சுரு, பண்மை விளக்கு மொழிதொக் கனவு
மொருபொருட் கிருபெயர் வந்தவு ங குணத்தொகை.

இது பண்புத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பண்மை-குணத்தோடுகுணிக்கு உண்டாகியஒற்றுமையைத், தை, விளக்கும்-விளக்குகிற, மொழி-ஆகியவென்னும்பண்புருபு, தொக்கனவும்-தொக்குநின்றனவையும் ஒருபொருட்டு-ஒருபொருளுக்கு, இரு, பெயர்-பொதுப்பெயருஞ்சிறப்புப் பெயருமாகிய விருபெயாகள, வந்தவும்-வந்தவையும், குணத்தொகை பண்புத்தொகைகளாம—எ-று.

[குணத்தொகை யென்றதனுல் ஒரு பொருளுக்கு வருகிறஅவ்விரண்டுபெயாக்கும் நடுவிலஆகியவென்கிற பண்புருபுதொக்குவருமென்பதுபெறப்பட்டது, பண்பெனப் பொதுப்படச்சொன்னதனுல் வண்ணம் வடிவு அளவு சுவைமுதலாயினவை யெல்லாங்கொள்க

(வரலாறு)

செந்தாமரை, கருங்குவளை, வண்ணப்பண்புத்தொகை, வட்டக்கல், சதுரப்பலகை, வடிவுப்பண்புத்தொகை, ஒருபொருள, முக்குணம், அளவுப்பண்புத்தொகை துவர்க்காய் இன்சொல், சுவைப்பண்புத்தொகை, சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, செங்கிறகருவளை, இது பன்மொழித்தொடர்,

இவை செம்மையாகியதாமரை; சாரையாகியபாம்பு, செம்மையாகிய நிறமாகியகுவளை, எனவிரியும், (ஙச)

௧சுசு. உவமை வுருபில துவமத் தொகையே.

இது உவமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். உவமைவுருபு வினைபயன்மெய்யுருபு என்பவற்றைப் பற்றிவருகிற உவமவுருபுகள், இலது-தொக்கதொடர்மொழிகள், உவமைத்தொகை-உவமைத்தொகைகளாம்—எ-று.

[illegible]

(வரலாறு)

புலிக்கொற்றன், குருவிகூப்பிட்டான், வினையுமவத்தொகை மழைக்கை, கற்பகவள்ளல், பயனுவமத்தொகை துடியிடை, குரும்பைமுலை, மெய்யுமவத்தொகை, பொற்சுணங்கு, பவளவாய், உருபுவமத்தொகை, மரகதக்கிளிமொழி, இருவுவமொழித்தொகை.

இவை புலிபோலுங் கொற்றன், மரகதம்போலுங்கிளிபோலுமொழி, எனவிரியும். செயப்படுபொருள் குறித்தால் புலியைப்போலுமென ஐயுருபுக் தோன்றும்: (மஞ)

௩௬௭. போலப் புரைய வொப்ப வுறழ
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
வென்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

இது உவமவுருபின்றிரிசொற்களை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போலநிகர-இப்போல முதலாகிய செயவெனெச்சம் பத்தும், அன்னவின்னவென்பவும்-அன்ன இன்ன என்கிற பெயரெச்சக் குறிப்பிரண்டும், பிறவும் இவைபோல்வனபிறவும், உவமத்துருபு உவமவுருபுகளாம்—எ-று.

[பிறவென்றதனல்-போலமுதலானவைகளின் முதனிலைபிறந்து பிறக்கின்ற மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுகளும்பெயரெச்சங்களும் பொருவ ஏற்ப-அனைய-முதலானவையுங் கொள்க] (மஃ)

௩௬௮. எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்ட
லெனுநான் களவையு ரும்மைத் தொகையே.

இதுஉம்மைத் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், எண்ணல்-எண்ணலாவையும், எடுத்தல் எடுத்தலளவையும், முகத்தல்-முகத்தலளவையும், நீட்டல்-நீட்டலளவையும், எனுமான கிற, நான்களவையுள்-நான்களவைப்பெயர்களுள், உம்மைதொ-உம்மையாகிய உருபுதொக்குநிற்பவை, அம்மைத்தொகை ஆவனவாம் தொகைகளாம்—எ-று.

(வரலாறு.)

ஒன்றேகால் கபிலபரணர், எண்ணலும்மைத்தொகை, கழஞ்சேகால் தொடியேகஃசு, எடுத்தலும்மைத்தொகை, கலனேதூணி, நாழியாழாக்கு, முகத்தலும்மைத்தொகை, சாணைதுலம் சாணலா, நீட்டலும்மைத்தொகை, சேரசோழபாண்டியர், இது பன்மொழித் தொடர்

இவை ஒன்றுங்காலும், கிழஞ்சுக்காலும், கலனுந்தூணியும், சாணு மங்குலமும்; சேரனுஞ்சோழனும் பாண்டியனும் எனவிரியும். (௯௭)

௩௯௮ ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

இது அன்மொழித் தொகையாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஐந்தொக மொழிமேல்-வேற்றுமைத்தொகைமுதலியவை வகைத்தொகைகளிலேத் தொடர்மொழிகளுக்கும புறத்து, பிற- அவையல்லாத பிறமொழிகளாகிய வுருபுகள், தொகல-தொக்குவருவன, அன்மொழி அன்மொழித்தொகைகளாம்—எ-று

(வரலாறு.)

பூங்குழல் பொற்றொடி கவியிலக்கணம் பொற்றாலி இளளிகுடி கீழ்வயிற்றுக்கழலே	இவை யிரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைமுதலாகிய ஆறு வேற்றுமைத் தொகைகளின் புறத்தும் பிறந்த அன்மொழி ததொகைகள்.

இவைமுறையே பூவையுடைய குழலினையுடையாள்- பொன்னலாகிய தொடியினையுடையாள், கவிக்கிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டநால்-பொன்னினுகிய தாலினையுடையாள், இளளியினது குடியிருக்குமூா- கீழ்வயிற்றின்கணெழுந்த கழலேபோல்வான், என விரியும்.

தாழ்குழல்- வினைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-கருங்குழல்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-துடியிடை-உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த, அன்மொழிததொகை-உயிர்மெய்-உம்மைததொகைப்புறததுப்பிறந்த, அன்மொழித்தொகை-தகரஞாழன்முலே-இது பன்மொழிததொடர்.

இவை முறையே தாழ்ந்த குழலினையுடையாள் கருமையாகியகுழலினையுடையாள், துடிபோலு மிடையையுடையாள்- உயிருமெய்யுமாகிய விரண்டுங்கூடிப் பிறநதவெழுததுதகரமுஞாழலும்விராய்ச்சமைந்த, சாந்தையணிந்த முலேகளையுடையாள் எனவிரியும். (௯௮)

௩௯௯. முன்மொழிபின்மொழி பன்மொழி புறமொழி யெனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந்தொகைப்பொருள்.

இது தொகைநிலைத்தொடர்மொழிப்பொருள்கள் ஓரிடத்துச் சிறந்தும் ஓரிடத்துச்சிறவாதும நிற்குமென்பதுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்மொழி முன்சொல்லும், பின்மொழி - பின்சொல்லும், பன்மொழி-பலசொற்களும், புறமொழி-புறத்துவருகிறசொல்லும்,எனு நான்கிடத்தும் - என்கிறநான்கிடத்திலொன்றிலே, தொகைப்பொருள்-தொகைநிலைகதொடர்ப்பொருள், சிறக்கும்-சிறந்துநிற்கும்—எ-று,

(வரலாறு)

குடைவளைத்தோள், வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, இவற்றுள குடைமுதலிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்கிநிற்கையால் அவைகளிற்பொருள் சிறந்தன நிலமுழுதாள், கணைக்கால், செந்நாயிறு, இவற்றுள், நிலமுதலாகிய முன்மொழிகள் இனம்விலக்குதலின்றிநிற்கையால் உழுதான் முதலாகிய பின்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன. கபிலபரணர்சேரசோழபாண்டியர் புலிவிற்கெண்டை, என உம்மைகதொகைகளில் எல்லாமொழிகளிலும் பொருள்சிறந்தன பூவகுழல், கருங்குழல், இவைமுதலாகிய அன்மொழித்தொகைகளில் உடையாளென்பது முதலாகியபுறமொழிகளிற் பொருள்சிறந்துநின்றன. (௰௬)

௩௭௧. வல்லொற்றுவரினே யிடத்தொகையாகு
மெல்லொற்றுவரினே பெயர்த்தொகையாகும்.

இது இடத்தொகையோ பெயர்த்தொகையோவென ஐயப்படத் தக்கவைகளிற் செவ்வமறைத் துணிதற்குஆவதோர் குறியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வல்லொற்று-வல்லொற்றானது, வரின்-இடையேவந்தால், இடத்தொகையாகும் இடத்தின்கண்ணேதொக்கதொகையாகும், மெல்லொற்று மெல்லொற்றானது,வரின் இடையேவந்தால், பெயர்த்தொகையாகும்-பெயரின்கண்ணே, தொக்க தொகையாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

வங்கக்கண்ணன், வங்கங்கண்ணன், துருவச்சாத்தன், துருவஞ்சாத்தன்என்வரும், இவைமுறையே வங்கநாட்டிறபிறந்த கண்ணன்வங்கனெனியகண்ணன்எனவிரியும். (௨௰)

௩௭௨. உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே.

இது உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை-உயர்திணையொருமையில்வருகிற, உம்மைத்தொகை உம்மைத்தொகைகளானவை, பலரீறே-ரவ்வொற்றுங்கள்ளுமாகிய பலர்பால்விகுதியை யுடையனவேயாம்—எ-று.

(வரலாறு)

சேரசோழபாண்டியர், தேவன்றேவிகள், எனவரும் பலரீறே என்கிற தேற்றத்தால் அஃறிணையொருமையிலும் பொதுத்திணையொருமையிலும்வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பன்மைவிகுதிபெறறேவரல்வேண்டுமென்கிற நியதியில்லையென்பதாயிற்று அவைவருமாறு, நன்மைதீமை நன்மைதீமைகள்-எ-ம் தந்தைதாய், தந்தைதாய்கள், தந்தைதாயர்-எ-ம் வரும். சேரன் சோழன்பாண்டியன், எனப்பிளவுபட்டுவருதற்செவ்வெண்ணுமெனக்கொள்க. (௨௧)

௧௭௩. தொக்குழிமயங்குந விரண்டுமுதலே
ழெல்லைபொருளின் மயங்குமென்ப

இது தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் உருபு தொக்குநிற்கையாற் சில பொருள்களாலே மயங்குமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தொக்குழி வேற்றுமையுருபுமுதலாகிய வுருபுகள்தொக்குநின்றவழி, மயங்குந பொருள்களினாலே மயங்குந்தன்மையனவாகிய தொடர்மொழிகள், இரண்டுமுதல் இரண்டுமுதலும், ஏழெல்லை ஏழீறுமாகிய, பொருளின் பொருள்களால், மயங்கும மயங்கும். என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்—எ-று.

(வரலாறு)

தெய்வவணக்கம் என்பது, தெய்வத்தைவணங்குகிறவணக்கம், தெய்வத்துக்குவணக்கம், என விருபொருள்களினாலேமயங்கியது.

தறசேர்ந்தார் என்பது தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னொடுசேர்ந்தார், தன்கட் சேர்ந்தார். என மூன்றுபொருள்களினாலேமயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம்என்பது சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணிலக்கணம், சொல்லினதிலக்கணஞ்சொன்னநூல், என நான்குபொருள்களினாலே மயங்கியது.

பொன்மணிஎன்பது பொன்னாலாகியமணி, பொன்னாகியமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னொடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும்எனவைந்துபொருள்களினாலே மயங்கியது,

மரவேலிஎன்பது மரத்தைக்காக்கிறவேலி, மரத்துக்குவேலி, மரத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி, மரத்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி எனவாறு பொருள்களினாலே மயங்கியது.

சொற்பொருள் என்பது சொல்லாலறியப்படுகிற பொருள்சொல்லினதுபொருள், சொல்லுக்குப்பொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருளென வேழுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

புலி கொல்யானை என்பது பன்மொழித்தொடர் இதுபுலியைக்கொன்றயானை, புலியானது கொன்றயானை, புலியினாலே கொல்லப்பட்டயானை, எனமூன்றுபொருள்களினாலே மயங்கியது.

மற்றவையு மிப்படியே இவ்வாறு வலிந்துபொருள் கொள்ளின் ஏழெல்லை கடந்தும்வரும். (௨௨)

௱எச. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொரு
ளாறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

இது நால்வகைச்சொற்களுக்கும் ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், முற்று வினைமுற்றும், ஈரெச்சம்-பெயரெச்சம் வினையெச்சமும், எழுவாய்-எழுவாயும், விளி விளியும் ஆகிப், பொருள் ஐவகைப்பொருள்களுமேல் பெயர்வினைகள் புணருகிறபுணர்ச்சியும், ஆறுருபு-வேற்றுமைப்பொருள்களுள் அவற்றுருபுகளாகிய இரண்டாவதுமுதலாகிய வாறுருபுகளும் விரிந்து நின்று பெயர்வினைகள் புணருகிற புணர்ச்சியும், இடை இடைச்சொற்புணர்ச்சியும், உரி-உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அடுக்கு-அடுக்குப்புணர்ச்சியுமாகிய இவை-இவ்வொன்பதும், தொகாநிலை-தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகளாம்-எ-று.

(வரலாறு)

உண்டான் சாத்தன், கரியன் சாத்தன், உண்டசாத்தன், கரியசாத்தன், உண்டுவந்தான், இன்றிவந்தான், சாத்தன்வந்தான், கொற்றகொள். குடத்தைவனைந்தான், வாளால்வெட்டினான், இரப்போர்க்கீந்தான், மலையினிழிந்தான், சாத்தனதுகை, மணியின்கணொளி, மற்றொன்றுவினைபேதையே, பாம்பு பாம்பு என வரும். (௨௧)

௱எரு. திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே.

இது வழுக்களை அறிந்தல்லது அவற்றைக்களைதல் கூடாமையின் அவையிவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்: திணை-இருதிணையும் பால்-ஐம்பாலும், இடம்-மூவிடமும், பொழுது-முக்காலமும், வினா-வினாவும், இறை-விடையும் மரபு-பலவகைமரபுகளும், ஆம்-ஆகிய, எழும் ஏழும், மயங்கின-தன்றன்வழிமயங்கின், வழுவாம்-வழுவாம்—எ-று,

(வரலாறு)

அவன்வந்தது-திணைவழு, அவன்வந்தாள் பால்வழு, யான்வந்தான் இடவழு, நாளைவந்தான்-கால்வழு, கறக்கிறவெருமைபாலோசினைபோ-வினாவழு, கடம்பூர்க்கு வழியாதோவென்றால் இடம் பூணியென்றுவின்கன்றன்று என்பது விடைவழு யானைமேய்ப்பானை-இடையனென்பதுமரபுவழு, (உச)

உஎசு. ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினு
மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும்விளம்புப

இது திணையுடனேயும் பாலுடனேயும், வினாவிடைகள் வழுவாமற்காத்தலுணாத்துகின்றது.

இ-ள். திணை (யையம்) திணையையத்தையும், பா (லையும்)பாலையத்தையும், அவ்வப்பொதுவினும் அதனதன்பொதுச்சொல்லாலும், மெய்தெரிபொருண் மேல் துணிந்தபொருண்மேல், அன்மையும்-அல்லாதன்மையைவைத்தும், விளம்புப சொல்லுவாபுலவா —எ-று.

(வரலாறு.)

குற்றியோமகனோ வவ்விடத்தே தோன்றுகிறவுரு எனத்திணையையத்தில் உருவென்கிற பொதுச்சொல்லாலும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ வங்கே தோன்றுகிறவர், எனவுயர்திணைப்பாலையத்திலே தோன்றுகிறவர், என்கிறபொதுச்சொல்லாலும், என்றே பலவோவிச்செய்யக்கெற்றம், எனவாம்... பாலையத்திலே ... என்கிறபொதுச்சொல்லாலுஞ் சொல்லுக அவ்விடத்தேதோன்றுகின்றவர் அல்லதுதோன்றுகிறது என்றால் திணைவழுவும் வினாவழுவாமாட, துணிந்துணிந்தபொருள், குற்றியன்றின் மகனன்று-எ-ம், மகனெனிற் குற்றியல்லன் எ-ம், ஆண்மகனெனிற் பெண்களல்லள் எ-ம், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லன் எ-ம் ஒன்றெனிற் பலவன்று எ-ம், பலவெனின் ஒன்றல்ல எ-ம் கூறுகமகனல்லன் ஆயவுயர்த்துறு எனக்கூறிற செப்பலகுகலென்றுமவிடைவழுவாம். (உரு)

உஎஎ. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண் முதலாறு
மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.

இது திணைவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். உயர்திணை உயர்திணையை, தொடர்ந்த-பற்றிய, பொருண்மு தலாறும்-பொருளாகியவாறும், அதனொடு- அவ்வுயர்திணையோடு சார்த் தின சோத்துமுடிகளின், அத்திணைமுடிபின-அவ்வுயர்திணைமுடிபினவா ம்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிபொன்பெரியன், நம்பிமேனியன, வாழ்நாள்பெரியன், மூக்குக் கூரியன், குடிமைநல்லன், நடைநல்லன் எனவரும் சொற்றொடர்கள் பெற்றியென்கிற சூத்திரவிதியால், மரபுகோடுகூறிது எனவஃறிணை யோடுசோப்பின் அஃறிணைமுடிபாதலும்கொளக, சார்த்தினவேசா ர்த்தவிடின் வாழ்நாள்பாகமெதிகருபொன்பெரிது என்வரும்பொன் னென்னும அஃறிணையெழுவாய்பயனென்னும உயர்திணையெழுவா யின் பயனில்லைகொண்டு முடிதலால வழுவாய்த்தொடர்புண்டாயிருக்க ல்பற்றிச சார்த்திமுடித்தலால வழுவமைதியாயிற்று. (உக)

கஎஅ. திணைபால பொருளபல விரவின சிறப்பினு

மிகவினு மிழிபினு மொருமுடி பினவே.

இது திணைபாலகளின் மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். திணை-திணைகளும், பால் பால்களும், விரவின-கலந்துநின்ற னவாகிய, பொருளபல வேறு வினைப்பலபொருளகளும், சிறப்பினும் சிறப்பினாலும், மிகவினும் மிகுதியினாலும், இழிபினும்-இழிவினாலும், ஒருமுடிபினவாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

தியகளுஞசான்றோருமொப்பர், திணைவிரவிச்சிறப்பினாலுயர்திணை முடிபேற்றன் பாடபார கவரேசுரஞ்சோ பிணிபபட்டார மூகதார்குழ வியெனமிவாகட்கு திணைவிரமிகுதியா லுயர்திணைமுடிபேற்றன எச்சி லாதீண்டார் பசுபடார்பயார் நீரமிழ்யவழுசாந்தலையோடிவையென்பதி ணைவிரவிமிகுதியினை லஃறிணைமுடிபேற்றன மூக்கருமுதலையுநகொ ண்டுதுவிடா திணைவிரவியிழிவினு லஃறிணைமுடிபேற்றன மனைவியுந் தானுமவநதான் பால்விரவிச்சிறப்பினு லாணபான் முடிபேற்றனசெ ற்றொறு மிறுதிதனென்கிற சூத்திரவிதியினுமல, தோழனுநதாயுமவந் தான், எனமுடித்தலுமகொள்க மாலையுமுடியுமகவித்தான் வேறுவினை ப்பலபொருள விரவிச்சிறப்பினு லொருமுடிபேற்றன மற்றவைகளுமி ப்படியேவரும். (உஉ)

௨௭௧. உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினு
மிழிப்பினும் பாறிணை யிழுக்கினு மியல்பே.

இது திணைபால்களின்வழுவமைதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள் பால்-பாலும், திணை-திணையும், உவப்பினும்-மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினும்-மேன்மையினாலும், சிறப்பினும்-சிறப்பினாலும், செறலினும்-கோபத்தினாலும், இழிப்பினும்-பழிப்பினாலும், இழுக்கினும்-வழுவினும், இயல்பு-இயல்பாம்—எ-று.

(வரலாறு)

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள் என்பது உவப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஒருவனை அவர்வந்தாரென்பது உயர்வினாலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று தாதாயுலகுக்கோர்தாயே என்பதுசிறப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று எனக்குத்துணையாயினு மென்றோளினைத்துணையுந் தோரான்பிறனில்புகல, என்பதுசெறலினாற்பன்மைப்பாலொருமைப்பாலாயிற்று பெண்வழிச்செல்வானைநோக்கி இவன்பெண்ணென்பது இழிப்பினாலாண்பால் பெண்பாலாயிற்று ஓராவினை என்னம்மைவந்தாள் என்பதுஉவப்பினாலஃறிணை யுயர்திணையாயிற்றுசெந்தாப்பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரை, தந்தாரே நந்தாரென்னின்னுயிர் என்பது உயர்வினலஃறிணையுயர்திணையாயிற்று தம்பொருளென்பதம்மக்கள்என்பது சிறப்பினுயர்திணை யஃறிணையாயிற்றுதமபொருளென்பதம்மக்கள்என்பது சிறப்பினுயர்திணை யஃறிணையாயிற்றுஎவருஞ் செயகலான்றன்றோ ரவ்வுயிர்போது மனவுமோமோங்காய்என்பதுசெறலினுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று நாமரனுடைமை என்பதுஇழிப்பினுயர்திணை யஃறிணையாயிற்று பிறவுமன்ன. உ-அ

௨௭௨. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையு
மோரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உவப்புமுதலிய காரணத்தினாலல்லாமல் அவைந்தபால வழுவமைதியும் அவ்வாறுஅமைந்த இடவழுவமைதியு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருமையின்-ஒருமைப்பாலில், பன்மையும் பன்மைப்பாற் சொல்லையும், பன்மையின்-பன்மைப்பாலில், ஒருமையும் ஒருமைப்பாற்சொல்லையும், ஓரிடம்-ஓரிடத்தில், பிறவிடம்-பிறவிடச்சொல்லையும், தழுவலும்-தழுவிக்கூறுதல்களும், உள-உளவாம்—எ-று.

(வாலாறு,)

வெயிலெல்லாமறைத்தது மேகம்-எ-ம், இரண்டுகண்ணுஞ் சிவந்தது எ-ம், அஃறிணையிலே யொருமையிற் பன்மையும் பன்மையி லொருமையும் வந்தன. அம்மைதந்தையன்னை யானை யம்பேர்ச்செழியர்-எ-ம், புலையனெறிக்க பூசறறணனுமையேவலஞ்சேயர் தாயவியிருக்கிப்ப எ-ம், உயர்திணையிலே யொருமையிற் பன்மையும், பன்மையி லொருமையும் வந்தன. சாத்தன்றாயிவை செயவலோ எனத் தன்மையிலே படர்க்கை வந்தது எம் பிறைய யிகுப பெறமோ னெல்லொணாககரிய தென்றான் என முன்னிலையிலே படர்க்கைவந்தது நீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார் யானோ அவனோ யாரிதுசெய்தார் என விரவியோரிடத்திலே பிறவிடம்வருதலுங்கொள்க. ஒருபாற்பொருளை மற்றொருபாற்சொல்லாலும் ஓரிடப்பொருளை மற்றோரிடச்சொல்லாலுங் கூறுதலால் வழுவாயினும் அவைசான்றோர்க்கு ஒப்பமுடிதலால் அமைதியாயின. (உக)

௩௮௧ தரல்வரல்கொடைசெலல் சாரும்படர்க்கை
எழுவாயிரண்டு மெஞ்சியவேற்கும்

இது இடம்வழுவமைதி காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், தரல் வரல் கொடை செலல்-தரல்என்பதுமுதலாகிய இந்நான்கு சொற்களையும், படர்க்கை-படர்க்கையானது, சாரும்-அடையும், எழுவாயிரண்டும் இவற்றுள் முதலாகிய தரல்வரல்என்கின்ற இரண்டு சொற்களையும், எஞ்சிய-ஒழிந்த மூன்னிலைகள், ஏற்கும்-ஏற்று வரும்-எ-று.

அவனுக்குத் தந்தான், அவனிடத்து வந்தான், அவனுக்குக்கொடுத்தான், அவனிடத்துச் சென்றான் என வரும். எனக்குத் தந்தான். என்னிடத்து வந்தான்-எ-ம், உனக்குத்தந்தான், உன்னிடத்துவந்தான் எ-ம், வரும்.()

௩௮௨. இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனக் காலமூன்றே.

இது பெயரியல் வினையியல் முதலாகிய மூன்றையுங்கூறி பின்னைக்காலம்வினையினை மரபு என்பன நான்கனுள்ளே காலத்தின்பொதுமுறையுந்தொகையும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இறப்பு-இறந்தகாலமும், எதிர்வு-எதிர்காலமும், நிகழ்வு-நிகழ்காலமும், என-என்று, காலம்-காலமானது, மூன்று-மூன்றாம்-எ-று. ([illegible])

௧அ௩. முக்காலத்தினு மொத்தியல்பொருளைச்
செப்புவர்கிகழுங் காலத்தானே,

இது காலவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது

இ-ள். முக்காலத்தினும்-மூன்றுகாலங்களிலும், ஒத்து- தமது தொழிலை ...ஒத்து, இயல்-நடக்கின்ற பொருளை பொருள்களை, நிகழுங்காலத்தான்-நிகழ்காலத்தினால், செப்புவர்-சொல்லுவர் புலவர்—எ-று

வரலாறு)

எனக்குத்துணை நீயிருக்கின்றாய் தெய்வமிருக்கிறது, ஆறொழுகுகின்றது அரசர்பூமியையாளுகின்றா னெனவருஉ. (௧௨)

௧அ௪. வினைவினும் மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும
பிறழவும்பெறூஉ முக்காலமுமேறபுழி,

இதுவுமது.

இ-ள், வினைவினும்-வினைவினாலும், மிகவினும - மிகுதியினாலும், தெளிவினும் தெளிவினாலும, இயல்பினுமு இம்மூன்றுகாரணங்களு மின்றி இயல்பினாலும், முக்காலமும-மூன்றுகாலங்களும், பிறழவும்பெறூஉம்-ஒன்றுமற்றொன்றாகச் சொல்லப்படவும்பெறும், ஏற்புழி- ஏற்குமிடத்து—எ-று,

(வரலாறு)

உண்ணும்படியாக விருக்கின்றவனையுங் கொண்டு போகவேண்டியவனாகிய ஒருவன் பார்த்து இன்னு முண்டிலேயோவென்றால் உண்டேனுண்டேனென்பான் உண்கின்றவனை அப்படிவினைவினால் உண்டேனுண்டேனென்பான் இவ்வினைவினால் எதிர்காலமுமநிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாயின நீயவனுடனேவிடத்தகாதசெத்தகாய, இக்காட்டுப்போவதைக்கூறையிருந்தாய, இவ்விடத்தேமிகுதியால எதிர்கால மிறந்தகாலமாயிற்று சாதலுமாகாதயிருதலுங்கூறுதலுங் ... தலான் மிகுதியாயின அறஞ்செய்தாற்சுவர்க்கம்புக்கான், எறும்புமுட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழைபெய்தது இவற்றி தெளிவினால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாயிற்று உரையுளவையின்ற சுவர்க்கம்புகுதற்கு அறஞ்செய்தலும் காட்சிபலவை... மழைபெய்தற்கு எறும்புமுட்டைகொண்டு திட்டையேறுதலும் காரணமாதலின் இத்தெளிவினால் தெளிவாயின யாம் பண்டுவிளையாடுவதிச்சோலை யாம்பண்டுவிளையாடுகிறதிச்சோலைஇவ்விடத்தே காரணமில்லையம்ப இறந்தகாலம எதிர்காலமுமநிகழ்காலமுமாயிற்று, மற்றவையுமிப்படியே, (௧௩)

௧அ௫. அறிவுநியாமைய யையுறல்கொள்கெகாடை
யேவருமன்னு மயமிழுக்கார்,

இது வினாவின்பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்த்துகின்றது.

இ-ள் அறிவு-அறிதலும், அறியாமை-அறியாமையும், ஐயுறல்-சு தேகித்தலும், கொளல்-கொள்ளுதலும், கொடை-கொடுத்தலும், ஏவல்-ஏவுதலும், தரும்-தருதலால்வருகிற, வினா-வினாக்கள், ஆறும்-ஆறனையு ம், இழுக்கார்-களையாது-கொள்வர்-புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது என்பது அறிவினா மாணாக்கன் அப்படிச்சொல்வது அறியாவினா குற்றியோமகனோஎன்பது ஐயவினாபயறுளதோவணிகீரென்பதுகொளல்வினாசாத்தனுக் காடையில் லையாஎன்பதுகொடைவினாசாத்தாவுண்டாயா என்பதுஏவல்வினா. (௩௪)

௩௮௬. சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாத
லுற்ற துரைத்த லுறுவது கூற
லினமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னேர்ப.'

இது விடையின் பெயருமுறையும் தொகையும் வழுவமைதியும் உண ர்த்துகின்றது.

இ-ள். சுட்டு-சுட்டும், மறை-எதிர்மறுத்தலும், நேர்-உடன்படலும், ஏவல்-ஏவுதலும், வினாதல்-எதிர்வினாவுதலும், உற்றதுரைத்தல் - உற்ற தைச்சொல்லுதலும், உறுவதுகூறல்-உறுவதைச்சொல்லுதலும், இன மொழி-இனத்தைசசொல்லுதலும், எனும் என்கிற, எண்ணிறையுள்-இ வ்வெட்டுவிடைகளுள், இறுதி-ஈற்றில், நிலவிய-விளங்கியஐந்தும்-ஐந்து ம், அப்பொருண்மையின்-அவ்விடைப்பொருளைத் தருதலினாலே, நேர் ப-விடைகளாகவே தழுவிக்கொள்வார்புலவர்-எ-று.

(எனவே முதன்மூன்றுஞ் செவ்வனிறையும்பின்னையவைந்துமிறை பயப்பனவுமாமென்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

கருவூர்க்குவழியாதெனுன், இது, என்பது, சுட்டுவிடைசாத்தாவி துசெய்வாயாஎன்றபோது, செய்யேனென்பது மறைவிடை, செய்வேன் என்பதுநேர்விடை, நீசெய்என்பது ஏவல்விடை, செய்வேனோஎன்பது வினாவிடை, உடம்பு-நொந்தது, நோவாநின்றது என்பன உற்றதுரைத்த ல்விடைஉடம்புநோம்என்பது உறுவதுகூறல் விடைமற்றையதுசெய் வேன் என்பதுஇனமொழிவிடை. (௩௫)

௧௭௭ வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

இது வினாவும் விடையும் முதல்சினைவழுவாமை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினாவினும்-வினாவுதற்கண்ணும், செப்பினும்-விடைகொடுத்தற்கண்ணும், சினை-சினையும், முதல்-முதலும், விரவா-ஒற்றுமைகருதி மயங்கச்சொல்லப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கண்பிறழ்ந்ததோ கயல்பிறழ்ந்ததோ, வவினாவினார்க்குக் கண்பிறழ்ந்தது கயல்பிறழ்ந்தது, எனல்வேண்டும், சாத்தனல்லனோ கொற்றனல்லனோவென வினாவினார்க்குச்சாத்தனல்லன், கொற்றனல்லன், எனல்வேண்டும், கண்பிறழ்ந்ததோ, என்பதற்கு அதனையுடையாளைக்குறித்து இவள்பிறழ்ந்தாளோவென வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் எனச்செப்புதலும்வழுவாம். (௧௬)

௧௭௮. எப்பொருளெச்சொலி னெவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

இது மரபாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். எப்பொருள்-யாதொருபொருளை,எச்சொலின்-யாதொருசொல்லால், எவ்வாறு-யாதொருவழியால், உயர்ந்தோர்-அறிவுடையோர்கள், செப்பினர்-சொன்னார்களோ, அப்படி-அப்பொருளை, அச்சொல்லால்-அவ்வழியால், செப்புதல்-சொல்லுதல், மரபு-மரபாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

குதிரைக்குட்டி-எ-ம், பசுவின்கன்று-எ-ம், மான்கன்று-எ-ம், வரும்-இப்படியல்லாமல், குதிரைக்கன்று, பசுவின்குட்டியென்றால் மரபுவழுவாம், மற்றவைகளுமிப்படியே. (௧௭)

௧௭௯. வேறுவினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்
வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.

இதும்மரபுவழாநிலை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேறுவினை-வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய, பல்பொருள்-பல பொருள்களையும், தழுவிய-ஒருசேரத்தழுவிய, பொதுச்சொலும் - ஒரு பொதுச்சொல்லும், வேறவற்று - அவற்றின்சிறப்புச்சொற்களாக, எண்ணும்-எண்ணிநிற்கிற பலசொற்களும், ஓர்பொதுவினை- எல்லாவற்றிற்குமுரியதோர் பொது வினையை, வேண்டும்-கொண்டுமுடியும்-எ-று.

(வரலாறு.)

அணிஎன்பது கவிக்கப்படுவது-கட்டப்படுவது இடப்படுவது, பூணப்படுவது, முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலின் அதனை அணிந்தார் எனப்பொதுவினை கொடுத்துசொல்லுக. கிரீடமும், குண்டலமும், வீரக்கழலும்-எனஎண்ணிநிற்கிற கவித்தல், இடுதல்-கட்டுதல்என்கிற வேறு தொழில் களுக்கு உரியபலவற்றிற்கும் அணிந்தார் எனப் பொதுவினை கொடுத்துச்சொல்லுக. (௯அ)

௩௯௰. வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொரு சொற் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

(இதுவுமது.)

இ-ள், வினை-வினையும், சார்பு-சார்பும், இனம்-இனமும்-இடம்-இடமும்-மேவி-பொருந்தி-விளங்கா-விளங்காத-பலபொரு ளொருசொல்- பலபொருளொருசொல்லை-சிறப்பெடுத்து-சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டி-பணிப்பர்-சொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(எனவேவினைமுதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பொருந்தி விளங்கிக்கிடந்த பலபொரு ளொருசொல்லை வாளாகூறுவரொன்பதாயிற்று.)

(வரலாறு.)

மா என்பது மாமரத்திற்கும்-வண்டிற்கும்-ஒருசார் விலங்கிற்கும்திருவிற்கும்-பொதுவானபலபொரு ளொருசொல் இப்பொருள்களுள்- மா பூத்ததுஎன்றவிடத்தேமரமென்பதுவினையால்விளங்கிற்று மாவீழ்மலர் என்றவிடத்தேவண்டென்பதுசார்பால்விளங்கிற்றுதேர்கரிமாக்காலாள்என்றவிடத்தேகுதிரையென்பது இனத்தால்விளங்கிற்று மாமறுத்தமார்பன்என்றவிடத்தே திருவென்பதுஇடத்தால்விளங்கிற்றுஇவைவாளாகூறப்பட்டன இனிமாவேறினன்-மாவியாதுஎன்ற வழிக்குறித்தபொருள் விளங்காமையால்விளங்குதற்பொருட்டுப்-பாய்மாவேறினன்-மாமரமேறினன்பாய்மாயாது-மாமரம்யாதுஎனச்சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டிக்கூறுக மற்றவையுமிப்படியே. (௯௯)

௩௯௧. எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி
யிசைத்திரி பாற்றெளி வெய்துமென்ப.

(இதுவுமது.)

இ-ள். எழுத்து-எழுத்தினது-இயல்-தன்மை-திரியா- வேறுபடாமல்-பொருடிரி-பொருள்வேறுபட்டுநிற்கிற-புணர்மொழி- தொடர்மொழிகள்- இசைத்திரிபால்-குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியும்முதலுந்தோன்

ற இசையறுத்துச்சொல்லுகிற வேறுபாட்டால்-தெளிவெய்தும்-துணிவுண்டாகும்-என்ப-என்றுசொல்லுவர்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

செம்பொன்பதின்றொடி-நாகன் றேவன் போத்து-குறும்பாம்பு எனவரும் செம்-செம்பதன்றொடி-செம்பொன்-பதின்றொடி - எ-ம்- நாகன்றேவன்-போதது-எ-ம்- நாகன்றே-வன்போத்து-எ-ம்- குன்றேறு-மா- எனவும்-குன்-றேறுமா-எ ம்-இவற்றை அப்படியிசையறுத்துஉச்சரித்துக் குறித்த பொருளைக் காட்டுக. (சய)

கூகூஉ. ஒரிபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
யொருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

இது மரபுவழுவாநிலையும் அதன்வழுவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒருபொருண்மேல்- ஒருபொருளுன்மேலே-பலபெயர்- பலபெயர்கள்-வரின்- வருமாயின்-இறுதி-இறுதியில்-ஒருவினை- ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லை-கொடுப்ப- பொருளொன்றேயென்பது தோன்றக்கொடுத்துக்கூறுவர்-ஒரோவழி-ஒருபொருளாகுகை தவறுதவிடத்தே தனியும்- பெயர்தோறும்(கொடுப்ப)கொடுத்துக்கூறுவர்-எ-று.

(வரலாறு.)

,, ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் சாத்தன்வந்தான்-எ-ம்- குயிலைச்சிலம்படிக் கொம்பினைத்தில்லையெங் கூத்தப்பிரா-கயிலைச்சிலம்பிற் பைம்பூப்புனங்காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்- மயிலைச்சிலம்பகண் டியான்போய்வருவன்வண் பூங்கொடிகள்-பயிலச்சிலம்பெதிர் கூய்ப்பண்ணைநண்ணும் பளிக்கறைக்கே-எ-ம்- வருகிற இவைபிறுதியிலே முறையேவந்தான் எ-ம் கண்டு-எ-ம் ஒருசொல்லைக் கொண்டன வேலோன் வருகவிமலைசேய்வருக மாலோன் மருகன்வருகவென்றனவே-எனபபெயர்தோறும் வினைகொண்டன. (சக)

கூகூகூ. திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரொ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். திணை-ஐந்திணையும்-நிலம்-தேசமும்-சாதி-குலமும்-குடி- குடியும்-உடைமை-உடைமையும் குணம்-குணமும் தொழில்- தொழிலும் கல்வி-வித்தையும் (ஆகிய விவற்றைப்பற்றிவருகிற) சிறப்பாம்பெயரொ

டு சிறப்புப்பெயரோடு, இயற்பெயர்-இயற்பெயரை-எற்றிடின்- (ஒருபொருள்ஒருசேர) வேற்குமாயின்,பின்வால்-அவ்வியற்பெயர்பின்வருதல், சிறப்பு-சிறந்தமரபாம்-எ-று.

(சிறப்பென்றதனல் முன்வருவது வழுவமைதியாம்)

(வரலாறு.)

குன்றவன் கொற்றன், கொற்றன் குன்றவன், திணை அரிவாளனழகன், அழகனரிவாளன், நிலம்பார்ப்பான், பாராயணன், பாராயணன் பார்ப்பான் சாதிஊர்கிழானேணன், ஓணனூர்கிழான், குடிபொன்னன்,பொறையன், பொறையன் பொன்னன், உடைமை, கரியன்கம்பன், கம்பன்கரியன், குணம் நாடகி நம்பி,நம்பி நாடகி, தொழிலஆசிரியனமிழ்தன்,அமிழ்தனசிரியன், கல்வி எனவரும் மற்றவையுமிப்படியே.

௯௬௪. படர்க்கை முப்பெயரோ டணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க்கெங்கு
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

(இதுவுமது.)

இ ள். படர்க்கை-படர்க்கையிடத்தையுடைய, முப்பெயரோடு-உயர்திணைப்பெயர் அஃறிணைப்பெயர் விரவுப்பெயர் என்கிறமூவகைப்பெயர்களோடு, சுட்டுப்பெயர்-சுட்டுப்பெயர், அணையின்-சேரின், பின்வரும்-அச்சுட்டுப்பெயர்பின்வரும். வினையெனின்-(அவ்விடத்தே)வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வருமாயின்,பெயர்க்கு-(அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லையாயின்) அப்பெயர்க்கு, எங்கும் பின்னுமுன்னும, மருவும்-வரும்,வழக்கிடை இம்மரபுவழக்கதநிடத்திலாம், செய்யுட்கு-செய்யுளிடத்தே,ஏற்புழி-நியதியன்றி வேண்டியவாறே வரப்பெறும்-எ-று.

(வரலாறு)

நம்பிவந்தான் அவனுக்குச்சோறிடுக-எ-ம், எருதுவநதது,அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், சாத்தன் றெய்வம் அவனுக்குப்பலியிடுக-எ-ம், சாத்தன் வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக-எ-ம், வினைநிகழ்வழிச் சுட்டுப் பெயர்பின்வந்தன. நம்பி அவன் அவன் நம்பி, எனப்பெயர்க்குப்பின்னுமுன்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வந்தன. "அவனணங்குநோய்செய்தானயிழாய்வேலன்- விறன்மிகுதார்ச்சேந்தன் பேர்வாழ்த்தி முகனமர்ந்-தன்னையலர்கடப்பந்தாரணியினென்னைகொல்-பின்னையதன்கண் விழைவு- எனச்செய்யுளில் வினைவருவழியுமுன்வந்தது. (௪௯.)

௲கரு அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொல்
லிரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறையடுக்கும்.

(இதுவுமது)

இ-ள். அசைநிலை-அசைநிலைக்கும், பொருணிலை- (விரைவுவெகுளி யு வகையச்சம் வலமுதலாகிய) பொருணிலைக்கும், இசைநிறைக்கு இசை நிறைக்கும், ஒருசொல்-ஒருமொழி, இரண்டு-இரண்டும்,மூன்று மூன்று ம், நான்கு-நான்குமாகிய, எல்லை-அளவும், முறை-முறையாக, அடுக்கும்- அடுக்கும் எ-று

(எனவே அசைநிலைக்கு இரண்டும், பொருணிலைக்குஇரண்டுமூன் றும், இசைநிறைக்குஇரண்டும் மூன்றும் நான்கும், அடுக்குமென்றதா யிற்று.)

(வரலாறு.)

அன்றேயன்றே, அசைநிலை, போபோ,விரைவு எறியெறி, வெகுளி வருகவருக, உவகைபாம்பு பாம்பு தீதீதீ, அச்சம்வாழேன், வாழேன் அவலம் இவை பொருணிலை ஏ ஏயம் பன்மொழிந்தனளாயே நலகுமே நலகுமே- நாமகள்-பாடுகோ பாடுகோ- பாடுகோ பாடுகோ-இசைநிறை.

(ஒருசொல்லைப் பலகாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் இவ்விடத்தே ஆமென்றல் வழுவமைதியும்இதற்குஇவ்வெல்லை கடவாதென்றல்வழுவா மற்காத்தலுமாம.) (சச)

௲கசு. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந்திசையா
இது மரபு வழாநிலை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இரட்டைக்கிளவி-இரட்டைச்சொற்கள்-இரட்டின்- அவ்விர ட்டிப்பின்-பிரிந்து-நீங்கி இசையா-தனித்தொலியாவாம்-எ-று.

எனவே பிரித்துச்சொன்னாற் பொருள்படாதென்பதும் இரட்டித் துச்சொல்லல் மரமென்பதும்ஆயிற்று.

(வரலாறு)

சலசலமும்மதம்பொழிய குறுகுறுநடந்தும்-துடிதுடித்துத்துள்ளி வரும் எனவரும். (சரு)

௲கஎ. ஒருபொருட் பல்பெயர்பிரிவிலவரையார்.

(இதுவுமது)

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளின்மேல்-பல்பெயர்-பலபெயர்சொ. ல்லும்போது-பிரிவில்- அப்பொருளினின்றும்புரிதலில்லாதனவற்றை-வ ரையார்-நீக்காதுகொள்வார்புலவர்-எ-று.

(வரலாறு)

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன்வந்தான்-பாண்டியன்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதிவந்தான்-எனவரும். (௪௯)

௩௯௮. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னினவழா

இது மரபுவழுவமைதி உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். ஒருபொருள்-ஒருபொருளைக்குறித்துவருகிற-பன்மொழி-பலசொற்கள்-சிறப்பினின்-சிறந்துநிற்கையால்-வழா-அவைவழுவென்று நீக்கப்படாவாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

மீமிசைஞாயிறு-புனிற்றிளங்கன்று நாகிளங்கமுகு-உயர்ந்தோங்கு பெருவரை குழிந்தாழ்ந்தகண்-எனவரும். (௪௭)

௩௯௯. இனைத்தென் றறிபொருளுலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்

இது மரபு வழுவாமற் காத்தலுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இனைத்தென்று-இவ்வளவினதென்று, அறிபொருள்-அளவறியப்படுகிறபொருளும்-உலகினிலாப்பொருள்-எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாதபொருளும்-வினைப்படுத்துரைப்பின்-வினைப்படுத்துச் சொல்லும்போதுஉம்மை-முற்றும்மையை-வேண்டும், வேண்டிநிற்கும்-எ-று

(வரலாறு.)

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார்-இறைவர்க்குக் கண்மூன்று முச்சுடர்-இவ்வளவென்றறி பொருள்கள் முற்றும்மைவேண்டி நின்றனமுயற்கோடாகாயப்பூவென்றுமில்லை - ஒளிமுன்னிருளெங்குமில்லை உலகினிலாபொருள்கள் முற்றும்மை வேண்டிநின்றன. (௪௮)

௪௦௦. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே

இது மரபு வழுவமைதியுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், செயப்படுபொருளை-செயப்படுபொருளை- செய்ததுபோலவினைமுதலைப்போலவைத்து-தொழிற்பட-அதன்மேல் அவ்வினைமுதல் வினையேற்றி-கிளத்தலும்-சொல்லுதலும்-வழக்கினுள்-வழக்கினிடத்து-உரித்து-உரித்தாம்-எ-று.

(வரலாறு,)

இம்மாடியான்கொண்டது-இச்சோறியான்கொடுத்தது - எனவரும் உம்மையால்-கருவிநிலஞ்செயல் காலங்களைக்கருத்தா வாகக்கூறுதலும

மையுமென்பது பெற்றும் அவைவருமாறு இவ்வெழுத்தாணியா னெழுதியது-கருவி இவ்வீடியானிருந்தது இடம் இத்தொழில்யான்செய்தது-தொழில் இந்நாள் யான்பிறந்தது காலம்எனவரும், (சசூ)

சoக, பொருண்முத லாறு மடைசேர்மொழியின்
முள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்

இது மரபு வழூவாமற் காத்தலும் மரபு வழூவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பொருண்முதல்-பொருளாதி ஆறும்-ஆறுகிய-அடைசேர் அடைகளடுத்துவருகிற மொழி மொழிகள்-இனமுள்ளவும்-இனமுள்ளவையேயாமன்றி இல்லவுமாம்-இனமில்லாதவையுமாம்-இருவழக்கினும்-உலகவழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுள்வழக்கினுள்ளும்-எ-று,

(வரலாறு,)

(இனமுள்ளன)	(இனமில்லன)	
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்மன்று	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	செம்போத்து	குணம்
கொடைக்கூலி	தோய்தயிர்	தொழில்

எனவழக்கிடத்துவந்தன பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம் எனச்செய்யுளிடத்து மிப்படியேவரும் இவற்றுள்முன்னையதுவழூவாமற்காத்தலும் பின்னையதுவழூவமைதியுமாம், (ருல)

சoஉ, அடைமொழி யினமல்லதுந்தருமாண்டுறின்
இது மரபுவழூவாமற்காத்த லுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அடைமொழி-முன்சொல்லப்பட்டஅடைசேர்மொழி-இனமல்லது-இனத்தைத்தருவதன்றி இனமல்லாத்தையும்-தரும்- கொடுக்கும்-ஆண்டு-அவ்விடத்திற்கு-உறின்-பொருந்துமாயின்-எ-று,

(வரலாறு,)

மேலைச்சேரிச்சேவலலைத்த தென்றவளவிலே கீழைச்சேரிச்சேவலலைப்புண்டது என வினத்தைத்தருதலேயன்றி அச்சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்று என்கிற இனமல்லாததையுந்தந்து, (ருக)

சoங, அடைசினை முதன்முறை யடைதலுமீரடை
முதலோடாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ்செய்யுட்கே,

இது மரபு வழூவாமற் காத்தலும் மரபு வழூவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அடை-ஓரடையும், சினை-ஒருசினையும், முதல்-ஒருமுதலும், முறையடைதலும் ஒன்றையொன்று விசேடித்துவருதலும், ஈரடை, இரண்டடை, முதலோடாதலும்-முதலைவிசேடித்துவருதலும், வழக்கியல்-வழக்குநடையாம், ஈரடை-இரண்டடை, சினையொடுசெறிதலும்-சினையைவிசேடித்துவருதலும், மயங்கலும்-இவ்வரம்புகடந்துவருதலும், செய்யுட்கு செய்யுணடையாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

வேற்கைமுருகன், செங்காலனை-எ-ம்-மனைச்சிறுகிணறு, சிறுகருங்காக்கை-எ-ம், வழக்கில்வந்தன சிறுபைந்தூவியிற் செயிறரச்செயதகருநெடுங்கண்டரும் காமநோயே-எ-ம், பெறுந்தோட்சிறுமருங்குற்பேரமர்க்கட்பேதை எ-ம், செய்யுள்வந்தன. (அடைசினைமுதன்முதறயடைதலொன்றும வழூவாமற்காத்தலும மற்றைமூன்றும் வழூவமைதியும், ஆம்.) (ருஉ)

௬0௪. இருபாலைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இது மரபு மழூவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இருபாலைப்பொருளை-இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருள் என்பற இருவகைப்பொருள்களுள் இயற்கைப்பொருளை, இற்றென-இத்தன்மைத்தென்று, கிளத்தல்-சொல்லுக-எ-று.

(வரலாறு.)

மெய்யுள்ளது, பொய்யில்லது, நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்து, மயிர்கரிது, எனவரும (இயற்கைப்பொருளை இற்றென்னும் வினைக்குறிப்பாகிய செயர பழித்துச் செயற்கைப் பொருள்போலக்கூறுதலின் இதுவழூவமைதியாயிற்று.) (ருஙு)

௬0ரு. காரண முதலா வாக்கம் பெற்றுங்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்று
மாக்க மின்றிக் காரண மடுந் த
மிருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இது மரபுவழூவாமற்காத்தலும்வழூவமைதியும் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். செயும்பொருள் - செயற்கைப்பொருள், காரணம் - காரணச்சொல், முதலா முதலாவர, ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல பெற்றும்- பின்வரப்பெறறும், காரணம காரணசசொல் இன்றி - தொக்குநிற்க, ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், பெற்றும்-வரப்பெறறும், ஆக்கம்-ஆக்கச்சொல், இன்றி-தொக்கு

கிற்க, காரணம்-காரணச்சொல், அடுத்தும் வரப்பெறும், இருமையும்-அவ்விரண்டும், இன்றியும்-தொக்குநிற்கவும், இயலும்-நடக்கும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களை கட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற்பயிர்நல்லவாயின-எ-ம் முன்காரணமும் பின்னாக்கமும்பெற்றனமயிர்நல்லவாயின-எ-ம், பயிர்நல்லவாயின-எ-ம், காரணமின்றி ஆக்கம்பெற்றன. கடுவுங்கைபிழியெண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல-எ-ம், எருப்பெய்திளங்களைகட்டுநீர்கால் யாத்தமையாற் பயிர்நல்ல எ-ம், ஆக்கமின்றிக்காரணம்வந்தன மயிர்நல்ல-எ-ம், பயிர்நல்ல-எ-ம், அவ்விரண்டுமின்றியும்வந்தன், காரணமுதலாவாக்கம் பெறுதலொன்றும் வழுவாமற்காத்தல் மற்றைமூன்றும் வழுவமைதிகள்.) (௩௪)

௨0௬. தம்பா லில்ல தில்லெனி னினனு
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியுமுரைப்பர் சொற்சுருங் குதற்கே.

இது மரபுவழுவாமற் காத்த லுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தம்பால் தம்மிடத்து, இல்லது-இல்லாதபொருளை, இல்லெனின்-இல்லையெனின், இனனும்-வினவப்பட்டதற்கு இனமாய், உள்ளது-இருக்கின்றபொருளை, கூறி-சொல்லி, மாற்றியும் அச்சொல்லைக்கொண்டு அதனையில்லையென்றும், உள்ளது-இருக்கிறபொருளாயின் சுட்டியும்-இவ்வளவுண்டென்றும், உரைப்பர் சொல்லுவர், சொற்சுருங்குதற்கு-வினவும்விடையுமாகியசொற்கள் சுருங்குதறபொருட்டு-எ-று.

(வரலாறு.)

பயறுண்டோ வணிகீரோ என்றவருக்கு அதுவில்லையென்பார், உழுந்துண்டு, உழுந்தும் துவரையுமுண்டு எனஅதனினத்தைச் சொல்லக்கடவர் அதுவுண்டென்பார் இருகலமுண்டு, இருதூணியுண்டு, எனஅதனளவைச்சொல்லக்கடவர் மற்றவையுமிப்படியே. (௩௫)

௨0௭. ஈதாகொடுவெனு மூன்று முறையே
யிழிந்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை,

இதுவுமது,

இ-ள், ஈதாகொடுவெனும்-ஈதாகொடுஎன்கிற, மூன்றும்-மூன்று சொற்களும், முறையே-முறையாக, இழிந்தோன்-இழிந்தவனும் ஒப்போன்-ஒப்பவனும், மிக்கோன்-உயர்ந்தவனும், இரப்புரை-இரத்தற்குவருகிறசொற்களாகும் எ-று.

(வரலாறு.)

தந்தாயீ, இழிந்தோனிரப்பு-தோழா தா-ஒப்போனிரப்பு- மைந்தா கொடு-உயர்ந்தோனிரப்பு-எனவரும். (௫௬)

௫௦அ. முன்னத்தி னுணரும் கிளவியுமுளவே.

இது மரபுவழுவமைதி யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். முன்னத்தின்-குறிப்பினால், உணரும்-பொருளறியப்படுகிற, கிளவியும் சொற்களும், உள சிலவுளவாம்-எ-று.

"(அவையாவன, ஒன்றொழிபொதுச் சொன்முதல்சொல்லுவான் குறிப்பிருகபெயரியலிலே கஉ-ஆமசூத்திரத்திலேசொல்லப்பட்டனவாம்)

(வரலாறு.)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்றல்-பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினு லுணரப்பட்ட பொருளாம், மற்றவைகளுமிப்படியே (கேட்பவர்களுக்குப்பொருள்விளங்கச்சொல்லல் மாபாதலால் இதுவழுவமைதியாயிற்று.) (௫௭)

௫௦௯. கேட்குந போலவுங் கிளக்குநபோலவு
மியங்குந போலவு மியற்றுந போலவு
மஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

(இதுவுமது.)

இ-ள். கேட்குநபோலவும்- கேளாதவைகளைக் கேட்பவைகள்போலவும் கிளக்குநபோலவும்-சொல்லாதவைகளைச் சொல்பவைகள்போலவும், இயங்குநபோலவும்-நடவாதவைகளை நடப்பவைகள் போலவும் இயற்றுநபோலவும் செய்யாதவைகளைச் செய்பவைகள்போலவும்-அஃறிணைமருங்கினும்-அஃறிணையிடத்தும்-அறையப்படும்-சொல்லப்படும் எ-று.

(வரலாறு.)

நன்னீரைவாழியனிச்சமே எ-ம். பகைமையுங்கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும் எ-ம. இவ்வழியவ்வூருக்குப்போகும்-எ-ம். தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும்-எ-ம.வரும். (௫௮)

௫௧௦. உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர்கொளலே.

இதுவுமது.

இ-ள். உருவக வுவமையில்-உருவகத்திலுமுவமையிலும்-திணை-இருதிணைகளும் சினை-சினைகளும்-முதல்கள்-முதல்களும் பிறழ்தலும்-தம்முள் மயங்குதலும்-பிறவும்-இவ்வியலுட்சொல்லா தொழிந்தவையும்-பேணினர்கொளல-பாதுகாத்துக்கொள்க எ-று.

(வரலாறு.)

நம்மரசன்றகையசிங்கத்திற்குப்பகைவர்கூட்டமாகியயானைகளஞ்சியோடின-உயர்திணை யஃறிணையோடுமயங்கிற்று-அவ்வரசனுக்குத்தம்பியிருவருமிரண்டுதோள்கள-உயர்திணைமுதல் உயர்திணைச்சினையோடுமயங்கிற்று-முகமாகியமதி உயர்திணைச்சினையஃறிணைமுதலோடுமயங்கிற்று-சலமிமங்கையை நல்லோர்விரும்புவார்-அஃறிணையுயர்திணையோடு மயங்கிற்று இவையுருவகம்.

மயில்போலுமங்கை அஃறிணை யுயர்திணையோடு மயங்கிற்று கயல்போலுங்கண் உயர்திணைச்சினை யஃறிணைமுதலோடு மயங்கிற்றுதளிர்போலுமேனி-உயர்திணைமுதல் அஃறிணைசினையோடுமயங்கிற்றுஇவையுவமை.

இனிப்பிறவுமென்றதனால்-இவன் சரசுவதிக்கொப்பானவன் எனப்பானமயக்கக்கூறுதலும் செங்கோல்வீரக்கழல்என வொருபொருட்டன்மையை மற்றொருபொருண்மேல் வைத்துக்கூறுதலும்-ஈதான் என்பதற்கு அருளினன்என வொருவினையைமற்றொருவினையாற கூறுதலும்-அரசு வேந்துஎன வுயர்திணையை அஃறிணையாகக் கூறுதலும் பிறவுங்கொள்க.

உ௦௧௧. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறைவிற்பூண் டாப்பிசையளைமறி யாப்புக் கொண்டு கூட்டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

இது நால்வகைச்சொற்களாலுஞ் செய்யப்படுஞ் செய்யுள்கொள்ளும் பொருள்கோளின் பெயருந்தொகையுமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். யாற்றுநீர்- யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும்-மொழிமாற்று-மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும்-நிரனிறை-நிரனிறைப்பொருள்கோளும் விற்பூண்- விற்பூட்டுப்பொருள்கோளும் தாப்பிசை- தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் அளைமறியாப்பு-அளைமறியாப்புப்பொருள்கோளும், கொண்டுகூட்டு-கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்று-அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என-என்று, பொருள்கோள்-பொருள்கோள்- எட்டு-எட்டாம்-எ-று. (கய)

உ௦௧௨. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொரு ளற்றற் றொழுகு மஃதியாற் றுப்புனலே.

இது நிறுத்தமுறையானேயாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாமாறுஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மற்றையநோக்காது-மொழிமாற்றுமுதலியனவைபோலப்பிறிதொன்று செல்லவேண்டாமல்-அடிதொறும்- அடிதோறும்- அற்றற்றொழுகு

மலிந்து யாற்றுநீரொழுக்குப்போல நெறிப்பட்டு அற்றற்றொழுகுவதாகி ய-வான்பொருள-சிறந்தபொருள்கோள், யாற்றுப்புனல யாற்றுநீரபபொருள்கோளாம்-எ-று.

(வருவா று.)

"சொல்லருஞ்சூற்பசம் பாம்பின்றோற்றமபோன், மெல்லவேகருவிருந் தீன்றுமேல்லார், செல்வமெய்தியக்காலை நிறுவிய நேர்ந்தநாற், கல்விசேர்மாந்தரி னிறைஞ்சிக்காயத் தவே" எனவரும் இப்பாட்டினுட் சொல்லென்னு மெழுவாயினைமுதலெடுத்து அதன்றொழிலாகிய வினையெச்சங்க ளொன்றனையொன்று கொள்ள விடையேயொழுநிறுத்திக் காய்த்தவென்னும்பயனிலை யிறுதிலே கந்துமுடித்தமையால் இப்பொருளொழுகுதல யாற்றுநீ ரொழுக்குபபோலுதல் காண்க.(சொல்-நெற்பயிர்.) (கூக)

சூ௦கரு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கல மொழிமாற்றே.

இது மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள் ஏற்றபொருளுக்கு ஏற்றவிரண்டுபயனிலைகளுக்கு, இயையுமொழிகளை-பொருந்துமொழிகளை, மாறறி-ஏலாதபயனிலைகளுக்குத்தனித்தனிக்கூட்டி, ஓரடியுள் ஓரடியுள்ளே, வழங்கல்-சொல்லுவது, மொழிமாறறு-மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வருவா று.)

"சுரையாழ வம்மி மிதப்பவரையனைய,யானைக்குநீத்துமுயற்குநிலையென்ப, கானகநாட னசுனை" எனவரும், இதனுள் ஆழமவென்னும் பயனிலைக்கியைந்த அம்மியென்னுமொழியினை மிதபபவென்னும்பயனிலைக்கும்மிதப்பவென்னும் பயனிலைக்கும் இயைந்த சுரையென்னுமொழியினை ஆழவென்னும் பயனிலைக்கும், நீத்தென்னும் பயனிலைக்கியைந்தமுயலென்னுமொழியினை நிலையென்னும் பயனிலைக்கும், நிலையென்னும்பயனிலைக்கியைந்த யானையென்னுமொழியினை, நீத்தென்னும்பயனிலைக்குமாக மாற்றிக்கூறியவாறு காண்க. (கஉ)

சூ௦கசு. பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறுநிர னிறீஇ முறையினு மெதிரினு
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை நெறியே.

இது நிரனிறைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், பெயரும்வினையுமாஞ்சொல்லையும்- பெயரும்வினையுமாகிய சொற்களையும், பொருளையும் அவைகொள்ளும்பெயரும் வினையுமாகிய பயனிலைகளையும். வேறுவேறாக, நிரனிறீஇ-வரிசையாகநிறுத்தி, முறை

யினும்-முறையாகவேணும், எதிரினும்-எதிராகவேணும், நேரும்- இதற்கிது பயனிலையென்பது படக்கூறும், பொருள்கோள்- பொருளகோள்நெறி நெறிப்பட்ட, நிரனிறை- நிரனிறைப்பொருள்கோளாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

"கொடிகுவளைகொட்டை நுசுப்புண்கண்மேனி, மதிபவளமுத்தமுகம் வாய்முறுவல, பிடிபிணைமஞ்ஞை நடைநோக்குச்சாயல், வடிவினளே வஞ்சிமகள" இப்பாட்டில் கொடிநுசுப்பு குவளை உண்கண் கொட்டைமேனி, மதிமுகம் பவளம் வாய்முத்தம் முறுவல எனம், பிடிநடை பிணை நோக்குமஞ்ஞைசாயல்-எனும். பெயர்ச்சொற்களும்பெயர்ச்சொற்களுமாய்வந்த முறைநிரனிறை.

"காதுசேர்தாழ்குழையாய கன்னித்துறைசேர்ப்ப, போதுசேர்தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியான், மண்ணமிர்தமாநயர்தோண மாறனுணைபோரேறேர்க்கு, நண்ணியவாயபொருள்" காமணந்தமிர்தமசேர மங்கையர்தோள தாழ்மாறனுணை குறழ எனறாகக்கூறிய நுண்ணியவாயபொருள," என வினையும் பெயருமாயவந்தமுறைநிரனிறை.

களிறுங் கந்தும்போல நளிகடற் கூம்புங்கலனுந்தோன்றுங்களிறு கந்து கூம்பு எனப்பெயரும் பெயருமாயவந்த எதிர்நிரனிறை.

ஆடவர்களெவ்வாறகன்றொழிவார்வெஃகாவும், பாடகமும்ஊரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமா. நின்றுமிருந்துங்கிடந்தாரிருந்தவன்றே, மன்றுமதிப்பக்சசிமானப் "வெஃகா கிடந்தான் பாடகத்து நின்றான் ஊரகமன்றுன்" எனப்பெயரும் வினையுமாய்வந்த எதிர்நிரனிறை. (சகூ)

சகரு. எழுவாயிறுதி நிலைமொழி தம்முள்
பொருளோக் குடையது பூட்டுவில லாகும்.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது

இ-ள். எழுவாய செய்யுள்முதலிலும்-இறுதி இறுதியிலும்- நிலைநிருக்கின்ற மொழி-மொழிகள். தம்முள-தமக்குள பொருளோக்குடையது பொருளைநோக்குதலுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிலலாகும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம் எ-று.

(இதுவுமது)

'திறந்திடுமின்றீயவை பிற்காண்டுமாத- ரிறந்துபடிற் பெரிதாமேதம்- உறந்தையர்கோன்-நன்னாரமார்பிற் றமிழாம்பெருமானைக்- கண்ணாரக்காணக்கதவு" இதில்திறந்திடுமின் கதவுஎன்னோக்கிறது. (கூச)

சகசு. இடைநிலை மொழியே யேனையி ரிடத்து
மடைந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

இது தாப்பிசைப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், இடைநிலைமொழி-நடுவிலுள்ளமொழி ஏனையிடத்தும்-ஏழி ந்தமுதலிலுமீற்றிலும்-நடந்து-சென்று-பொருளை - நண்ணுதல் - கூடும் பொருள்கோள்-தாப்பிசை-தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்-எ-று,

(ஊசல்வடம்போ லிடைநின்று இருமருக்குஞ்செல்லால் இப்பெய ர்பெற்றது தாம்பு தாப்பு என விகாரமாயிற்று.)

(வரலாறு,)

உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையூனுண்ண- வண்ணாத்தல்செய்யாதள று-இதிலூனென்பது அப்படிசெல்லல்காண்க, (கூஎ)

௬0கள, செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினு
மெய்திய பொருள்கோ ளளைமறிபாப்பே,

இது அளைமறியாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், செய்யுள்-செய்யுளில் இறுதிமொழி இறுதியிலுள்ளசொல் இடைமுதலினும்-இடையிலும்முதலும் எய்தியபொருள்கோள்- சென்ற பொருள்கோள - அளைமறிபாப்பு - அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம் —எ-று,

(புற்றிலேமறியும் பாம்புபோலுதலாலப் அப்பெயர்பெற்றது)

(வரலாறு,)

தாழ்ந்தவுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து கண்ணீரின்றித் தளர்வார்தா மூழ்ந்தவினையாக்கை சுடவிளிந்நாற்கதியின் சுழல்வார்தாமுமூழ் தணிந்த முன்செய்தவினையென்றேபுனிவார்தாமும்-வாழ்ந்தபொழு தினேவானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரே எனவரும்- கடையடிச்சொற் கள் முதலடைகளில அப்படி செலலல்காண்க, (கூகூ)

௬0கஅ, யாப்படி பலவினுங்கோட் டுடைமொழிக்ளை
யேற்புழி யிசைப்பது கொண்டு

இது கொண்டு கூட்டுப்பொருள் கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள், யாப்படி-செய்யளடிகள்-பலவினும், பலவற்றினும்-கோப்பு டை-கோக்கப்படுசலையுடைய-மொழிகளை- சொற்களை ஏற்புழி - எடுத்த பொருளுக்கேற்றவிடத்து இசைப்பது கூட்டும்பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டு-கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளாம் எ-று,

(வரலாறு,)

'தெங்கங்காய்ப்போலத் திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல்-வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்னமாமேனி- பஞ்சனைத்தன்னப்பசலைதணிவாமே-வாங் கத்துச்சென்றார்வரின்-என்பரும் இதனுள் வங்கத்துச்சென்றார்வரின் அ ஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலையுடையான் மாமேனிமேற்றெங்காய்...

லத்திரண்டுருண்டவென் கோழிமுட்டையுடைத்தன்ன பச்சிலைதணிவாம் எனக்கொண்டுகூட்டுக. (கஎ)

௩௦௧௯, ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பி னிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை
மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி

இது அடி மறிமாற்றுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துகின்றது;

இ-ள், ஏற்புழி பொருளுக் கேற்குமிடத்து எடுத்து - எடுத்து-உடன்கூட்டுறும் - சேரக்கூட்டுகிற அடியவும் அடியையுடையவையும் யாப்பிறிடை முதல் யாதானுமோரடியை) அச்செய்யுளின் இறுதிநடுமுதல்களில் யாதானுமோரிடத்து ஆக்கினும-எடுத்துக்கூட்டினும - பொருளிசைமாட்சியும் - பொருளோடிசைமாட்சியும் பொருண்மாட்சியும் மாறா-வேறுபடாத அடியவும்-அடியையுடையவையும்-அடிமறி - அடிமறிமாற்றுபபொருள்கோளாம்-எ-று,

(வரலாறு,)

நடக்குற்றுந்தற்சோந்தார் துன்பந்துடையார - கொடுத்துத்தான்றுய்ப்பினு மீண்டுங்காலேண்டு-மிடுக்குறறுப்பபறறினு மில்லது சலவம்-விடுக்கும்வினையுலந்தக்கால்-என்பதனுள- கொடுததுததான்றுயப்பினுமீண்டுங்காலீண்டும்-விடுக்குமவினையுலநதக்கா லிடுக்குறறுப்பபறறினுமில்லாதுசெல்வம (இத்தறியார) நடுக்குறறுத்தற்சேர்ந்தார் துன்பந்துடையார என அடிகளை ஏற்குமிடத்து எடுத்துக்கூட்டுக,

மாறுக்காதலர்மலைமறந்தனரோ-யாறுக்கட்பனிவரலானுவே - வேறுமொன்றோ வினைகிழமே கூறுதோழியான்வாழுமாறே- இதனுள்ள வ்வவ்வை எநகேகூட் டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடாமைகாண்க அலைபாலறிநுமினா யாக்கலுகுறறம்-விலைப்பாலறகொண்டுன்மிசை தலுங்குறறந் சொலறபால வல்லாத சொல்லுதலுங்குறறம கொலற்பாலுங்குறறமே யாம இதனுள கடையடியைபாதேனுமோரிடத்துக் கூட்டும்போது ஓசைவேறுபட்டுப்பொருள்வேறுபடாமைகாண்க, (கஅ)

பொதுவியல்-முற்றுப்பெற்றது,



நான்காவது,

இடைச்சொல்லியல்.

௩௦௨௦, வேற்றுமை வினைசாரியையொப் புருபு
தத்தம் பொருள் விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்தியலின்றிப்

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் ஓரிடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

இது இடையுரியடுத்து நான்குமாமெனா நிறுத்தமுறைமையால் இடைச்சொல் இலக்கணம் இவ்வியலா னுணர்த்தத் தொடங்கி அவையித்துணையன இவ்வியல்பின என அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வேற்றுமை (யுருபுகள்) ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபுகளும், வினை யுருபுகள் -விகுதிமுதலியவினையுருபுகளும, சாரியை (யுருபுகள்) - அன ஆன்முதலிய சாரியையுருபுகளும், ஒப் (புருபுகள்) போலப்புரையமுதலிய உவமையுருபுகளும, தத்தமபொருள் - தத்தமக்குரிய பொருளையுணர்த்தி வருபவையும், இசைநிறை-செய்யுளிசைநிறைத்து வருபவையும், அசைநிலை அசைத்தலே பொருளாகநிறபவையும், குறிப்பு இவைபோலாது குறிப்பினால் வருபவையும, என் எண்கிற எண்பகுதியின்-எட்டுவகையினையுடையனவாய், தனித்தியலின்றி தனித்துநடத்தலில்லாமல், பெயரினும்-பெயரினுள்ளும, வினையினும்-வினையினுள்ளும், பின்முன்-அவற்றின்பின்னுமுன்னுமாகிய. ஓரிடத்து-ஆறனுளோரிடத்து ஒன்றும்-ஒன்றாயினும், பலவும்-பலவாயினும, வந்து-வந்து, ஒன்றுவ - -ஒன்றுபட்டுநடக்குந் தன்மையது, இடைசசொல்-இடைச்சொல்லாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

நம்பியை பெயரின் புறத்துறுப்பாய் ஐயுருபு ஒன்றுவந்தது முடியினன் பெயரினகத்துறுப்பாய விகுதியுமிடைநிலையும்பலவந்தன, உண்ணேன்-வினையிலகத்துறுப்பாய் விகுதியுருபு ஒன்றுவநதது, நடந்தனன்-வினையிலகத்துறுப்பாய் வகுதியிடைநிலைசாரியை பலவந்தன, அதுவே பொன்னினுலோ ஒ பெரியன் இனி மறறொன்று எனப்பெயர்களுக்கும், வந்தானோகொன்றான் கூ கூ ஐயோ இறந்தான் சீ சீ போ, எனவினைகளுக்கும் புறத்துறுப்பாய்முன்னும் பின்னும்ஒன்றும் பலவும்வந்தன, மறறவைகளுமிப்படியே. (௧)

௪உ௧. தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள.

இது மூன்சூத்திரத்திலேதத்தம் பொருளென வெனப்பட்டவை இவையென்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தெரிநிலை-தெரிநிலையும், தேற்றம்-தெளியும், ஐயம் - சந்தேகம், முற்று-முற்றும், எண்-எண்ணும், சிறப்பு சிறப்பும, எதிர்மறை எதிர்மறையும், எச்சம் எச்சமும், வினா-வினாவும், விழைவு - விருப்பு

மும், ஒழியிசை-ஒழிந்தசொல்லும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், ஆக்கம்-ஆக்கமும், இன்னன-இவைபோல்வனபிறவும், இடை-தத்தம் பொருள்வென்ற விடைச்சொற்களுமாய, பொருள்-பொருள்களாம்-எ-று.

(வரலாறு)

இவைபோல்வன வென்றதனாற் சிலவருமாறு அ இ உ என்பனசுட்டுப்பொருளைத்தருவன எ யா என்பன வினாப்பொருளைத்தருவனமுன்பின் இனிஎன்பன இடப்பொருளுங் காலப்பொருளுந் தருவன,தொறும்தோறும் இடப்பன்மைப்பொருளைத்தருவன, ஆவது, ஆயினும்முதலியவை விகற்பப்பொருளைத் தருவன, ஐயோ அந்தோ முதலியனஇரக்கப்பொருள் தருவன, ஆ அம்மா ஓ ஓ கோ முதலியவை வியப்பொருளைத்தருவன, கூ கூ ஐயோ முதலியவை அச்சப்பொருளைத்தருவன. சீ சிச்சீசைமுதலியவை இகழ்ச்சிப்பொருளைத்தருவன, கடகடெனதுடுமென முதலியவை ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, பொள்ளெனசரேலென முதலியவை விரைவுக் குறிப்புப்பொருளைத்தருவன, மற்றுமிப்படியே வருகிறபலவகைப்பட்ட இடைச்சொற்களை ஆராய்ந்தறிந்து கண்டுகொள்க. (உ)

சஉஉ, பிரிநிலை வினாவெண் ணீற்றசை தேற்ற
மிசைநிறை யெனவா றேகா ரம்மே.

இது வேற்றுமை முதலாகிய நான்கும் முன்னே சொல்லப்பட்டதால் அவையொழிந்த மற்றவைகளில் ஏகாரவிடைச்சொல் விலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பிரிநிலை-பிரிநிலையும், வினா-வினாவும், எண்-எண்ணும், ஈற்றசை-ஈற்றிலசைத்தலும், தேற்றம்-தெளிவும், இசைநிறை-இசைநிறைத்தலும், என-என்று, ஆறு-ஆறுபொருளைத்தரும், ஏகாரம் - ஏகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

அவனேகொண்டான், என்பது ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்து நிற்கையாற் பிரிநிலைநீயேகொண்டாய், என்பதுநீயாகொண்டாய் எனவினாவிநிற்கையால் வினாவாம் நிலனே நீரே தீயே வளியே, என்பவை நிலனு நீருந் தீயும் வளியும் எனவெண்ணிநிற்கையால் எண்ணும், வருத்தனர் கொளலே, என்பதுஇறுதியிலசைத்து நிற்கையாலீற்றசையாம் யானே கொண்டேன் என்பது துணிவைக்காட்டுதலால் தேற்றமாம், ஏ ஏ யிவளொருத்தி பேடியோவென்றார், என்பது இசைநிறைத்து நிற்கையால் இசைநிறையாம்.

[அன்றியும் யானேகொண்டேன் என்பது, யான்கொள்கிலனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள்தருதலால் எதிர்மறை ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருளைத் தருவது புதியன புகுதலாற் கொள்க.]

௪உ௬, ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

இது ஓகாரவிடைச்சொல் லிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஒழியிசை-ஒழியிசையும், வினா-வினாவும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறை-எதிர்மறையும், தெரிநிலை-தெரிநிலையும், கழிவு-கழிவும், அசைநிலை-அசைநிலையும், பிரிப்பு-பிரிநிலையும், என-என்று, எட்டு-எட்டுப்பொருளைத்தரும் ஓ-ஓகாரவிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொளலோகொண்டான், என்பது கொண்டுய்ப் போயினானல்லன் எனவொழிக்க சொற்களைத்தருதலால் ஒழியிசை குற்றியோமகனோஎன்பதுவினா சிறப்பு-உயர்வசிறப்புப் இழிவுசிறப்புமென இருவகைப்படும், ஓ ஓ பெரியன்-உயர்வுசிறப்பு-ஓ ஓ கொடியன் - இழிவுசிறப்பு அவனோ கொண்டான்-என்பதுகொண்டிலனெனப் பொருள்படின் எதிர்மறை அவினையநோக்கி ஆணோ அதுவுமன்று பெண்ணோ அதுவுமன்று என்பவை அத்தன்மை யில்லாமைதெரிந்தவழிநிற்கையால் தெரிநிலை உறுதியுணராது கெட்டாரை-ஓ ஓ தமக்கோ ருறுதி யுணராரோஎன்பது கழிவிரக்கப்பொருடருதலாற் கழிவு காணியை வம்மினோ ஙங்குலநிலையோஎன்பது அசைநிலை அவனோகொண்டான் என்பதுபலருளிருந்ததுஒருவனைப்பிரித்தலாற்பிரிநிலை. (௪)

௪உ௭. வினைபெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினு
மெனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

இது என என்று என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வினை - வினையும்-பெயர்-பெயரும்-குறிப்பு-குறிப்பும்-இசை-இசையும்-எண்-எண்ணும்-பண்பு-பண்பும் ஆகிய-ஆறினும்-ஆறுபொருளிலும்-என வெனுமொழில்-எனவென்னுமிடைச்சொல் வரும்-சேர்ந்துவரும்-என்றும்-என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் அற்று-அப்படியேஆறுபொருளிலும்வரும்—எ-று.

(வரலாறு)

மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான்-வினை - ஊரெனப்படுவதுறையூர் - பெயர் - ஒள்ளெனவாங்கே புறம் வோர்குறிப்பு

ட்டத்துத்துமெனப் பாய்ந்தது இவை-நீலனென நீரெனத்தீயெனவளி யெனவானெனப் பூதங்களைந்து, எண்-வெண்ணெனவிளர்த்து, பண்பு-என்றெனைவையும் மைந்தன்பிறந்தானென்று தந்தையுவந்தான், என் அவ்வாறனோடுங் கூட்டுக. (௫)

சூஉ௫. எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ டும்மை யெட்டே.

இது உம்மென்னு மிடைசொல் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.
இ-ள். எதிர்மறை-எதிர்மறையும், சிறப்பு-சிறப்பும், ஐயம்-ஐயமும்-எச்சமும்-எச்சமும், முற்று - முற்றும்-அளவை-அளவையும்-தெரிநிலை-தெரிநிலையும்-ஆக்கம்-ஆக்கமுமாகிய-எட்டு-எட்டுப்பொருளைத்தரும்-உம்மை-உம்மையிடைச்சொல்—எ-று.

(வரலாறு)

கொற்றன் வருதற்கு முரியன்-என்பது-எதிர்மறைசிறப்பு-உயர்வு, சிறப்பும் இழிவுசிறப்பும் என இருவகைப்படும் குறவருமருளுங் குன்று-என்பது குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உயர்வுசிறப்பாம புலையனும் விரும்பாப புன்புலாலியாக்கை-என்பது உடம்பினிழிவைச்சிறப்பித்தலால் இழிவு சிறப்பாம் பத்தாயினு மெட்டாயினுங்கொடு என்பவை ஐயம் எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும் எதிரது தழீஇயதும்என இருவகைப்படும் சாத்தனும் வந்தான் கொற்றன்வந்ததன்றி எனப்பொருள்படின் இறந்து தழீஇய வெச்சவும்மையாம் இனிக் கொற்றனுவருவானெனப் பொருள் படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையாம தமிழ்நாற்றி மூவேந்தரும் வநதார் என்பது முறறும்மை சாத்தனுங கொற்றனும் வநதார்-என்பவை எண்ணுமமை ஆணுமன்று பெண்ணுமன்றுஎன்பவை தெரிநிலையும்மை பாலுமாயிற்று என்பது அதுவே மருந்துமாயிற்று எனப்பொருள்படின் ஆககவும்மை (௬)

சூஉ௬. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இது முற்றும்மைக்கு எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதியுணர்த்துகின்றது.
இ-ள், முறறுமமை-முற்றும்மையானது - ஒரோவழி-ஒரோவிடத்தே-எச்சமுமாகும் எச்சவுமமையுமாகும்—எ-று.

(வரலாறு)

எல்லாரு மிதுசெய்தார் என்கிறவிடத்தே சிலரிது செய்வாரெனவும் பொருள்படுதல் காண்க. (௭)

சூஉ௭. செவ்வெண் ணீற்றதா மெச்ச வும்மை
இது எச்சவும்மைக்கு ஆவதோர் விதி யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். எச்சவும்மை-எச்சவும்மையானது, செவ்வெண்-செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றதாம்-ஈற்றிலேவரும்—எ-று.

(வரலாறு)

கல்வி செல்வமொழுக்கங்குடிப்பிறப்பும் பெறுவாருமுளர் என்றவிடத்தே இவற்றுட்சிலபெறுவாருமுளரெனப்பொருள் படுதல்காண்க. (௮)

௪௨௪. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்றா வெனா வென்
றொன்றுந் தொகைபெறு மும்மையென் றெனவோ
டிந்நான் கெண்ணு மஃதின்றியு மியலும்.

இது சிலவெண்ணிடைச் சொற்களுக்காவதோ ரிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பெயர்ச்செவ்வெண்-பெயர்களிடத்தேயெண்ணிடைச்சொற்றொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும், ஏ (யெண்) ஏகாரவெண்ணும் என்றா (வெனா) என்றாவெண்ணும் - எனாவென்-எனாவெண்ணுமாகிய, நான்கும்-நான்கெண்களும்-தொகை தொகையை பெறும் பெற்றுநடக்கும்-உம்மை (யெண்) உம்மையெண்ணும்-என் (றெண்) என்றெண்ணும்-என (வெண்) எனவெண்ணும் ஓ (டெண்) ஓடெண்ணும் ஆகிய-இந்நான்கெண்ணும்-இந்த நான்கெண்களும்-அஃதின்றியும் தொகைபெறாமலும்-இயலும்-நடக்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

சாத்தன் கொற்ற னிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனே கொற்றனே யிருவரும்வந்தார்-எ-ம், சாத்தனென்றா கொற்றனென்றா விருவரும்வந்தார் எ-ம், சாத்தனெனா கொற்றனெனா விருவரும் வந்தார் எ-ம், தொகைபெற்றுவந்தவா. சாத்தனுங் கொற்றனு மிருவரும்வந்தார்-எ-ம். சாத்தனென்று கொற்றனென் றிருவருளர்-எ-ம், சாத்தனெனக் கொற்றனென விருவருளர்-எ-ம், சாத்தனொடு கொற்றனொ டிருவருளர்-எ-ம், தொகைபெற்றும் சாத்தனுங் கொற்றனும்வந்தார் எ-ம், நிலனென்று நீரென்று தீயென்று காற்றென்றளவறு காயமென்றாகிய வுலகம் எ-ம், நிலனெனநீரெனத் தீயெனக்காற்றெனவளவறு காயமெனவாகியவுலகம்-எ-ம், நிலனொடு நீரொடு தீயொடு காற்றொடளவறு காயமொடாகியபூதம்-எ-ம், தொகைபெறாமலும் வந்தன முன்னையநான்குந்தொகைபெறாதுவரின் விகாரத்தாலே தொக்கனவென்க. (௯)

௪௨௫. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி
யொன்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்

இது சிலவெண்ணிடைச்சொற்களுக்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றது.

இ-ள். என்றும்-என்றென்பதும், எனவும்-எனவென்பதும், ஒடு வும்-ஒடுவென்பதும், ஓரோவழி நின்றும்-பொருடோறு நிற்றலேயன்றி ஓரிடத்திலேநின்றும் பிரிந்து பிரிந்து எண்-எண்ணப்படுகின்ற, பொ ருடொறும்-பொருள்தோறும், சேரும் பொருந்தும்—எ-று,

(வரலாறு)

வினைபகை யென்றிரண்டு, பகைபாவமச்சம் - பழியெனநான்கும், பொருள்கருவிகாலம் வினையிடனொடைந்தும் எனவரும் இவற்றுள் வி னையென்று பகையென்று எனக்கூட்டியெண்ணுக. (௰)

௪௨௰, வினையொடு வரினுமெண்ணினைய வேற்பன

இது முன்பெயரோடுவந்த வெண்ணிடைச் சொற்கள் வினையோடுவ ருமாறு உணர்த்துகின்றது,

இ-ள். எண் எண்ணிடைச்சொற்கள், வினைபொடுவரினும், வினை யோடுவந்தாலும், இனைய-பெயரோடுவரும்போது சொல்லப்பட்டவில் விலக்கணங்களையெல்லாம்-எற்பன ஏற்கும்—எ-று.

(வரலாறு)

மயிலாடக்குயில்பாட பாமுரிசெழுந்தது - செவ்வெண்-கற்றுக்கே ட்டுங் கற்பனைகடந்தார் உம்மைப்பெண-உண்ணவென்றுடுக்க வென்றுவ ந்தான், என்றெண் உண்ணவுடுக்க வென்றுவந்தான்-பிரிந்துகூடுமெண்-ணெவரும-மற்றவையு மிப்படியேவரும். (௰௧)

௪௨௧, விழைவே கால மொழியிசை தில்லே.

இது தில்லெனு மிடைச்சொல லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். விழைவு ஆசையும்-காலம்-காலமும-ஒழியிசை-ஒழிந்த சொ ல்லும் ஆகியமூன்றுபொருளையுந்தரும் - தில்-தில்லென்னுமிடைச்சொ ல்—எ-று,

(வரலாறு)

வார்ந்திலங்குவையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப்பெறுகதில் லம்மயானே, என்பது, அரிவையைப்பெறுதல் வேட்கையையுணர்த்த லால் விழைவு-பெற்றாங்கறிக தில்லம்மவிவ்வூரே, என்பது பெற்றகால த்தறிக எனக்காலத்தை புணர்த்தலாற்காலம்-வருகதில்லம்ம வெஞ்சேரி சேர-என்பது வந்தாலொன்று செய்வேனென்னும் ஒழிந்தசொற்பொரு ளையுணர்த்தலால் ஒழியிசை, (௰௨)

௪௩௨. மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கங்
கழிவு மிகுதி நிலை பேறாகும்.

இது மன்னென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மன்-மன்னென்னு மிடைச்சொல் அசைநிலை-அசைத்துநிற்றற் பொருளிலும், ஒழியிசை-ஒழிக்கிசைப் பொருளிலும்-ஆக்கம்-ஆகக்கப்பொருளிலும-கழிவு கழிதற் பொருளிலும் மிகுதி-மிகுதிப்பொருளிலும்-நிலைபெறு-நிலைபெறுதற்பொருளிலும்-ஆகும்-வரும்—எ-று,

(வரலாறு)

அதுமற்கொண்கன்றேரே - என்பது அசைநிலை கூரியதோர்வாண் மன்-என்கிறவிடத்தே அது இரும்பை அறத்துணிக்கது என்கிறசொல் லொழியநின்றதனலொழியிசை நெடியன்மன்-என்கிறவிடத்தே அவனோ வல்லனுமாறனெனப் பொருளபடுதலால் ஆக்கம-சிறியகட்பெறினேயெமக்கீயுமன்னே-என்கிறவிடத்தே இப்பொழுது அவன் இறந்ததனல் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்ததெனப் பொருள்படுகிறதால் கழிவு-எந்தையெமக்கருளுமன் என்கிறவிடத்தே மிகுதியும் அருளுமெனப்பொருளபடுதலால மிகுதி-மன்னுவுலகத்து மன்னியதுபுரிமே என்கிறவிடத்தே இவ்விடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தவினையுள மன்னென்பது-நிலையினையுணர்த்தலால் நிலைபேறு. (௰௩)

௪௩௩, வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே,

இது மற்றென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள், மற்று-மற்றென்னுமிடைச்சொல்-வினைமாற்று வினைமாற்றுப்பொருளையும்-அசைநிலை-அசைத்துநிற்றற் பொருளையும்-பிறிதெனுமை-பிறிதுபொருளையுந்தரும்—எ-று,

(வரலாறு)

மற்றறிவா நல்வினையாமிளையமென்றது - என்பதுவிரைந்தறிவாமென்னும வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தருதலால் வினைமாற்று-மற்றதனைக் கண்டருளா செய்யமலரடிக்கி-என்பது அசைநிலை ஊழிற்பெருவலி யாவுள மற்றொன்று சூழினுந் தான்முந்துறும்-என்பது ஊழல்லதொன்றென்னும் பொருளைத்தந்தமையாற்பிறிது, (௰௪)

௪௩௪, மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

இது முன்னதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், மற்றைய தென்பது-மற்றையதெனுமை பொருளாகிய - வினைமாற்றும பிறிதும-சுட்டியதற்கு-குறிக்கப்பட்ட தற்கு-இனம்-இனமாகிய வினைமாற்றும்பிறிதுமாம்— எ-று,

(முன்னுதாரணங்களுள் நல்வினையெய்தின் றியிவாமெனக்குறிக்கப்பட்டதற்கு விரையாதிவாமெனவும், ஊழொன்றெனக் குறிக்கப்பட்டதற்கு ஊழல்ல தொன்றெனவும்-இனம்வந்தவாறுகாண்க.) (௰ரு)

சஉ௫. கொல்லே யைய மசை நிலைக்கூற்றே,

இது கொல்லென்னுமிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், கொல்-கொல்லென்னு மிடைச்சொல்லானது-ஐயம் - ஐயப்பொருளினும்-அசைநிலை-அசைநிலைப்பொருளினும் வருகிற-கூற்று இடைச்சொல்லாம்—எ-று,

(வரலாறு)

இவ்வுருக்குற்றி கொன்மகன்கொல-என்பவை ஐயம்-கற்றதனாலாய பயனென்கொல்-என்பது அசைநிலை, (௰சு)

சஉசு. ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

இது ஒடுதெய்ய என்கிற இடைச்சொற்களினிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், ஒடுவுந்தெய்யவும்-ஒடுதெய்ய என்கிறவிரண்டும் இசைநிறை இசைநிறைதரற் பொருளைத்தருகிறமொழி-சொற்களாம்—எ-று,

(வரலாறு)

விதைக்குறுவட்டிற் போதொடுபொதுள-எ-ம், சொல்லேன்றெய்ய நின்னொடுபெயர்த்தே-எ-று, வரும் (௰எ)

சஉஎ, அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொருளவ்வே,

இ-து அந்தில் ஆங்கு என்கிற இடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அந்தில் அந்திலென்பதும் - ஆங்கு-ஆங்கென்பதும் அசைநிலை அசைநிலைப்பொருளையும்-இடப்பொருள், இடப்பொருளையுந் தருவனவாம்—எ-று,

(வரலாறு)

அந்திற் கழலினன் கச்சினன் என்பது அசைநிலை, சேயிழையந்திற் கொழுநற்காணிய, என்பது அவ்விடத் தென்னும்பொருளைத்தருதலால்இடம்-ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற-என்பது அசைநிலை ஆங்காயகாயினுமாகளன்பது இடம், (௰அ)

சஉஅ, அம்ம வுரையசை கேண்மினென்றாகும்

இது அம்மாவென்னு மிடைச்சொல்லிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள், அம்ம-அம்மவென்பது-உரையசை-உரையசைப் பொருளைத்தருவதும், கேண்மினென் று ... சொல்லுவேன் கேண்மினென்கிற வேறுபொருளைத்தருவதும் ஆ... ...தும்—எ-று,

(வரலாறு.)

அது மற்றம்மவென்பது உரையசை, அம்மவாழி தோழியென்பது கேளென்கிற ஏவற்பொருளைத்தந்தது. (௰௧)

௪௩௯. மாவென்கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இது மாவென்னு மிடைச்சொல் லிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மாவென்கிளவி-மாவென்னுஞ்சொல்,வியங்கோள்-வியங்கோ ளிடத்துவருகிற, அசைச்சொல்-அசைச்சொல்லாகும்-எ-று.

(வரலாறு.)

உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே. (௨௰)

௪௪௰. மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை

இது மியாமுதலாகிய சிலஇடைச்சொற்களி னிலக்கணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மியா யாழ-மியா இகமோ மதி அத்தை இத்தை வாழியமா ள ஈயாழஎன்கிற பத்திடைச்சொற்களும், முன்னிலை-முன்னிலையிடத்து வருகிற, அசை-அசைச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

சென்மியா, தண்டுறையூர்காணிக, கண்டதுமொழிமோ, சென்மதி பெரும், குறுமகளுள்ளிச்செல்வத்தை, நீயொன்றுபாடித்தை, வாழிவாழிய, தவிர்ந்திகமாள, சென்றீபெரும, செல்வயாதியாழஎன்பதாம்.(உக)

௪௪௧. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுஞ்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாந் தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

இது யாமுதலிய விடைச்சொற்களி னிலக்கண முணர்த்துகின்றது,

இ-ள். யா-நின்று, யா கா பிற பிறக்கு அரோபோமாது இகும்சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு அன்று ஆம் தாம் தான கின்று, நின்று-என்கிற இருபதிடைச்சொற்களும், அசைமொழி-எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு,)

யா பன்னிருவர் மாணக்க ரகத்தியனுர்க்கு, இவளிவட்காண்டிகாஆயனையல்லபிற, நகைபிறக்கொழிய, குயிலாலுமரோ, வாழ்மாதென்போ,விளிந்தனறுமாதோ, காண்டிகுமல்லமோ, என்றிசின், பலகுரைத்துன்பம் அஞ்சுவதோருமறனே, வருந்தினைபோலும், எழுந்திருந்தேன், பிளந்திட்டான், சோதுமன்றே, பணியுமாமென்றும், நீர்தாம்-நீதான், ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன், துணையாய் நின்றான் எனவரும், (உஉ)

இடைச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.



ஐந்தாவது.

உரிச்சொல்லியல்.

௪௪௨, பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
யொருகுணம் பல்குணந் தழுவிப் பெயர்வினை
யொருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

இது நிறுத்தமுறையால் உரிச்சொல்லிலக்கணம் இவ்வியலால் உணர்த்தும்படித்தொடங்கி அவற்றின் பொதுவிலக்கணமுணர்த்துகின்றது,

இ-ள். பலபகை-இசையுங்குறிப்பும் பண்பும் ஆகிய பலவேறுவகைப்பட்ட, பண்பும்-பண்புகளையும், பகர்பெயராகி- உணர்த்துகிறபெயராகி, ஒருகுணம்-ஒருகுணத்தையும், பலகுணம்-பலகுணங்களையும், தழுவி-உணர்த்துவனவாய், பெயர்வினை-பெயர்வினைகளைவிட்டு, ஒருவா-நீங்காவாய், செய்யுட்கு செய்யுளுக்கு. உரியன-உரியவையாய்ப் பொருளுக்குரிமைபூண்டுநிற்பவை, உரிச்சொல்-உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(இசைஓசை, குறிப்பு-மனத்தாற்குறித்து உணரப்படுவது, பண்பு-பொறியாலுணரப்படுவது.) (௧)

௪௪௩. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

இது முன் பண்பென்றார் அது இது என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ-ள், உயிர்-உயிராகியபொருளும், உயிரல்லது-உயிரல்லாதபொருளும்-ஆம்-ஆகிய-பொருள்-பொருள்களினுடைய-குணம்-குணங்கள-பண்பு-பண்புகளாகும்-எ-று. (௨)

௪௪௪. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ்செவிகளி
னொன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலி
னோரறி யாதிய வுயிரைந் தாகும்.

இது முன்உயிராகிய பொருளென்றார் அவை இவையெனத்தொகுத்துஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மெய்-மெய்யும்-நா-நாவும்-மூக்கு-நாசியும்-நாட்டம்-கண்ணும் செவிகளின்-காதும்ஆகிய ஐம்பொறிகளாலும் - ஒன்றுமுதலா-மெய்யாற் பரிசத்தையுணரு முணர்ச்சியொன்றுமுதலாக-கீழ்க்கொண்டு-கீழ்ப்போனவுணர்ச்சியுங்கொண்டு-மேல்-இரசம்-கந்தம்-உருவம்-சத்தம்-எனமேல் வரும் புலன்களை-உணர்தலின்-ஒன்றொன்றாகவுணர்தலின்-ஓரறிவாகியா ஓரறிவுயிர்முதலாக-ஐந்தாகும்-ஐந்துவகையாகும்-உயிர்-அவ்வுயிர்-எ-

சசரு. புன்மா முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

இது முன்சொல்லப்பட்ட உயிரைந்துனுள் ஓரறிவுயிர்கள் இவையெ ன உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். புல-புல்லும்-மரம்-மரமும்-முதல்- முதலிவை- உற்றறியும்- மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தையறிகிற- ஓரறிவுயர்- ஓரறிவுயிர்களா ம்-எ-று. (ச)

சசசு. முரணந் தாதிநா வறிவொடீ வறிவுயிர்

இது ஈரறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்-முரண்-இப்பியும்-நந்து-சங்கும் ஆதி-முதலியவை-நாவறிவொ டு-கீழ்ப்போனமெய்யறிவேயன்றி நாவாலிரதத்தையும்அறிகிற- ஈரறிவுயி ர்-ஈரறியுயிர்களாம். (ரு)

சசஎ. சிதலெறும் பாதிமூக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்

இது மூவறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்.சிதல்-கறையானும்-எறும்பு-எறும்பும்-ஆதி-முதலியவை-மூ க்கறிவின்-கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே யன்றிமூக்காற் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு-மூவறிவுயிர்-மூவறிவுயிர்களாம்-எ-று. (சு)

சசஅ தும்பிவண் டாதிகண் ணறிவினு லறிவுயிர்

இதுநாலறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தும்பி-தும்பியும், வண்டு-வண்டும்,ஆதி-முதலியவை, கண் ணறிவின்-கீழ்ப்போனமூன்றறிவுகளேயன்றிக் கண்ணால் உருவத்தையும் அறிகிறவறிவோடு நாலறிவுயிர்-நாலறிவுயிர்களாம்-எ-று. (எ)

சசகூ வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ளாதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே,

இது ஐயறிவுயிர்கள் இவையென உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வானவர்-தேவரும்,மக்கள் மனிதரும், நரகர்-நரகரும், வில ங்கு-மிருகங்களும்,புள்-பறவைகளும், ஆதி-முதலியவை, செவியறிவோ டு-கீழ்ப்போன நாலறிவுகளேயன்றித் செவியாற் சத்தத்தையும்அறிகிறவ றிவோடு ஐயறிவுயிர்-ஐயறிவுயிர்களாம்-எ-று. (அ)

சருய. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து முயிரல் பொருளே.

இது உயிரல்லாத பொருள்கள் இவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ ள். உணர்வியலாம்- அறிவுமயமாகிய, உயிரொன்றுமொழித்த- உயிரொன்றுமேயன்றி-உடன்முதல்-உடம்புமுதலாகிய-அனைத்தும்-உல கத்துப்பொருள்களெல்லாம்-உயிரல்பொருள்- உயிரல்லாதபொருள்களா ம்-எ-று. (கூ)

சஙுக. ஒற்றுமை நயத்தி னொன்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

இது முன்னதற்கு ஓர் புலனடை யுணர்த்துகின்றது

இ ள். ஒற்றுமைநயத்தின்-எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பையெடுத்ததோ அ வ்வுடம்பின்மயமாய்நிற்கிற ஒற்றுமைநயங்கருதியவழி-ஒன்றென- ஒன்று போல-தோன்றினும்-தோன்றுமாயினும்-வேற்றுமைநயத்தின்-உயிர்சித் தாயும் உடம்புசடமாயும்நிற்கிற வேற்றுமைநயமாகியவுண்மைகருதியவ ழி-உடலுயிர்-அவ்வுடலும்உயிரும்-வேறு-வேறாம்-எ-று. (ய)

சஙுஉ. அறிவரு ளாசை யச்ச மான
நிறைபொறை யோர்புக் கடைப்பிடிமைய
னினைவு வெறுப்புவப் பிரக்கநாண் வெகுளி
துணிவழுக் காறன் பெளிமை யெய்த்த
றுன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமத
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

இது உயிரின்குணமென்றூர் அவையிவையென வுணர்த்துகின்றது.

இ-ள், அறி மறவி-அறிவுஅருள் ஆசை அச்சம் மானம்நிறைபொறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி மையல் நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம்நாண்வெ குளி துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல்துன்பம்இன்பம் இ ளமை மூப்புஇகல் வென்றி பொச்சாப்பு ஊக்கம் மறம்மதம் மறவி என் கிற முப்பத்திரண்டும்- இனைய இவைபோலவனபிறவும்-உடல்கொள்- உ டம்போடுகூடிய-உயிர்க்குணம் உயிர்களினுடையகுணங்களாகும் எ-று(

சஙுங. துய்த்த றுஞ்ச றொழுத லணித
லுய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

இது உயிரின் றொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். றுய் லுய்த்தல்-துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணித்தல்உ ய்த்தல் என்கிற ஐந்தும்-ஆதி-இவைபோல்வன பிறவும்-உடலுயிர்- உட ம்போடுகூடிய வுயிரினுடைய- தொழிற்குணம்- தொழிற்குணங்களா ம்-எ-று. (யஉ)

சருச. பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ண
மறுசுவை யூறெட் டுயிரல் பொருட்குணம்.

இது உயிரல்லாத பொருள்களின் குணமுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பல்வகைவடிவு- வட்டம் இருகோணம் முக்கோணம்சதுரம் இவைமுதலாகிய பலவகைவடிவுகளும், இருநாற்றம்-நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் என்கிற இருநாற்றங்களும், ஐவண்ணம்-வெண்மை செம்மைகருமை பொன்மை பசுமை என்கிற ஐந்துவண்ணங்களும், அறுசுவை- கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு கார்ப்பு இனிப்புஎன்கிறஅறுசுவைகளும், ஊறெட்டு-வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை நொய்ம்மைசீர்மை இழுமெனல் சருச்சரை என்கிற எட்டூறுகளும், உயிரல்பொரு-உயிரல்லாதபொருள்களினுடைய, குணம்குணங்களாம்-எ-று. (யக.)

சருரு. தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்க
னீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்த
லீத லின்னன விருபொருட் டொழிற்குணம்.

இது அவ்விருபொருள்களுக்கும் பொதுவானதொழிற்குண முணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தோன் லீதல் தோன்றல் மறைதல் வளர்தல்சுருங்கல் நீங்கல்அடைதல் நடுங்கல் இசைத்தல் ஈதல்என்கிற ஒன்பதும், இன்னன- இவைபோல்வனபிறவும், இருபொருள்-உயிர்ப்பொருளும் உயிரல்பொருளும் ஆகியவிரண்டற்கும் பொதுவாகிய,தொழிற்குணம்-தொழிற்குணங்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

உயிர்தோன்றி மறைந்தது, உடறோன்றி மறைந்தது, நெருப்புத் தோன்றி மறைந்தது எனவரும். (யச)

சருசு. சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்.

இது பலவகைப்பண்புமிதுவனைக்குமுணர்த்தி அப்பண்புகளுள் ஒருகுணம் பலகுணந்தழுவி வருமென்ற உரிச்சொற்களைஉணர்த்தத்தொடங்கிஅவற்றுள் ஒருகுணந்தழுவியஉரிச்சொற்களிலேசிலஉணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சால கழி-சாலவென்பது முதலாகிய இவ்வாறுரிச்சொற்களும், மிகல்-மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தையுணர்த்துகிற உரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

பருவந்துசாலப் பலகொலென்றெண்ணி, உறுவளிதூக்கு முயர்சினைமாவின், தவச்சேய் நாட்டாராயினும், நனிபேதையேநயனில்கூற்றம்,

பொறையில்லா நோய்கூரப் புல்லென்றிசினே, காமங்கழிகண்ணோட்டம் எனமுறையேகாண்க. (யரு)

சருஎ. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை யார்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னுகும்.

இது பலகுணந்தழுவிய உரிச்சொற்களுள் ஒன்றுணர்த்துகின்றது.

இ-ள் கடியென்கிளவி கடியென்னுமுரிச்சொல், காப்பு-காவலும், கூர்மை-கூர்மையும்- விரை-வாசனையும், விளக்கம்-விளக்கமும்- அச்சம்-அச்சமும் சிறப்பு-சிறப்பும்-விரைவு- விரைவும் மிகுதி- மிகுதியும், புதுமை-புதுமையும்-ஆர்த்தல்-ஒலித்தலும்,வரைவு-நீக்கலும்,மணமணமும், கரிப்பின்-கரிப்பும் ஆகிய பதின்மூன்றுகுணங்களிலும்-ஆகும்- வரும்-எ-று.

(வரலாறு.)

கடிநகர்காப்பு, கடிநுனைப்பகழி கூர்மை, கடிமாலை-நாற்றங்கண்ணுடியன்னகடிமார்பன்-விளக்கம், கடியரமகளிர்க்கே கைவிளக்காகிஅச்சம், விழாக்கடி-சிறப்பு-எம்மம்பு கடிவிடுதும்-விரைவு-கடியுணகடவு டகிட்டு செழுங்குரல்-மிகுதி, இதுபுதிதுண்கடவு ளென்றுமாதலால்புதுமை,கடிமுரசு-ஆர்த்தல் கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டசாநூறி-வரைவு- கடிவினைமுடிகிமன்றல், கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி-கரிப்பு. (யசு)

சருஅ. மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசைக்
கூற்றுப்புக றன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

இதுவும் ஒருகுணந்தழுவிய வுரிச்சொற்களுட் சில வுணர்த்துகின்றது

இ-ள். மாற்ற-டில் மாற்றமுதலாகிய பதினாறும், சொல்- சொல்லென்னு மொருகுணத்தை யுணர்த்துகிற வுரிச்சொற்களாம்-எ-று.

(வரலாறு.)

கோவலர்வாய்மாற்றமுணர்ந்து, இருபிறப்பாளர்பொழுதறிந்துநுவல, தெருண்டாரவை செப்பலுற்றேன், உரைப்பாருரைப்பவை யெல்லாம், அறங்கரைநாவினுன்மறைமுற்றிய, அஞ்சொற்பெரும்பணைத்தோளாயிழையாடானொடியும்-நசையு நர்க்கடையாநன்பெருவாயிலிசையெனப்புக்கு உற்றது நாங்கள் கூறவுணர்த்தனை- புகன்றவன்றியும், காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழிமோ - கிளந்தகிளைமுதலுற்ற- மெய்ம்மூவாறென விளம்பினர் புலவர் அச்சுதனடிதொழு தறைகுவன்சொல்லே-ஓ

ருவன்செய்நன்றி கொன்றார்க்குய்தியில்லென வறம்பாடின்றே-வார்த்தை பகர்குற்றேன், இடிபோல வியம்பினானே, எனமுறையேகாண்க. (கஎ)

சஉ௯. முழக்கிரட் டொலிகலி யிசை துவை பிளிறிரா
யிரக்கழங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதிர்குறை
கனைசிலை சும்மை கௌவை கம்பலை
யரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை,

இதுவுமது.

இ-ள் முழக்கபோடு-முழக்கமுதலான இருபத்திரண்டும் - இன்னன்-இவைபோலவன்பிறவும்-ஓசை-ஓசையென்னுமொரு பொருளையுணர்த்து முரிச்சொற்களாம்-எ-று,

(வரலாறு)

முழங்குமுந்நீர்முழுவதுமவளை இ- குடிஞையிரட்டுங்கோடியர்நெடுவரை-ஒல்லெனவொலிக்கு மொலிபுனலூரற்கு-கல்லெனுமூதூர்-பறையிசை, பல்லியந்துவைப்ப-பிளிறுவார்முரசம் இரைக்குமஞ்சிறைப்பறவைகள்-இரங்குமுரசினம் இரும்பிழிமாரியழுங்கினமூதூர்-காலைமுரசமதியம்ப-இமிழ்கடல்வளை இய- குளிறுமுரசங்குணில்பாய-களிறுகளித்ததிரும்-கார்குரைரினறக்கன்னி-கனைகடற்சேர்ப்ப, சிலைத்தார்முரசங்கறங்க-தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுநண்ணி-சௌவைநீர்வேலிவினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்-அறைகடலரவத்தானை-ஆர்த்தபல்லியக்குழாம் - எனமுறையேகாண்க. (கஅ)

சஈ௰. இன்ன தின்னுழி யின்னன மியலு
மென்றிசை நூலுட் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலா
நல்லோ ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

இது இவ்வியலுக்காவதோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இன்னது-பெயர்வினையிடையுரிகளில் இன்னசொல் இன்னுழி-தன்மைமுன்னிலை படர்க்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும் இவ்விடத்தே. இன்னணம்-இவ்விலக்கணமுள்ளதாய் இயலுமென்று நடக்குமென்று, இசை-சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள்-இந்நூலுள் குணகுணிப்பெயர்கள்-குணப்பெயர்களையும் குணிப்பெயர்களையும்-சொல்லாம்-வேண்டியமட்டுஞ் சொல்வதன்றி விரித்துச்சொல்லக்கடவமல்லம்- பரத்தலின்விரிக்கின்மற்றொன்று விரித்தலென்னுங்குற்றம் வருமாதலின்-நல்லோர்-அவற்றைக்கண்டறியவேண்டிய நல்லோர்-பிங்கலமுதலா-பிங்கலந்தைதிவாகரமுதலியநூல்களில் உரிச்சொலில்-உரிச்சொற்றொகுதியுள்-நயந்தனர்கொளல்-விரும்பிக்கொள்க-எ-று.

எனவே பெயரியலுட் பெயர்ச்சொற்றொகுதியையும்-வினையியலுள் வினைச்சொற்றொகுதியையும் இடையியலுள் இடைச்சொற்றொகுதியையும்-விரிக்காமைக்கும் இதுவேபுறனடையாமென்பதாயிற்று. (௧௯)

௪௬௧. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்து
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்
தெற்றென வுணர்த றெள்ளியோர் திறனே.

இது இவ்வதிகாரத்திற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். சொற்றோறும் சொற்றோறும்-இற்று-இத்தன்மைத்து- இதன்பெற்றியென்று-இதனிலக்கணமென்று- அனைத்தும்-முழுதும்- முற்ற-நிறைவுற-மொழிகுறின், சொல்லப்புகுந்தால்-முடிவில்-முடிவிலவாம்-ஆதலின்-ஆதலால்-சொற்றவற்று - எடுத்துச்சொல்லப்பட்டசொற்களுடைய, இயலான்-இலக்கணங்களைக்கொண்டு-மற்றையபிறவும்-சொல்லப்படாதவற்றி னிலக்கணங்களையும் தெற்றெனவுணர்தல்-ஒப்புமைகருதி இதுவுமதுவென உணர்தல்-தெள்ளியோர்-நூலோதிநதெளிதற்குரிய மாணக்கரது-திறன்-கடனும்-எ-று.

(இதற்குதாரணமுன் வந்தனகாண்க.) (௨0)

௪௬௨. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

இது இந்நூலிற்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். பழையனகழிதலும் முற்காலத்துள் விலக்கணங்களுட் சிலபிற்காலத்திறத்தலும் புதியனபுகுதலும்-முற்காலத்தில் லனசிலபிற்காலத்திலக்கணமாதலும் வழுவல-குற்றமல்லவாம்-காலவகையினான் காலவேற்றுமையதுவாகலால்-எ-று.

இவற்றிற்குமுதாரண முன்வந்தனகாண்க. (௨௧)

உரிச்சொல்லியல்-முற்றுப்பெற்றது.

இருதிணை மூவிடநான்மொழி யைம்பாலறுதொகையே ழுருவழு வெட்டுருபொன்பான்றொகாநிலையாய்ந்தவெச்சமொருபதுகோ ளெட்டுமூப்பொழுதீரிட மோரியல்பாய் - வருமொழிமூன்று முணரச்சொல்வண் மைவருந்திருவே.

நன்னூல்-முற்றிற்று.
